

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זי"ע

*2320
haesh-sheli.co.il

המפיץ הגדול

פרוייקט מרתק ומקיף על דמותו של המפיץ הגדול, מייסד 'קורן רבי ישראל דב אודסר זצ"ל' ומי שהולל את המהפכה האדירה בתחום ההדפסת והפצת ספרי רבינו הקדוש בעולם כולו, הרה"ח ר' עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל • מגוון כתבות לצד טורים אישיים של מכריו ומוקיריו מרכיבים המונח מרהיבה של חסיד המסור לרבו במסירות גפש של ממש

המפיצים מדברים

ראיון מיוחד עם ארבעה מפיצים יקרים שלא נולדו במאה שערים או בני ברק ואף לא מתגוררים בהם כיום, אך מתעקשים לספר על האור של רבינו דווקא להיימישע אידן

שיעור חינוך יסודי

שיעור יסודי הנחשף לראשונה, במשנתו של המחנך ר' עמרם הורביץ זצ"ל שנמסר להורי התלמידים במוסדות שעמדו תחת ניהולו בטאהש שבקנדה • חובת קריאה להורים ומחנכים!

אתם קרבים היום

השמע ישראל שנמסר בידו של בחור צעיר מקליפורניה ושינה לו את כל החיים • סיפור התקרבות מרתק ומעורר

חמש מדינות ועוד חמישים

סיפורה של ההפצה שחוצה יבשות • ראיון מרתק עם האחראי על מערך הפצה אדיר בכל חמישים מדינות ארה"ב, וחמשה מדינות נוספות סביב הגלובוס

"השמעתם? השמעתם את הבשורה של יוס'ל הגביר?" מה היתה הבשורה שהרעישו את העירה? • ספור מסעיר לילדים היקרים

פרוייקט מקיף ומרתק, אודות סיפור חייו ודמותו הגדולה של המפיץ הגדול בדורנו • כתבה תמציתית ומאלפת אודות קורות חייו של איש החיל ורב הפעלים

לצד מגוון טורים וזכרונות אישיים ממגוון זוויות:

עמ' 14 - ר' שמואל מאיר חשין: בן דודו של ר' עמרם

עמ' 17 - ר' שמעון מטודי: מאנשי סודו של ר' ישראל בער אודסר ור' עמרם בשיתופים נדירים

עמ' 27 - ר' צבי קרמר: בחור צעיר שגילה 'הר געש' ושמו ר' עמרם

עמ' 33 - ר' ש. דויטש: המזכיר הצמוד של ר' עמרם משך שנים רבות

עמ' 40 - ר' אברהם צבי גלינסקי: חתנו של ר' עמרם ואחראי פרוייקט ההדרת 'ליקוטי הלכות'

עמ' 48 - ר' עמי גוריש: הפיץ את האור בשליחותו ועידודו של ר' עמרם - ה'אבא' של המפיצים

עמ' 56 - ר' אליהו נהרי: נתקע עם אלפי סטים, ור' עמרם קנה ממנו הכל

עמ' 59 - ר' נחמן רונפלד: היתום שר' עמרם התמסר לגידולו בדרך רבינו הקדוש במלוא המסירות

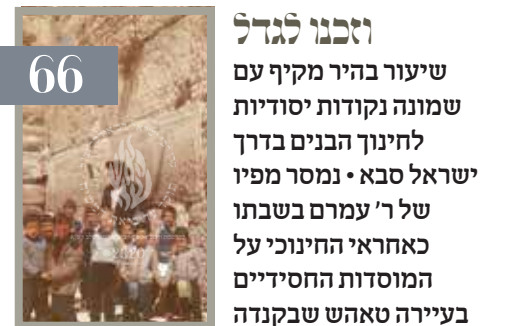
88

מליוני ספרים!
פעיל 'ספרי ברסלב' - ארה"ב חושף את הנתונים הבלתי נתפסים, מחסן 3,000 מ"ר, שש שפות, שש מדינות, חמישים מחוזות ארה"ב, ומליוני ספרים שנמכרו

70

ארבעה מי יודע
סיפורם המרתק והיומיומי של ארבעה חסידי ברסלב פשוטים שיוצאים מידי יום לזכות 'היימישע' אידן' מכל החוגים ברכישת ספרי רבינו

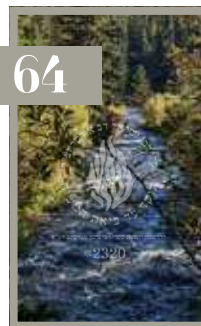
66

וזכנו לגדל
שיעור בהיר מקיף עם שמונה נקודות יסודיות לחינוך הבנים בדרך ישראל סבא • נמסר מפיו של ר' עמרם בשבתו כאחראי החינוכי על המוסדות החסידיים בעיירה טאהש שבקנדה

100

רואים את הקולות
קרוב לעשרים מפיצים מאנ"ש מכל רחבי הארץ, בניצוץ קצר מהרגשי הלב אודות הזכות הגדולה להפיץ את ספרי רבינו • תמונה ומשפט, פרוייקט מיוחד!

64

104 המכולת שמוכרת מזון לנשמה
פרוייקט 'המפיץ' מקימה מוקדי הפצה בכל רחבי הארץ, אבל אחד המעניינים שבהם הוא המכולת בבני ברק

98 חידון מאתגר << חדש!!!
עשרה שאלות אמריקאיות מאתגרות מרחבי ספרי ברסלב אודות ענייני ההפצה • זיכויים בסך אלפי שקלים יוגרלו בין הנבחנים בהצלחה!

106 מוקדי ההפצה
רשימה מרוכזת מעודכנת ומסודרת של מוקדי ההפצה בכל רחבי ארץ הקודש לרכישת ספרי ברסלב המאירים

108 צפת של מעלה
ילד צעיר מצפת מספר על החוויות המיוחדות לה הוא זוכה בתורו של מפיץ • וגם: מדוע הגיעו בדינקס' למוקד מבירת הספרים

111 איך מחזירים חוב בלי לשלם?
הבקשה הגאונית של הגביר ר' יוס'ל ממי שחייב לו הרבה פסוק

הלכות והחוויה

לעסוק בהפצת הספרים

214

אנו זוכים בסייעתא דשמיא ובחסדי ה' להוציא לאור חוברת שניה של 'המפעל', זאת לאחר שהראשונה עשתה הדים והכתה גלים, ורבים הם אשר פנו אלינו וביקשונו להמשיך עוד בכתובים, ומכיוון שהחוברת גרמה להתעוררות גדולה בין אנשי שלומינו בכל הקצוות להרחיב ולהאריך בענייני חשיבות ההפצה וההדפסה, וכן הרצון לדעת מעט מן הנעשה והנשמע בתוככי 'קרן רבי ישראל דב אודסר זצ"ל' הן בפעילות והן בהוצאת הספרים, ובעיקר בהתחזקות ובהתעוררות בענייני חשיבות ההפצה ובהרחבת פעילות המפיצים בכל הארץ ובעולם.

ולכן שמנו לעצמנו תכלית ומטרה אשר בראש ובראשונה כדאי וראוי לעורר את עצמינו ואת כל אנשי שלומינו בארץ ובעולם להאיר ולעורר להקים ולקומם את החוב הגדול המוטל עלינו שרבינו הקדוש ציווה **"כי כבר גלה דעתו בכמה לשונות בפרוש וברמז שכל מה שעוסק עמנו אינו בשבילנו לבד, כי אם את אשר ישנו פה, ואת אשר איננו פה"** (חיי מוהרן רכה) וכפי שרבינו גילה דעתו בפירוש והסביר:

כמו שהאדם מצוה להעמיד בנים בעולם בשביל קיום העולם, כן הוא מצוה להכניס דעת ויראת שמים בבניו ובתלמידים, כי זה עקר המצוה, שמצוה להעמיד תולדות לקיום העולם, כי העקר להעמיד תולדות ממין בני אדם דוקא, ולא מין בהמות וחיות בדמות אדם. על כן כל זמן שאין מאיר הדעת בבני אדם, ואינם יודעים ומרגישים אלקותו יתברך וממשלתו, אינם בכלל בני אדם, מאחר שאין בהם דעת לדעת את ה', שזה עקר גדר האדם. ועל כן נחשב העולם כלהו ובהו, ועל זה נאמר: לא תהו בראה לשבת יצרה, כי צריכין לישוב את העולם, שיהיה מיושב העולם מבני אדם דייקא, דהינו מבני דעה, שיודעין את השם יתברך. וזהו גם כן מצות: "ומלאו את הארץ", שצריכין למלאות את הארץ בבני אדם. הינו שכל אדם מצוה שידבר עם חברו ביראת שמים כדי להכניס דעת בחברו, שזה עקר ישוב העולם, שיהיה העולם מיושב מבני אדם, הינו מבני דעה, שיודעין את השם יתברך

על כן צריך כל אחד לעסוק בזה להכניס דעת ויראת שמים בחברו, שעל ידי זה נעשה חברו בחינת תלמיד אצל. (ליקוטי מוהרן תנינא ז)

ועלינו חל האיסור לבל נהיה זקנים ולבל נישן את ימינו. ואם אנו כבר זכינו כביכול לגלות את האור הקדוש של רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, חובה עלינו לשתף ולהאיר, כל אחד איפה שהוא יכול, כל אחד איפה שהוא נמצא, בכלים שלו ובאפשרויות המזדמנות לו, לפרסם, לדבר ולהאיר, את הרפואות והנחמות של הרחמן הגדול

בעולם, למען יראו וישמעו שיש צדיק שיכול להושיע אותנו בכל העניינים הנצרכים.

"לא המדרש עיקר אלא המעשה". מטרתנו באסופה זו, אשר כל אחד מאיתנו, מי אשר יכונה בשם "ברסלב"ר חסיד", מכל החוגים ומכל המגזרים ייקח את עצמו לעובדא ולמעשה, לקיים את צוואת מוהרנ"ת בעניין ההפצה בפשטות, כמו שדיבר ר' נתן זיע"א במכתב ההסתלקות בעלים לתרופה על הדפסת והפצת הספרים בעצמם דייקא: **"עיקר עסקיכם יהיה להדפיס, יפוצו מעיינותיך חוצה"** להכניס את ספריו הקדושים בכל מקום, בכל בית, בכל בית כנסת, בכל בית מדרש, אצל הרחוקים והקרובים, להאיר את האור של הצדיק האמת בכל העולם ע"י הספרים בעצמם ועי"ז יבוא משיח צדיקנו ויתקן כל העולם, משום **"שדך אחד מספרי רבינו יהיה תיקון על כל הרע של העולם"**.

אנשי שלומינו בכל הדורות תמיד עסקו בזה בין רבנים, גאונים, צדיקים, אברכים וגם בעלי בתים ופשוטי העם התעסקו בעניין ההפצה כי זהו נחלת הכלל וכולם צריכים לעסוק בזה, ובפרט החרדים והיראים לדבר ה' המקורבים מכבר, וכך זכו גם כן לקרב הרבה, אשר מהם נהיו גם צדיקים וקדושים.

וחוברת זו באה לחזק את ידיהם של כל העוסקים במלאכת קודש זו מכבר ולאילו שיתחילו מעכשיו בעז"ה, אשרי חלקם של העוסקים! וראויים הם להערכה והוקרה רבה! וזו טובה אמיתית עבורם ועבור כלל ישראל לנצח.

ולרגל שבת ד' אב ה'ארצייט' השבע עשרה של החסיד ר' עמרם יוסף הלוי הורביץ זצ"ל הרחבנו את היריעה על האדם ו"המפיץ הגדול" אשר כל מהותו ופעליו והשתדלותו היו בעניין הדפסת והפצת הספרים של רבינו, וצווה והופקד ע"י זקנו רבי ישראל בער אודסר זצ"ל להקים את המפעל האדיר 'הקרן' לשכלול והידור ספרי רבינו ובנה צבא פשוטו כמשמעו של מפיצים שיפיצו את ספרי רבינו בכל הארץ ובעולם ותכנן לפרטי פרטים ברעיונות כבירים להגיע לחלום זה, והוא זכה לראות התחלת התגשמות החלום בחייו ואנו זוכים היום לראות יותר ויותר.

עיטרנו את הגליון במספר כתבות וראיונות מרתקים עם המשפחה ומקורבים לר' עמרם, עדויות וסיפורים המתפרסמים כאן לראשונה, ושאר מאמרים כולם על פי הקוטב של "יפוצו מעיינותיך חוצה"

יהי רצון שנזכה לפאר את שם רבינו ונזכה להתעורר להפיץ את דעת רבינו הקדוש ולמלא את תפקידנו בעולם בשלמות, אמן.

התחלפות גולה

קרן רבי ישראל דב אודסר זצ"ל

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ניהול ועריכה ראשית:
נחמן גלינסקי - 0533.183.654

גלינסקי

כתיבת קמפיין 'המפיץ הגדול': אשר לב
עימוד ועיצוב:

מכון כתובת - 02.330.1995

משתתפים: ש. עמרני, א. שפירא

תמונות: ברסלב נייעס, ארכיון קרן רבי ישראל
ברסלב גלובל, משפחת הורביץ

יו"ל ע"י קרן ר' ישראל דב אודסר זצ"ל
להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א
המטרה: לעודד ולייקר את עבודת ההפצה, לגלות
הסגולה לעם סגולה על ידי הפצת ספריו הקדושים של
כל הזכויות שמורות. אין להעתיק תמונות או קטעי
מאמרים ללא אישור בכתב
הגליון טעון גניזה ויש לשמור על קדושתו

מגוון שיחות אישיות
פרוייקט
מקרה ומרחק
לחגל הארצי
ה-17 שנה
עם מקורביו ומוקירי זכרו של ר' עמרם

המפ"ץ הגדול

בין הילדות בבית היתומים לפטירה בשיא שנותיו - הספיק החסיד ר' עמרם הורביץ לדחוס מסכת חיים מאירה ונדירה . היריעה הקצרה שלפניכם פותחת צוהר לדמותו הפלאית של ר' עמרם הורביץ, חסיד ברסלב ברמ"ח ושס"ה ומי שזכה לכונון ולייסד את 'קרן רבי ישראל דב אודסר' של סבו זצ"ל, ולהביא למהפכת ההפצה הנמשכת עד לימינו . תמצית תולדותיו וקווים לדמותו המאירה רבת האנפין של האיש חיל ורב הפעלים הרב החסיד ר' עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל לרגל יום ההילולא ד' אב

*2320
haesh-sheli.co.il

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

*2320
haesh-sheli.co.il

בן היחידים שבדור, מאותם ששתלן ה' יתברך בכל דור ודור להאיר לארץ ולדרים עליה, היתה חצובה נשמתו הגדולה של ר' עמרם הלוי הורביץ זללה"ה. אור יקר זוהר ומופלא הבליח בתוך אפילת וחשכת הגלות טבע את חותמו ושב אל מקור חוצבו ולא יכלו בני הדור להשיגו כרום ערכו. וכשאנו באים עתה במלאת 17 שנה להסתלקותו לגנזי מרומים להעריכו לשרטט קווי אור לדמותו הקורנת ולהעלות את זכרו עלי גליון וחרט המשימה נראית כבלתי אפשרית. כי מכל פינה ועבר הוא מיתמר ועולה על כל בני גילו. רבגוניות מרתקת ומיזוג נדיר שילב ר' עמרם באישיותו. כל כך הרבה פנים מאירות היו לו לר' עמרם, שכל אחד מהם הרי הוא תורה שלימה זקוקה ללימוד בפני עצמה. קל וחומר שכמעט מן הנמנע הוא להקיף ולהכיל בתוככי מגבלות המסגרת הזו את מכלול התמונה המרהיבה בעוצמתה הבוקעת מהזיכרון החי של ר' עמרם ז"ל.

אכן, דומה שישנם שלושה קווי מתאר זוהרים כלליים היוצאים מכלל הפרטים המרכיבים את תואר דמותו הנאצלת: המרכזיות המוחלטת שהיתה לרבינו הקדוש בכל פעימה מחייו ובכל תנועה מתנועותיו וממנה נשמת חיים לכל מפעולותיו; ה"מסירות נפש" היוקדת לכל דבר שבקדושה. וה"טוב הלב" וה"טוב העין" ללא שיוך לכל יציר ונברא.

ויתור על בית חם לטובת עתיד רוחני

לא סוגה בשושנים היו שנות חייו של ר' עמרם. בפרט ימי ילדותו. אבל כבר אז החלה רוח ה' לפעום בקרבו. באותה תקופה של ימי תקומת המדינה כשהרחוב היה מפולש לכל האפיקים, והסופות שסערו בו עקרו גם אילנות מרובי שורשים וענפים, עמרם, השתיל הרך בן העשר, מתוך שילוב של יראת-שמים מולדת ונחישות איתנה, קם ועזב מרצונו העצמי את הבית החם שבכתליו הופיעו באותה תקופה אי אלו בקיעים שסיכנו את עתידו הרוחני, והעביר את ערש-יצועו ל"בית יתומים".

שם בהיותו בודד לנפשו, התייסר מספר לא מבוטל של שנים בתנאים חומריים ורגשיים קשים, שעד היום סוחטים דמעות ממי שאוזנו קלטה את רשמיהם, באותם הזדמנויות נדירות שסיפורים אישיים שחווה אז נפלטו מפיו של ר' עמרם. במקביל הוא זכה להיות בן בית בבית סבו

החסיד ר' שמואל הורביץ זצ"ל ולגדול יחד עם ילדיו כאחד מבניו ממש. אלו היו, ללא ספק, שנים שהספיגו בעצמותיו את אותה עוצמה של אש-קודש שמכוחה מוכן ומזומן היה עד לרגע האחרון של חייו להיאבק בעולם ומלואו כאשר שאלה של יהדות וקדושה דרשה לה גואל. ונתנה לו את ההבנה הגדולה גם לדרכם ולליבם של בעלי תשובה.

ימי הבחרות בשקידה עצומה

בהגיעו לימי הבחרות נכנס ללמוד בישיבת אמשינוב, שם שקד על התורה והעבודה בשקידה עצומה כשהוא קונה ורוכש ידיעה נרחבת ומופלגת בבהירות נפלאה בכל חלקי התורה, ושומע לקח מפיהם של ראשי הישיבה גדולי תורה שחיבבוהו והוקירוהו עד לאחת, בראותם בו כלי קיבול יקר ומפואר שעתידי לצמוח לאילן רב פארות בתורה וביראת שמים טהורה.

על אף שחלפו עשרות רבות בשנים עדיין זכרון גייעתו והבנתו הבהירה בתורה בימי נעוריו לא מש מלבם. היה זה בשנים

ר' עמרם בבחרותו

ר' עמרם עומד מאחורי סבו ר' שמואל הורביץ בחתונת דודו ר' אלתר הורביץ

מאוחרות יותר כשבאו לפני הגאון הגדול רבי שמואל אורבך זצ"ל, שהיה אחד מרבותיו בישיבת אמשינוב לבקש מכתב תמיכה עבור מוסדותיו הענפים לחינוך ילדי ישראל, התבטא רבי שמואל זצ"ל כי למרות שכבר עברו עשרות שנים זוכר הוא היטב את רבי עמרם כאחד הבחורים המופלגים והחריפים מבני העליה, בעל ראש ברזל ושכל צח שקלטו במהירות את השיעורים העיוניים בסוגיות העמוקות על בוריים, והפליג לציין את חריפותו ולמדנותו וישרות בתורה של ר' עמרם ז"ל.

עמרם, השתיל הרך בן העשר, מתוך שילוב של יראת-שמים מולדת ונחישות איתנה, קם ועזב מרצונו העצמי את הבית החם

במחיצת החסידים הנלהבים

באותם ימים ושנים גם הרבה לבלות במחיצת זקניו החסידים הנלהבים המאורות הגדולים, הלא המה אבי אמו החסיד המלוכב רבי ישראל דב אודסר ז"ל ממנו ינק את העומק שבתמימות ואת החלוציות החזון והמעוף בכל מה שנוגע להפצת אורו של רבינו הק' בעולם. ואבי אביו החסיד המלוכה רבי שמואל הלוי הורביץ זצ"ל, כבשן האש של דבקות שאין לה סוף ברבינו הקדוש ששלהבותיה לובו ובערו מהתנוצצות חריפות עמקות העיון וההשגה בכל אות ותג בתורותיו הנוראות בהם הלך ויגע כל ימיו ושנותיו.

תקופות ממושכות הסתופף בצל סבו הגדול הגאון והחסיד המופלא רבי שמואל הורביץ זצ"ל, בפרט בעת שבתו במירון של אותם ימים כשהיה מגיע לשבתות וביומי דפגרא. רבי שמואל שהיה ידוע בעמקותו ובבקיאותו בכל מכמני התורה, שרף אלוקי שהיה אחוז בדביקות עילאית בביטול הרגשות בקודשא בריך הוא בכל עת ורגע, האציל והעניק מרוחו והאיר בפני

נכדו ר' עמרם את הדרך הנכונה להתקרבות אמיתית לרבינו הק' ללא כחל ושרק. אצלו חזה תבערת אש הביטול מהי, דביקות מהי, ועומק בספר הגאולה 'ליקוטי מוהר"ן' מהו. אצלו למד איך לזכות טעם אמת במצוות הבורא יתברך, בקדושת ועינוג השבת קודש, שאף היא מסכת שלימה שמהראוי להקדיש לה יריעה גדולה ונרחבת.

ר' שמואל שזכה לראות לעמוד ולשמש את כל גדולי אנ"ש בארץ ובפולין, ועוד השליך נפשו מנגד ונסע לציון הקדוש באומן בשנות המצוקה שרוסיה האימוה הייתה בשיא תוקפה ועוזה וחסידיו ברסלב במיוחד נרדפו עד צוואר, ושם הסתופף כמה שנים במחיצת אותם קדושי עליון מאומן עובדי ה' בקדושה ובטהרה עליונה היה מלהיב את לב הנער נכדו חביבו בבת עינו בתיאורים נשגבים מעוצם עבודתם הנלהבת הטמירה והנעלמת של רבותיו וחבריו הדומים למלאכי מרום שמסרו נפשם והפקירו כבודם גופם וממונם עבור ההתקשרות וההידבקות באמת

בשיא עבודת ההפצה אדירת המימדים היה מתפנה מהכל ועוקב אחרי כל תלמיד אחרי התקדמות של כל ילד וילדה בכדי שיגדלו על דרך ישראל סבא

ובאמונה באור האורות ובעצותיו ותורותיו הקדושים.

בד בבד היה שוהה רבות גם בצילו ובמעונו של זקנו הגדול רבי ישראל דב זצ"ל, מגדולי החסידים בעל מסירות נפש ענק רוח ונשמה שוקקת בדביקות שלא מעלמא הדין, שאין לך רגע ושבריר מימי חייו הארוכים שלא היה אחוז כל כולו ללא הסח הדעת כלשהו בבורא יתברך ועבדיו, כל כולו שירת אמונה צרופה וביטול מוחלט לבורא עולם ולראש כל צדיקיו כאחד מצדיקי קמאי.

ר' עמרם לא פסק כל הימים מלתאר את אותם שבתות מאירות שזכה לעשות בבית זקנו זה. את זמירות השבת אפופי ההוד שהיו נמשכים בנעימות כל הלילה מידי שבת בשבתו, כשבזמר "יה ריבון עולם" היה רבי ישראל דב חוזר ומנגן במתיקות והשתפכות הנפש אין ספור פעמים על התיבות "אנת הוא

מלכא מלך מלכיא" בנעימה מלאת כיסופים, והיה חוזר וחוזר הולך ומתדבק בשירה וזמרה עד שלפעמים היה מכחיל מעוצם הדביקות וכמעט שלא פרחה נשמתו. את ריקודיו הנלהבים סביב שולחן שבת עד עלות השחר, ואת האוירה הספוגה בקדושה עליונה שלא נמצא כדוגמתה. כשגם סבו זה מעריץ עליו את כל כולו והיה אוהבו ומחבבו כבבת עיניו.

אצל זקניו אלו ינקה נשמתו הגדולה של ר' עמרם ז"ל מלוא חופנה תמימות ויראת שמים מזוקקת, אצלם נצרבה נשמתו באש התמיד של רבינו הקדוש. בהגיעו לפרוק הקים את ביתו עם זוגתו מנב"ת תח"י אשר עמדה לימינו ותמכה בו לאורך כל השנים במסירות בנאמנות גדולה, כשהם זוכים יחד להקים בית מפואר שהיה כל כולו מושתת על אדניו של תורת רבינו ז"ל.

עבודה ה' במירון המבודדת

סמוך ונראה לשנות נישואיו ביקש רבי עמרם לעבוד את בוראו עבודה תמה בהצנע לכת הרחק משאון ההמולה של הישוב העירוני. בעקבות סבו הגדול השתוקק לקרבתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי נדד והצפין עד למירון, שבשנים הללו היתה שקטה מהמון עם ברוב ימות השנה.

שם חי חיי קדושה ופרישות כשבכל חצות לילה היה קם לקיים עצת צדיק והולך בדרך יחידי להתבודד בהרים וביערות שמחוץ לישוב, מחפש קרבת אלוקים ומשיח את לבו ההומה והמלא המיית כיסופים לפני קונו, מתהלך באותם שבילים עלומים העוטפים את אתרא קדישא מירון, ומטהר ומזכך לבו ונשמתו באור חביון המאיר וחופף שמה על כל נכספיו ובאי שעריו.

מאורע מאותה תקופה מרוממת שבחייו שח לימים רבי עמרם: בוקר אחד לאחר שעות שבילה בלילה במעבי השדות, ניגש אליו ערבי דרוזי ושואל אותו: האתה היית אתמול שם ושם על סלע ביער? כשתמה רבי עמרם לשמע השאלה, השיב לו הדרוזי: "דע לך כי התרחש לך נס גדול, אני צייד חזירי בר שמסתובב בלילות בוואדיות שבאזור ועסוק בציד, בלילה הסתובב בקרבתך צבוע מסוכן שרק הודות לשאגותיך הנוראות שהחרידו את כל העמקים וההרים נמלט הצבוע מהאזור", כך ניצלו חייו של רבי עמרם מטורף מסוכן זה ללא שידע בכלל על קיומו.

את שנותיו אלו במירון שהיו עמוסות ורוויות בעבודת השם יתברך צרופה גדע באיבם ועבר לדור בעיר הקודש ירושלים בתוככי השכונות הוותיקות, כל זאת מהחרדה הגדולה שחרד לגורל חינוכם הטהור של צאצאיו עליהם לא

רבי עמרם בתקופת אירוסיו

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ר' שמואל הורביץ נראה במעגל הרוקדים בחתונת ר' עמרם

ר' עמרם אברך ואבא צעיר

ר' עמרם בחצר הציון הישן באומן נראה יושב בשורה מאחוריו ר' שמואל צ'צ'יק זצ"ל

עם הקב"ה, צמוד אליו מסתתר בצל כנפיו בביטחון באהבה וביראה בזיע ובתמימות טהורה כגמול עלי אמו. כולו היה אומר ביטול וענווה ויראת חטא, מעולם לא החשיב את עצמו למשהו מיוחד או מעין זה, כולו היה חתיכת 'רפש וטיט' בעיני עצמו כלום שבכלום.

גם כשהיה למנהיג ומורה דרכם של מאות תלמידים ומעריצים לא עלתה במחשבתו שניכרה ממעשיו ודיבוריו שהוא בדרגה עליונה מהם, הוא והם כחד חשיבי וכחד מחבריא ללא יתרון כלל. מקבל את האמת מכל אחד, מאזין ומקשיב מסייע ועוזר לכולם נושא העולם כמו היו אלו אחיו ובניו ממש, ולא מעט אפילו יותר מבני משפחתו הקרובים.

הגעים שמומיים של הארת פנים

בטחונו המוצק בבורא כל עולמים היה מחושי מאין כמוהו. חייו היו מקשה אחת של אמונה צרופה. בכל תלאותיו ויסוריו שהיו רבים מאוד, יסורי נפש וגוף, הייתה צהלתו בפניו וכולו מלא חדווה ועליצות שופעת.

בבריא המעיד על מעשה בראשית ששבת ביום השביעי, לב כל השומעים היה נרעד ונותר ממקומו לשמע עומק הלב ועוצמת האמונה שהיה מכניס בתיבות הקידוש, היו הכל חשים בבהירות שיש בורא שברא הכל בששה ימים ושבת היום ממלאכתו בצורה מוחשית ומעוררת יראה עילאה.

סח לנו בנו הבכור הרה"ח ר' נחמן הי"ו, איך שבעודו ילד קטן רך בשנים היה אביו מקיצו בשבת בשעה שלוש לפנות בוקר ללכת עמו לבית המדרש של חסידי ברסלב במאה שערים, כשהוא עצמו היה נייער כל הלילה ולא מסוגל לישון מעוצמת התשוקה שלו לשבת קודש.

משוך בחוט של חסד

וכך כל הנהגתו מלווה גינוני ונימוסי מלכות משוכים בחוט של חסד באצילות ודביקות מיוחדת במינה. וכשמדברים על דבקות קשה להטעים את טעמה למי שלא היה בקרבתו, הוא היה ממש אחד

”

החבר שנהג ברכב שידלו: ר' עמרם אין סיכוי להגיע לשם זה מסוכן רחוק מושלג תראה מה הולך כאן איזו סופה? בוא נשוב על עקבותינו!”

שבת קודש – נפשי חולת אהבתך!

ואם בכל ימות השבוע היה יוקד ובויער לעבודת הבורא, הרי שבהגיע יומא דשבתא היו מתלהטים נימי נשמתו ומתנוצצים

ר' עמרם בתלמוד תורה ברסלב "תורה תמימה" שהקים.

שבעתיים.

השבת של ר' עמרם הייתה מעין עולם הבא ממש, הוא היה מכבד את השבת כיאה וכראוי לה עם כל התלהבותו הנודעת. לא חשך כלום לכבוד השבת, הכל היה בשפע וברחבות ללא גבול והגבלה. גם כשלא היה לו לחם כל השבוע לכבוד שבת היה הבית הופך לבית מלכה, כל מעדני עולם היו עולים על שולחנו והוא עצמו היה בשבת כולו להבת שלהבת בוער באש קודש.

שעה לפני הדלקת נרות כבר היה מפזם את השיר השירים בבית הכנסת כשפניו מפיקות נוגה ואור מקדושת השבת הקרבה ובאה. כשהיה שב מהתפילה הביתה לעריכת השולחן היו פניו הופכים להבים בעת אמירת הזוהר שלפני קידוש, כשלאחר מכן היה פורץ בשאגת אריה "יום השישי" משל שבת בראשית של בריאת העולם היא זו והוא היהודי היחיד

האהבה והדביקות מוחלטת בדברי רבינו הק' מוהר"ן זיע"א לא יבין זאת. באופן קבוע היה הספר פתוח לפניו, גם בשנות עבודתו האחרונות כשרובו וכולו היה עסוק בפעילות נמרצת למען קירוב אחים להשם יתברך ולהרחבת נבולות הקדושה, היה הספר פתוח תדיר, וכל אימת שיכל היה חושף עוד שודה וכל ואת בצלילות ובישוב הרעת נפלאה. עד שהיו אומרים הבריות אצל ר' עמרם לא זורם דם בעורקים אלא ליקוטי מוהר"ן, זה היה מחזה פלא שנמשך עשרות עשרות שנים.

הספר כולו על תורותיו הרחבים והארוכים ומושגיו העמוקים היה שגורים על לשונו כמו שאר ספרי רבינו הק', והוא היה מפליא בחידושי ובהסבריו, ובחיוניות שלמד אותו כאילו זו לו הפעם הראשונה, שהוא לומר את התורה והדרוש שלמה, כשכולו בעירה וגעש, סער וסופה, לא היה מצב ומעמר לתפוס את רבי עמרם ללא הספר הזה שהיווה את תמצית חייו ממש.

ר' עמרם באוהל הבעש"ט מתפלל ליד מצבת האוהב ישראל מאפטא

וויתר כמלוא נימה. דירה משלו לא הייתה לו, כך שהמגורים בירושלים עלו לו ביוקר רב וחי חיי דחקות. בכל שנות הדחקות הללו בהם היה במצב של פת לחם ממש, מעולם לא סר החיוך מפניו ושמחת חייו, תמיד בער והבעיר לעבודת השם, לא היה לו כלום בעולמו מלבד דבקות וביטול, שקידה בתורה הקדושה והתייגעות גדולה בעבודת ה', התמדה משולבת עם יראת שמים כשכולו רשפי אש.

אכילה ושינה ושאר תענוגות והבלי העולם לא עניינו אותו כלל, מעולם לא עלה יצועו בצורה מסודרת, שינה הייתה חוטפתו רק כשהיה באפיסת כוחות, היה מנמנם קמעה ושוב מתעורר לעבודת ה', כל היום והלילה היה לומד עם חברים וביחידות, מבקיע דרכים בעבודה חותר כלפי מעלה כלוחם העשוי ללא חת.

בוז יבזו לו

אם יתן איש את הון ביתו באהבה שאהב רבי עמרם ודיבק נפשו בספרו הנורא של רבינו "ליקוטי מוהר"ן" בוז יבזו לו. אין אפשרות ולא ניתן להעריך ולתאר את זה כלל. רבי עמרם פשוט לא היה זו מהספר הקדוש היה לרגע אחד. היא היתה עמו כל זמן וקרא בה כל ימי חייו.

מי שלא ראה והכיר בעיניו את המחזה הלא יאומן הלזה של

בשנת תשמ"ו בקיבב בנסיעה הראשונה המאורגנת יחד בדרכונים מזויפים לאומן. מצד שמאל ר' עמרם הורביץ ומצד ימין ר' בנימין זאב קנפלמאכר ובאמצע עם הזקן הלבן ר' מאיר שמעון זילברמן (אביו של ר' חיים שיבלחט"א)

”

את מוסדותיו הקים על טהרת הקודש ללא תמיכה כלשהי מתקציבי השלטון, והיה מוסר את נפשו מידי חודש בחודשו להשיג מימון עבור המשכורות המרובות ושאר העלויות האדירות”

לוח הברית והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ר' עמרם בברדיטשוב טרם שיקום האוהל לאחר המלחמה

תמיד רצית. עכשיו אתה מתחיל!

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול!' בינודים פלוס' קרן רבי ישראל-המפיץ הגדול אבוקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה! מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

העלויות האדירות הכרוכות בהזקת מוסדות אלו שהיו מפעל חיים שלם.

מפליא הדבר איך שהצליח במסירות נפש לשלם את תשלומי המשכורות בזמנם ומועדם לאורך שנים ללא איחור כלשהו גם כשהיה במצבים כספיים דחוקים ובחובות קשים מנשוא.

שנה וחצי לפני פטירתו חרף מצבו הבריאותי הרופף מסר את נפשו בפועל ממש והפליג לארצות הברית לחזור על פתחי נגידים למען הצלת מוסדותיו שעמדו לפני סכנה מוחלטת. שם למרבה הכאב כרע והתמוטט וחלה את חוליו האחרון, מתוך מסירות נפש למען תקומת וגאולת עם ישראל המשיך גם בשיא חוליו לעבוד ולהדפיס להפיץ את אורו של רביז"ל במימדים חובקי עולם.

הפרידה מן העולם הזה

לאחר שהתגברה מחלתו, המוני תלמידיו מוקיריו הרבים יחד עם המון בית ישראל תפילה למרומים שיחוס וירחם על שארית הפליטה וישלח מזור למחלתו. אבל נצחו אראלים את המצוקים ובשבת קודש שבת חזון נשבת על חזון כבו המאורות. בליל שבת קודש נצבו רבים מתלמידיו ובניו ושוררו ברגש רב את הזמר 'אשת חיל' בניגון הידוע והמפורסם, ובעלות השחר בצפרא דשבתא החלה נשמתו הגדולה של רבי עמרם להיפרד מגופו המזוכך ביסורים ולקול תפילת 'נשמת כל חי' שנאמרה בהשתפכות בנפש ובדמעות שליש השיב את נשמתו ליוצרו, כשהיא נצרכת בצרור החיים לחסות בצילו של צדיק חי עולמים אור האורות הנחל נובע מקור חכמה זיע"א.

יושב ומשרת יהודים 24 שעות בעבודה מאומצת, כשבתוך כל העבודה הזו מערך ההפצה האיכות והדפסת הספרים נמשכים במלוא הקיטור ובקצב של מפעל אדיר שוקק חיים מסביב לשעון.

ואמנם היו אלו תלמידיו שהחזירו לו אהבת עולם מסורים למפעליו במסירות נפש ממש למען כבודו של רבינו ז"ל. את מוסדותיו הקים על טהרת הקודש ללא תמיכה כלשהי מתקציבי השלטון, והיה מוסר את נפשו מידי חודש בחודשו להשיג מימון עבור המשכורות המרובות ושאר

בעלות השחר בצפרא דשבתא החלה נשמתו הגדולה של רבי עמרם להיפרד מגופו המזוכך ביסורים ולקול תפילת 'נשמת כל חי' שנאמרה בהשתפכות בנפש ובדמעות שליש השיב את נשמתו ליוצרו"

פרק חדש בחייו

עם הסתלקותו של סבו הנערץ רבי ישראל דב ז"ל, החל פרק חדש בחייו של רבי עמרם, פרק שכל כולו המסרות מוחלטת למען הפצת אורו של רבינו בכל העולם, ומסירות נפש למען מאות תלמידים שדבקו בו כשהוא נושא אותם על לוח לבו הטהור ומדריכם כמו אב רחום על בניו בדרך התורה והמצוות, שנים על גבי שנים, באהבת ישראל אין סופית, ובפקחות ושנינות שהוציאה לו מוניטין כאדם הידוע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד.

בימים אלו הוא החל להגשים את מעופו וחזונו, ולהתוות את הקמת הקרן האדירה שנקראה בשם "קרן רבי ישראל דב אודסר". במסגרת הקרן הוא הודפסו מאות אלפי ספרים במהדורות שונות בפאר ויופי, הוא ההדיר מחדש את כל ספרי רבינו הק', הוציא לאור את שמונת כרכי ה'ליקוטי הלכות' במהדורה מנוקדת ומפוארת שכבשה את העולם בסערה, הפיץ וחילק חינוס ספרים ביד נדיבה ומכרם במחיר הקרן ללא רווח ותמורה כלשהי.

מסירות מופלאה למען תלמידיו

חבורת מפצים נאמנה שהתלכדה סביבו כחיילים מסורים הביאה אותו להקמת מוסדות חינוך עבור ילדי אלו שמסרו את נפשם למען ההפצה. ובני החבורה שהלכה וגדלה והתרחבה לכמה ערים במרכז הארץ ובצפונה הצריכה הקמת מוסדות לבנים ובנות כשהוא מעניק דורש עבורם את האמצעים החינוכיים הגבוהים ביותר.

בשיא עבודת ההפצה אדירת המימדים היה מתפנה מהכל ועוקב אחרי כל תלמיד אחרי התקדמות של כל ילד וילדה בכדי שיגדלו על דרך ישראל סבא. פעילות זו התישה את מיטב כוחותיו. היה יושב ספון בחדרו רוב שעות היממה ומטפל ומדריך, משכין שלום בית ובונה עולמות של טוהר למען יהודים שזה עתה שבו להכיר את בוראם.

אין קץ למסירותו ואין גבול למה שהוא הקריב מחלבו ודמו עבורם, זוהי מסכת עמוקה של אהבת ישראל שקשה למצוא לה אח ורע. יהודי חולני מכף רגל ועד ראש

מרבנו הקדוש פצח רבי עמרם בשירה מרטיטה: "טייערער רבי, הארציגער רבי, ווען וועלן מיר זיך ווידער זעהן", בניגון הידוע שהזיל דמעות כמים מעיני כולם, כשרבי שמואל שפירא זללה"ה, בשיא חולשתו ותוקף מחלתו חודשים ספורים לפני שעלה בסערה השמימה, רוקד ורוקד

עמרם עם תלמידים מחופשים במסיבת פורים

290 איש נשארו במלון למוט עיניהם המשתאות

מדי ראש השנה היה נוסע במסירות נפש למקום הקרוב ביותר לעיר אומן. היו שנים שחגגו את החג בקייב היו שנים שנתקעו בקיישינב עד לראש השנה שנת תשמ"ט ההיסטורית, שאז שהו לראשונה בפרהסיה באומן ללא אישור מהשלטונות.

וכפי שסיפר פעמים רבות ר' עמרם: התכנית המקורית של הנסיעה דיברה על כך שמתוך 290 נוסעים - (ביניהם נמנה החסיד הקדוש רבי שמואל שפירא ז"ל שערך את נסיעתו במסירות נפש ממש) - ישהו באומן רק 50 איש וכל השאר יהיו בויניצא, הכאב של אנשים שמסרו את נפשם והונם עבור הזכות להיות בראש השנה אצל רבינו הק' כצויו היה רב. רבי עמרם שהיה חלק מהקבוצה פעל ודרש מהממונים על הנסיעה כי כולם ישהו באומן ללא יוצא מהכלל.

הימים ימי הקומוניזם ופחד האימים ששררו ברוסיה של אותם זמן. והוא בעוז רוחו הלהיב את האחראים ללכת על מהלך של מסירות נפש למען יוכלו כולם להיות באומן ואכן נענו לתעוזה של רבי עמרם ויחד החליטו שהם נשארים כולם במלון בעיר אומן.

כך לעיניהם המשתאות של בעלי המלון השתכנו בו 290 חסידים שהתכוננו לחגוג את החג באומן ללא פחד ומורא מתגובת השלטונות, מסירות הנפש ועוז רוחם שיתקו את גורמי השלטון והם לא פצו פה, וכך למעשה חודש הקיבוץ הקדוש עד לימינו כשאלפים ורבבות פוקדים כמידי שנה את אומן בימי ראש השנה.

במוצאי אותו ר"ה מרומם לפני הפרידה

אחד ממחסני הספרים של הקרן מפעל חייו של ר' עמרם

שנים השתוקקת? עכשיו יש לך הזדמנות!

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול!'
בינודים פלוס' קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

אני ילמד עימם!

הרה"ח ר' שמואל חשין בטור אישי על ההיכרות הקרובה עם בן דודו ר' עמרם הורביץ

כתיבה שמואל מאיר חשין

מהסבא ר' שמואל.

היה זה כאשר הבנים גדלו, וחמותי שמה לב לצערה הגדול שהם לא יודעים ללמוד ליקוטי מוהר"ן. היא פנתה לר' עמרם ואמרה לו "מה יהיה עם הבנים שלי, הם

”

הלכתי וקניתי מכל המדפיסים הקודמים את כל הספרים שהיו תקועים עזובים, ונטושים במחסנים, וה"מפיצים" שלנו כבר מכרו את הכל..."

לא יודעים ליקוטי מוהר"ן... על הדקה, (אויף די מינוט) ענה ר' עמרם בקולו האדיר "אני ילמד עמהם". ואכן במשך זמן רב הגיעו אליו והוא הסתגר עימם בחדר, ולמד עמהם ליקוטי מוהר"ן בנועם ובהסברה, כאשר קולו החזק הדהד בכל הבית. בשעת הלימוד שרר שקט בבית, אף אחד לא דיבר, למרות שהדלת היתה סגורה והדיבור לא היה עלול להפריע ללומדים, עם כל זאת שרר בכל הבית יראת הרוממות, כאשר קולו בקודש נשמע, וכולם הרגישו שעכשיו

צץ פהאום אדם...

ההיכרות הקרובה שהיתה לי עם ר' עמרם ז"ל התחילה בתקופת נישואי לזוגתי תחי', בתה של הרבנית חיה רוזנפלד ע"ה, שהיתה למעשה דודתו של ר' עמרם, אחות אביו ר' משה נחום. אבל הקירבה המשפחתית ביניהם היתה גדולה הרבה יותר מסתם 'דודה', הם היו ממש כמו אח ואחות, שכן ר' עמרם היה באותו גיל של חמותי, ועקב נסיבות משפחתיות התגדל ר' עמרם מילדותו בבית הסבא ר' שמואל, ושניהם גדלו יחד בביתו כמו שאר ילדיו.

חמותי ע"ה היתה מספרת רבות על תקופה זו, בין השאר סיפרה כי כשהיו היא ור' עמרם ילדים קטנים, הם ניסו פעם ללכת לבד מביתם שבמירון לעבר ציון הרשב"י, הם תעו בדרכם ומצאו עצמם בתוך ההרים והיערות ללא שום מושג כיצד חוזרים למקום ישוב. הם ככו ופחדו מאד, והנה כמו משום מקום צץ לפתע איזה אדם והוציא אותם עד לכביש המרכזי, משם חזרו הביתה.

מה יהיה עם הבנים שלי?

במשך השנים, לאחר שחמותי ע"ה התאלמנה בגיל צעיר מאד ונשארה לבדה עם עשרה יתומים קטנים, לקח ר' עמרם חלק גדול בחינוכם ובפרט התאמץ להנחיל להם את האש של רביה"ק כפי שקיבל

ליקוטי מוהר"ן לעילוי נשמה

אני זוכר כיצד בימי היארצייט של הסבא ר' שמואל או הסבתא מרת מינדל, היה ר' עמרם מגיע לבית חמותי, שם למדו משניות ועשו 'לחיים', ובזמן ה'לחיים' היה פותח ספר ליקוטי מוהר"ן ולומד לעילוי נשמתם, כשהוא מצטט בשם ר' משה ברסלבר שכמו שלומדים משניות לעילוי נשמה, כך יש ללמוד ליקוטי מוהר"ן לעילוי נשמה. הוא היה מתחיל בקול נמוך קצת, ולאט לאט היה קולו בוקע ועולה ונעשה גבוה יותר ויותר כמו הר געש, עד שמרוב צעקות והתלהבות היה לפעמים צריך להוריד את הכובע העליון ואולי אפילו את המלבוס העליון מרוב החום והתבערה, ובקושי היה אפשר להפסיק אותו מלימודו.

”

היה יושב כמו מלך בגדוד, פניו מאירות ממש וראו אור גדול על הפנים שלו, ומקבל בשמחה ובסבר פנים יפות כל בני המשפחה שעלו למירון

ה'ברען'

בכלל ה'ברען' שלו בכל דבר היה ממש חלק ממנהגו. אני זוכר בשנה אחת בליל פסח בשעה מאוחרת כאשר חזרתי מהסדר ועברתי ליד ביתו, והנה נשמע מהחלונות קולו האדיר הבוקע ומרעיד את כל שכונת מאה שערים "ברוך אתה ה'... אלוקינו מלך העולם... אשר קדשנו במצוותיו וציוונו... על אכילת מרור..."

ביום ל"ג בעומר היה יושב בבית משפחת הורביץ במירון כמו מלך בגדוד, פניו מאירות ממש וראו אור גדול על הפנים שלו, ומקבל בשמחה ובסבר פנים יפות

כל בני המשפחה שעלו למירון, כאשר הוא שופע שמחה וחירות המוחין, והרגישו עליו כי הוא מתענג כאן במירון כאילו הוא יושב עתה בגן עדן. הוא התייחס לכל אחד כאורח של רבי שמעון, דיבר כל העת דיבורים על גודל קדושת היום וגדולת התנא רשב"י ורבינו הקדוש, ומאחל מזל טוב לכל ילדי החלאקה וההורים. כמו כן היו רוקדים ומתפללים בחצר כאשר הוא יושב על גדר החצר ומלהיב את הקהל בשירים ובתפילות.

זכיתי להיכנס לביתו לעיתים תכופות. כך למשל מידי שנה ביום הפורים הייתי נכנס אליו בעת סעודת היום, הוא היה בגילופין ופיו לא היה מפסיק לדבר דיבורי קודש, כשהוא מקפיד לקרב את כל הנכנסים ולכבדם במשקה כדת היום, והוא מצידו היה שואג כל כמה דקות איזה דיבור נוסף מרבינו הקדוש.

גם בשביעי של פסח בשנים האחרונות כשלא היה בכוחו ללכת לבית המדרש

ה'תאוה' של ר' עמרם

ר' עמרם הרי ידוע מאד במסירות נפשו על הפצת ספרי רבינו הקדוש. לאחר חתונתי, שמעתי מבני הבית כי חודשים ספורים לאחר שר' עמרם קיבל מסבו ר' ישראל בער את התפקיד לנהל את הקרן ולהדפיס ולהפיץ כל ספרי רבינו, הוא נכנס לחמותי ע"ה לספר לה מהנעשה והנשמע, והוא הכריז: אני לא מתחרה של אף אחד, להיפך, אני מעוניין שידפיסו ויפיצו כמה שיותר.

ר' עמרם בחצר דירת ר' שמואל הורביץ זצ"ל במירון בשיחת חברים עם אנ"ש ביניהם איש שיחינו, לג בעומר תשסט במירון

אפילו הלכתי וקניתי מכל המדפיסים הקודמים את כל הספרים שהיו תקועים עזובים ונטושים במחסנים, וה"מפיצים" שלנו כבר מכרו את הכל... העיקר 'הפצה' עוד ועוד, יגדיל תורה ויאדיר.

היתה לו 'תאוה' מיוחדת להעניק ולחלק ספרי רבינו הקדוש לכל מי שצריך אותם. כך נהג כל פעם שיצא איזה ספר חדש ע"י הקרן, היה מחלק על ימין ועל שמאל

ככל אשר מצאה ידו. זכורני כאשר הדפיס פעם פורמט קטן של ספר תהילים ושמות הצדיקים בכרך אחד, הלך וחילק זאת לכל בחור וצעייר שביקש ממנו. כך גם כאשר הדפיס לראשונה את ההגדה של פסח המפוארת של הוצאת הקרן, הוא חילק כמויות גדולות של הגדות לכל דורש ומבקש, ועד היום יש לנו בבית כמה הגדות כאלו שהעניק לנו.

למרות שב'שיטה' ר' עמרם אחז שכדי שלאדם יהיה ערך לספר עליו לשלם על כך, ולכן הספרים אמורים להימכר במחיר הקרן, עם זאת היו פעמים בהם לא התאפק

לי ידיעה מהיכן שמעה את הסגולה להפיץ ולחלק חנים מאה עותקים של הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן. היא ביקשה מאחיינה ר' שמואל יוסף הורביץ שיביא לה מהקרן מאה ספרי ליקוטי מוהר"ן, והיא תשלם ככל הנדרש. ר' שמואל יוסף שאל את ר' עמרם האם לעשות לה איזה הנחה על כמות גדולה כזו, אך ר' עמרם הזדעק: מה פתאום תשלום? תתן לה כמה שהיא רוצה! לא צריך לשלם כלום! וכך הווה, ומיד לאחר מכן נפקד גיסי בבן זכר, וברבות השנים זכה למשפחה ברוכת ילדים בליעה"ר, ויהי לפלא.

שלא יתכן לסיים את הספר עד ראש השנה, כי אחרי ההקלדה צריך גם הגהה, תרגום ועימוד, הדפסה וכריכה וכו' וכו', וכבר היו שבועות ספורים לפני ראש השנה, אך הוא ברצונות החזקים שלו, לא וויתר כהוא זה, הוא הכניס את כל העקשנות לדבר, ובאמת לפני ראש השנה כבר הודפס הספר ובימים שלפני ראש השנה הוא כבר נמכר באומן לאלפים.

בענין זה יש להוסיף, כי ר' עמרם אף פעם לא דיבר אל המשפחה ישירות, עקב מדרגתו בקדושה וטהרה, אך כאשר היה צריך לזרז את הדפסת ספרי רבינו, הגיע

ערב שבועות תשס"ג באומן

ודיבר עם זוגתי תחי', מה שלא עשה אף פעם, העיקר שהספר יצא לאור בזמן.

זכורני גם כיצד התמסר בשעתו להדפסת הליקוטי הלכות של הקרן במהדורה המפוארת, המנוקדת והמפוסקת. זכיתי לקחת חלק בהגהת אחד הכרכים, ומטבע הדברים הייתי איתו בקשר וישבתי על שולחנו לפעמים כשדנו בנושאים אלו. אין לתאר ולשער כמה הוא השקיע לצורך הדפסת הליקוטי הלכות, הן בממון והן בטירחא, לא יאומן כי יסופר, הוא לא נתן מנוחה לנפשו, השקיע דמים מרובים ממש וכוחות עצומים ונוראים, עד שהיה בטוח שבעז"ה תצא מתחת ידיו יצירה נאה ומפוארת, כשהוא אומר לא אחת, שאין לו ספק כי מהדורה זו תהיה ספר היסוד של חסידות ברסלב. ואכן למותר לציין כי כדבריו כן היה, ההשקעה לא היתה לריק, ועד היום הליקוטי הלכות של 'הקרן' היא המהדורה המבוקשת והנלמדת ביותר בכל רחבי תבל.

”

במשך זמן רב הגיעו אליו והוא הסתגר עימם בחדר, ולמד עמם ליקוטי מוהר"ן בנועם ובהסברה, כאשר קולו החזק דהדה בכל הבית”

וחילק את הספרים חנים אין כסף...

בהקשר לזה יש לספר סיפור נפלא, היה זה כאשר אחד מגיסי היקרים שיחיו עברו כבר כמה שנים מחתונתו ועדיין לא זכה לזרע של קיימא. חמותי ע"ה רצתה לקיים סגולה (ש אין)

ההמסרות המיוחדת

למען 'מכתבי שמואל'

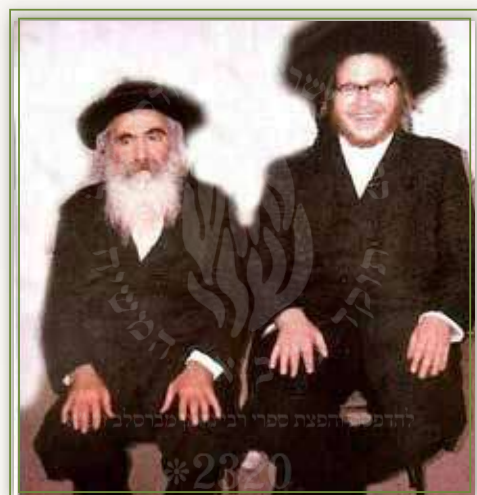
אני לא יכול לשכוח כיצד התמסר ר' עמרם למען הדפסת הספר "מכתבי שמואל" של הסבא ר' שמואל ז"ל. היה זה שנים ספורות לפני הסתלקותו, הוא כבר לא היה בקו הבריאות, זוגתי תחי' היתה זו שקיבלה את העבודה להקליד את המכתבים ולהכניס לדפוס. אך באותה תקופה נולדו לנו תאומים ב"ה ושהינו בבית חמותי ע"ה כך שהיה צריך מאמץ מיוחד כדי לסיים את המלאכה. והנה ביום מן הימים הגיע ר' עמרם בכבודו ובעצמו לדרבן ולזרז את המלאכה, אפילו בתקופה מורכבת כזו, כשהוא מתעקש שהספר יצא לאור לקראת ראש השנה. כולם אמרו לו

הצוואה המרטיטה

ראיון מרתק עם ר' שמעון מטודי שיחי' מקורבו של ר' ישראל דב אודסר זצ"ל

על תולדות הקמת הקרן הכספית להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א וייסוד הקרן הנושאת את שמו ע"י נכדו חביבו ר' עמרם הורביץ זצ"ל

ר' ישראל בער עם נכדו ר' עמרם הורביץ בחתונתו

כאנשים שמאמינים ברבי נחמן, והוא אמר כמעט בזו הלשון "היה לי סבא קראו לו ר' ישראל בער והוא הוציא את האנשים האלה מהעולם הזה והתפקיד שלי זה לתת להם כלים שיוכלו אף על פי כן להתקיים בעולם הזה".

זה עשה עלינו רושם אדיר, להבין מה היה ר' עמרם בשבילנו, משום שזה לא דיבור פשוט, זאת אמירה חזקה מאוד וזה מאד פעל אצל ראש המועצה הוא ראה שיש פה גם אנשים רמי מעלה מאחורי כל הסיפור והצליח להמתיק אותם.

ור' עמרם חזר מהפגישה מאוד שמח שהוא הצליח וזכה לפעול לטובתם של החברים והמפיצים בעניין בסייעתא דשמיא.

”

ר' ישראל בער מיד ביקש מהנוכחים שיקראו לר' עמרם משום שהוא רוצה לשאול אותו משהו”

כלים להתקיים

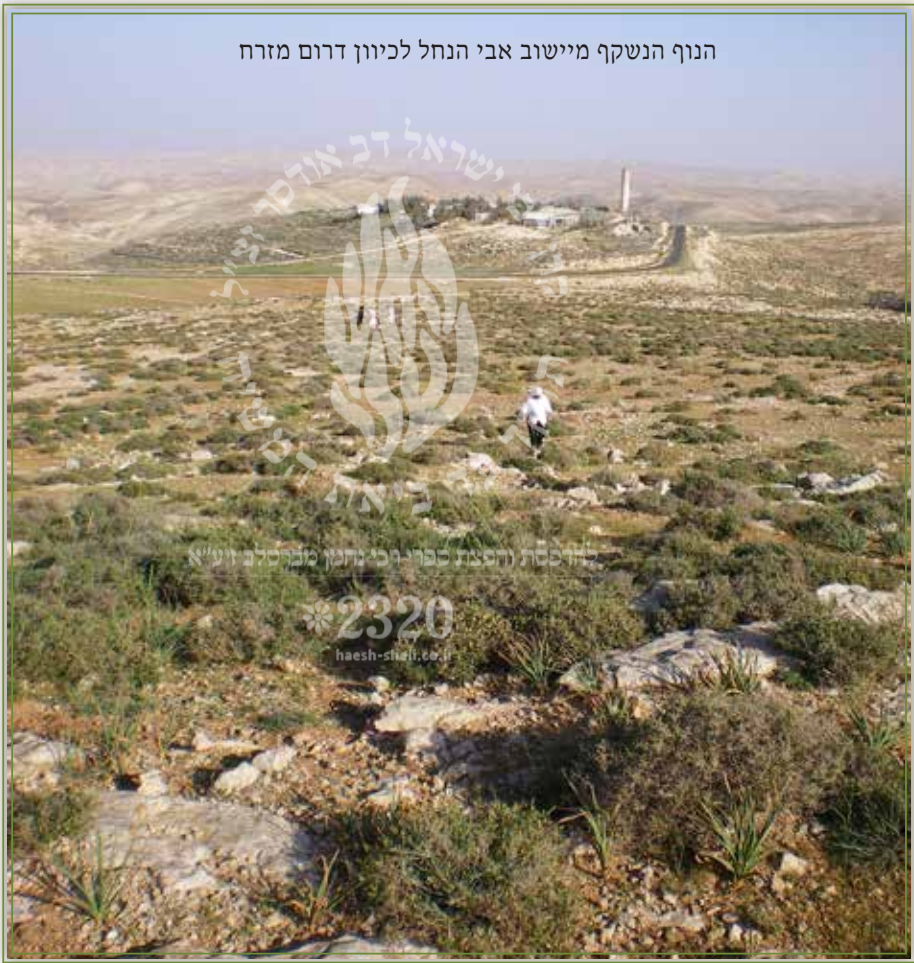
ר' שמעון תתאר לי מה היה עמרם בשבילך?!

בתקופה שחלק מהמפיצים והתלמידים של ר' ישראל בער פעלו על הקמת היישוב "אבי הנחל" (ישוב באיזור 'מעלה עמוס' שנבנה על תלמידי ר' ישראל בער אודסר ואף נקרא על ראשי התיבות של שמו), המניעות רבו למעלה מהמשוער, ועם כל זאת הצליחו להוציא לפועל את הרעיון וקבלו אישורים ורישיונות, אבל כאן לא תמו הבעיות, ההיפך. היה צריך להתמודד עם אינספור עניינים, ואנשי הממשלה והראשי מועצות לא הסתכלו על החברים כאנשים רגילים נורמטיביים, אלא כאנשים מוזרים שלא עובדים, ורוצים רק לעבוד ה', לחיות מחוץ לישוב, וזה היווה חלק ניכר מהבעיות של התקדמות היישוב, כמו הקמת תלמוד תורה, ותקציבים לפיתוח היישוב, צריך לציין שגם הקרוואנים המוזנחים שבהם גרו היו שייכים לסוכנות, מה שנתן להם שליטה כמעט מלאה על המתישבים, ונתנו לרוב הרגשה כאילו אנו עבדים לפני האדון, ואתם בידינו וכו'.

באחד הפעמים שהקשיים מהמועצה האיזורית כבר עלו על גדותיהם, ומנעו התקדמות חיונית ממש, אזי נסעו כמה חברים מהמקום ביניהם ר' אביגדור ז"ל

(אחד מתלמידיו של ר' ישראל בער אודסר, ר' אביגדור וינברגר ז"ל שהתמסר מאוד למען היישוב), לר' עמרם שהיה מאוד מעורב התעניין ושאל, וסיפרו לו שהדברים תקועים, וקשה מאוד למשפחות שכבר היו גרים שם, וזה מונע מאחרים שיבואו בעתיד, וביקשו ממנו עזרה שיתערב בעניין, והחליט ר' עמרם שזהו זה נוסעים לראש המועצה, "אני רוצה לדבר איתו".

נסעו אליו עם כמה חברים מהיישוב, הם ור' עמרם יישבו עם ראש מועצת גוש עציון, וראש המועצה הציג בפניו את כל הבעיות שיש לו מהברסלבים ה'מוזרים', וכל הקטרוגים, שהם לא עובדים וכדו', ור' עמרם עמד איתן מולו, והחזיר לו מנה אחת אפיים, דיבר והסביר לו, והיה זה דבר פלא האופן שבו ר' עמרם הציג אותנו החברים המקורבים לפני ראש המועצה

רבינו הקדוש בעולם.

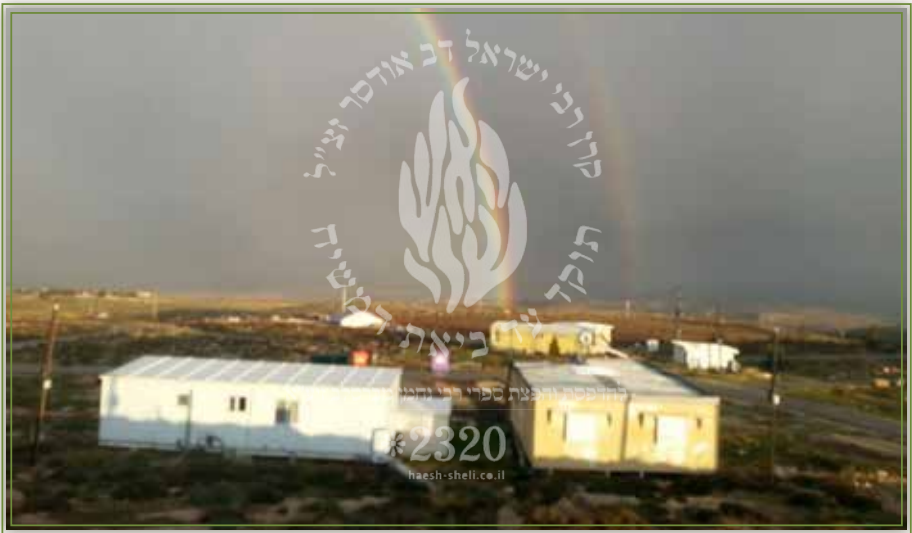
גם אני זוכר איזו סיטואציה קצת מצחיקה בישוב, שהיה עוד פעם אחת שר' עמרם הגיע למפגש שהיה לנו בישוב אב"י הנחל עם כל מיני גורמים מטעם הישוב אחרי עוד משבר שהיה לנו איתם, והיה אחד מהפקידים האלו של הסוכנות איש קצת מצחיק שלמרות שחזותו העידה על ריחוקו משמירת התורה כהלכתה רח"ל, היה לו ידע תורני.

הוא ראה את ר' עמרם והבין שהוא אישיות, והוא איש מכובד כמו רב, והוא

ראה איך כל החברים והמפציצים קוראים לו בשם פרטי שלו "עמרם" כמו חבר, בלי שום תואר "הרב" או "רבי" וכדו', כי ככה היה נהוג.

ר' עמרם נתן הרגשה טובה ומפציצים הרגישו איתו כחבר בין החברים, אז אותו פקיד מן הסוכנות שראה שמצד אחד ר' עמרם הוא אישיות והמפציצים שומעים לו, ומצד שני קוראים לו "עמרם" ממש כשווה בין שווים, אז הוא שאל את ר' עמרם מה זה? האם זה מה שכתוב בחז"ל "גדול מרבן שמו?" אז ר' עמרם צחק ואמר לו 'משהו כזה, משהו כזה'...

פעם גם בקשו מר' עמרם שינסח סוג של תקנות לישוב שעל פי הן יתבסס הדרך והשאיפה של בני היישוב, למעשה זה לא

צדו המזרחי של אבי הנחל

זהו! חייבים להקים תלמוד תורה של ברסלב, אי אפשר ככה יותר להסתדר רק עם תלמודי תורה כלליים לא של ברסלב, והוא קם ועשה והקים את הת"ת הראשון של ברסלב "תורה תמימה"

כל כך יצא לפועל, אך אני זוכר כמה דברים שהוא אז אמר שזה צריך להיות היסוד, כגון "עולם חסד יבנה" שהיישוב צריך להתבסס על עשיית חסד וגמ"ח ועזרה לזולת, ובאמת ר' אביגדור ז"ל היה מתאמץ בזה ביותר, בכל יום שישי למשל הוא היה הולך עם עוד אחד או שניים לשוק הסיטונאי וכל מיני מקומות ומשיגים תרומות ומביאים ומחלקים לכבוד שבת ירקות ועוד כל מיני מצרכים למשפחות בישוב.

גם עוד נקודה בעניין אני נזכר שר' אביגדור ז"ל שהתאמץ הרבה בכל מיני עניינים של הישוב והוא בעצמו היה גר באיזה קרוואן, ממש גרוטאה בלי חשמל, בקיצור ממש מקום לא הכי מתאים למגורים, ור' עמרם זצ"ל שאל אותו "אביגדור היכן אתה גר?" והוא השיב לו "בינתיים כאן" (בקרוואן הנ"ל) ור' עמרם השיב לו "בעולם הזה הכל זה רק בינתיים".

מתי ראיתם אותו פעם ראשונה?

ראינו אותו כאשר הוא היה בא לבקר את ר' ישראל, ר' עמרם היה אז רוב הזמן בקנדה ועסק בניהול מוסדות החינוך של חסידות טאהש, וכשהיה מגיע לארץ אז כמה וכמה פעמים היה מגיע לסבו ר' ישראל בער נותן פדיון, נשאר קצת והולך, בקצרה ראינו עליו שהוא היה דמות מיוחדת איש מורם מעם.

העיקר זה לקרב

יש סיפור מאוד יפה שהיה פעם עם ר' עמרם, הבן זקונים של ר' ישראל בער מר פנחס ז"ל שהיה גר באמריקה תקופה די ארוכה של כשמונה שנים, החליט שהוא בא לארץ לביקור, וכשנודע לבנות של ר' ישראל שהוא מתכנן לבוא לארץ ישראל לביקור, מיד נסעו לאביהם ר' ישראל בער

פנים בית הכנסת באבי הנחל

כדי לספר לו, ולהכין אותו נפשית, באו וסיפרו לו שבעוד שלושה חודשים פנחס יבוא ויהיה שמחה גדולה וכל המשפחה

ר' עמרם עם ילדי הכיתה המאתגרת ביותר בקרית ישמח משה – סאסוב שחינך בהצלחה אדירה בגיל צעיר מאוד

”היה לי סבא קראו לו ר' ישראל בער והוא הוציא את האנשים האלה מהעולם הזה והתפקיד שלי זה לתת להם כלים שיוכלו אף על פי כן להתקיים בעולם הזה”

מחכה ומצפה לזה, אבל ר' ישראל לא הראה כלל פנים שוחקות (צריך להבין שר' ישראל מנע את עצמו מלדבר עימו והיה ביניהם קצת ריחוק מפני שהוא קצת התרחק מתורה ומצוות והבנות ציפו שלאחר תקופה ארוכה זו שלא היה בארץ אולי כן יחזור להיות בקשר עם בנו).

לאחר כמה שבועות באו שוב לר' ישראל ואמרו לו שבעוד חודשיים הוא יבוא וכמה אנו מחכים למפגש זה, ולאחר כמה שבועות שוב באו ואמרו לו שכבר עוד מעט הוא בא, הכלל היה שבאו כמה פעמים, כדי לרכך אותו קצת, כדי שכשפנחס יבוא הוא יקבל קבלת פנים חמה מכל המשפחה ובפרט מהאבא.

באותה תקופה ר' ישראל היה מתארך במירון אצל ר' אורי אליאב הי"ו והמשפחה התקשרו אליו להודיע שפנחס הגיע לארץ ומחר הם יבואו יחד עימו לבקר את האבא, ושיודיעו זאת לר' ישראל, שיתכווננו שכולם מגיעים שהכל יהיה כשורה, כאשר הודיעו זאת לר' ישראל הוא אמר בקרירות "אני לא איכפת לי מאף אחד יש לי רק רבינו" כאומר אני לא מתרגש בכלל, ואל תתפסו אותי עם הרגשות שלכם, את האמת קצת נלחצנו, מה יהיה?!

אבל בהשגחה פרטית ערב הפגישה הגיע ר' עמרם לבקר אצל ר' ישראל, כרגיל הביא פדיון נפש ושאל בשלומו שתיים שלוש דקות וזהו קם והלך, וכאשר ר' עמרם עבר את דלת היציאה ר' ישראל בער מיד ביקש מהנוכחים שיקראו לר' עמרם משום שהוא רוצה לשאול אותו משהו אז ר' עמרם חזר והתיישב מולו ור' ישראל שואל אותו "עמרם אני רוצה לשאול אותך שאלה, מחר פנחס צריך להגיע מאמריקה ואיני יודע איך להתנהג איתו עם לקרב אותו או לרחק אותו לגמרי?" ור' עמרם שמע את השאלה וענה לו בין רגע בחמימות ובהחלטיות "בוודאי צריכים לקרב! רק לקרב!" ור' ישראל בער מתמיה ושואל "כן???" ור' עמרם עונה לו "בוודאי רק לקרב!" ור' ישראל קיבל את דבריו בפשיטות והודה לו, ור' עמרם הלך.

ולמחרת אכן פנחס הגיע עם כל האחים והאחיות והיה מפגש משפחתי מאד חם ושמח עם קירוב לבבות בלא שום הקפדה אנחנו לא נשארנו שם כי זה עניין משפחתי אבל היה מרגש והיה מאד מיוחד וראינו את העבודה שהיה לו לר' ישראל שזה לא היה מובן מאליו כמו אבא שאוהב את בנו ותו לא אלא היה פה עבודה מה ה' רוצה ממני שאתנהג במקרה הזה ראינו שהוא שיעבד לגמרי את רצון הטבעי שלו להשם יתברך ור' עמרם היה סוג של שליח לתת לו את התשובה איך לנהוג ואנחנו זכינו לראות את כל המעמד הזה מן הצד וזה

היה מחזה נורא הוד. ועוד נקודה חשובה זה האופן שר' ישראל כזה צדיק קדוש שואל בתמימות את נכדו ר' עמרם מול כולנו איך לנהוג, ובפשיטות עושה את מה שנכדו אומר ואנחנו ראינו בתקופה הזו שר' ישראל התפלל הרבה לדעת איך להתנהג ולבסוף ר' עמרם היה השליח לענות לו את התשובה.

וגם היה ניכר בכלל שחשוב לר' ישראל דעתו של נכדו ר' עמרם ובפרט בעניין הקירוב וכדו', ושה' עשה דווקא אותו שליח שר' ישראל קיבל את מה שהוא יגיד.

ר' עמרם בליזענסקי

גדול בישראל

מה עוד אתה יכול לספר לנו על עוד סיטואציה שהיה ביניהם?

ר' ישראל סיפר כמה פעמים שר' אריה לוינ' צ"ל היה משגיח בת"ת עץ חיים היה לו משרה ותפקיד רשמי של משגיח בשיבה חוץ מכל העסקים שהוא עסק בהם, ור' עמרם שגדל אז בבית היתומים דיסקין ולמד בת"ת עץ חיים אז ממילא הייתה היכרות ביניהם ור' אריה לוינ' שם לב עליו בעינא פקחא ובהזדמנות אחת ר' ישראל ור' אריה לוינ' נפגשו בירושלים ור' אריה אמר לו "תדע לך שהנכד שלך עמרם הילד הזה יהיה גדול בישראל", ואכן כך היה.

כיצד הגיע ר' עמרם לעץ חיים' כדאי לספר את העובדה הבאה: הייתה לר' עמרם

גדולת נפש נפלאה כבר מגיל צעיר מאוד, כאשר היה שלב שההורים של ר' עמרם כל אחד לחוד התחתנו בזיווג שני, אז מטעם הרשויות רצו לשמוע את רצון הילד ושאלו אותו איפה תרצה לגור? ולהיכן אתה רוצה ללכת? לאבא או לאמא? אז הוא ענה אני מאוד אוהב את אמא שלי אבל אני רוצה לגדול בתורה אז הוא שובץ בבית היתומים דיסקין ולמד בת"ת עץ חיים, וזה מדרגה גדולה בשביל בן צעיר כזה שכבר יחשוב בצורה הזו, לכאורה זה היה בגיל 10 בערך או אפילו פחות.

ר' עמרם שמע את השאלה וענה לו בין רגע בחמימות ובהחלטיות "בוודאי צריכים לקרב! רק לקרב!" ור' ישראל בער מתמיה ושואל "כן???" ור' עמרם עונה לו "בוודאי רק לקרב!"

בושר הסברה

שמעתי שהיה גם קשר עם שז"ר אתם שמעתם לגבי זה?

כן! כן! הייתה תקופה ארוכה מאוד שר' ישראל בער כידוע עסק לקרב גם את שז"ר, והוא היה מגיע אחת לאיזה זמן ללמוד עם ר' ישראל, וכמה פעמים ר' ישראל ביקש מר' עמרם נכדו שיבוא והוא שיתף אותו בלימוד הזה וביקש ממנו שהוא ינחה את הלימוד ויקרא ויסביר ויפרש והוא יהיה המלמד והמסביר, ולמדו ליקוטי מוהר"ן כאשר ר' ישראל נותן את הרשות לר' עמרם ללמד ושז"ר היה שומע ומקשיב ור' ישראל סיפר ששז"ר מאוד התפעל ממנו מאברך כזה צעיר שיש לו מוח כזה חריף והסברה ושפה קולחת וברורה כזאת ובטוב טעם ממש.

התובע עימו

פעם אני ראיתי מסמך חתום מר' ישראל ונכדו ר' עמרם מתקופת מלחמת לבנון הראשונה שבגין היה ראש הממשלה דאז שנפגשו איתו וניסו לפעול אצלו בעבור הדפסת שלושה ספרים מספרי רבינו אני לא זוכר בדיוק באלו ספרים דובר, סיפורי מעשיות בוודאי היה שם ונראה לי שגם ליקוטי מוהר"ן וליקוטי תפילות ושזה יהיה לזכות לעם ישראל להינצל במלחמה.

ואני ראיתי את מסמך ההסכם המקורי החתום מצד אחד ע"י ראש הממשלה דאז בגין ולצידו מישור בשם יחיאל קדישאי שהיה מנהל לשכתו או משהו דומה. ומהצד השני היו חתומים על ההסכם ר' ישראל בער ונכדו ר' עמרם שהיה אז אברך בערך בגיל 35.

בסופו של דבר בגין לא עמד בהסכם, וזה לא נעשה, אבל אני ראיתי את המסמך הזה.

נער לא ימוש

זה נראה שר' ישראל הכין את ר' עמרם לעבודה שעתידה להיות לו?

בתקופה שר' עמרם היה בבית היתומים דיסקין אז ר' ישראל היה גר בגבעת שאול ברחוב קוטלר שזה מאוד קרוב אחד לשני, ור' עמרם סיפר שר' ישראל היה מגיע בתדירות גבוהה לקחת אותו והם היו הולכים להתבודד ביערות ובשדות שהיו לרוב באותה תקופה מסביב ושם יכלו להתבודד לא כמו היום שהעיר דיי התרחבה, ור' ישראל הביא לו את ספרי רבינו, וכן הם היו מבליים שם הרבה גם בלימוד ספרי רבינו.

שמעתי מר' עמרם שגם מאוחר יותר כאשר ר' ישראל כבר היה בבית אבות ברעננה הוא ביקש מר' עמרם שיבוא אליו פעם בשבוע לערך בעיתים מזומנות ללמוד איתו והם למדו מחדש את כל הליקוטי מוהר"ן יחד מתורה א' ועד תורה ע' ור' ישראל השקיע בו הרבה, והיה משמע מר' עמרם שזו לא הייתה הפעם הראשונה ושהוא כבר זכה ללמוד עם סבו ר' ישראל את כל הליקוטי מוהר"ן.

בכלל היה נשמע שבשנים היותר מוקדמות של ר' עמרם אז סבו ר' ישראל בער היה סוג של האבא המאמץ שלו, שהרבה הנחה אותו בפרט בעניין של רבינו, והשקיע בו הרבה מאוד.

ר' משה נחום הלוי ב"ר שמואל הורביץ ז"ל אביו של ר' עמרם

הרואה את הגולד

אני נזכר בסיפור שסיפרה אימו של ר' עמרם.

כאשר היה השידוך בינה לבין בעלה ר' משה נחום שהיה כידוע בנו הגדול של ר' שמואל הורוויץ הייתה לה איזה הרגשה שאולי זה לא כל כך מתאים, אך אביה ר' ישראל בער אמר לה: "מהיכן את יודעת? את תתחתני ותראי שהכל בסדר!"

ולמרות שהיא לא נרגעה מדיבורים אלו, אך כאשר ראתה שאביה מתעקש וזה כל כך חשוב לו, קיבלה והסכימה להינשא לו.

בהתחלה הם גרו בביתו של אביו ר' שמואל הורביץ צ"ל ולאחר תקופה מהנישואין הם הלכו לגור במקום בו גרו אנשים יותר

”

אבי ראה שמהשידוך הזה עומד לצאת פנינה כמו עמרם והוא רצה אותו, וכאשר הוא כבר הגיע לעולם אבי כבר לא התעקש איתי...”

למרות הכל

היה תקופה שר' עמרם היה מגיע לסעודת מלווה מלכה ברחוב ריב"ז בבית שמש במוצ"ש ביחד עם החברים המפיצים והיו מתחזקים ביחד בענייני ההפצה, והוא סיפר באחת הסעודות הנ"ל שהיו כמה חילוקי דעות בינו לבין ר' ישראל בעניין ההפצה על ההתנהלות מול האנשים והמפיצים והעולם בצורה או באופן איך לפעול ואיך להתנהג באופן שר' ישראל דרש שיהיה

רחוקים משמירת תורה ומצוות (זה היה בתקופה של קום המדינה, כאשר היה בלבול גדול בעניין הציונות ובכללה בעניין יישוב הארץ, והיו הרבה שהלכו לגור במקומות שרחוקים מדרך התורה הצרופה מה שהתברר אחר כך כטעות. והרבה אף נפלו רח"ל בגלל זה מדרך התורה) והיא חזרה לאביה ואמרה שלא היה בדעתה לגור במקום כזה ולכן רצונה לפרק את החבילה.

אביה ר' ישראל בער ביקש שתמתין, ואף שהיא הגיעה כמה וכמה פעמים לאביה שוב ושוב בבקשה שהיא אינה מעוניינת להמשיך, ר' ישראל בער ביקש בכל פעם שתמתין עוד קצת ועוד קצת אולי ישתנה המצב.

כאשר נולד להם התינוק הקטן עמרם, אמר לה אביה ר' ישראל בער "כעת את כבר יכולה..."

היא סיימה את הסיפור באומרה "נו! מה אבא רצה? אבא ר' ישראל בער רצה את הילד הזה! את הנשמה היקרה הזו של

*אגואיסט

*ברסלב'ר שלא מפיץ

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול'! בינודים פלוס' קרו רבי ישראל- המפיץ הגדול אבוק ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול זה אתה! מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

בהזדמנות אחת ר' ישראל ור' אריה לוין נפגשו בירושלים ור' אריה אמר לו "תדע לך שהנכד שלך עמרם הילד הזה יהיה גדול בישראל"

יותר עניין של מסירות נפש בהפצה, ושלא ייקחו פרנסות ושלא יהיה עניינים של כסף, רק מסירות נפש.

ור' עמרם לא הסכים, ואמר שצריך שיהיה לפחות אנשים לא יהיו רעבים ללחם, (החילוק דעות האלו היו עוד שנים רבות לפני שר' ישראל נפטר בכלל והרבה לפני הרעיון של הקרן וההפצה)

והיה דין ודברים ביניהם ומה היה בסוף? ר' עמרם סיפר שלבסוף סבי ר' ישראל בער נתן לי את "הקרן" למרות החילוקי דעות, ור' עמרם פרס את העניין הזה לפני החברים, שידעו שיש כמה שינוי גישה בעניינים האלו, ושר' ישראל בסוף הסכים וקיבל את העניינים האלו, והראייה שהוא נתן לו בצוואה את התפקיד של ההדפסה וההפצה של "הקרן".

מדקדק במונה מענה

מה אתה יכול לספר לנו על הצוואה של ר' ישראל?

היה מן הראוי לשמוע את זה ישר מהעורך דין בעצמו שהוא היה מעורב מאוד בכל הסיפור משום שהיו כמה נוסחאות של צוואה ור' ישראל לא אהב שום נוסח מהצוואה שהכין בעבורו וביקש ממנו לשנות כל פעם פרטים מסוימים וכל פעם העורך דין היה מגיע לר' ישראל ומציע לו עוד נוסח של צוואה עם השינויים שביקש ועדיין ר' ישראל לא הייתה דעתו שלימה עם זה, עד שהגיעו לנוסח הנכון כפי שרצה ר' ישראל ולאחר שהקריאו לו ור' ישראל הסכים לנוסח, אני שנוכחתי שם הייתי חתום שם על הצוואה בתור עד בהשגחה

ר' עמרם בתפילה בקבר ר' אלימלך בליז'ענסק

אם מישהו רוצה שייקח את זה, את התפקיד הזה, וזה יוריד ממנו את הנטל הגדול הזה, ושהוא לא רודף אחרי זה, לבסוף נשאר העניין כמו שכתוב בצוואה, ובני המשפחה כולם ביטלו את עצמם לדעתו של ר' ישראל בער, אבל ר' עמרם שידע איזה עול גדול זה ושהכסף הזה מיועד לדפוס ולא לאיזו טובת הנאה אישית חלילה, והייתה לו אז משרה מכובדת עם פרנסה טובה וזכה להכניס הרבה יראת שמיים בילדי ישראל לרוב ולהעמיד דורות של ילדים יהודיים במוסדות בטאהש באותה תקופה, ולא היה שש מעצמו לקחת עליו את העול הגדול הזה ביטל את עצמו לעניין הקדוש הזה ולצוואת זקנו, ועזב הכל בטאהש וחזר לארץ ונשאר כאן כדי לקיים את הצוואה הקדושה הזו במסירות.

רואים איך ר' ישראל בער לכאורה הכניס את ר' עמרם נכדו חביבו משחר ימיו, והדריך והכין אותו הרבה בעניין הזה של קירוב הנשמות לעניין רבינו הקדוש, ובפרט בעניין ההדפסה וההפצה של ספריו הקדושים.

וממילא שטרח להכינו לכך הרבה שנים לפני שנתן עליו בצוואתו את העול העצום של כל עניין ניהול "הקרן" של ההדפסה וההפצה לאחר אריכות ימיו ושנותיו.

איש אשר רוח אלוקים בו

ומה אתם ראתם מר' עמרם לאחר הפטירה של ר' ישראל?

הוא היה אדם שידע להתנהל עם העולם כל אחד במקומו באשר הוא, הוא ידע להלך

ר' עמרם עם ר' אברהם נתן אנשין שיבלחט"א שעזר לו רבות בענייני הת"ת

כמה יגיעה ומסירות נפש ובעיקר הרבה מאוד לב היה לו בכל זה, איזה עול הכתפיים שלו עם ההורים והתלמידים והמשפחות וכל הדברים האלו

ברוחו של כל אחד ואחד לפי המהות של האדם והיה מאוד אכפתי מאוד מתעניין אצל כל אחד ואחד לא כמצוות אנשים מלומדה אלא באמת ובחמימות.

החברים המפיצים היו יוצאים שבוע שלם להפצה ומטבע הדברים היו קשיים במשפחות עם הנשים שלהם והיו קצת בעיות בשלום בית ר' עמרם היה נוסע עד לצפת ויושב אצל המשפחות ומדבר עימם ומקשיב להם ושומע את הקשיים שהם עוברים, היה מדבר על ליבם ומחזק אותם ומסביר להם את הזכות הקדושה שזוכים להיות בעליהם החיילים של רבינו בד בבד היה תומך בהם כספית ומוצא פתרונות שכל הצדדים יהיו שמחים והיה נותן את הלב שלו על זה פעמים רבות ושעות שלימות אף ימים שלמים נשאר עד שראה שהעניין הומתק. הוא יכל בפשטות לקיים

את הצוואה באופן יבש ולהדפיס ספרים וזהו, ולא היה מחוייב לכל הדברים האלו, לא לתלמודי תורה ולא לתמוך המשפחות כלכלית ולא לסדר שלום בית ולא עוד הרבה דברים שעשה במסירות ממש, אבל הוא נכנס לזה עם כל הנשמה ועם כל המורכבות שבדבר ראינו שממש היה אכפת לו מהמפיצים של רבינו כאילו זה נוגע בעצמו ממש, ולא רק לצוות ידי חובת הצוואה שבה לא כתובים דברים אלו.

כמה כספים הלוואות וחובות הוא גלגל לשם כך! מי היה צריך את זה בכלל מבחינתו?! בתחילה הוא בכלל לא לקח דמי לימוד במוסדות שהוא הקים לילדי המפיצים! כמה יגיעה ומסירות נפש ובעיקר הרבה מאוד לב היה לו בכל זה, איזה עול עצום הוא לקח על הכתפיים שלו עם ההורים והתלמידים והמשפחות וכל הדברים האלו.

פעם אחת שהייתי צריך לחזור הבייתה עם הילדים ור' עמרם הקפיץ אותי וקירב אותי לאיזו נקודה בדרך,

אחרי שהוא הוריד אותי הוא אמר שהוא צריך כסף, ואם אני יודע איזה דרך להשיג מאה אלף ש"ח שהוא צריך להשיג עד מחר כדי לשלם למלמדים בזמן למחרת ביום ראש חודש, איזה עול עצום זה היה, באמת לאחר פטירתו אם הזמן המוסדות נסגרו, כי היה מאוד קשה לעמוד בעול העצום הזה, ובכל ההוצאות והחובות.

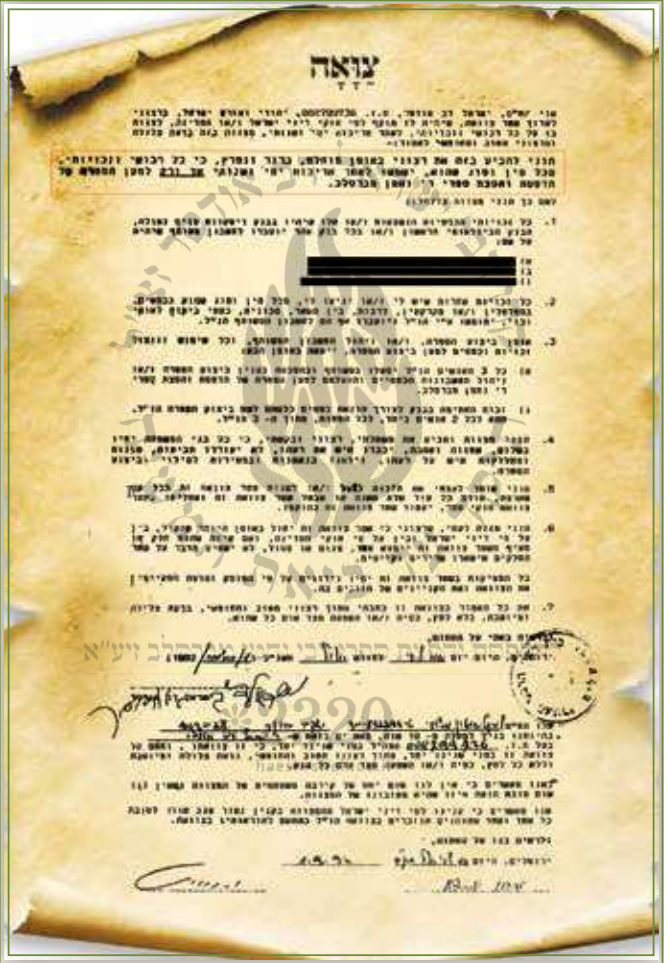
והייתה נקיים

שמעתי סיפור מבעל המעשה בעצמו שקרה חצי שנה אחר פטירת ר' הרואה חשבון של הקרן התקשר לאחד החברים שהיה הנהג של ר' עמרם בחצי שנה האחרונה בזמן שהיה חולה, שיבוא למשרד של "הקרן" כי הוא רוצה להראות לו משהו פלא הוא לא כל כך הבין אבל הוא נסע

לשם וכאשר הגיע הוא ראה את הרואה חשבון בוכה מהתרגשות והיו לידו מלא מחברות של חשבונות של "הקרן" והוא ביקש ממנו להסתכל על זה והחבר לא כל כך מבין בענייני חשבונות, והוא לא הבין מה הוא רוצה להראות לו.

אז הרואה חשבון אמרה לו תסתכל דבר פלא שמעולם לא ראיתי בקריירה שלי, אותו סכום כסף שר' ישראל השאיר בבנק כשר' עמרם נפטר היה אותו סכום המדויק בחשבון הבנק של הקרן בסופו של דבר בעת פטירתו של ר' עמרם לאחר ארבע עשרה שנות פעילות עם כל ההתנהלות ועם כל כך הרבה מעברים וכל כך הרבה הדפסות של ספרים ותלמודי תורה בצפת במודיעין ובבית שמש ועוד עם צי של רכבים ומפיצים, ואפילו בית דפוס אחד שביטש את הרגל וסכום עצום של הכספים של "הקרן" שהיה בידו להדפסה נבלע שם, ולמרות הכל ויצא שנשאר בחשבון בדיוק אותו סכום שר' ישראל השאיר בצוואה כשכל זה עדיין לא היה.

זאת אמירה חזקה מאד כאילו ר' עמרם נפטר מן העולם עם כל העשייה שלו והוא עולה לשמיים באופן שהוא נקי כלפי סבו ר' ישראל בער, שמה שנתת לי נשאר עדיין

הצוואה המדוברת של ר' ישראל בער אודסר זצ"ל מודגש באדום – כל הזכויות מכל מין וסוג למען המטרה של הדפסת והפצת ספרי רבי נחמן

אב תשפ"ו • הטיפעל • 23

22 • הטיפעל • אב תשפ"ו

”

היה תקופה שהיה מגיע לת"ת בכל שבוע והיה יושב עם כל ילד וילד ומדבר איתו ורואה איפה הוא נמצא והיכן הוא מונח, מה הוא אוהב, ואם הוא שמח בתלמוד תורה, ממש מערכת יחסים שלימה הייתה לו עם כל ילד”

תמונה מהאירוסין של ר' עמרם משמאלו צמוד אליו אביו ר' משה נחום הלוי הורביץ, ומימין סביו ר' שמואל הורביץ, ואז עוד מישהו ואחריו ר' ישראל בער אודסר סביו מצד אימו..

בקרן עם כל העליות והירידות שהקרן עברה החזרתי את הפיקדון כפי שהבאת לי אותו והרואה חשבון הייתה מאוד מרוגש בצורה יוצאת דופן, ובכה מהתרגשות, שהרי זה בוודאי אומר שכל מעשיו היו לשם שמיים והוא היה האדם הנכון לתת לו את הצוואה ולקיים את רצונו של ר' ישראל בער להדפיס ולהפיץ, ושומר נכון על הפיקדון של סבו.

תורה בבת

שמעתם פעם שיעור מר' עמרם?

היה תקופה לא ארוכה במיוחד שר' עמרם התחיל לערוך שיעור לימוד בליקוטי מוהר"ן על השלוש תורות הראשונות, בבית של מרת ציפורה קרויזר בתו של ר' ישראל בער והאנשים שהגיעו לשם זה היה הגרעין הראשון שהיווה את היישוב "אב"י הנחל" אני זוכר שכשהוא מסר את השיעורים הוא מסר אותם בכל כך התמסרות ומאמץ שבאמצע הלימוד ראינו שהוא ממש מזיע הרבה ממש מעמקות המחשבה והרכיז במסירות לא כדרך הרגיל ראינו ממש תורה בכח אצלו, והוא ידע להוריד מושגים ולהפשיט אותם בצורה יוצאת דופן

אני שמעתי מר' נחמן הורביץ שיח' שאבא שלו ר' עמרם היה לו שני מחשבים ושם הוא היה כותב את כל החידושים שלו והיה לו חידושים על כל התורות של הליקוטי מוהר"ן וגם כתב תפילות על כל התורות

גם בתקופה היותר מאוחרת שר' עמרם הקים את התלמודי תורה של "הקרן" לילדי המפיצים, פעם אחת הוא התקשר באמצע הלילה בשעה שתיים לפנות בוקר לר' ערן אסולין ואמר לו חייבים למוא מקום לתלמוד תורה בצפת, פשוט חייבים עכשיו! ובבוקר ב"ה כבר מצאו וסגרו על המקום שבאמת בו התקיים הת"ת לאחר

”

פעם אחת הוא התקשר באמצע הלילה בשעה שתיים לפנות בוקר לר' ערן אסולין ואמר לו חייבים למוא מקום לתלמוד תורה בצפת, פשוט חייבים עכשיו!”

מכן בשכונת נווה אורנים בצפת.

פעם אחת גם כן בתקופה של הת"ת בצפת, ר' עמרם התקשר לאחד המלמדים וביקש ממנו שיבוא אליו למשרד לירושלים, המלמד הזה נסע את כל הדרך הארוכה והמפרכת מצפת לירושלים לאחר גמור יום הלמודים, הוא הגיע לירושלים למשרד של ר' עמרם במאה שערים, ור' עמרם הושיב אותו ולימד אותו ושינן איתו הרבה פעמים

יש עולם הבא

מה יש לך לספר על ענייני חינוך של ר' עמרם שכידוע היה אדם גדול מאד בחינוך?

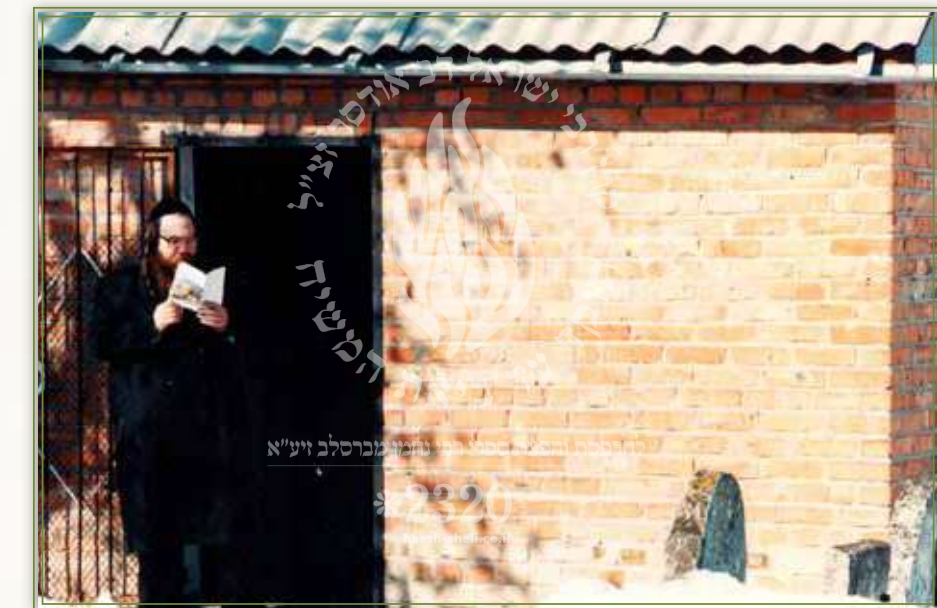
סיפר לי פעם ר' יהושע בער רובינשטיין הי"ו שר' עמרם היה לומד איתו חברותא בקביעות, פעם אחת באמצע הלימוד ר' עמרם קם ואמר זהו! חייבים להקים תלמוד תורה של ברסלב, אי אפשר ככה יותר להסתדר רק עם תלמודי תורה כלליים לא של ברסלב, והוא קם ועשה והקים את הת"ת הראשון של ברסלב "תורה תמימה", הוא לא דיבר הרבה, הוא אמר וקם ופשוט הפך את העולם ועשה.

העצות לעובדא ולמעשה

פעם באיזה התמודדות רפואית שהייתה

גם בתקופה הראשונה של הת"ת שכוותיו עוד היו עימו ר' עמרם השתדל מאוד לנסוע מירושלים עד צפת בכל שבוע, לבדוק את הילדים ואת שלומם ולבחון אותם מעט, ולראות את המלמדים.

ר' עמרם באוהל ציונו הישן של הבעל שם טוב

אין ילד לא טוב

היה סיפור מאוד ידוע כשפתחו את החיידר הראשון בצפת והתלמוד תורה התחיל לקרום עור וגידים כדבעי הייתה משפחה שהגיעה עם ילד שרצו להכניס לתלמוד תורה והצוות לא היו כל כך רצו בגלל כל מיני עניינים שהיו עם הילד

אין חסיד ברסלב

שלא לוקח חלק בהפצה!

המפיץ הגדול זה אתה!

מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול'!

ב'נדרים פלוס' קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול

או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

”
**כאשר הגיע
 הוא ראה את
 הרואה חשבון
 בוכה מהתרגשות
 והיו לידו מלא
 מחברות של
 חשבונות של הקרן
 והוא ביקש ממנו
 להסתכל על זה”**

הזה או משפחתו, והייתה מחשבה רבה והתלבטות קשה האם כן להכניסו או לא, ולבסוף הסכימו להכניס את הילד אבל לאחר כמה שבועות הצוות ראו כמה דברים ועניינים בילד שלא היה ישר בעיניהם ורצו להעזיב את הילד, אבל לפני כן רצו לדבר עם ר' עמרם על הבעיה, והתחילו לומר לו שעשינו טעות שמתחילה קיבלנו את הילד הזה בכלל, וכדומה.

מיד ר' עמרם הבין לאן הם חותרים והוא נתן שאגה ואמר **”אין ילדים לא טובים, יש מלמדים לא טובים”** ואז השתתקו כולם, לאחר שהוא סתר את דבריהם בתקיפות כזו, והסיפור נסגר לגמרי והילד נשאר בתלמוד תורה. (כמובן שאין כאן אמירה כללית, אך ר' עמרם שזיהה את הסיבות האמיתיות לסירוב - נקט בדרך זו כדי להשתיק אותם).

חינוקות של בית רבן

הייתה לו גישה יוצאת מן הכלל בעניין החינוך וצריך להרחיב את היריעה בנושא הזה היה תקופה שהיה מגיע לת”ת בכל שבוע בדרך כלל ביום שישי והיה יושב עם כל ילד וילד ומדבר איתו ורואה איפה

ר' עמרם בליזענסקי

הוא נמצא והיכן הוא מונח, מה הוא אוהב, ואם הוא שמח בתלמוד תורה, ממש מערכת יחסים שלימה הייתה לו עם כל ילד, ואם היה מספיק היה בוחן קצת את הילדים ושואל כל ילד איזו שאלה או שתיים, ונתן בעיקר הרבה יחס אישי לכל ילד, וחילק להם הרבה ממתקים, והיה לו מחשבה שלימה איך לשפר, ואיך לעשות שיהיה לילדים שמחה ונחת לבוא לתלמוד תורה, הוא היה מאוד דואג לראות איך הם מתקדמים וכאשר היה לפעמים חולשה הוא רצה להבין מאיפה זה נובע, הייתה לו ממש אכפתיות גדולה.

הבן שלי שכבר נשוי ואב לילדים בעצמו ב”ה עדיין זוכר מילדותו את הטעם המתוק

שר' עמרם היה מכניס בו ביחס האישי החם שנתן לו ככל שיכל והספיק, בימי שישי האלו בחדרון הקטן שהיה לו בת”ת שבו הוא היה נפגש עם כל ילד, כשהיה לו זמן היה בוחן אותו קצת ובאם לא היה לו זמן כל כך, לפחות היה מאיר לו פנים ונותן לכל ילד בנפרד בחדרו באופן אישי פקאל”ע יפה של ממתקים עם חיוך כזה גדול ובכזה מאוד פנים, עם כל כך הרבה לב לכל ילד אפילו בגיל כזה קטן, וכך הכניס בהם אהבת ה' ואהבת התורה והמצוות, עם הרבה אמונה.

ה' יעזור הלאה שנזכה להכניס את המוח והלב לגמרי בכל ענייני רבינו ובפרט בהפצת אור הצדיק בעולם אמן

היהודי הזה היה 'הר געש'!

הר”ר צבי קרמר הי”ו בזכרונותיו האישיים על החסיד רבי עמרם הורביץ זצ”ל.

כתיבה: נחמן גלינסקי

הביתה, קבוצת אנשים המתקבצים לעניית אמנים בשפה רפה ומסתלקים בזריזות...

אך אצל ר' עמרם זה היה משהו שונה לגמרי. קודם כל, כמובן שמדובר בשחרית עם הנץ החמה, כמו ברסלב'ר חסיד אמיתי. וכשאומרים בנץ, הכוונה היא שזמן מכובד קודם הנץ מתאספים ומתחילים להתפלל, לאט לאט כמונה מעות ובקול גדול.

וזה רק ההתחלה... ר' עמרם דרבן את כל המשתתפים שיבואו מוקדם, להתחיל להתפלל מספיק זמן קודם הנץ כדי שיוכלו להתפלל במתינות והתלהבות, וקודם לכן אמירת ברכות השחר וקרבנות בקול רם ובישוב הדעת.

העבודה של ר' עמרם עצמו הייתה פלאית. זה התחיל עם העבודה של 'צדקה קודם התפילה', וממה שראיתי אצלו מדובר היה במנימום של מאתיים שקלים

מוגבלות שונות ל”ע, כאשר בגלל מצבו החל לערוך מניין לתפילת שחרית בביתו.

אינני יודע אם המניין הזה התקיים גם באמצע ה'זמן', אך בשבתות ובימי בין הזמנים זכיתי יחד עם כמה בחורים להשתתף בביתו ולהשלים לו מניין כדי שיוכל להתפלל בציבור.

עבודת 'צדקה קודם התפילה'

מה זה בכלל 'מניין' כאשר מדובר בר' עמרם... כאשר שומעים על מניין שנערך בביתו של יהודי חולה ל”ע, מדובר בדרך כלל במניין שמתאסף להתפלל וחוזר

ההכירות האישית שלי עם ר' עמרם החלה בערך בגיל חמש עשרה.

עוד לפני כן, תמיד הכרתי אותו בתור היהודי שהוא שיושב בצד מערב ב'שול' בית מדרשינו במאה שערים, שכאשר עוברים לידו מרגישים כמו כשעוברים סמוך לאש, חום של קדושה, להט של עבודה טהורה.

הוא ישב בפניה שלו ובער לה' יתברך, תפילותיו הרוחות היו מנוקדות בזעקות שבר שפרצו מעומק עומק ליבו, וכך היה ר' עמרם חלק מנוף ילדותי, אך מאוחר יותר, בימי בחרותי, זכיתי להיכרות עמוקה יותר...

וכך היה מעשה:

היה זה כשר' עמרם כבר לא היה בריא, בתחילת התקופה בה התמודד עם

הוא למד את המילים בכזה פשטות ובכזו חיות, הוא חצב את המילים מילה אחר מילה כאומן החוצב בהר הקודש ובונה נדבך אחר נדבך בארמונו”

ר' עמרם בריקוד בשול במאה שערים

ר' עמרם עם בנו נחמן שיח' בכותל

שמעתי מחתניו.

ולכן, היה אצלי ממש פלא שהוא לא אומר לי להיכנס... האם ייתכן שר' עמרם נשאר לישון?!

הלכתי לבדוק מסביב, במדרגות היורדות לרחוב חברת ש"ס, שם היה חלון שהיה קרוב למקום מושבו, והנה אני שומע את קולו מבפנים, יושב ולומד. חזרתי שוב לדלת ושוב דפקתי, אבל עדיין אין קול ואין עונה. לאחר כרבע שעה וכמה וכמה סיבובים שכאלו כשברור לי במאת האחוזים שר' עמרם ער, פתחתי את הדלת בעצמי ונכנסתי אל הבית.

ואז ראיתי מחזה שלעולם לא יישכח ממני. ר' עמרם יושב על ליקוטי מוהר"ן ולומד, וכל העולם מחוק מבחינתו. הוא לא רואה כלום, הוא מנותק לגמרי מהעולם הזה. הוא לא רואה אותי ולא שמע את הדפיקות שדפקתי בדלת...

כאשר ר' עמרם היה שקוע בתורתו של

הבטן שלך! תאמר מה שהרבי אומר! מה אתה מתחיל לדבר דרשות?!", "תתחיל עוד פעם, כי אני ידעתי..."

זה היה חינוך אמיתי. לקלוט מהי המשמעות של שיעור בשיחות הר"ן, זה היה שיעור אמיתי מה זה 'ביטול לצדיק', מה זה לשמוע באמת מה הרבי אומר, מה זה ללמוד מתוך רצון לדעת באמת מה הרבי רוצה ממני...

ר' עמרם היה מורה דרך בהתקשרות לרבינו, בביטול פנימי אמיתי, ובפרט איך לומדים את ספריו הקדושים, איך משליכים את השכל, איך ניגשים כעבדיה קמיה מאריה לקבל מלוא חפנים מתוך הכנעה פנימית לקבל מאורו הגדול.

מנוהק לגמרי מהעולם הזה

ואם הזכרנו ביטול לרבי, אני נזכר באחת הפעמים בהם הגעתי מוקדם לתפילה, אצל ר' עמרם, להגיע לתפילה מוקדם הייתה הזדמנות מיוחדת ללמוד איתו, ולפעמים לשוחח מעט על דא ועל הא. ובכן, הגעתי מוקדם, ודפקתי בדלת. הרגילות הייתה שהיו דופקים בדלת ור' עמרם מבפנים היה קורא בקול שאפשר להיכנס. ובכן, אני דופק בדלת, אבל אין קול ואין עונה.

זה היה אצלי פלא, כי עד כמה ששמעתי, היו כמה שנים לקראת סוף ימיו שר' עמרם לא ישן על מיטה מסיבות שונות. במקום זאת הוא היה ישן על כורסא בשיבה, וכאשר הגיע זמן חצות, היה הכינור מנגן בנשמתו ור' עמרם פשוט היה קם מאליו. אינני יודע אם היה זה הרגל או סייעתא דשמיא, אבל זו הייתה המציאות. כך

כל המהלך שלו, כל הגישה שלו לדברי רבינו הקדוש.

לדוגמא, כאשר לעתים מסר שיעורים בסעודה שלישית לבחורי החבורות ב'מורשת הנחל' - הוא היה לוקח תורה בליקוטי מוהר"ן, לומד אותה מבפנים ומתרגם לאידיש מילה במילה ממש כמו שכתוב בפנים, ובסוף מסכם למעשה בצורה ברורה מה הרבי אמר כאן.

בזה התחיל השיעור, ובזה זה נגמר. רשות הדיבור ניתנה לרבי עצמו, ותו לא. ואין לטעות ולחשוב שהשיעורים שלו היו קצרים... הוא יכל לקחת תורה קצרה ולחזור עליה שוב ושוב, להתלהב מהדיבורים של הרבי ושוב ושוב להקריא אותם ולתרגם אותם בפני קהל השומעים. פעם למשל למד תורה ע"ג תניינא, שהיא תורה קצרה יחסית, ולמרות שלא הוסיף מילה מדיליה למד אותה בפני הבחורים כארבעים דקות רצופות!

לאחר שאנו מבינים במעט את הגישה הזו, אפשר גם להבין כיצד היה נראה השיעור בשיחות הר"ן... היו לומדים את דברי רבינו מבפנים, מתרגמים לאידיש, שואלים מה הרבי אמר כאן למעשה, ואז מסיימים...

בפעם הראשונה שביקש ממני להיות זה שמוסר את השיעור, לא הכרתי עדיין היטב את גישתו של ר' עמרם, הוא ביקש כי למחרת נתחיל שיחה א' בשיחות הר"ן, ובתור בחור צעיר, התחלתי להשקיע בחיפוש מראי מקומות על 'גדולת הבורא' שהרבי מדבר אודותיה בשיחה זו. השקעתי היטב בהכנה לשיעור...התכוונתי כראוי, למחרת התחלתי למסור את השיעור, ולאחר כמה מילים מבפנים, התחלתי להרחיב 'הרבי אומר בתורה פלונית בליקוטי מוהר"ן שכאשר...' אבל מסתבר שזו הייתה טעות חמורה... ר' עמרם החל ממש לגעור בי. "תפסיק למכור את כאבי

ר' עמרם במסירת שיעור לבחורים

ר' עמרם אצל הבעש"ט לפני בניית האוהל לאחר המלחמה מימין עם הצעיף הכחול בנו הגדול ר' נחמן

ר' עמרם לא היה מוסר בעצמו את השיעור, אלא ביקש תמיד מאחד המשתתפים ואפילו מבחורים צעירים למסור שיעור.

כאשר אנו מזכירים את המושג 'שיעור' ביחס לר' עמרם, צריך להקדיש לזה יריעה שלמה...

ובכן, שיעור אצל ר' עמרם, שונה לחלוטין מה'שיעור' הרגיל שאנו מכירים בספרי רבינו.

ה'מהלך' של ר' עמרם בחיים, המוטו המרכזי שהוביל אותו היה תמיד, שאם הרבי אומר, הרי זה ככה. כפשוטו ממש. ככה, אבל בדיק. בלי משחקים, בלי הנחות.

כתוצאה מזה, הוא לא יכל לסבול את סגנון השיעורים הנפוץ בו קוראים בליקוטי מוהר"ן או סיפורי מעשיות או ספר אחר מספרי רבינו 4 שורות, ואז מתחילים לדבר 'דיבורים' שונים מהרגשי הלב.

הוא היה שואל על שיעור כזה: "זה השיעור שלך או שיעור של הרבי, אתה בא לומר מה שהרבי אומר או מה שיש לך לומר? אתה לומד ליקוטי מוהר"ן או מספר לכולם את כאבי הבטן שלך?!"

רשות הדיבור ניתנה לרבי עצמו

מי שהכיר מעט את ר' עמרם יודע שלא מדובר בסתם גישה קיצונית, אלא זה היה

”
ר' עמרם יכל להחליט בלילה שצריך להוציא איזה ספר או ליקוט, ולמחרת הספר כבר היה יורד לדפוס. האהבה העצומה והלהט שבערו בקרבו הניעו אותו לפעול פעולות עצומות בקנה מידה אדיר”

קודם ילמדו מהרבי, ורק אז ילכו הביתה...

אצל ר' עמרם, זה שסיימו את התפילה לא אומר שאפשר ללכת הביתה, קודם כל ילמדו קצת מהרבי, ואז יהיה אפשר ללכת...

לאחר תפילה בכוח כזו, שלח ר' עמרם מידי בוקר לרכוש כיבוד עבור המשתתפים. הוא היה מקדיש לכך סכום מכובד מידי יום. את הכיבוד היו אוכלים בשיעור בספה"ק 'שיחות הר"ן'.

דבר יום ביומו(!), מבחינתו זה לא היה פלא. זה הרי פותח את שערי התפילה, אז ברור שצריך לתת סכום שראוי להתכבד בו. בכל דבר ועניין הכל היה פשוט אצלו, אם הרבי אומר כך, ברור שצריך להשקיע בזה את כל היכולת... 'חכמת' התמימות והפשיטות אצלו היו נדירים.

מי החזן שר' עמרם בחר?

לאחר הכנה כזו לתפילה, הגיעה התפילה עצמה. זה היה פחד נורא, הוא כבר היה לא בריא, ולא יכול היה לעמוד ואפילו לא לשבת באופן רגיל. היה לו כסא מיוחד שבנו עבורו ועליו ישב בעת התפילה, אך התפילה עצמה הייתה בקולות וברקים... היו גם קטעים בתפילה כמו באמירת ברכו וכדומה בהם בכוחות על התאמץ לפעמים לקום ממקום מושבו. כמובן שהיו תקופות שגם לזה לא היה מסוגל, אבל מתי שהיה יכול, גם אם היה זה מעבר לכוחותיו התאמץ ככל יכולתו לקום.

גם בחירת החזן אצלו היה משהו מיוחד. היו מבין משתתפי המניין עם קול יפה או כשרון חזנות - אך זה מבחינתו לא היה שיקול. את מי הוא כן חיפש? את מי שצועק הכי בקול בתפילה! הרי הרבי אמר לצעוק בתפילה, ואם כן החזן הנבחר צריך להיות מי שצועק בתפילה, ולא אף אחד אחר...

ר' עמרם ליד כיסא רבינו בשול במא"ש

הלבבות! בתוך המוחות! שאנשים יכירו היטב את הספרים של הרבי! שיכירו את העצות! שיחיו איתם למעשה!"

ואת החזון הזה הוא מימש למעשה על ידי הסיכומים הנ"ל שהכניסו לבחורים רבים את התורות לחדרי הלב.

באומן הבונה ארמון

חודשיים לפני פטירתו, ערב שבועות שנת תשס"ט, עיר הגעגועים אומן:

הייתי אז באומן לרגל חג השבועות. נכנסתי לחצר הציון, בערב שבועות, והנה אני מגלה את ר' עמרם יושב בחצר הציון.

כדי להבין את הסיפור כדאי להזכיר את המציאות באוקראינה, בה בחודשי הקיץ היום מתארך ומתארך והשקיעה יכולה להגיע גם לשעה תשע בערב. כך, שערב חג השבועות הוא יום שכמעט ולא נגמר...

ובכן, ר' עמרם מבחין בי, והוא אומר לי 'הערשל, בוא הנה. הולכים ללמוד תורה של שבועות'...

ידעתי ש'ללמוד תורה' עם ר' עמרם זה סיפור ארוך, אבל שמחתי שכך אוכל להעביר את היום הארוך בלימוד התורה כראוי.

זה היה בערך בשעה עשר בבוקר. ר' עמרם התיישב על הספסלים השחורים הצרים שהיו אז בחצר הציון למי שזוכר, ואני התיישבתי לידו. בשבילי, כבחור צעיר שכוּחו במתניו, זה היה לא נוח בעליל, ואני בטוח שבשביל ר' עמרם שבאותה עת כבר היה חולה מאוד זה היה לא נוח פי כמה

שערים שמי שיעלה על הכתב סיכום ברור של שלושים התורות הראשונות בליקוטי מוהר"ן עם סיכום מעשי ברור מה הם העצות היוצאות למעשה ומהי תבנית התורה, יקבל כפרס את כל הספרים שבהוצאת הקרן...

היום ב"ה יש ארגונים שמעודדים את לימוד התורות בעמקות ואף כתיבת סיכומים, אבל אז זה היה דבר נדיר.

ובכן, לר' עמרם היו כאן שני מטרות... מטרה אחת הייתה גלויה, והיא לעודד את הכתיבה וההבנה לעומק של תורות רבינו, אבל הייתה לו גם מטרה נוספת. ר' עמרם עמד לבחור חתן לבתו, והדרך לכך הייתה לבחור אחד מתוך כל אותם סיוכומים שמעידים על עצמם בעצם הכתיבה שהם באמת מונחים לעומק בתורות רבינו...

זו דרך ברסלבאית כדי לחפש חתן. תוך כדי החיפוש לעשות הפצה אמיתית, להכניס לבחורים את ה'תורות' לעצמות...

ר' עמרם כידוע עסק כל חייו בהדפסת והפצת הספרים למעשה בפשיטות כפי שציווה עלינו מוהרנ"ת 'בכסף ברצון ובטרחא', במטרה שבכל מקום יהיו ארונות מלאים בספרים הקדושים, ושהספרים יגיעו לכל יהודי ולכל פינה בעולם, ואת המטרה הזו הוא קיים בפשיטות כל ימיו. וכפי מאמרו הידוע של רבינו הקדוש שספריו הם סגולה גדולה אפילו אם הם רק מונחים בבית.

עם זאת היה לו כל כך חשוב שתוכן הספרים יכנסו פנימה ללבבות, ויקויימו למעשה ולא יישארו רק בתוך הארון... באחת הפעמים הוא צעק, "מה הרבי רוצה? האם הרבי רוצה רק שיהיו הרבה ספרים בארונות? הפצה זה שיהיה ספרים בתוך

מישהו עוד חושב שאפשר לרמות אותו? את ר' עמרם אי אפשר לרמות! הוא לא נתן שירמו אותו כל החיים, וגם עכשיו לא יצליחו... אין מה לפחד, אין ספק שהוא הולך ישר לרבינו..."

להוציא איזה ספר או ליקוט, ולמחרת הספר כבר היה יורד לדפוס. האהבה העצומה והלהט שבערו בקרבו הניעו אותו בעוצמה אדירה לפעול פעולות עצומות בקנה מידה אדיר.

הגמרא מספרת על רבי אליעזר ששכח את מעילו בשוק שבעיר מרוב אהבתו לתורה הקדושה, וכך ממש היה אצל ר' עמרם. כאשר הוא עמד מול רעיון חדש למען תורתו של רבינו הקדוש הוא לא ראה שום דבר... הרבי אמר שאם היינו רואים אוצר היינו רודפים אחריו אפילו בתוך רפש וטיט וכך אנו צריכים לרדוף אחר ה'אוצר של יראת שמיים' שהוא רבינו הקדוש, ואצל ר' עמרם זה היה ממש כפשוטו. הוא היה רץ אחרי הרבי בכל מצב שהוא, בלי להסתכל על שום דבר...

ר' עמרם גילם את מאמר המשורר 'נפשי חולת אהבתך'. והכל מתוך פחד נורא ויראה אמיתית מרבינו הקדוש, ולא מתוך זילות ח"ו.

דרך ברסלבאית לחפש חתן...

אגב, בהשגחה פרטית מיוחדת, בדיוק אתמול סיפר לי יהודי סיפור על ר' עמרם.

ר' עמרם חיפש חתן לבתו. נו, כיצד מחפשים חתן שיתאים לקריטריונים של ר' עמרם, ברסלב'ר חסיד אמיתי וקשור באמת לתורתיו של הרבי?

ובכן, לר' עמרם היה פתרון יצירתי. הוא פרסם מודעה בבית מדרשינו במאה

ר' עמרם נתן את כל ספרי הקרן שהיו אז למסכם המאושר של התורות בלקוטי מוהרן.

"הרבי רוצה שנלמד לא להתייאש!"

באחת הפעמים בסיום התפילה, ר' עמרם היה נתון ב'ברען' ותבערה מיוחדת, ופתאום שאל את הבחורים הצעירים שהשתתפו במניין, "מה רוצה הרבי בתורה ע"ח תנינא?"

תורה ע"ח היא אחת התורות היסודיות בתורת רבינו, שם מבוארים שלל מושגים, כמו ה'דרך לארץ ישראל', 'ביטולה זהו קיומה', זעקת 'געוואלד זייט אייך נישט מייאש', 'פראסטיק', ועוד ועוד. ובכן, ביקש ר' עמרם לדעת, מהי הנקודה המרכזית שרבינו רוצה שניקח איתנו מתורה זו...

וכאשר ר' עמרם מדבר מהרבי, זה עם כל הלב והנשמה. ר' עמרם הוציא מכיסו שטר של מאתיים שקלים, סכום לא מבוטל בקרב בחורים צעירים, ובפרט בימים ההם לפני כמעט שני עשורים, והכריז כי מי שידע את התשובה מקבל את השטר!

כל אחד ניסה את מזלו, וזרק לחלל האוויר מושגים שהכיר מהתורה, אך ר' עמרם לא

הרבי, זה היה עם כל ה'ברען', עם כל הלהט, ושום דבר אחר לא הצליח להפריע לו מלהיות עם הרבי...

במו הר געש

אם צריך לתת הגדרה לר' עמרם, הדימוי הכי קרוב הוא 'הר געש'. הר געש שבוער מבפנים, ה'לבה' רותחת ולוהטת מבפנים, ומבחוץ הכל נראה רגיל ורגוע. אך מידי פעם הר הגעש מתפרץ והצופים מבחוץ יכולים להבחין באש התמידית הגועשת בתוך ההר.

כך היה ר' עמרם. הוא תמיד בער, ומידי פעם זה פרץ החוצה כאשר כל אחד יכול היה להבחין בבערה הפנימית שקיימת אצלו תמיד.

ר' עמרם הורביץ ור' שמחה קרמר ז"ל (סביו של איש שיחנו הי"ו) בחצר גן הילדים הראשון של "תורה תמימה", ברחוב עובדיה.

הדמות הפלאית ממבט קרוב

קווים לדמותו של הרה"ח ר' עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל מאת מזכירו ועוזרו המסור

מאת: ר' ש. דויטש – מזכירו של ר' עמרם ואחד העוזרים והקרובים אליו ביותר במערך ההדפסה וההפצה.

כתיבה ועריכה: נחמן ישראל סטארט

ומפליא. כאשר הסתלק מן העולם, כל מי שהכיר אותו הרגיש שחתיכה של חסד אמיתי אבדה מן העולם. דלתו הייתה פתוחה כל היום, ודפקו בה כל סוגי האנשים עם כל סוגי הבקשות. גם באומן, בכל מקום אליו הלך, היו אנשים מקיפים אותו ועוצרים אותו בכל שני צעדים. זה נתקע בלי כרטיס, זה הסתבך עם הרשויות, וזה שואל שאלה בענייני רבינו הקדוש, זה בעבודת השי"ת, וזה מבקש עצה להתנהגות בבית.

בסבלנות ובמאור פנים ענה לכל אחד,

עניין דחוף של שלום בית באמצע הלילה, היה אומר מיד למלווי: "בוא, נוסעים לצפת", נכנס לרכב ונוסע ליישר את ההדורים. כשאחד המפצים חלה במחלה קשה, ר' עמרם עזב הכל, ועסק רק איתו לראות איך אפשר לסייע ברפואתו, חיפש עבורו תרופות טבעיות, הנחה ותמך בו ובאשתו ועזר בכל פרט. הוא הניח את כל ענייניו בצד באותו רגע, מתוך הבנה שזה מה שהשי"ת שלח לו לעסוק בו כעת, אז עוצרים הכל ועושים.

מידת הרחמנות שלו הייתה דבר גדול

”

אם הבעל שם טוב הקדוש לימד שאי אפשר להגדיר "פשט" מדויק על מהותו של שום יהודי, הרי שעל אחת כמה וכמה קשה הדבר לגבי רבי עמרם

אם הבעל שם טוב הקדוש לימד שאי אפשר להגדיר "פשט" מדויק על מהותו של שום יהודי, הרי שעל אחת כמה וכמה קשה הדבר לגבי רבי עמרם. במקרה שלו, סכום השלם עלה בהרבה על כל חלקיו.

לעיתים נדירות היה מספר לנו פתאום דברים על עצמו, על ילדותו או על ימי נעוריו. פעם סיפר כיצד הלך במשך כמה שנים עם שאלה פנימית עמוקה ותמידיה להשם יתברך: "מה אתה רוצה ממני? למה בראת אותי?". היום, במבט לאחור, כולם כבר רואים כיצד נענה השי"ת לתפילתו והראה לו את תפקידו בעולם הזה, כאשר זיכה אותו להפיץ את אורו הגדול של רבינו בעולם בהיקף חסר תקדים, ולהקים את המפעל האדיר שציווה עליו זקנו רבי ישראל בער אודסר זצ"ל.

קשוב המיד לרצון השם

בכל עניין ועניין, קטן כגדול, ניתן היה לראות שר' עמרם היה קשוב בכל רגע למה שהשי"ת רוצה ממנו עכשיו. כל דבר שהתגלגל לפתחו נבחן על ידו מיד: האם השי"ת רוצה ממנו את העשייה הזו כעת? הוא בדק זאת הן מבחינה הלכתית, הן מבחינה מוסרית והן מצד הלב הגדול והרגש העצום שלו.

הוא היה זריז וקל לתנועה באופן מפליא כדי לעזור לכל אדם. אם התעורר פתאום

ר' עמרם יושב בשול בית מדרשינו במאה שערים

להיפגש מזווית נוספת בעבודת הצדקה שלו, כאשר נוכחתי מקרוב כמה צדקות הוא חילק... היה נראה לי שהיתה לו הנהגה כזו, שהוא מכניס את היד לכיס, ומה שיוצא הוא נותן למבקש, ולא משנה איזה שטר יצא וכמה...

אחת מבקשות התרומה תוך כדי הלימוד היה מאדם שביקש כסף כדי שיוכל להיכנס למקווה. ר' עמרם הכניס את היד לכיסו, ונתן לו את מה שיצא. צ"ק חתום על סכום נכבד. אך מה לעשות שעם צ"ק, יהיה הסכום אשר יהיה, אי אפשר להיכנס למקווה?

אז ר' עמרם הוציא מכיסו שטר של 50 דולר, העניק אותו לאיש ואמר לו 'שגם הצ'ק יישאר אצלך'... זו הייתה המחשה קטנה לרוחב ליבו של ר' עמרם.

הלבביות שהייתה לר' עמרם הייתה פלאית. היה לו לב שפעם כמו כמה לבבות בוערים שהתמזגו יחד לאבוקה בוערת! לב מרגיש, משובב, באופן מיוחד ונדיר ביותר.

ישר לרבינו!

השתתפתי בהלווייתו של ר' עמרם, שהתקיימה במוצאי שבת.

בעת הקבורה, זעקו אליו אנ"ש כנהוג "לך ישר לרבינו, אל תתן שירמו אותך, דע שאתה נפטר", כמקובל. עמד לידי יהודי, שאמר בקול נמוך ספק אליי ספק אל עצמו, "מישהו עוד חושב שאפשר לרמות אותו? את ר' עמרם אי אפשר לרמות! הוא לא נתן שירמו אותו כל החיים, וגם עכשיו לא יצליחו... אין מה לפחד, אין ספק שהוא הולך ישר לרבינו"

כך חלפה לה עוד שעה ועוד שעה, חג השבועות הולך ומתקרב, אך ר' עמרם עדיין נתון בעומק לפנים מעומק, צולל בים החכמה שגילה הנחל הנובע, בכזה חיות. תלמידיו של ר' עמרם הגיעו באמצע ואמרו לו שצריך ללכת כבר למקווה, אבל ר' עמרם ממש גירש אותם. 'תלכו מפה', הוא אמר, ושוב התחיל את התורה, "כי יש בכל אחד מישראל בחינת מלכות"... מבחינתו, אם הוא נכנס לדלתי תורותיו של רבינו הקדוש, הכל נעלם, ואין שום דבר אחר עלי אדמות חוץ ממנו והרבי...

זו הייתה דוגמא חיה עבורי ועבור כל מי שראה את המחזה הבלתי נשכח הזה, של אדם שכלתה נפשו לגמרי לרבי. אדם ששכח משאון הגוף, והתמסר רק לנשמתו.

שגם הצ'ק יישאר אצלך...

תוך כדי השעות הללו הזדמן לי גם

ר' עמרם יושב במערב השול (עם ר' ישראל הירש ז"ל)

וכמה לשבת שם.

בכל אופן, ר' עמרם פתח את תורה נ"ו 'וביום הביכורים' והתיישב ללמוד את התורה. כדרכו, לימוד התורה לא היה בסגנון של קושיות ותירוצים, לומדות או אפילו 'דיבורים'. אלא רק להבין מה הרבי רוצה, מה הרבי בא לומר לנו כאן.

הוא למד את המילים בכזה פשטות ובכזו חיות, הוא חצב את המילים מילה אחר מילה כאומן החוצב בהר הקודש ובונה נדבך אחר נדבך בארמונו.

קרניים בגן עדן

לא ברור לי עד היום מאיזו שעה ועד איזו שעה ישבנו שם יחד. ניסיתי פעם לשחזר עם הרה"ח ר' שמואל הורביץ שיחיה, בנו של ר' עמרם, אם זה היה חמש שעות או שבע שעות, מה שברור שהיה זה כמה וכמה שעות בהם ר' עמרם ישב ברצף והוא שקוע כל כולו בעולמה של תורה נ"ו.

הייתי בחור צעיר, בחלק מהזמן הרגשתי שצומחים לי קרניים מחוסר סבלנות. ובחלק מהזמן הרגשתי בגן עדן, בעולם הבא ממש, מרוב נעימות ומתיקות שר' עמרם הצליח להעביר דרך הלימוד שלו, אבל בחלק מהזמן לא הייתי מסוגל להמשיך לשבת. אך ר' עמרם, החולה הקשה, יושב על ספסל צר וכל כולו מתענג על ה'!

הרגשתי שהבן אדם פשוט יושב על שפת הבאר, באר מים חיים, ושואב ושותה מים זכים וצלולים שמשיבים את נפשו.

למעשה ישבנו שם כמה וכמה שעות ארוכות, והספקנו בקושי עמוד בודד מהתורה. וכאמור, כל זה בלי הוספות - אלא רק פשט התורה לבד. אך ר' עמרם חזר שוב ושוב על קטעים ושורות בתורה והכל בכזה נעימות ומתיקות.

ר' עמרם בציורן ר' לוי יצחק מברדיטשוב

למרות שכל מי שהכיר אותו ידע שכל מבוקשו האישי היה רק לעשות את רצון השי"ת ורצון רביה"ק ברצינות בפשיטות ובתמימות, ללכת כיהודי פשוט לתפילות בזמן, ולנהוג בפשיטות. הייתה לו שמחה והנאה עצומה מכל מצווה ומצווה, והוא ייקר אותן עד מאד.

”

מצד שני, אם ראה שמישהו אחר טועה, היה מסוגל להוכיח אותו בפניו בלי להתבייש, אך הכל נעשה מתוך אהבה עצומה. היה ידוע שגם כשהוא צועק - לא נעלבים מכך. הוא היה מוכן לכל עבר כשהוא היה שואג. כשהוא הרים את קולו כולם היו רצים לכל עבר. פחד פחדים. יראה ממש. הייתה זו גבורה ויראה גדולה, אך מעולם לא תחושה של כעס או הקפדה רעה, אלא הרגשה של יראה טובה ותיקון.

השם. מצד שני, אם ראה שמישהו אחר טועה, היה מסוגל להוכיח אותו בפניו בלי להתבייש, אך הכל נעשה מתוך אהבה עצומה. היה ידוע שגם כשהוא צועק - לא נעלבים מכך. הוא היה מוכן לכל עבר כשהוא היה שואג. כשהוא הרים את קולו כולם היו רצים לכל עבר. פחד פחדים. יראה ממש. הייתה זו גבורה ויראה גדולה, אך מעולם לא תחושה של כעס או הקפדה רעה, אלא הרגשה של יראה טובה ותיקון.

רבים היו פונים אליו בטלפון או מגיעים למשרד: בעיות אישיות, בקשות ייעוץ, אנשים שרצו להוציא ספרים של רבינו או לשתף בהשגותיהם. כולם רצו לדבר איתו, מגדולים ועד קטנים, מכל המגזרים. במקביל, ניהול הדפוס וההפצה דרש זמן עצום. המפעל הגדול גלגל בתקופות השיא כמות אדירה של ספרים, עובדים מתנדבים ורכבים, והוא היה מעורב בכל פרט ופרט ולא הניח ידו משום דבר.

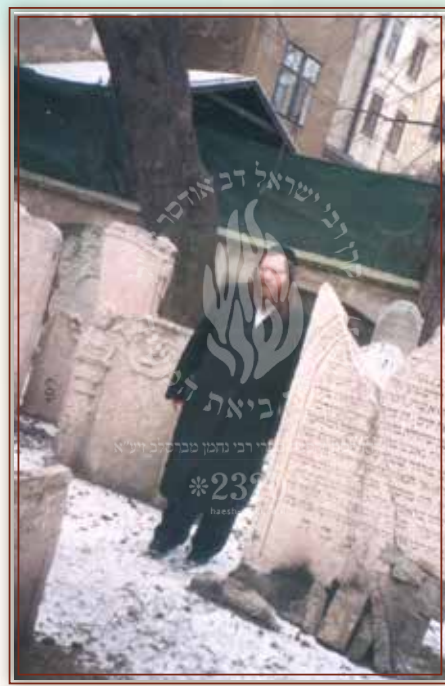
מכיוון שלא היה מסוגל להשיב פני אדם ריקם, וראיתי איך הזמן שהוא מקדיש לאנשים מקשה עליו מאוד מאוד וגוזל את מהזמן שרצה לעסוק בהדפסה וההפצה אז הצעתי לו פעם: "בוא נעשה שעות קבלה קבועות שבהן יתרכזו פניות הקהל והטלפונים, ובשאר הזמן תוכל להתפנות לענייני הדפוס והקד"ר." ר' עמרם הקשיב, שתק רגע, ופתאום קרא בתוקף: "לא! אם אעשה כך, אהפוך ל'רבי', ואני איני רוצה להיות רבי!". ניתן היה להרגיש כיצד הוא בוחן מיד היכן טמונה כאן מכשלה של כבוד, וכיצד הוא בורח ממנה בכל כוחו. הוא הבין שההצעה פרקטית, אך סירב לה מכל וכל משום שנוזהר ונשמר שלא ליצור סביבו שום סממן של חצר וקבלת קהל.

קודש הקודשים: הדפוס הספרים ומערכת ההפצה

מעל לכל, עמדו לנגד עינינו ענייני הדפוס וההפצה. זה היה כל עולמו. לפני ימי הקיבוצים הקדושים באומן, ובפרט לראש השנה היה עושה מאמצים עילאיים כדי להביא "מתנה" לרביה: ספר חדש עוד מהדורה, עוד סוג של דפוס, גודל אחר, סדרה חדשה או הוצאה מחודשת.

בעוד שבכל ענייני העולם היה רחמן וותרן, בענייני הדפוס לא ויתר על קוצו של יוד ושאף לשלמות תמידית. פעם

ר' עמרם בקבר ר' שפעטל בן השל"ה (לכאורה בוינה)

אחת עשה אחד הגרפיקאים טעות באחד הספרים, ור' עמרם הקפיד על כך מאוד ולא ויתר לו על זה. לאחר תקופה עבר אותו חבר חוויה פוגעת מאדם אחר, ור' עמרם ייעץ לו: "תמחל, תוותר". אמר לו החבר: "אבל אתה לא מחלת לי ולא ויתרת לי בזמנו". השיב לו ר' עמרם מיד: "כי הטעות שלך לא הייתה בעניין אישי שלי. זה היה בעניין של הספרים וזה כבר העסק של רבינו, ובעסק של רבינו אין לי רשות לוותר".

הוא היה רך בכל העניינים. אבל בעניינים של הדפוס וההפצה הוא שאף לשלמות תמידית ולא התרצה לשום מניעה.

בחדרו שבמאה שערים ישב ר' עמרם כשהסטנדר מולו, ועליו ספר ה"ליקוטי מוהר"ן" המוכר (שבסופו של דבר נטמן עמו בקברו ברגע האחרון של סתימת הגולל תוך כדי שמכסים את העפר, כך שנקבר עם הספר בו למד תמיד). על הספר הזה ניתן היה לראות בחוש את קיום המאמר "והיו עיניך רואות את מורך". הספר היה פתוח לפניו תמיד, וכל מי שבא להתייעץ, לשאול או לספר דבר מה - ר' עמרם היה פותח את הספר, ומתוך המילים היה מבין בדיוק מה רצון הצדיק באותו עניין.

הוא היה עובד ממש 24/6 וישן קצת בישיבה על כסא בין לבין.

לפעמים הוא היה נותן לי משימה לעשות, לדוגמה: לנסח מכתב קבוע לתורמים. זכור לי שפעם אחת הוא ביקש ממני לנסח מכתב. אני כתבתי ושלחתי לו את הטיוטה בפקס. אז הוא התקשר אליי ונתן לי תיקונים: "תזיז את השורה הזו, תוריד את המילה הזו" וכו'. אני כתבתי את ההערות

ר' עמרם בתפילה בקברי צדיקים

שלו ואמרתי לו: "בסדר, אני אסדר את זה". הייתי גומר לסדר מה שהוא העיר, ושולח לו בפקס בחזרה שיראה כבר מיד את המוצר המוגמר. פתאום הוא מתקשר אליי: "תעלה את זה שני סנטימטרים למעלה, ופה תגדיל קצת את השוליים". ואני אמרתי לו: "בסדר, אני אסדר ואני אשלח כבר". עוד פעם אני גומר את כל ההערות ושולח בפקס, ושוב הוא מתקשר.

ככה כל הלילה הוא לא היה הולך לישון עד שהוא לא היה רואה את זה מושלם. כל פעם הוא היה נותן לי הרגשה שאני אעשה כבר את כל מה שהוא אמר והכל בסדר, ואז היה מחכה שאני אשלח, ומתקשר עם עוד דיוקים שאני אתקן. עד שזה לא היה מושלם הוא לא היה הולך. בעניין ההפצה הוא לא סמך על אף אחד, ולא דחה שום

דבר.

ר' עמרם היה ידוע בהשקעה העצומה שלו בצד הטכני והאמנותי של הספרים: העימוד של הדף, סידור האותיות, טיב הנייר ובכריכות כמה הוא השקיע, בשביל שגם הכריכה לא תהיה מניעה כמו שרביה"ק אמר. אך מעבר לכך, הייתה לו דעת רחבה ועמוקה בתוכן הדברים עצמם ובסדר הנכון של המאמרים.

הנהגה עם ממון

עם כסף הייתה לו הנהגה מופלאה. הוא לא פחד מכסף ולא רדף אחריו. הממון

”

מה כל כך איכפת לך שיהיה גם ישוב אחד כזה?! אז יהיה ישוב אחד של אנשים שכל היום לומדים, מתפללים, מתבודדים, עובדים את השם, לא מרוויחים כסף ומופרשים מהעולם הזה, מה יש?!"

עבורו היה אך ורק כלי להשגת המטרה האחת: להדפיס, להפיץ ולהגדיל את אור רבינו בעולם. הוא התייחס לכסף כאל שמן שנועד להניע את גלגלי העגלה קדימה. כל מי שהכירו ידע שלעצמו לא היה צריך מאומה; לא היה לו רכב פרטי, לא דירה משלו.

לר' עמרם לא היה טלפון סלולרי. משום סוג.

פעם הייתי חייב להעלות אותו לשיחת ועידה עם הבנק בקשר להחלטה שהיה צריך לקבל. המנהל כל כך התלהב שהם מצליחים לדבר איתו סוף סוף. הוא שאל. הרב. למה אין לך טלפון? ור' עמרם ענה לו "אין לי זמן לזה!"

הרבה פעמים ראו סביבו סיפורים גלויים של השגחה ניסית. פעם סיפר כי בתקופות

רוצה להפיץ אבל לא יודע איך?

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול'! בינודים פלוס! קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול! אבוק ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה! מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

ר' עמרם בתפילה בקבר שמעון הצדיק בירושלים

” מידת הרחמנות שלו הייתה דבר גדול ומפליא. כאשר הסתלק מן העולם, כל מי שהכיר אותו הרגיש שחתיכה של חסד אמיתי אבדה מן העולם”

קשות היו לו פעמיים אשר בכה להשי"ת בינו לבין קונו על חסרון המעות לפעילות ההפצה, ולאחר מכן ראה בחלומו את זקנו ר' ישראל בער (שהשאיר לו בצוואה את העול העצום של ההדפסה וההפצה) כשהוא שמח וצוחק ומפזר עליו שטרות, ולמחרת בבוקר התברר שחשבון הבנק התמלא בדרך פלאית.

פעם החלטתי לבחון הנהגה זו. ביקשתי למסור לו סכום של 2,000 שקלים עבור פדיון נפש, והדגשתי: "ר' עמרם, הכסף הזה אינו מיועד לדפוס או לקרן, אלא מוענק לך אישית, עבורך!". רבי עמרם חשב רגע, והסכים, עשה את הפדיון, ובאותו רגע לקח את כל הסכום והעניק אותו לאדם נזקק שישב במשרד.

מצד אחד, לעצמו לא נגע בפרוטה. מצד שני, לא היה לו שום מחסום לבקש עבור הכלל, וביארציית של זקנו ר' ישראל בער זצ"ל היה קורא בקול בפני המפיצים וצועק: "אני צריך כסף להפצה!", "אני צריך כסף לדפוס!", בשביל שנוכל להמשיך להדפיס ולהפיץ צריכים להביא עוד כסף, עוד צדקות והוראות קבע, ואף אחד לא פקפק לרגע שהכל קודש קודשים למען המטרה הגדולה, אף אחד לא חשש לרגע שאולי הוא ייקח לעצמו משהו. פעם אמר ביארציית: "איני מתבייש מזקני ר' ישראל בער על דברים שעשיתי; אני מתבייש במה

ר' עמרם באוהל הבעש"ט מתפלל ליד מצבת האוהל ישראל מאפטא

ר' עמרם מתפלל ליד מצבת הדג בבית החיים בוינה

שעוד לא עשיתי".

הוא נזהר מאד מן הכבוד, אך ניחן בכתפיים רחבות ונשיאה בעול. אישה אחת סבלה מבעיות קשות והייתה מפלת בקביעות רח"ל, פנתה אליו בבכי שיערוך עבורה פדיונות. יום אחד אמר לה בביטחון: "אני קונה את התינוק שלך", והילד נולד לחיים טובים ולשלום (כפי העצה המובאת מרביה"ק בספר המידות). מאז הייתה פונה אליו בכל פעם, לקיים את העצה, וזכתה לילדים חיים וקיימים.

במקרה אחר, אדם שסבל ממריבות קשות ונוראות בתוך משפחתו ועמד על סף ירידה רוחנית, ובפרט ההורים שלו ממש מררו את חייו על כך שהתקרב לדרך רביה"ק, הוא הרגיש בודד ועזוב ללא משפחה, ור' עמרם היה מעודד אותו ואומר לו: "אני אבא שלך ואני אמא שלך, מעכשיו אתה פונה אליי בכל עניין", אני אעזור לך. דיבור זה החזיק אותו והעמיד אותו על רגליו.

על ר' עמרם אפשר היה לראות מה זה תלמיד אמיתי של רביה"ק, ר' עמרם חי את העצות של רבנו. החיים שלו וההחלטות שלו היו לפי מה שרבנו מורה בספרים, מהעצות הקטנות ביותר לגדולות ביותר, בפשיטות ותמימות. הוא אמר: "בשבילי זקני ר' ישראל בער הוא החלון הכי נקי לרבינו". אם רבנו אמר להתרחק מרופאים, אז ר' עמרם התרחק מרופאים ממש; לא היה לו שום בלבול בזה. רבינו אמר שלא לאכול בצל - אז לא אוכלים בצל. וככה כל עניין שרבינו הורה עליו, בלי הנחות של נוחות.

אז כל מי שהיה לידו ראה ויכל ללמוד את ההנהגות של חסיד ברסלב אמיתי בפשיטות ותמימות רק מעצם השהייה לידו, אפילו אנשים פשוטים וגסים שזה עתה התקרבו.

הוא תמיד היה שמח, למרות שכולם זרקו עליו את כל הצרות והצער שלהם, ולמרות כל הטרדות של הדפוס וההפצה והמפיצים, ולמרות הגוף שלו שכאב כל הזמן והיה מלא חולאים. לפעמים הייתי מתקשר והוא היה עם אחד העוזרים שלו, ועם בניו ברכב, ואי אפשר היה לדבר ולשמוע מרוב צעקות של שירים ושמחה שהם היו עושים.

תורה, מוסר וחכמה

החכמה של ר' עמרם הייתה הרבה מעבר למה שאנחנו מכירים בתור חכמה.

כבר כשהיה ילד קטן היה חכם בצורה יוצאת דופן אחד מקרוביו התחנן אליו ואמר לו תן לי לרשום אותך לאוניברסיטה אתה תהיה גדול אתה תהיה פרופסור אתה תהיה בעל שם עולמי, כמובן שאת ר' עמרם זה לא עניין כלל.

את כל החכמה הזאת ואת כל הכשרונות האלו הוא השקיע בתוך התורה וביראת השמיים שלו. במהלך חייו כל מי שרק נכנס לדבר איתו, לא משנה מי הוא היה, זה היה יכול להיות רופא גדול מאוד, זה היה יכול להיות גרפיקאי, אמן, איש מחשבים, אנשים חילוניים שהיו באים כדי להתקין

משהו או כדי לתת חוות דעת מקצועית באיזה עניין, או להגיש את מומחיותם לענייני ההדפסה, ובדרך כלל איש מקצוע כזה בפרט איש מקצוע מעולה ובעל שם, יש לו הרבה כבוד והרבה גאווה, והרבה פעמים ראינו, שכשהיה עומד מול ר' עמרם מומחה מסוים ומרצה לפניו את הידע שלו, לדוגמא, איש מחשבים שנכנס לחדרו, ר' עמרם היה מקשיב לו ושומע אותו עד הסוף ואז ר' עמרם היה אומר לו בשיא האהבה "עכשיו אני רוצה להסביר לך משהו " והופך לו את הראש במקצוע שלו עצמו, ומסביר לו את העניין מהצד של התורה והעומק של הדברים שהוא היה מבין בחכמתו. הוא הגיע לכזה מקום שהוא היה יכול להסביר לבעל מקצוע ולתת לו אור חדש לגמרי על המקצוע שלו ועל הנושא שהוא חושב שהוא מומחה בו, והאנשים האלו היו עומדים שמוטי לסתות ומתבטלים אליו כליל. אנשים חילוניים שמעולם לא האמינו בתורה או בהשי"ת היו משתגעים מהחכמה שלו ורק רוצים לשמוע עוד ועוד.

ר' עמרם עבד בטאהש שבקנדה וחלק מהעבודה שלו הייתה הבנייה כלכלית של המוסדות שם, והיה נוסע מארץ ישראל לשם הלך וחזור.

ידוע שהיה חביב מאוד על האדמו"ר שם, ולקח על עצמו את כל ניהול מוסדות החינוך שם שהיו במצב כושל, והוא הקים אותם מחדש. קודם כל הוא הרים אותם כלכלית (הוא היה מוכיח אותנו תמיד ואומר לנו

פתאום בא מישהו מהצד, איזה גוי ענק, כביכול מתוך התהום ודחף את הרכב בידו דחיפה חזקה בקלילות כמו שיעקב אבינו דחף את האבן מפי הבאר, והרכב חזר למסלולו, והתייצב עם ארבעת גלגליו חזרה על הכביש, והם ניצלו"

ששמה היו לו גיבורים שהיו רצים ועושים את כל מה שהוא אומר ופה אין לי גיבורים, הוא תמיד אמר: "אני לא יכול לפעול מה שפעלתי שם". בקיצור, הוא לקח מוסד כושל ועשה אותו למעצמה כלכלית קודם כל, ואחרי זה הוא בנה שמה את המוסדות בצורה כזו שהם כל כך מוצלחים, ועד היום הם מוציאים מתחת ידיהם פירות מפוארים, ילדים מחונכים ויראי שמיים, (בעיקר בתחום החינוך המיוחד).

עכשיו אני אספר סיפור ששמעתי בעצמי מכיל ראשון כשהייתי במשרד של ר' עמרם:

ר' עמרם סיפר לנו שיום אחד באחת הטיסות הארוכות שלקחו שתיים עשרה שעות ויותר, ומשום מה לא הזמינו לו מהחברה אוכל כשר, אז הוא לא אכל. ישב לידו איש עסקים יהודי לא שומר תורה ומצוות, שהיה כלכלן גדול מאוד, שנסע ליפן ועוד מדינות על מנת ליעץ לחברות גדולות, ובנה להם את כל המערך הכלכלי.

אותו יהודי הביט על ר' עמרם, וראה שכל משך הטיסה הוא לא אכל מאומה, אז הוא שאל את ר' עמרם איך אתה מצליח לעשות זאת? ור' עמרם נכנס איתו בשיחה והתחילו לדבר כידידים. הוא שאל אותו: "מה אתה עושה?", והוא ענה לו: "אני כלכלן, עובד עם חברות יפניות". אז ר' עמרם, כמוצא שלל רב, אומר לו: "אני רוצה להראות לך משהו שאני בנית, איזה מבנה כלכלי שאני עכשיו גם עובד איתו, אני רוצה שתגיד לי מה דעתך". ור' עמרם הראה לו תרשים שהוא עשה (מה שר' עמרם עשה הוא בנה מבנה כלכלי לפי עשרת הספירות, ככה הוא בנה את המבנה הכלכלי של טאהש).

איש העסקים הכלכלן תפס את הראש.

הוא עשיר כקורה, למד כל כך הרבה שנים, והוא אומר לו: "מאיפה אתה יודע את זה? זה היום המבנה הכלכלי הכי חדיש והכי נחשב בכל העולם כולו, איך בנית את זה?". אז ר' עמרם הסביר לו שזה לפי הספירות.

(ובשביל זה ר' עמרם סיפר לנו את הסיפור, בשביל הקטע הזה ולא בשביל להתפאר חס ושלום).

אז אותו יהודי אומר לו: "אני רואה כל הזמן הזה כשאני ביל, שמוחו של גוי מגיע עד שלב מסוים ומשם הוא לא יכול לעלות. היפנים, כמה שהם חכמים והם יכולים להיות גאוניים, המוח שלהם נעצר בשלב מסוים, ומשם היהודי מתחיל לחשוב". ר' עמרם כל כך שמח בדיבור הזה של אותו איש עסקים, שהוא סיפר לנו את כל הסיפור הזה בשביל לומר לנו את הדיבור הזה - שאיפה שהגוי מפסיק לחשוב, שמה היהודי מתחיל לחשוב.

עלינו שהתקרבנו להפצה היה אומר בענווה ובחיוך: "קיבלתי נשמות בייגלה" - כלומר, נשמות מפותלות ומורכבות, אך ידע למצוא את הדרך לליבו של כל אחד.

כאשר הוקם התלמוד תורה הראשון של 'הקרן' במושב נחם, ליד בית שמש, ראה ר' עמרם שאין לילדים מספיק משחקים. למחרת שלח למקום כמות אדירה של משחקים, בימבות וכדורים. כשאחד המלמדים פנה אליו ואמר שהילדים משתוללים וקשה להושיבם ללמוד, השיב לו ר' עמרם: "טוב מאוד! כמו שילד משחק בחיות, כך הוא יעבוד את השי"ת בשמחה ובחיות. אנשים רדומים יעבדו את השי"ת בצורה רדומה". הוא נהג לומר: "מי שלא מרגיש טעם באוכל, אינו מרגיש טעם בעבודת השם".

ר' עמרם במסע ההפצה בארה"ב בדרכים

” הוא פירט כי הדרך שבה יצא מהמחלה והבריא את עצמו לחלוטין כללה שלושה דברים מרכזיים: הירבה לצעוק להשי"ת, ללכת לקברות צדיקים, וללמוד תורה בעיון.”

ר' עמרם בציון הרה"ק מרופשיץ

סבל מחולאים קשים והוא סיפר לנו שהיה חולה במחלה קשה ויצא מזה על ידי עצות של רבנו. פעם הוא סיפר לנו שכבר שנים הוא לא ישן על מיטה (כנראה שלבד מענייני הקדושה שהיו לו בכך, זה היה גם מחמת המיחושים שלו).

העובדה שאנשים זוכרים אותו בבתי חולים דורשת הבנה של הרקע האמיתי, שכן הוא מעולם לא הלך לשם מרצונו החופשי. היו אלו שני תקופות, במצבים קריטיים בלבד שבהם החברים והמקורבים, מתוך דאגה עצומה לחייו, פשוט גררו ולקחו אותו לשם ללא ברירה:

כששהה בארה"ב. ר' עמרם חלה בצורה קשה מאוד ולא היה מסוגל לזוז מהמלון, עד שהתפתח אצלו מצב קריטי וכל רגליו התנפחו. המקורבים בארץ היו בטלפון מדי יום בחרדה גדולה, כשהם חשים ב"מצב של דין" ובקריסה מוחלטת, זה קרה בדיוק בתקופת ימי בין המצרים (בבחינת "כל רודפיה השיגוה בין המצרים"). ר' עמרם סירב בכל תוקף לראות רופא. בסופו של דבר, החברים שהיו עמו שם אשפזו אותו בבית החולים באמריקה בגלל חומרת המצב, ושם התפתחה בעצם הבעיה הקשה בכליותיו.

לאחר מכן בארץ בסוף ימיו כאשר חלה בכליותיו ונצרך לטיפולים קשים על בסיס קבוע, המצב היה נורא. המקורבים מספרים כי בשיחות טלפון עמו ניתן היה לשמוע ממש את נוזלי המים בתוך הקול שלו, כשהמערכות שלו כבר היו מוצפות מבפנים והוא נשמע כמי שטובע. גם אז, החברים שהקיפו אותו ודאגו לו ללא הרף היו אלו שלקחו אותו לטיפול, שכן אם הדבר היה תלוי בו - הוא לא היה רואה פני רופא לעולם. גם ככה היה שלבים שהוא ברח מהבית חולים וחזר למשרד ורצה

לקבל רק שם דברים פשוטים ולטפל לבד ללא הרופאים ובית החולים.

לצד הפחד הגדול מרופאים, ר' עמרם נהג לשתף בסיפור אישי מתקופת צעירותו, המהווה מופת גלוי להנהגתו. שנים רבות לפני פטירתו, כאשר היה אדם צעיר בהרבה, חלה בעצמו. והוא לא פנה לשום רופא ולא עסק בשום טיפול קונבנציונאלי, אלא קיים את עצות רבנו באמונה מוחלטת. הוא פירט כי הדרך שבה יצא מהמחלה והבריא את עצמו לחלוטין כללה שלושה דברים מרכזיים: הירבה לצעוק להשי"ת, ללכת לקברות צדיקים, וללמוד תורה בעיון.

עם זאת, הייתה לו משנה סדורה ומבוררת: גם את הילדים הוא לא הסכים לקחת לרופאים אך הוא ידע כי ישנם מצבים שבהם נדרשות בדיקות מסוימות, וכן נתן לילדים חיסונים מניעתיים בעת הצורך דברים שהיו ידועים באותו הזמן כברורים בלי פקפוק. (כמו שרבינו אמר בזמנו על החיסון של הפאקין). וכן בדיקות של 'דור ישרים' עושים כדי למנוע מראש. בכל כאשר הוא הבין שכך היא דעת רביה"ק וכשזה היה מבורר אצלו עד הקצה האחרון.

כאשר אחד מידידיו הקרובים חלה ובשלב מסוים אושפז בבית החולים במצב קשה, אמר לו ר' עמרם: "עכשיו אתה בידיים שלהם, אל תתווכח איתם, תן להם להגיד את מה שהם אומרים ולך משם", ואכן כך היה.

למרות הייסורים הגדולים והחולאים שמהם סבל, שמר תמיד על מידת השמחה. כל מילה ומעשה שלו היוו שיעור נפלא של תורה ומוסר, וכל מי ששהה במחיצתו - ואפילו האנשים הפשוטים ביותר שזה עתה התקרבו - למדו מהי הנהגה של חסיד ברסלב אמיתי הפועל בפשיטות ובתמימות על פי דעת רביה"ק, ומנחיל את האור הגדול של רבינו גם לדורות הבאים.

התמימות והפשיטות

ר' עמרם סיפר לנו פעם שנסע עם כמה ממכריו לנסיעה ארוכה של השתטחות בקברי הצדיקים הרבים אשר באוקראינה, זה היה לפני הרבה שנים כשעוד לא היו מסלולים מוכרים וברורים, והרבה ציונים לא היו מסודרים, כמו היום. הדרכים היו משובשות מאוד, וכשהם חזרו מקברו של הצדיק הקדוש ר' מנחם מנדל מרימנוב, הנסיעה הייתה על גבי כביש בדרך צרה על שפת הצוק, היה קרח על הכביש והרכב בו הם ישבו לפתע פשוט החליק ונשאר תלוי עם שני גלגלים באוויר על שפת התהום, הם חששו שכל תזוזה עלולה לערער

”ר' עמרם בתפילה בקבר ר' נפתלי צבי מרופשיץ בבית החיים בלנצהוט, פולין”

את שיווי המשקל של הרכב ולגרום לו להתרסק לתהום חלילה.

פתאום בא מישוה מהצד, איזה גוי ענק, כביכול מתוך התהום ודחף את הרכב בידו דחיפה חזקה בקלילות כמו שיעקב אבינו דחף את האבן מפי הבאר, והרכב חזר למסלולו, והתייצב עם ארבעת גלגליו חזרה על הכביש, והם ניצלו.

ר' עמרם סיפר שהם יצאו מהרכב להודות לו אך הוא נעלם כלעומת שבא. והוא אמר שכנראה שהם זכו להתגלות של אליהו הנביא שבא להצילם.

ראינו אצלו חכמה מדהימה בכל תחום. היכולת לימוד שלו, השכל הישר, ההתחדשות בכל נושא, גרמה שאין מסך שסגור בפניו לא ברוחניות ולא בגשמיות. אבל הייתה לו גם תמימות של תינוק. לפעמים היו דברים שאנחנו מהצד היינו ציניים וצוחקים למראה כמה הוא תמים, אך למפרע הבנו שע"י הפשיטות והתמימות שלו כפי שרבינו הקדוש רצה, אז אם היה בדבר ריח של אמת בוודאי שר' עמרם הריח אותו.

לסיום אני נזכר בסיפור בהקשר לגישה הישירה והמייוחדת שלו עם הפשיטות והתמימות של שהיה ניכר איך דווקא כך דבריו היו מתקבלים:

לפני שנים התנהל מאבק על מעמדו של הישוב אב"י הנחל', שהוקם על ידי מפיצים ותלמידי ר' ישראל בער אודסר זצ"ל. מלחמה של ממש התקיימה על המשך קיומו, גם מועצות מקומיות אזוריות וגורמים אחרים שההתיישבות באיזור היתה חשובה להם, לא היו מעונינים בישוב אב"י הנחל, הם פשוט לא הצליחו לתפוס, מהי התועלת במקום הזה, שלתפיסתם המגושמת מאויש בכמה יהודים 'הזויים', לא עושים שום דבר מעשי, ורק מתפללים ומתבודדים, לומדים, מפיצים ורוקדים...

ר' עמרם נחלץ למען הענין החשוב, והופיע בישיבה של ראשי מועצת גוש עציון, וגורמים נוספים האחראיים על האיזור. הנושא הועלה על שולחן הדיונים, היו שם נאומים ונאומים, ולבסוף קם ר'

עמרם לומר את דברו. הוא הביט לראש המועצה בעיניים, פנה אליו ואמר: 'תראה, יש כאן בסביבה ישובים מכל הסוגים, אנשי טבע המחוברים לאדמה, אנשים שחרתו על דגלם מלחמה בערבים, ישובים בכל הגוונים והצבעים. מה כל כך איכפת לך שיהיה גם ישוב אחד כזה?! אז יהיה ישוב אחד של אנשים שכל היום לומדים, מתפללים, מתבודדים, עובדים את השם, לא מרוויחים כסף ומופרשים מהעולם הזה, מה יש?!... ראש המועצה הביט בו בחזרה בפליאה, הרהר מעט בדברים, ופשוט שינה את עמדתו במאה ושמונים

הוא ראה את הדברים במו עיניו באופן מוחשי לגמרי, חי את ציוויו של רבינו הקדוש בלי להיכנס לפחדים האנושיים, וסירב לקבל שום פרשנות של נוחות בעולם הזה”

מעלות... והסכים.

דברי האמת של ר' עמרם, הכנים, הפשוטים והישירים פעלו את פעולתם יותר מכל הויכוחים והטענות, והישוב הזה נותר על כנו בזכות ר' עמרם. עד היום מתגוררים בו כמה מהחברים.

כשאחד החברים המפיצים נפטר ממשפחתו התקשרו לר' עמרם להתייעץ מה לכתוב על המצבה, ר' עמרם אמר 'אני לא רוצה שיכתבו על המצבה שלי שום דבר רק את הנוסח הרגיל'. אז

הוא שאל אותו אפילו לא את שם רבינו? ר' עמרם ענה - שום דבר! 'ראית את המצבה של רבי ישראל קרדונר ככה אני רוצה'.

אותו יהודי שאל אבל על קברו של זקנק ר' ישראל בער כתוב כל כך הרבה... ר' עמרם ענה - נכון כי לצערי לא הייתי אז בארץ אלא בטאהש. ועשה את זה מישוה אחר וזה מאוד ציער אותי.

זה ידוע שר' ישראל בער אמר שאינו רוצה שיכתבו על מצבתו אפילו "חסיד ברסלב" כי מי יודע אולי הוא לא קם לילה אחד חצות מי יודע אם הוא נקרא חסיד ברסלב...

וכשר' עמרם הסתלק, אותו יהודי התקשר לבנו ר' נחמן שיחי' ואמר לו תדע שאבא שלך רצה שהמצבה שלו תראה כמו המצבה של רבי ישראל קרדונר רק המילה פה נטמן והשם שלו. וזהו. ללא תארים וגיגונים, ר' עמרם אמר שכל התארים והכינויים שמוסיפים אחרי כן הנפטר צריך לתת על כך דין וחשבון, אם כתבו צנוע, עניו, למד הרבה תורה, וכדו' אחרי כן יבדקו אותו למעלה בדקדקנות האם באמת הוא כך עשה והאם באמת ראוי הוא לאותם כינויים, ולכן לא רצה בשום אופן שיכתבו שום דבר נוסף על מצבתו, (זהו המנהג בברסלב וכמו אצל ר' ישראל קרדונר, אך אצל ר' ישראל בער, לא היה בשליטתו כנ"ל).

ובאמת בנו ר' נחמן הי"ו קיים רצון אביו ועשה מצבה פשוטה בלי שום תוספות.

אשריו ואשרי חלקו, ויהי רצון שנוכח גם אנו ללכת בדרכי רבינו הקדוש ולהפיץ את ספריו בכל קצווי תבל, שהרי צריכים כל כך הרבה אנשים לנסות להחליף ר' עמרם אחד...

המצבה הפשוטה של ר' עמרם כפי שרצה ללא תארים וכינויים, בהר הזיתים ליד קבר זקנו הגדול ר' שמואל הורביץ זצ"ל.

שמונה כרכים בשלישה חודשים

הר"ר אברהם צבי גלינסקי הי"ו, חתנו של
החסיד ר' עמרם הורביץ זצ"ל

הר"ר אברהם צבי גלינסקי הי"ו, מספר על הפרויקט האדיר והגרנדיוזי: הוצאה
לאור של ליקוטי הלכות מנוקד ומוגה, בטווח זמן שנראה לא הגיוני...

בן ציון ירושלמי

במשך שנים, בברסלב הייתה מהדורת
'ליקוטי הלכות' אחת, לא מנוקדת. וזה היה
כמובן קשה לקריאה בלי הניקוד.
ותמיד ציפו, שכמו שאת ה'ליקוטי
מוהר"ן' חידשו שנים קודם לכן, עד
שכיום כל ה'ליקוטי מוהר"ן' שמודפסים
ב"ה מנוקדים, מאירי עיניים, יפים, כך גם
ה'ליקוטי תפילות' מנוקד, וכן הלאה, ורק

ר' עמרם עם חתנו ר' אברהם צבי גלינסקי

שאלתי אותו:
"איך אני יכול
לקחת פרויקט גדול
כל כך של כל ספרי
'ליקוטי הלכות'?
אני צעיר ואין לי
נסיון..." והוא ענה
לי: "אבריימי, אתה
לוקח את זה! זה
האיר לך, זה הדליק
אצלך משהו, אז
אתה לוקח את זה"

ר' עמרם סיפר לי שיש תחת ידו את
הטקסט המנוקד על כל הספר הקדוש
ליקוטי הלכות לאחר שהשקיע בזה הון רב,
אך מדובר בניקוד ראשוני שעדיין לא עבר
הגהה.

בראש השנה מביאים מתנה לרבינו

לאחר שר' עמרם ראה את הניצוץ שנדלק
לי בעיניים למראה הקטעים המנוקדים
מליקוטי הלכות, אז הוא אמר לי: "אם
אתה מדבר מזה וזה כואב לך ואתה רוצה
שזה יקרה, אז בוא תיקח את הפרויקט. אני
עומד מתחת".

שאלתי אותו: "איך אני יכול לקחת
פרויקט גדול כל כך של כל ספרי 'ליקוטי
הלכות'? אני צעיר ואין לי נסיון..." והוא
ענה לי: "אבריימי, אתה לוקח את זה! זה
האיר לך, זה הדליק אצלך משהו, אז אתה
לוקח את זה".

ניסיתי לתרץ את עצמי: "אבל מה..."
והוא אמר: "אל תשאל שאלות! אתה קופץ
לאש!" ואז הוא המשיך את המשפט וזרק
את הפצצה האמיתית, "ובראש השנה
אנחנו מביאים מתנה לרבינו, ליקוטי הלכות
מודפס מנוקד במהדורה חדשה!".

פה ממש נדהמתי. תגידו לי, האם זה
נורמלי? האם כך מדבר אדם שקול?
תמהתי בפניו: "אנחנו עכשיו בניסן, בפסח.
מחכה לנו קיץ קצר, ואני לומד בכולל.
האם בשלושה חודשים אפשר להוציא
שמונה כרכים של 'ליקוטי הלכות' בהוצאה
חדשה?" אך הוא אמר: "אבריימי! אתה
שואל שאלות? לא שואלים! זה יהיה בראש
השנה! אתה נכנס לפרויקט, מה שצריך -

זה ממחיש את
משנתו של ר' עמרם
בכל חייו. הוא נתן
עבור עניין ההפצה
את הלב שלו, וכל
מעייניו היו להפיץ
בצורה הכי יפה
והכי מושלמת"

אני עומד מתחת. צריך עורכים? מגיהים?
קלדנים? מה שצריך אני כאן!".

בהכל נטפל!

בקיצור, לא נותרו לי ברירות רבות,
ואכן לקחתי את החומר כדי לראות איך
מתקדמים איתו להדפסה. ישבתי על זה
כמה שעות, וחשכו עיניי.

ראיתי שהמצב שם גרוע מאוד. חסרים
שורות, ולפעמים קטעים שלמים, והניקוד
פעמים רבות מעוות. זה היה ניקוד
ממוחשב, שנותנים הוראה למחשב והוא
זורק ניקוד משוער. אז מאחר שיש מילים
שלא מוכרות למחשב, אז הם פשוט נוקדו
בצורה מצחיקה. התברר לי שזו עבודת
נמלים קשה פי כמה ממה שתיארתי
לעצמי בתחילה.

אבל הוא מצידו לא הסכים להיבהל ודחף
אותי בכל הכוח. אני אפילו עד היום לא
זוכר איך, אבל רבי עמרם היה בולדוזר.
כשהוא דחף משהו, הוא דחף. הוא נתן לי
את כל הכוח.

אמרתי לו: "אני אצטרך להושיב זוגות
של אברכים, שאחד יקריא לשני בקול
את הקטעים מליקוטי הלכות מהמהדורה
שלנו, והשני יעקוב עם מהדורה וותיקה
יראה אם חסר מילים. כמו כן צריך להשיג
נקדן מקצועי שיעבור על כל הניקוד
המעוות", וכך מניתי בפניו רשימת דרישות
ארוכה. ר' עמרם אמר: "תעשה לי רשימה
של כל מה שצריך, בהכל נטפל".

שלב הסינון...

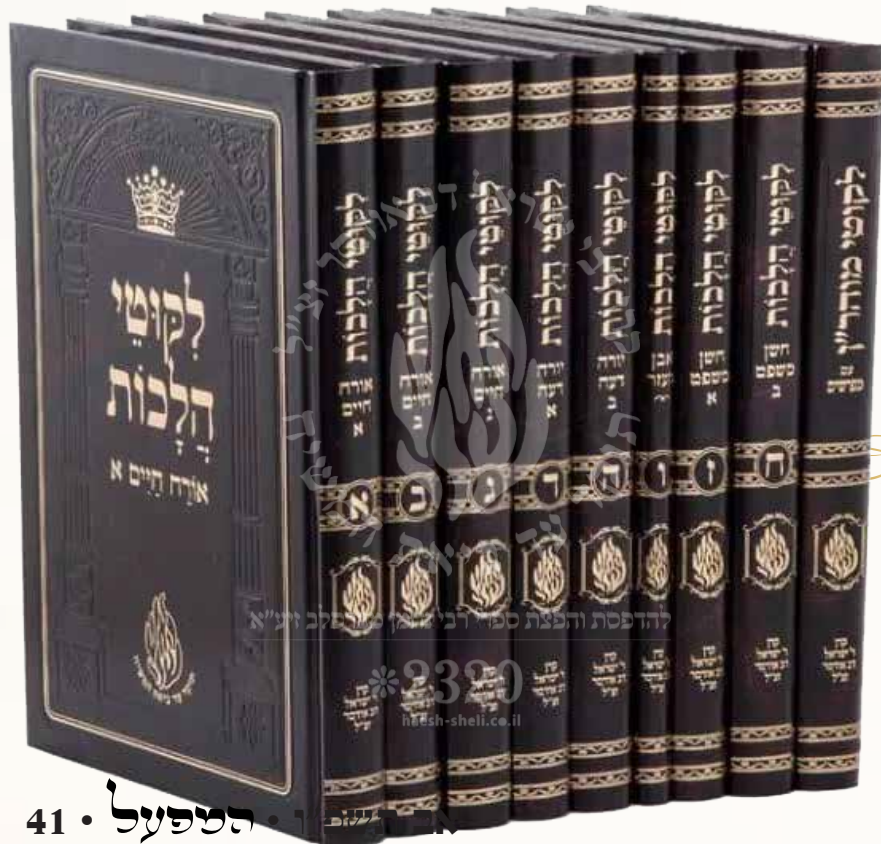
אחרי כל ההכנות נכנסתי ב"ה לפרויקט,
וזה היה פרויקט רציני בלי עין הרע... היה
צריך להדפיס את כל ה'ליקוטי הלכות'
בדפים בודדים, ולחלק אותם בין עשרות
אברכים שהצטרפו לעבודה על פרויקט
ליקוטי הלכות.

ההגהה עבדה כך: היה צריך לתת לזוג
אברכים כמה דפים, וזה עבד כך שאחד
קורא בקול את הטקסט שמופיע אצלו
ואחד מקשיב מול מהדורה וותיקה של
ליקוטי הלכות שאין טעויות או השמטות.
היו גם כאלה שהעדיפו לעבוד לבד ולעבור
שורה-שורה ולהגיה.

השלב הבא היה שלב ה'בירור'. מבין כל
האברכים שהצטרפו, היה צריך לסנן את
המקצועיים מבין כולם.

להגיה זה חוש משמיי, ולא כל אחד
יכול לעשות זאת. אפשר להיות גאון גדול
ולא לדעת להגיה, זה חוש שהשם נתן,
שהעיניים תופסות טעויות, והן קופצות
מול העיניים: חילופי אותיות, חיסרון
מילים, וכדומה. ולכן השלב הבא היה
לבדוק מי אכן מצליח 'לעלות' על הטעויות
ומי מפספס את הטעויות אותן הופקד
להגיה.

עבודת הסינון לא הייתה קלה... כולם רצו
להמשיך לעבוד בפרויקט כיר' עמרם שילם
טוב, ומאחר שהיה מדובר באברכים יושבי
אוהל, הרי הם מאוד שמחו והופתעו לקבל
לשעה כזה סכום. אז כל אחד רצה, אבל
היינו צריכים לעבוד לברור את המתאימים
למלאכה.

”
**סייעוהו משמיים
 שזה יגיע לאדם
 הנכון, לנכדו ר'
 עמרם שסדרי הגודל
 שלו וליבו הרחב
 היו ברמה אחרת
 לגמרי וכך ההפצה
 הגיעה לממדים
 האדירים אליהם ר'
 עמרם הביא אותה”**

תמונת ר' עמרם בחתונת בנו ר' נחמן שיחי' מימין זקנם ר' ישראל בער אודסר זצ"ל

הלוך האור חמש פעמים ביום

ואז, לאחר שהדפים המוגהים החלו לזרום, היה צריך 'תותח' שיהיה בשטח ויקדם את הפרוייקט. שהרי לאחר שאברכים הגיעו חומר וגילו מילים מיותרות או חסרות, היה צריך לתת את זה לקלדן לתקן. ולאחר מכן צריך להחזיר את החומר המוקלד, כדי לראות ולוודא שכל התיקונים הוכנסו. כמו כן אם חסרים קטעים - צריך מישוהו שיקליד את הקטעים הללו, ולאחר מכן צריך לבדוק שזה נכנס במקום הנכון ולא קפץ בטעות לתוך קטע אחר.

אז ר' עמרם הכניס לעבודה את ר' אלון

ר' עמרם בצעירותו

עד שרעייתי הרגישה שאני עומד על סף התמוטטות. בקושי ישנתי לילות, והמתח שאפף אותי בכל שעות היממה... היה לי סיפוק אדיר מהפרוייקט הקדוש, אבל הגוף דורש גם הוא את שלו. אז היא אמרה לו: "אבא, אני מרגישה שהוא צריך להתנתק קצת איזה שבוע מהעבודה, הוא חייב מנוחה לגוף". אז הוא מיד אמר: "מה השאלה? אתם מקבלים מלון בטבריה!" בקיצור, הרב אלון הגיע, לקח אותנו עד

**לאחר פטירתו
 זה הודפס בשלמות,
 כשהכל על מכונו
 בא בשלום, המראי
 מקומות ושאר
 העניינים. ובכמה
 צורות אם בצורת
 הדף ואם באותיות
 גדולות, ובכמה
 גדלים וסוגי כריכות.
 ובוודאי הוא רווה
 למעלה נחת מכך”**

מנורה צהובה וספר על הברכנים

אחרי זה היה צריך נקדן מקצועי ברמה גבוהה שיהיה אחראי על הניקוד והגהת הניקוד של כל שמונת הכרכים. למנקד שלקחנו קראו הרב רפפורט. הוא היה יהודי עתיק שנראה היה מהעיריה מלפני 200 שנה...

הוא ישב בחדר חשוך עם מנורה צהובה, עם ספר על הברכיים, וכך ביצע את מלאכתו. הוא הגיה גם את ה'ליקוטי מוהר"ן של הקרן, שזה ב"ה אכן מושלם. ואז שוב החלה מסכת הנדודים והמשלוחים. היה צריך להביא את החומר אחרי הניקוד, לבדוק שהכל מדויק ואם לא לתקן, ואז לבדוק שזה אכן נכנס וכן שוב ושוב. בקיצור, זה היה שבועות של עבודה בלי הפסקה, כשעליי מוטל העול הכללי של כל שמונת הכרכים והדאגה הכללית לאחוז ראש אודות מאות עמודים, לדעת היכן נמצא כל החומר ולדאוג שכל החומר הולך וחוזר... מרוב עבודה פשוט לא ישנתי.

מה אני יכול לעזור?

וכל הזמן הזה רבי עמרם מתקשר ומתעניין בכל עת: "נו, מה קורה? מתקדמים? בראש השנה מביאים מתנה לרבנו! מה קורה אבריימי? מה עוד צריך? מה אני יכול לעזור?" עם כל הלב, כל הזמן...

המלון. וכמובן שגם לשם לקחתי חומר מ'ליקוטי הלכות' כדי שאוכל לבדי להמשיך בעבודה, אבל לפחות התנתקתי לכמה ימים מהדאגה והאחריות על כל עשרות האברכים מכל הערים והאיזורים בו זמנית, עם כל החומר שצריך לדאוג ולהחזיק ראש...

אני לא אתן לך להוציא את הליקוטי הלכות!

יש אחד בברסלב שיש לו יד ורגל בנושא של כתבי היד של רבי נתן. הוא כבר משקיע שנים בעניין הזה, חוקר את כל מה שקשור לזה, קונה כתבים ועוד.

והוא גם עזר לנו מאוד עם הידע הרחב שלו. והוא כל הזמן אמר לי ולשווער שלי ר' עמרם: "אני לא אתן לך להוציא את ה'ליקוטי הלכות' כל כך מהר. אנחנו רוצים 'ליקוטי הלכות' מושלם, עם כל ההוספות מכתבי יד, ושיהיה מראה מקומות מושלם, שיהיה פיסוק וקיטוע מושלם".

ורבי עמרם אמר לי: "אבריימי, אנחנו נוציא את זה. זה יצא!". והוא אמר לאותו יהודי חשוב: "תשמע, מה אתה חושש? מה הבעיה אם נוציא? זה לא יצא מושלם? אז מה? אז מה יקרה?" הוא אמר לו: "אם מוציאים משהו לא מושלם ומדפיסים את זה כך, אחרי זה כבר רגועים ולא מתקנים".

אז רבי עמרם אמר לו: "אתה לא מכיר

ר' עמרם ליד אוהל ציון מוהרנ"ת על רקע נהר הבוג

אותי. אני אדפיס עכשיו גם אם זה לא יהיה כליל השלמות ואז אני אוציא פעם שנייה". הוא הוסיף ואמר לו: "אתה איש מעולם המחשבה, מתכנן תוכניות ואוהב שלמות. אבל תגיד לי, איזה ספר הוצאת בחיים שלך מהכוח אל הפועל? אני ב"ה בן אדם שזוכה להוציא מכוח אל הפועל! בעזרת השם, אני מבטיח לך, יצא ה'ליקוטי הלכות' הראשון בלי שלמות, ובעזרת השם אני אחראי שיצא השני, אם זה החשש שלך".

ולאחר שהבהיר את משנתו לאותו יהודי הוא אמר לי: "אבריימי, אנחנו מוציאים את הליקוטי הלכות לאור! ואם הוא לא יעזור לנו, אז אנחנו לא צריכים אותו. רבנו מנהיג את העניין, והוא ינצח. אם אותו אדם רוצה בכך - יהיה לו את הזכות לסייע בידינו, ואם לא נוציא את זה בלעדיו!"

האדם ההוא שמע את העקשנות של ר' עמרם, ואכן עזר לנו בכל הכוח. גם הוא עבד עבור זה ימים ולילות. ואף נסעתי רבות אליו הביתה כדי להתייעץ על מגוון שאלות שקשורות לההדרה והניקוד ושאר הנושאים וכך גם התייעצתי איתו רבות טלפונית, והוא תמיד היה שם בשבילנו עם כל הלב.

למעלה מדרך הטבע

למען האמת, לא האמנו שהפרוייקט הזה יכול לצאת לפני ראש השנה, כדי שזה יקרה היה צריך לקרות באמת משהו שהוא למעלה מדרך הטבע. אבל למעשה זה קרה. ברוך השם. וכשהגענו לאמצע חודש אלול, אולי זה היה אפילו שבוע לפני ראש השנה, ממש בדקת האפס - ברוך השם כל החומר היה מוכן.

שוב, זה לא היה שלמות. היו ברוך השם עשרות דפים שכן הגיעו לשלמות, מבחינת מראי מקומות, קיטוע, פיסוק ושאר הבחינות, אבל לא כל הדפים הגיעו לשלמות מהבחינות הללו. אבל מאידך, הכול היה ברוך ה' מושלם ברמה הבסיסית, כשלא הייתה שום טעות של חיסרון של שום מילה, וכל הניקוד היה מדויק ויפה, לראשונה בתולדות הדפסת הספר הקדוש 'ליקוטי הלכות'.

אגב, יציין שבאותה תקופה כבר זכו אנ"ש להופעת מהדורה מנוקדת של 'ליקוטי הלכות', אך כאן לראשונה היה זה בשמונה כרכים על פי צורת הדף, עם הגהה מדוקדקת ומדוייקת לכל מילה ומילה.

ר עמרם בדינוב או רימנוב

אני לא מרגיש טוב, ונסיעה מירושלים לפה במצבי זה ממש להיקרע. ולמה הגעתי אליך? בגלל שכשהייתי בחוץ לארץ בבית החולים והייתי ממש על שערי מוות, אני נדרתי"

זה לא נשים לענין...

ואז לאחר שהחומר היה מוכן, הוא עבר לעימוד אצל מעמד מוכשר. אני זוכר איך שר' עמרם קיבל את העמוד הראשון מהמעמד, כדי לראות את העימוד.

אני הייתי כל כך מרוגש, כל כך מרוצה. אני רואה את העבודה המפרכת שלי בחצי השנה האחרונה נכנסת לכלים מפוארים...

אך רבי עמרם מסתכל ואומר: "זה לא. זה לא..."

אמרתיו לו בתדהמה: "שווער יקר, למה? תראה איזה יופי! אף פעם לא היה כזה דבר מעולם". אך הוא התעקש איתי: "לא, זה לא... זה לא מספיק יפה." הוא אמר לר' גלעד, יהודי יקר שהיה עוזר לרבי עמרם בעימוד של הספרים במסירות נפש ממש, שיעשה עיצוב חדש.

אז ר' גלעד ישב ועשה עיצוב מחדש. ואמר לרבי עמרם בסיוק: "הנה, עכשיו זה יפה". רבי עמרם ישב, אני לא יודע כמה זמן, והתבונן והתבונן. הוא אמר: "זה לא. זה לא!" ר' גלעד אמר לו: "מה אתה רוצה? אני לא מבין". ור' עמרם התעקש: "זה לא נעים לעין. זה עוד לא זה. תנסה עוד פעם". הוא קצת הדריך אותו, ואז ר' גלעד הלך לעצב שוב מחדש את העמוד.

גיליתי משהו חדש ברי

עמרם

גיליתי אז משהו חדש שאני לא מכיר. כמה שחשבתי שר' עמרם הוא אדם מעשי

שהעיקר מבחינתו זה שהספר יצא, התברר לי באותם רגעים שהשאפה שלו לשלמות הייתה לא פחות מאותו יהודי עליו סיפרתי שרצה שלמות. הוא חתר ללא לאות להגיע לשלמות של יופי העימוד. ולשם כך השקיע זמן ומחשבה, והסתכל שוב ושוב והסביר מה בדיוק הוא רוצה. למרות שזה היה יפה וטוב, זה לא הספיק לו, כי זה עדיין לא מספיק שלמות...

אנשים לא מבינים למה הספרים של הקרן כל כך נעימים לעין. הם פשוט לא יודעים כמה הושקע בזה...

בכל אופן, נחזור לאותם רגעים, ימים ספורים לפני ראש השנה.

לאחר המאמץ הרב שהושקע על ידי ר' עמרם ור' גלעד, הגיע ב"ה העימוד השלישי במספר. וכשראיתי את זה אמרתי - היה שווה העקשנות שלו.

הסתכלתי על העימוד הראשון שממנו אני נהניתי ור' עמרם לא כל כך, לעומת העימוד הסופי ואמרתי לעצמי שרואים הבדל של שמיים וארץ...

לקוח שלא בדאי

להפסיד אותו

אחרי זה אני זוכר שישב על הכריכה, ועל הצבע המדויק שזו צריכה לקבל. הוא ישב וישב - ואני כבר לא ידעתי אם הוא חולם או שהוא נרדם, או שהוא אכן מסתכל לראות שיהיה הצבע המדויק, המקורי, המושך.

ר' עמרם שוב ושוב ביקש לשנות ולהתאים, עוד פעם ועוד פעם, עד שזה

הגיע לגוון המדויק והעיצוב המושלם.

זה היה אז מעוצב בצורה כזו שהיה קרן אור בצד אחד של הכריכה, שזה כאילו האיר על כל הכרך, ורבי עמרם ביקש כל הזמן תיקונים ושינויים, כדי להגיע לרף המקסימלי של שלמות ויופי.

מעצב הכריכה היה יהודי בשם הרב פריש, שידע שר' עמרם הוא 'לקוח שמן' שלא שווה להפסיד אותו ולכן חייבים לעמוד בכל הדרישות שלו...

כך ביקש ר' עמרם שוב ושוב לערוך שינויים עד שזה הגיע ב"ה לרמה שהשביעה את רצונו.

ההתרגשות...

ואז הספר המוכן, המוגה והמנוקד, המעומד והמכור - ירד ב"ה לדפוס עוד לפני ראש השנה!

זו הייתה התרגשות עצומה כל כך... היו אז שני מהדורות, המהדורה הכחולה המוכרת, ומהדורה עם כריכת עור.

הספרים הגיעו לאומן, לימי הקיבוץ, ואני זוכר שזה היה נדמה לי כחלום לכל דבר. עמדתיו מול הספרים המודפסים ופשוט לא האמנתי שזה אכן קורה...

זו הייתה ההוצאה הראשונה של הליקוטי הלכות המוגה והמנוקד בצורת הדף מימות עולם, אך לא האחרונה בתולדות הקרן... וכפי שאספר בהמשך.

הפלא שהתרחש ממנו

באופן אישי...

כעת אני רוצה לעבור להוצאה השנייה שר' עמרם הבטיח להוציא, אבל לפני כן חשוב לי להקדים נקודה שתשפוך אור על מה שאספר.

כל מי שזוכר את רבי עמרם, יודע שהייתה לו אש פנימית נדירה, שגם אם נצרף לב של עשרה יהודים יחד, זה לא מתקרב. האש של רבנו שבערה בו זה משהו נדיר.

אחד הדוגמאות שאפשר לספר על כך, היא כזו שהרווחתי ממנה באופן אישי...

ובכן, אחת הנקודות בעניין רבינו שהייתה לו בה הרגשה מאוד גדולה היא עניין ה'פדיון נפש' שרבינו גילה. זה פלא מה כל כך תפס אותו בזה, אבל היה לו בזה הרגשה יוצאת דופן. עד כדי כך שבכל ספר של ה'קרן' הוא הקדיש עמוד שלם לסדר הפדיון (בנוסח הקצר).

פעמים רבות הגעתי אליו עם משפחתי להתארח בשבת בביתו ברחוב חברת ש"ס, ובאחת הפעמים בערב שבת הוא פתאום קרא לי לחדר, ואמר לי "אבריימי, אני רוצה שתעשה לי פדיון. אתה רוצה?"

הוא דחף לי משהו ליד, אמרתי את הנוסח, ועשיתי לו פדיון. לאחר מכן הלכתי לחדר שהקצו לי, ואני פותח את היד ומגלה שבעה שטרות של מאה שקל. בחיים לא נפגשתי עם כזה סכום לפדיון נפש... הייתי רגיל שמי שרוצה לעשות פדיון נפש נותן שקל או שניים, וחמישה שקלים אם אתה

ר עמרם בדינוב או רימנוב

העובדות הנ"ל מעניקים לנו רק הצצה למושגים של רבי עמרם, לבערה שלו להפצה, לכבד את שם רבנו ביופי הכי גדול שקיים, ביופי שמדבר לאנשים, מושך אנשים"

נדיב גדול או שאתה צריך המתקת הדינים מיוחדת, אבל כזה סכום?

אלו היו המושגים שלו. אבל אז, עשר דקות אחר כך הוא קורא לי שוב, ומבקש "תעשה לי עוד פעם פדיון". הוא שוב דוחף לי משהו ביד, ולאחר מכן אני נכנס לחדר ומגלה בהלם שהפעם קיבלתי אלף שלוש מאות שקל...

וזהו סיפור שהתרחש שוב ושוב...

זה היה הלב הרחב של ר' עמרם, ואלו היו המושגים שלו. כל דבר אצלו היה בכזה לב. ולכן גם ההפצה העולמית שר' ישראל בער אודסר עסק בה במסירות נפש כל חייו, סייעוהו משמיים שזה יגיע לאדם הנכון, לנכדו ר' עמרם שסדרי הגודל שלו וליבו הרחב היו ברמה אחרת לגמרי וכך ההפצה הגיעה לממדים האדירים אליהם ר' עמרם הביא אותה.

מנישהו מחכה לך בחוץ...

לאחר הקדמה זו, אני רוצה לספר חלק נוסף אודות המשך הוצאת הליקוטי הלכות, למרות שמדובר בנקודה שקצת כואבת לי אישית, אבל אני אספר אותה כדי שנבין מי היה ר' עמרם.

ובכן, כמה וכמה פעמים אחרי שזכינו להדפיס את המהדורה הראשונה המוגהת והמנוקדת של ליקוטי הלכות, אמר לי ר' עמרם: "אתה זוכר שדיברנו שאחרי שזה ייצא במהדורה הראשונה, נוציא את זה שוב בצורה מושלמת? כעת הגיע הזמן! היום הרבה יותר קל לך לעבוד, זה גן עדן,

גדרתי שאדפיס בצורה

הכי מהירה!

אני יוצא החוצה, ואני מגלה את השווער... הוא ישב ברכב עם נהג, ואמר לי: "אבריימי, אני צריך אותך". אמרתי לו: "בשמחה רבה", עליתי לרכב והוא שאל אותי: "איפה יש פה פינה שקטה?". הגענו לאיזה חניון צדדי ברחוב נתיבות המשפט בעיר, ואז הוא יושב איתי ואומר: "אבריימי, אני לא מרגיש טוב, ונסיעה מירושלים לפה במצבי זה ממש להיקרע. ולמה הגעתי אליך?"

חלק מהספרים באחד ממרכזי ההפצה של הקרן

הקצוות, מצד אחד לשמור על האוטנטיות ומצד שני לא להפסיק לחדש.

עד שכיום מנסים לחקות את זה, איך להגיע לרף הזה שאנשים נמשכים לספרים, שפשוט הולכים לארון, ולמרות שיש כל כך הרבה מהדורות שולפים את הליקוטי מוהר"ן של ה'קרן', את הליקוטי הלכות של ה'קרן', וכן הלאה...

אז יהי רצון שזה יהיה לזכרו, שנדע כאשר אנו לומדים את הספרים איזה לב עמד מתחת. בבחינה מסויימת אני מרגיש שהיה לו מעין הלב של רבי נתן שחשק להפיץ את דבר רבינו בכל העולם. כמוכחן אסור לנו להשוות, אבל מה שאנחנו ראינו בעיניים, שיכולנו קצת לנשום מרחוק מה זה הלב של רבי נתן, ראינו את השווער, את רבי עמרם, ופשוט התביישנו מהלב הבורע שהיה לו.

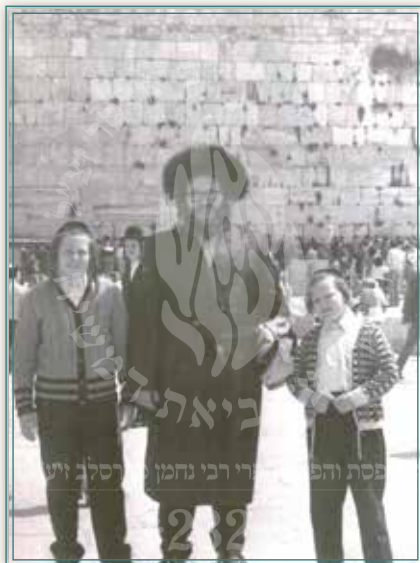
המראי מקומות ושאר העניינים. ובכמה צורות אם בצורת הדף ואם באותיות גדולות, ובכמה גדלים וסוגי כריכות. ובוודאי הוא רווה למעלה נחת מכך.

העובדות הנ"ל מעניקים לנו רק הצצה למושגים של רבי עמרם, לבערה שלו להפצה, לכבד את שם רבנו ביופי הכי גדול שקיים, ביופי שמדבר לאנשים, מושך אנשים, כאשר כל זה נעשה בד בבד עם הקפדה לשמור על המקוריות. זה גם היה אחד הנקודות בהם ממש התעקש, בכל הספרים של ה'קרן', לשמור על האוטנטיות של ברסלב.

לשמור על האוטנטיות

היה סיפור שהוא פעם סיפר לי, שהיה איזה יהודי שהוא נסע אליו לבקש מחילה. למרות שהוא לא עשה משהו נגדו, אבל

ר' עמרם בכותל עם שני בניו שיבלחט"א

ר' עמרם בקלויז של רבי נתן

ר' עמרם בקלויז של רבי נתן

הצצה למושגים שלו

זה ממחיש את משנתו של ר' עמרם בכל חייו. הוא נתן עבור עניין ההפצה את הלב שלו, וכל מעייניו היו להפיץ בצורה הכי יפה והכי מושלמת.

בעניין הליקוטי הלכות, כאמור כמה שנים הוא נדנד לי בעדינות, ובפעם הזו הוא ניסה בכל הכוח, אבל אדם הוא בעל בחירה, ולא זכיתי.

אבל ברוך השם, לאחר פטירתו זה הודפס בשלמות, כשהכל על מכונו בא בשלום,

התמוטטת, ולמרות כל זאת ב"ה עשית וזה יצא לפועל. מה אתה מפחד? אל תהיה מרובע, תעזוב את המסגרת, תפרוץ החוצה, תעסוק בזה כמה חודשים, ולאחר מכן אתה תודה לי". ואני לא עמדתי בנסיון. אני מספר את זה בכאב, למרות שהוא ממש התחנן אליי וסיפר שהוא קיבל על עצמו להדפיס, לא הייתי מסוגל להסכים. ממש פחדתי.

אבל מה שרואים מכך זה את הרצון האדיר שבער בו, והניע אותו לצאת בשיא חוליו לנסיעה בת כמה שעות רק כדי להוציא את הספר במהדורה מהודרת יותר.

” אבל הוא לא השתכנע. הוא אמר לי: ”אני אף פעם לא הייתי תחת מסגרת, ובכל זאת אני מבין את הפחד שלך. אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה: אתה מתחרט על מה שעשית פעם ראשונה בליקוטי הלכות?”

בגלל שכשהייתי בחוץ לארץ בבית החולים והייתי ממש על שערי מוות, אני נדרתי, אמרתי ריבונו של עולם, אם אני חוזר חי הביתה, אני מקבל על עצמי להדפיס את הליקוטי הלכות בצורה הכי יפה שבעולם, הכי מהודרת!”

הוא המשיך ואמר לי, ”ואני זקוק לך, אני רוצה שוב שתעשה את הפרויקט. מה שצריך במסירות נפש. תפתח כולל, תקרא לאברכים הכי מוכשרים, אני משלם מה שצריך, שייצא בצורה הכי יפה שבעולם. הבטחתי!”

ואז אני התחלתי עם תירוצים, ”מה, לעזוב את הכולל? לעזוב הכל?” אבל הוא, ממש עם דמעות בעיניים, התחנן אליי, ”מה הבעיה?”

הסברתי לו: ”אני צריך את המסגרת, את הכולל. פתאום ככה להיות עצמאי ולנהל הכל? אני לא יכול. אני מפחד מזה.”

אבל הוא לא השתכנע. הוא אמר לי: ”אני אף פעם לא הייתי תחת מסגרת, ובכל זאת אני מבין את הפחד שלך. אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה: אתה מתחרט על מה שעשית פעם ראשונה בליקוטי הלכות?”

אמרתי לו: ”להתחרט?! כל החיים אני מכיר לך טובה נצחית שזיכית אותי להדפיס את הליקוטי הלכות.”

ואז הוא אמר לי: ”גם אז פחדת, וגם אז היית בלי מסגרת יום ולילה עד שכמעט

בממון, ברצון ובטרח!

למי רבי נתן השאיר את הצוואה אם לא לנו?

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול!'
ב'נדרים פלוס' קרן רבי ישראל - המפיץ הנדל
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

ר' עמרם ה'אבא' של המפיצים

ר' עמי גוריש על ר' עמרם הורביץ זצ"ל

זווית אישית מרגשת על ההתמסרות יוצאת הדופן של ר' עמרם הורביץ למען משפחות המפיצים שעסקו בשליחותו בהפצת המעיינות, כיצד דאג ותמך עודד וטיפח את אותם מפיצים יקרים ומשפחותיהם

שלמה נחמיה

שמעתי שיש לנו 'חייל'

חדש!

מתי החלה היכרותך עם רבי עמרם?

ר' עמי מגולל את סיפורו מן ההתחלה: כשהתחילה ההתקרבות שלי ליהדות ולרבינו הקדוש, הייתי עושה שבתות בכפר סבא, שם התגוררה סבתא שלי, בשיכון עלייה. ר' אהרון פץ ז"ל, מתלמידי רבי

עמי גוריש יחד עם ר' עמרם ובנו ר' שמואל במהלך ההפצה בארה"ב

באחת השבתות הוא בא אליי ואומר לי: "שמע, עמי, אני רוצה שתכיר את רבי עמרם". באותה תקופה הייתי מגוייס לצבא, ועוד לא נשוי. הייתי מגיע לבסיס בבוקר, וחוזר הביתה אחר הצהריים.

בזמנו היה מחסן ספרים ומשרד של הקרן בראש העין. אהרון פץ יצר איתי קשר ואמר: "נוסעים לראש העין, קבעתי לך פגישה עם ר' עמרם". סיכמנו על יום ראשון, ונסענו. ר' עמרם המתין לי שם, ובירכתי אותו ב'שלוש עליכם'. ר' עמרם

פטור מהצבא בהזמון

מפתיע

בשנים הללו כבר נוצר 'גלגל' של הדפסה והפצה, היו כבר ספרי רבינו בהוצאת הקרן, היו כמה חברים שמפיצים ברחבי הארץ, היה כבר את טנדר ה'סוואנה' בצפת, והם היו הגרעין הראשון. בכל אופן, לקחתי את האוטו, ובכל יום כשחזרתי מהצבא התחלתי להפיץ. לקחתי איתי עוד חבר מהשכונה, ונסענו להרצליה - להפיץ בפעם

ר עמרם באוהל הישן על קבר רבי נתן בברסלב

אמר לי: אהרון פץ סיפר לי שיש לנו 'חייל' חדש! שאלתי אותו, מה צריך לעשות? והוא מצידו נתן לי כבר בפגישה הראשונה הזו איזה מפתח של טנדר, רכב 'ניסן' ישן, קטן קצת יותר מהטנדרים של ג'אם.סי. שהיו אז. רכב שכולו כבר מעוטר במדבקות, מוכן להפצה....

ר' עמרם אומר לי: הנה המפתח, אני רוצה שתתחיל להפיץ! תמהתי בפניו: איך? מתי? אני הרי חייל בצבא! הוא שאל אותי: באיזו שעה אתה יוצא לבסיס בבוקר? בשמונה. ובאיזו שעה אתה חוזר? בארבע. אז הוא אמר: תקח את האוטו, סע איתו בבוקר, וכשאתה חוזר בצהריים תאסוף איתך איזה חבר, אפילו שניים-שלושה, ותתחילו להפיץ; תדפקו דלת-דלת, בית-בית, עם הספרים של רבי נחמן. שאלתי: באמת ככה? והוא אמר לי: כן, בהצלחה!

תוציא אותי כבר מהצבא. הייתי אז בערך שלושה או ארבעה חודשים לפני שחרור.

יום אחד, תוך כדי הפצה, הרגשתי כאבים ולחץ על הריאות, תחושה שאין לי אויר. החברים לקחו אותי לבית חולים, והתברר שהתפוצצה לי איזו בועה של אוויר בריאות, ונהיה לחץ על הריאה. מייד פתחו לי את דרכי הנשימה, ועקב כך, ברחמי ה' הצבא שחרר אותי מוקדם יותר, תפילתי נענתה!

בשלב הזה כבר העלינו הילוך, והתחלנו

אם ההפצה לא 'הלכה' כל כך, היה קשה לנו באותו יום, הוא היה ממש מרגיש אותנו מרחוק. הוא היה מתקשר אליך ושואל, מה יש לך? מה עובר עליך? קשה להאמין באלו סיטואציות"

להפיץ ברצינות. היינו יוצאים בשעה 10 או 11 בבוקר, ופתאום הטנדר הזה התמלא כבר ב-15 איש מפיצים. חבר אחד שהיה מצטרף לחבר'ה של הצפון בהפצה, התחתן, וכשראה שפתחנו צוות הפצה בכפר סבא, הוא עזב את הצפון כדי שיוכל לחזור כל יום הביתה, והצטרף אלינו. עוד חבר שכבר היה מפיץ עם 'סובארו' בית-בית, גם הוא הצטרף לצוות של הטנדר שלנו, וכך עוד אחד ועוד אחד, עד שהגענו ל-15 איש בטנדר. היינו יוצאים מהבוקר עד הלילה, עוד ספר ועוד ספר, פשוט בכמויות מסחריות....

החן והפאר והיופי

כמה היה חשוב אצלו הספרים, הדפוס, וההפצה?

הספרים, הוא הרי היה יושב עליהם כל כך הרבה. וגם לאחר שכבר הדפיס, אם היה נראה לו שלא יצא כמו שצריך, דברים שאף אחד אחר לא היה מרגיש בכלל, "הספר

ר' עמרם עם המפיצים בארה"ב מימינו בנו ר' שמואל ומצד שמאל עמי גוריש

שמע שאנחנו נמצאים פה, ואנחנו חסידי ברסלב, הוא הזמין אותנו לשבת. עשינו אצלו כזו שבת, עם הרבה שירי שבת, הוא טעם טעם שלא טעם מעולם...

ואז הגיעו הספרים לקנדה. חשבנו לעצמנו, מה עושים עם כל כך הרבה ספרים? נשאר לנו שבוע בערך, וזהו, אנחנו חייבים לחזור. הוצאנו כזו הוצאה מכספי הקרן, שאמרנו לעצמנו שבשום אופן אי אפשר לחזור לר' עמרם ככה. ועוד ר' עמרם, שהכל היה אצלו מדוקדק.

בדעתנו נפל רעיון. הלכנו לאותו סעדיה, וביקשנו ממנו שיקנה מאתנו את כל הספרים, ושהוא יפיץ אותם בקנדה. כשהוא שמע אותנו בפעם הראשונה הוא קיבל כזה שוק, כמעט התקף לב... "מה אתם עושים ליי? איך אני יכול לקחת על עצמי דבר כזה? מה זה?" אמרנו לו: "סעדיה, זו הקרן של רבי נחמן, אין לנו אופציה אחרת, זו הקרן של ההפצה, ובוזה תלויה הגאולה של ישראל. אי אפשר שיהיה פה חור גדול של סכום כזה, אי אפשר! תעזור לנו!" אז הוא אמר, טוב, תנו לי לראות מה אני עושה, תנו לי יום-יומיים. עברו יומיים והוא מודיע: בסדר, אני אפרוס לכם צ'קים. הוא נתן לנו אז 250 אלף דולר קנדי, והוא קנה את כל הספרים! את הכל הוא השאיר אצלו, והוא הפיץ אותם. כיום, הוא בא לאומן ראש השנה כל שנה עם כמות גדולה של מקורבים לברסלב מקנדה, וכשהוא רואה אותנו הוא מצביע עלינו ואומר להם: אלה עשו אותי ברסלב!...

בשבילנו המפיצים הוא היה תמיד זמין, עשרים וארבע שעות, בעניין של ההפצה. אני מתקשר אליו בארבע בבוקר, בחמש בבוקר, בשתיים בלילה, אין תרחיש כזה שאתה מתקשר בשעה כלשהיא והוא לא עונה"

זקוקים לו עבור ההפצה, לדפוס, לתלמודי התורה. אבל תמיד תדעו, שהעיקר פה במקום הזה - זה הדפוס וההפצה של הספרים. אנחנו בעיקר צריכים להפיץ את הספרים, כרגע יש לנו עת ושעה שאנחנו צריכים לאסוף כספים בשביל שיהיה לנו תלמודי תורה, כדי שנוכל להתקיים, אבל תזכרו תמיד שהעיקר זה ההפצה, כל הזמן הוא הדגיש את עניין ההפצה, לא משנה איפה אתם נמצאים, העיקר ההפצה.

למלאות דעה במדינת 'עמא ריקא'

ר' עמי מפליג אחור אל ימי הראשית: באותה תקופה 'נפתח' קצת העניין של ההפצה באמריקה, התחלנו לדבר עם ר' עמרם שאנחנו רוצים לצאת להפיץ

ר' עמרם הורביץ בחצר הציון הקדוש באומן בשנים עברו

עמי גוריש עם ר' עמרם באמריקה

מתקשר אליך, ומקשיב, מעודד ומחזק, ממש היה מרגיש אותנו מרחוק.

מתי היה יוצא לכם להתראות איתו, באופן שוטף?

ר' עמי: פעמיים-שלוש בשבוע. כל מהלך שהוא רצה לעשות בתוך הקרן, כשהוא רצה לפתוח את ההפצה במירון, (-דוכן הפצה שהיה קיים במשך שנים ארוכות, עד להריסתו לפני שנים ספורות), כשהוא רצה לעשות דברים אחרים, היתה לו קבוצה של חברים שהוא היה קורא להם אליו, והיינו יושבים, דנים ומדברים ביחד: 'אנחנו רוצים לפתוח כאן, רוצים לקנות את הבסטה במירון', היו כמה חברים שהוא היה מתקשר אליהם והיינו יושבים איתו כל הלילה. הוא היה שואל לדעתינו, ומתייעץ איתנו בגובה העיניים. וכשהוא היה צריך כסף הוא שלח אותי לר' מאיר ימיני ז"ל שגולך לארגן את הכסף.

כשהוא היה צריך כסף, הוא כל הזמן הסביר לנו והדגיש, שהכסף הוא רק אמצעי שאנו

ונולדו הילדים, רצינו להכניס את ילדינו למוסדות שונים, אולם העובדה שאנחנו בעלי תשובה ומפיצים גרמה לסירוב, לא רצו לקבל אותנו. החברים בכו בפני ר' עמרם, איפה נכניס את הילדים שלנו? מה יהיה עם החינוך? ר' עמרם אמר, אם ככה - אני פותח תלמודי תורה!...

תחשבו לרגע באיזה פרויקט מדובר! ובגלל שאנחנו מפיצים, אז עבור ילדינו הוא הלך והתחייב על הוצאה של עוד מאות אלפי שקלים בחודש, חוץ ממה שקשור לדפוס ולספרים! איזו אהבה, איזו איכפתיות והתמסרות למפיצים היתה לו, אין דברים כאלה!

ר' עמי נזכר בהתרגשות: הוא יכל להתקשר אליך בלילה, בשעה תשע-עשר בלילה; אנחנו עולים מההפצה, ואם ההפצה לא 'הלכה' כל כך, היה קשה לנו באותו יום, הוא היה ממש מרגיש אותנו מרחוק. הוא היה מתקשר אליך ושואל, מה יש לך? מה עובר עליך? קשה להאמין באלו סיטואציות, כשאתה מרגיש ירוד קצת, פתאום הוא

אמרתי לו, חייבים לטפל בך, אתה חייב לשכב במיטה, אי אפשר לטפל בך בישיבה! והוא השיב לי, עמי, עשרים שנה לא ישנתי על מיטה, איך אשכב עכשיו על מיטה?!..."

אדום מדי, עמי, בוא תראה את הכריכה, תן מבט, איזה צבע הכריכה הזו? אחרים אומרים לו - ר' עמרם, זה אדום כהה. והוא אומר, לא, תסתכל עוד... כך הוא היה יושב, לפעמים שעות! רק על הכריכה, איך זה נראה, ועל האותיות, אפילו בעל עסק של ספרים, שעושה ביזנס מדבר כזה, לא היה מתעבך כך להתבונן; ודוקא הוא שאצלו ההדפסה וההפצה היו לשם שמים, הוא היה מסתכל ונכנס לפרטי פרטים ודקויות של שלימות. עד כדי כך.

קרה שהוא ביטל ליינים שלמים של הדפסה, בעלויות גבוהות מאוד, הוא היה אומר לבעל הדפוס - עזוב, עצור את הכול! אני אשלם לך על הכל, תעשה לי חדש. הוא לא התחשב בכלום. הוא השקיע בדפוס שיהיה הכל יפה, שיהיה ברמות הכי גבוהות, שהכל יהיה הכי מדוקדק, התוכן, הנראות, הכל...

הוא אמר לי לפני פטירתו: יש לי כל כך הרבה תוכניות, אני רוצה לעשות כל כך הרבה דברים, הוא רצה לעשות גמרא עם לקוטי הלכות, היו לו בראש הרבה מאד רעיונות לבצע. הוא היה יהודי לא רגיל. משכמו ומעלה.

אהבה אמת למפיצי דעת רבינו

ר' עמרם פתח גם בתי חינוך לבנות, ותלמודי תורה לילדיהם של המפיצים: בצפת, באלעד, בבית שמש ובמקומות נוספים. מה הביא אותו לכך?

ר' עמי: עבר קצת זמן, אנחנו התחתנו

בי מרחמים ינהגם

בהתרפקות ובגעגוע, ובמבט מצועף, מפליג ר' עמי אל חמש עשרה שנים של קירבה וקשר אישי עם ר' עמרם, שהיה לו ולחבריו כאב רחום:

למעשה כל התשוקה של ר' עמרם וכל מה שהיה לו בעולם, זו היתה ההפצה. זה מה שעניין אותו. אולם - יחד עם זאת לא היה שוכח אף אחד. היתה לו רחמנות על כל יהודי ויהודי, על כל אחד ואחד, ובפרט על המפיצים. אם הוא שמע שמישהו צריך עזרה בשלום בית, הוא פשוט היה קם ונוסע באמצע הלילה מירושלים לצפת, כי יש בית שממתין למישהו שישכין בו שלום.

הוא היה פשוט כמו 'אבא' של המפיצים. 'אבא' ברמה כזו, שלפעמים כשהיינו נפגשים באירועים ובשמחות, היינו מתעניינים, ר' עמרם, איפה בני המשפחה שלך? והוא היה עונה לנו: 'אתם המשפחה שלי!' אני זוכר לפחות שני אירועים שהוא עשה, ושאלנו, 'איפה המשפחה שלך ר' עמרם?' והוא ענה: אתם המשפחה שלי. המפיצים היו הקירבה הראשונה אצלו, הוא אהב אותנו אהבת נפש.

ר' עמרם בצעירותו רוקד עם תלמידיו בכיתה המאתגרת והתוססת במיוחד בת"ת בקרית ישמח משה-סאסוב.

מאמצות הברית לארצות הברית

אתן עוד דוגמא. הייתי שלושה-ארבעה שבועות באמריקה, וחזרתי לארץ. ר' עמרם מתקשר אליי שבוע לאחר שחזרתי. עמי, איפה אתה? - בבית. תבוא אליי למשרד. התייצבתי במשרד בין שתיים

עשרה לאחת בלילה. והוא פונה אליי: "עמי, תשמע! עמי, תשמע! עמי, תשמע!". מה ר' עמרם? מה צריך? והוא 'מנחית' עליי: "אני צריך שתסע בעוד שבוע ללוס אנג'לס". הצטדקתי: "ר' עמרם, לא הייתי חודש בבית! איך אסע עכשיו לעוד חודש ללוס אנג'לס"? צריך להבין, כל מה שעשינו - היה ממש בהתנדבות מלאה, זו לא נסיעה שמניבה כסף... לא מדובר פה בלהביא פרנסה.

התעשתתי ואמרתי, ר' עמרם, אתה יודע שמה שתגיד אני אעשה, אבל איך זה יתקבל בבית? והוא, בטון רגוע ושליו פוסק: אל תדאג, בעזרת ה' הכל יהיה בסדר, תעלה אותה עכשיו לטלפון בבקשה. אנו מתקשרים, והוא מציג את עצמו, 'כאן עמרם'. ובכן, מה צריכים? באיזה נועם הוא דיבר, איזה חן היה למילים שלו - 'איזו מסירות נפש אתם עושים, כמה גדולה הזכות שלכם, נשות המפיצים, אשריכם', ועוד כהנה וכהנה דיבורים משיבי נפש, כך הוא דיבר במעלת וחשיבות הענין, ואז אמר: אני רוצה שעמי ייסע לחוץ לארץ. היא לא ידעה את נפשה, לא היה מה לומר בכלל, והוא חזר ואמר: אני צריך שעמי ייסע! התשובה היתה: הרב הורביץ, מה שאתם חושבים לנכון - זה מה שאנחנו נעשה!

נסענו אז בשתי קבוצות, אחת לניו יורק ואחת ללוס אנג'לס, היתה שם הפצה יפה מאוד. גם הפצה, וגם הוראות קבע וצדקות, לדפוס ולתלמודי תורה. פתחנו עמותה שם בזמנו. היו לנו שם באמריקה אנשים שעמדו בקשר עם חברים מהארץ והוליכו אותנו לכתובות פוטנציאליות. יום אחד ישבנו עם יהודי בבית, פתחנו לו תורה ע' בליקוטי מוהר"ן על הצדקה שנותנים לצדיק שהוא בחינת עפר והיא מצמיחה כפל כפליים, ותורה נוספת על צדקה.

ביום המחרת הוא מתקשר אלינו בצהריים ושואל, איפה אתם נמצאים? נתנו לו את הכתובת והוא בא. ישב אתנו ארבעים דקות, ואז הוא אומר לי, תלווה אותי לאוטו. התלוויתי אליו, הוא הגיע ברכב יוקרה, פתח את המגירה, הוציא משם חבילה של דולרים ואמר, קח. פתח את המגירה בצד השני של הרכב, והוציא חבילה נוספת של דולרים, ונתן ביד שלי. היו שם עשרת אלפים דולר. הוא אמר, זו רק ההתחלה בינינו. אחר כך הוא קישר אותנו לאנשים נוספים משם שתרמו גם הם. וגם חוץ מההתרמה לתלמודי תורה, בעיקר היתה שם הפצה מוצלחת במיוחד.

בשינת הסוס

ר' עמי מחדד: אצל ר' עמרם - ההפצה היתה מרכז החיים. זו היתה כל המגמה שלו. בשבילנו המפיצים הוא היה תמיד זמין, עשרים וארבע שעות, בעניין של ההפצה. אני מתקשר אליו בארבע בבוקר, בחמש בבוקר, בשתיים בלילה, אין תרחיש כזה שאתה מתקשר בשעה כלשהיא והוא לא עונה. בכל שעה, ובכל זמן. פעם היינו אצלו, ושוחחנו עד אחת-שתיים בלילה, וצריך להדגיש, הוא היה בן אדם עסוק מאוד, ממש עסוק. הוא היה יושב, ונרדם כך בישיבה עשר דקות, רבע שעה, והיה קם כמו חדש. זהו זה, יום חדש!

כשהייתי איתו באמריקה, והיתה לו אז את הדלקת והחולשה, הוא אושפז בבית החולים. אני בדיוק החלפתי מישהו אחר שהיה לצידו, באתי להחליף אותו ולשהות עם ר' עמרם. לנגד עיניי אני רואה את ר' עמרם ישוב על כסא גלגלים ושני כושים גדולים עומדים לידו, ומין מנוף רפואי שהובא על מנת להרימו מכסא הגלגלים ולהשכיבו במיטת בית החולים עקב חולשתו הגדולה שלא איפשרה לו לקום בכוחות עצמו מכסא הגלגלים. ראיתי דריכות על פניו, ולחשתי באוזנו, ר' עמרם מה קרה? והוא שח לי בצער: הם רוצים שאני אשכב במיטה. אמרתי לו, חייבים לטפל בך, אתה חייב לשכב במיטה, אי אפשר לטפל בך בישיבה! והוא השיב לי, עמי, עשרים שנה לא ישנתי על מיטה, איך אשכב עכשיו על מיטה?!

עשרים שנה?? כיצד הוא ישן כל השנים?!

הוא פשוט היה ישן על כורסה! היינו

קונים לו כורסאות נוחות, בכל פעם איזו כורסה מיוחדת כזאת, והוא היה ישן כך בישיבה, משפיל את הראש על החזה, ואחר כך קם חדש! אני זוכר שגם ר' מאיר ימיני ז"ל נהג כך גם הוא, הוא גם היה ישן כך בישיבה.

יש לי רבי

לרבים זכור אותו ביקור חולים שערך אצלו האדמו"ר רז"ל מסאטמאר בבית החולים. נכחת שם באותה פגישה?

כן, הייתי שם אז. סגרו אז את כל ניו יורק, חסמו כבישים כשהוא הגיע. הוא נכנס אליו כשהוא עטוי מעיל פרווה, ומקל שלראשו ידית כסף טהור, והתיישב על יד ר' עמרם. החליפו ברכת שלום, ור' עמרם כבר פותח את הליקוטי מוהר"ן, וקורא באוזניו תורה של רבינו הקדוש. האדמו"ר ישב ליד המיטה של ר' עמרם והקשיב בשקט, כך ר' עמרם קורא, והאדמו"ר מקשיב בהשתוקקות כזו שלא תתואר, עד שנפרד לשלום. רק ישב והקשיב. כבר אז הוא היה אדמו"ר מפורסם מאוד, כשהוא בא היתה תכונה רבה מאד בכל בית החולים.

אומרים שהיה לר' עמרם חשש, שכשהאדמו"ר מגיע, וכמובן עושים תמונה, ואולי עוד יאמרו שהוא חסיד סאטמאר או משהו כזה... ולכן הוא החזיק חזק את הליקוטי מוהר"ן ביד כל הזמן, כדי שיראו ברור שהוא חסיד של רבי נחמן, של הליקוטי מוהר"ן, וכפי שאכן רואים בתמונה מאותו מעמד.

מה בעצם היתה מטרת הנסיעה שלו

אדמו"ר רז"ל מסאטמאר בביקור חולים אצל ר' עמרם בניו יורק, ר' עמרם לא עוזב את הליקוטי מוהר"ן

לארצות הברית?

הוא בא לבקר אותנו שם, ולחזק בהפצה.

גאון בחינוך ובגישה

הוא שלח אותנו גם לקהילת טאהש בקנדה, שם הוא ניהל תלמוד תורה ומוסדות לפני שהוא נקרא לקיים את צוואת סבו רבי ישראל דב זצ"ל והפך לבעל הבית של הקרן. כשהגענו לשם וסיפרנו לאנשים שבאנו לכאן בשליחותו, הם לקחו אותנו לפלוני ולאלמוני, וסיפרו לנו עליו סיפורים, על גישתו החינוכית ויחסו לילדים. 'אין גאון כזה בחינוך! אתם לא יודעים בקרבת מי אתם נמצאים'. כך אמרו לנו שם חסידי טאהש שהכירו אותו שם במשך שנים. הם סיפרו שהיו שם בעיות וקשיים מאוד גדולים בחינוך ובמוסדות, והם הביאו אותו מארץ ישראל, והוא פשוט הפך את הקערה על פיה: שינה את כל המקום לטובה, הקים והרים את כל החיידר, סידר אותו מחדש, מי יהיה מפקח, ומי מלמד, איך לעבוד עם הילדים, ניהל וניצח שם על הכל באופן יוצא מן הכלל. גאון, פשוט גאון בחינוך. אחר כך הוא קיבל לידי את הניהול של המוסדות שלהם בכלליות, ועוד הרבה דברים נוספים. הוא היה מוערך ונערץ שם מאוד.

וכך גם היתה הגישה שלו במוסדות שהקים עבורינו בארץ ישראל. הוא היה נכנס אל הכיתות של הילדים שלנו עם שקים של ממתקים, ללא גוזמה. בא לתלמוד התורה, יושב עם כל ילד וילד, ושואל אותו, מי ברא את העולם? השם,

”האדמו"ר ישב ליד המיטה של ר' עמרם והקשיב בשקט, ר' עמרם קורא מהליקוטי מוהר"ן, והאדמו"ר מסאטמאר מקשיב בהשתוקקות כזו שלא תתואר, עד שנפרד לשלום”

- יש לנו הכל! לך תבקש ממנו את הדעת שלו, שיהיה לך את השכל שלו, אז לא יהיה לך שום חסרון.

ההכללות הגוונים

לסיום, דבר נפלא היה אצל ר' עמרם - הוא היה כל כך חביב ומוערך, הן על חסידי ברסלב הותיקים, אנשי הישוב הישן והחסידים, ומאידך בקרב ציבור המפיצים ובעלי התשובה.

ר' עמי נזכר: דיברתי עם יהודי נכבד בברסלב, ושאלתי אותו על ר' עמרם. הוא נענה: ר' עמרם?! רק רגע, כשאתה מזכיר את שמו של ר' עמרם, קודם כל אני צריך לקום לכבודו, כעת תשאל... העריכו אותו מאד מאד, גם החסידים, כולם באמת העריכו אותו. בכל שאלה שהיתה להם בספרי רבינו היו באים לשאול את ר' עמרם, בכל דבר בליקוטי מוהר"ן הם היו באים, תמיד הם היו סביבו. הוא כל כך ידע לזרום, ללכת בין הטיפות; וידע גם מצד אחד כל כך להמתיק דברים, ומהצד השני, היכן שצריך 'לתת עם המקל' הוא ידע גם לעשות את זה. כזה גאון! לא רק גאון בתורה, גאון בחינוך, גאון בנפש הילד, גאון בחסד, גאון של ממש בלהבין את השני, ובכל דבר וענין.

זה היה רבי עמרם, זכר צדיק לברכה.

השם יכנו שנוצה באמת ללמוד ממנו, ללכת בדרכיו. וביחוד בענין הזה של ההדפסה וההפצה שכל כך מסר נפשו עליהן, שעוד ועוד יהודים יזכו לדעת מרבנו. אמן ואמן.

תמונה של ר' עמרם בהפצה עם המפיצים בבתיים יהודיים באמריקה

אחד, זועק את נשמתו!

פעם בא' ניסן כשר' עמרם ישב בציון ניגשתי אליו ושאלתי אותו - היום א' ניסן, זהו יום ההולדת של רבינו. אומרים שרבינו נותן היום מתנות... ר' עמרם, מה לבקש מרבינו ביום ההולדת שלו? הוא התפלא על השאלה שלי, יש מזה תמונה איך שהוא מתפלא ומתמיה. אבל הוא היה גם שמח שאני שואל את השאלה הזאת. הוא הפנה את השאלה בחזרה אליי - נו, מה מבקשים? מה אנחנו צריכים מרבינו? עניתי לו, יראת שמיים, התבודדות. אז הוא אמר לי: לא! אנחנו צריכים את הדעת שלו! תבקש את הדעת שלו, אם יש לנו את הדעת של רבינו

נהמת הלב בציון שעות על גבי שעות

היו לו צעקות וזעקות, שאגות של ממש, כשהיה יושב בהיכל הציון הקדוש...

ר' עמי: אוהו!... הוא היה יכול לשבת בציון שעות! אני הייתי יוצא אחר תפילת הנץ לאכול ארוחת בוקר, עושה עוד כמה דברים וחוזר אחרי שלוש שעות - ורואה אותו יושב עדיין באותו המקום, וצועק מנהמת לבו: 'אויי! אויי!...' כך, על משמרתו בציון, כמה שעות! לא מבחין ולא מתעניין באף

ר' עמרם באומן א' ניסן עם עמי גוריש כששואל מה לבקש מרבינו ביום הולדת

'ללכת לאיבוד' אפילו לרגע. אם חוט המחשבה שלי נקטע, הוא היה מיד מרגיש בזה, ומחזיר אותי לתוך המסלול. והכל נהיה בפיק' כל כך מתוק, וכל כך מתישב על המוח ועל הלב בצורה כזו ששנים אחרי אתה יכול לזכור את התורה הזו על בורייה בכזו בהירות פלאה, הכל עם כזה חן... וכל מה שהיה מדבר בתורה היה תמיד 'למעשה' ממש. מה רבינו מלמד אותנו בתורה הזאת למעשה? מה אני צריך לקחת ממנה? זו היתה תמיד הנקודה בסוף. זה היה מדהים.

הוא היה מרבה מאוד לנסוע לרבי.

ר' עמי: בודאי, הלוא כמעט בכל ראש חודש הוא היה נוסע לאומן, ועוד חוץ מזה היה נוסע הרבה מאוד. בכל פעם כשהיה איזה ענין ב'קרן' הוא היה נוסע לרבינו, כשהיה צריך לשנות משהו, כשהיה צריך לעשות איזה צעד, איזה מהלך, הוא היה נוסע לרבינו. הוא היה פשוט הולך לשאול את רבינו ולבקש את רשותו. הרבי היה אצלו 'חי', והוא היה שואל: 'רבי, אני צריך לעשות את זה - ככה או ככה?' גם בעניינים הפרטיים שלו, בכל דבר היה מתייעץ עם הרבי, הרבי שלו, ושל כולנו, במיוחד בענין ההפצה. אלו הרי עסקים של רבינו, והוא מחוייב לשאול את בעל הבית...

היה אומר: מה אתם יודעים מה הבעל שלכם עושה! אלו דברים גדולים! כמה כוח הוא היה נותן.

נוסע לאומן להתייעץ עם הבוס...

יצא לכם ללמוד פעם יחד?

ר' עמי: כן, זכיתי. אני זוכר פעם שעליתי איתו למטוס, נסענו לאומן לראש חודש ניסן. משמים, ה' יתברך סובב שאשב לידו. הוא פתח לי תורה ס', והתחיל ללמוד איתי את התורה. היכן שרבינו הביא שם פסוק מהמקרא, הוא הסביר לי מה יש שם במקרא, ולמה רבינו מביא דוקא את הפסוק הזה וכו'. ופתאום - אני מבחין שהמטוס נוחת, כאילו רק רבע שעה עברה... שלוש שעות של טיסה, ולא הרגשתי שום דבר, לא זזתי מהמקום. כאילו מנותק, לא בעולם הזה בכלל. ואני אומר לו, ר' עמרם, כבר נוחתים... והוא מגיב: כן? כבר הגענו? לא יאומן.

היתה לו בלימוד כזו מתיקות, וכל דבר בתורה היה מקשר, ומסביר, למה זה כך, ואיפה זה כתוב, ולמה רבנו כתב את זה דוקא פה, ואחר כל ההסבר הוא תמיד מחזיר אותך אל תוך הספר, לא נותן לך

בכל פעם כשהיה איזה ענין ב'קרן' הוא היה נוסע לרבינו, כשהיה צריך לעשות איזה צעד, איזה מהלך, הוא היה פשוט הולך לשאול את רבינו ולבקש את רשותו. הרבי היה אצלו 'חי', והוא היה שואל: 'רבי, אני צריך לעשות את זה - ככה או ככה?'

ומי ברא את השמים וכו', היה מכניס בהם כזו אמונה. אחד סיפר לי שהבן שלו היה מתקשה בלימודים, רעייתו התקשרה לר' עמרם וסיפרה לו בצער על קשייו של בנם. ר' עמרם נסע באמצע הלילה עד צפת, המתין לבוקר שהילד יבוא לתלמוד תורה, ושם ישב ולמד איתו, בחן היכן הוא עומד, מהי הרמה שלו, מה קשה לו, ואיך אפשר לעזור ולשפר!

אין, אין רחמנות כזאת. לא ראיתי בחיי אצל עוד מישהו רחמנות כזאת. רחמנות, אהבת אמת, והיתה לו גם בושה, ותמימות, היה 'כולו טוב', ממש. הוא ידע היכן צריך לתת את הלב, והיכן נצרכת עזות דקדושה.

קשה להסביר וקשה להאמין, איך הזמן שלו היה מנוצל, לדקות ולרגעים. ולמרות זאת - מעולם לא הורגש לחץ במחיצתו. הוא היה יושב איתן כאילו אין שום דבר אחר מבלעדיך בעולם. כעת אתה האישיות הכי חשובה בעולם. נכנסים אנשים, 'ר' עמרם!' והוא עונה: 'ששש... עכשיו אני לא רוצה לשמוע, אף אחד שלא ידבר איתי'. מאה אחוז איתך. אחר כך יושב איתו מישהו אחר - וכעת הוא מאה אחוז רק איתו.

הוא היה משהו מיוחד. ממש אבא לכל דבר, היתה לו רחמנות, וסבלנות לדבר איתך שעות. נשותיהם של המפיצים היו מתקשרות, והוא יכל לדבר אז הרבה מאוד זמן, בסבלנות מופתית, כדי לעשות שלום בית. למרות שהיה עסוק מאוד, ובנוסף לכל הקושי הכרוך בהתעסקות במקרים הללו, אף על פי כן, בשביל השלום בית הוא היה מוכן, וגם כדי לחזק אותן על חשיבות ההפצה, שיאפשרו לבעלים להפיץ. הוא

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זי"ע א'

2320
haesh-sheli.co.il

תמונה של ר' עמרם בעצירה באמצע הדרך במסע ההפצה בארה"ב.

הוא קנה ממני הכל!

ר' אליהו נהרי הי"ו על ר' עמרם הורביץ זצ"ל

ר' אליהו נהרי הי"ו מספר על דמותו רבת האנפין של ר' עמרם, וההכירות האישית שלו עם פן ההפצה של ר' עמרם, כאשר ר' עמרם קנה ממנו את כל הספרים שהדפיס והוא לקח מר' עמרם חומר כדי להדפיס...

נחמן גלינסקי

כל כך מרבינו הקדוש, בכזו התלהבות בלתי מצויה...

כמו כן, הייתה לו תשוקה מיוחדת לשבת ולעבוד את הקב"ה בלי שום הפרעות, ולכן הוא קנה דירה במירון ועבר לשם עם משפחתו למשך תקופה. שם הוא למד את כתבי אריז"ל, הגה בתורה ועבד את ה'.

אני זוכר שכשהייתי במירון הייתי רואה אותו עובד את ה' בצורה בלתי רגילה, וכולם ידעו שר' עמרם נמצא פה כדי לעבוד את ה'...

דיבורים מתוקים ומאירים

הפעם הראשונה שנפגשתי בדמותו המאירה של ר' עמרם הייתה בהיותי בחור. הגעתי אז לבית מדרשו הגדול במאה שערים, בצהרי יום שושן פורים, וגיליתי דמות שמדברת דיבורים מתוקים ומאירים

”

לא היה ראוי
וזכאי בדור הזה
כרבי עמרם זללה"ה,
שעל ידו ואל ידו
נתגלגלה הזכות
הגדולה והעצומה
העליונה מהכל
”עסק ההדפסה”

בציון רבי נתן

ר' עמרם בפינתו החביבה עליו על גדות הבוג יחד עם בנו שמואל

תורה 'תורה תמימה' בירושלים עיר הקודש, וכאשר הוקם גם בעיר בני ברק תלמוד תורה של אנ"ש ר' עמרם נקרא אל הדגל באופן טבעי לסייע בהקמת ה'תלמוד תורה'.

כך זכיתי להיפגש רבות עם ר' עמרם במהלך התקופה ההיא, בהייתי מתגורר בבני ברק, וכך זכיתי להיחשף לעומק לאישיותו הרב גונית.

הייתה לו גישה מיוחדת לכל הילדים ולכל המלמדים, כולם התחברו אליו ולגישתו המיוחדת וזו הייתה סיבת הצלחתו.

הוא היה אדם ללא שום עקמומיות שבלב. שלמה המלך אומר 'אלוקים עשה את האדם ישר, והמה ביקשו חשבונות רבים', אך ר' עמרם נשאר ישר כסרגל, בלי כל החשבונות הרבים...

בכל דבר הוא הסתכל בעין האמת בלי לעשות חישובים ושיקולים, אלא עשה הכל בצורה ישרה כראוי.

הייתה לו ישירות מיוחדת כאמור, וחוכמה עמוקה אך כזו המלאה בתמימות. מתנת אלוקים מיוחדת הייתה החן המיוחד ששרה תמיד על פניו והליכותיו ועמד לימינו וגרם לחיבה המיוחדת שכולם רכשו כלפיו.

עד כדי כך שהוא אפילו לא ברח מפרסום, כי מבחינתו לא היה צריך בכלל לברוח. הוא הרי חי את העולם על פי רבינו במהות הפנימית שלה, וממילא גם אם מבחוץ יש מי שמנסה כל מיני דברים, הרי זה לגמרי לא קשור אליו, הוא יש לו את התפקיד שלו בעולם וזה כל כך לא נגע אליו מה עושים לו, כל כך לא היה לו את החשבונות של כבוד ופרסום שהוא התעלם מהכל, והמשיך לעשות את רצון ה'...

כאשר היית מדבר איתו הייתה רואה שזה בן אדם שמופשט לגמרי מכל העניינים של העולם הזה. של כבוד, של חשבונות, שום דבר לא נגע אליו. הוא תמיד התמקד והסתכל אך ורק בפנימיות של כל דבר.

”

הייתה לו ישירות
מיוחדת כאמור,
וחוכמה עמוקה
אך כזו המלאה
בתמימות. מתנת
אלוקים מיוחדת
הייתה החן המיוחד
ששרה תמיד על
פניו והליכותיו
ועמד לימינו
וגרם לחיבה
המיוחדת שכולם
רכשו כלפיו.”

חוב של 30,000 דולר...

כעבור כמה שנים זכיתי להתעסק בהדפסת ספר 'אוצר היראה' שכולל חמשה כרכים. היה זה בתחילת התקופה בה תחום ההדפסה החל לפרוח אצל אנ"ש, כאשר בכל הדפסה נדרשה השקעה עצומה הן בכוחות והן בממון, וגם לאחר כל המאמץ לא היה מספיק ביקוש לספרים.

השקעתי רבות בהדפסת 'אוצר היראה', ושקעתי בחובות של שלושים אלף דולר שבאותם ימים, לפני כשלושים שנה, היו סכום עתק, ופשוט לא היה לי מהיכן להשיג את הכסף.

המכירה של הספרים נתקעה, לא היה מספיק ביקוש ונשארתי עם מלאי אדיר של ספרים לא מכורים, שכמובן לא השפיעו לטובה על מאזן החובות.

ואז, בשנת תשנ"ה עם פטירת ר' ישראל בער אודסר, נכנס ר' עמרם לקרן ובעצם ייסד אותה כפי שאנו מכירים אותה כיום. ר' ישראל בער סמך על נכדו ר' עמרם ולכן הפקיד בידו את הסכום שחסך עבור הדפסת הספרים.

ר' עמרם הגיע אליי, ורכש ממני את כל המלאי (!) זה היה מהספרים הראשונים שה'קרן' רכשו. הוא רכש ממני את המלאי כולו ואת זכויות ההדפסה וכך ניצלתי מהחובות והספרים כולם נמכרו על ידי הקרן.

'קח את הכל!'

ר' עמרם עשה הכל בכזו הארת פנים מיוחדת שאי אפשר לתאר בכלל.

זכיתי להדפיס את הקונטרסים של 'מועדי ישראל' - המרכזים את הציטוטים מכל ספרי אנ"ש אודות המועדים השונים.

לשם כך נזקקתי לטקסט המוקלד מהספרים עצמם, והכתובת הטבעית הייתה ר' עמרם.

צריך להבין שבאותם ימים לא היה ניתן למצוא טקסט חופשי של ספרי ברסלב כמו שיש היום. אז כל מדפיס היה משקיע הון עתק בהקלדה פיזית של הספרים וניקוד וכן הלאה, ור' עמרם תמיד נתן לי את החומר שהייתי צריך בלי שום דרישה. הוא היה אומר לי בכזו שמחה 'קח את הכל' ומעניק לי חינם את כל החומר לו הייתי זקוק, ללא תמורה.

למרות שר' עמרם הקפיד שהקרן תוכל להמשיך להתקיים לדורות על ידי כך שהספרים יחזרו ויודפסו ויחזירו לפחות חלק מההשקעה העצומה שהושקעה בהם - מכל מקום כאשר היה מדובר בהגשה של חלקים מספרי רבינו כמו לדוגמה ב'מועדי ישראל' וכדומה, הוא היה מעניק את החומר בכזה מאור פנים בלי שום בקשת תמורה...

היו מי שניסו למנוע אותו ולהגביל אותו, אך הוא התעקש, הוא רצה להפיץ ולהפיץ ככל האפשר, וכאשר ניסו בכל זאת למנוע אותו היה יכול להתחיל ממש לצעוק עד שכבר לא היה שייך להפריע לו והוא היה יכול לממש את אות נפשו הטהורה. והיו כמה וכמה אנשים שעסקו באופנים שונים של הפצת קטעים מספרי רבינו וסידורם על פי מועדים וכדומה, ור' עמרם נתן להם

אב תשפ"ו • הטיפעל • 57

56 • הטיפעל • אב תשפ"ו

כל מה שביקשו במאור פנים נדיר.

דוגמא הנה מה זה ללכת

עם הורה

היה לו מוח מיוחד לספרי רבינו. הוא היה לומד אותם בעומק לפנים מעומק.

אבל זה לא רק שהוא למד את התורות, אלא שהוא היה חי עם הלימוד, הוא היה חי את התורות של הרבי. לא רק שהשפה והדיבור שלו עסקו בכך, אלא שהמציאות שלו, כל כולו, היה הופך לתורה שלמד באותה עת.

כאשר למד מקדושה, הוא היה 'נאכל' לעניין אותו למד, ממש הופך לחלק מהמהות שהרבי מרחיב עליו, וכך בכל תורה שהיה לומד.

היה לו כוח עיוני מאוד. הוא למד את התורות בליקוטי מוהר"ן בעמקות ועיון שקשה למצוא. היום ב"ה התפשט העניין של 'ללכת עם תורה' ולימוד בעיון ליקוטי מוהר"ן, ור' עמרם יכול לשמש דוגמא כיצד אמור להיראות הלימוד, מה הרבי ור' נתן רצו, להיכן אמורים להגיע עם העיון.

הרבי ור' נתן לא רצו רק שיעיינו ויבינו לעומק, אלא שכל המציאות של האדם תתהפך לתורה שהוא לומד, וזה היה אצל ר' עמרם. ראו עליו את התורה שהוא לומד, כאשר הוא היה מדבר מתורה, היית רואה עליו שהוא חי את הדיבורים שהוא אומר. זה לא הסתכם אצלו בדיבורים, אלא ממש ראו כלפי חוץ שהתורה מרוממת אותו ומשפיעה על כל תהלוכותיו.

אפיו בליבו של רבינו

רבינו אמר שיש אצלו שלוש כיתות. אלו שבאים לחטוף שיריים, אלו שבאים לשמוע תורה, ויש את אלו שאפויים בליבו.

אם רצו לראות מישהו שנמנה על הכת השלישית, זה היה ר' עמרם. הוא היה דוגמא מוחשית לאדם שאפוי בליבו של רבינו ויכלו לראות את זה כל הזמן... הוא היה 'אפוי' עם כל הפשטים...

אבד חסיד מן הארץ

להשלמת היריעה נביא ממה שאיש

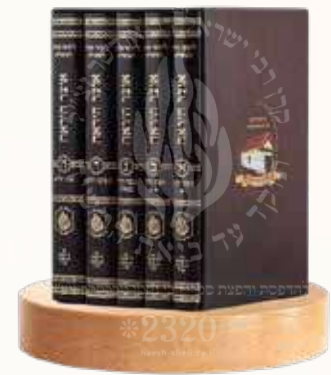
שיחנו ר' אליהו העלה על גבי הכתב לאחר פטירתו של ר' עמרם:

מיחידי סגולה שבדור היה, דמות מופלאה של עובד ה' בהצנע לכת, מעורב בדעת עם הבריות ויחד עם זה מרומם מהארציות של העולם היה רבי עמרם. בעל השגה נפלאה היה בחדרי תורה בקי גדול וחותר מסילות במעמקי ים תורתו של הנחל נובע מקור חכמה ותלמידו הק' זיע"א, ומאידך יורד עד לנבכי הנפש הכי פשוטה והולך כנגד רוחו של כל אחד ואחד, להחיות לב נשברים ולהחיות לב נדכאים.

עודו אברך עול ימים שינס מותניו ויסד את התלמוד תורה הראשון "תורה תמימה" לגדל דור חדש אשר ינק את תלמודו כבר בינקותו על מבועי הנחל נובע, תלמידים שאור הצדיק יקרא ויראה עליהם מראשית צמיחתם. ודבריו עשו פירות ועושים פרי פירות עד היום הזה.

אם רצו לראות מישהו שנמנה על הכת השלישית, זה היה ר' עמרם. הוא היה דוגמא מוחשית לאדם שאפוי בליבו של רבינו ויכלו לראות את זה כל הזמן..."

וכך לכל אורך ימיו ושנותיו היה מסור ונתון עבור הכלל, מוכן ומזומן היה לכל עשיה דקדושה. ובפרט בענינים הנוגעים לדבר רבינו הק' ואנשיו. ועד אחרית ימיו כשהיה מוקף בתלמידיו ושומעי לקחו הנהיגם כרועה נאמן ורחמן במסירות שכמעט אין דומה, הקים עבורם תלמודי תורה ומוסדות חינוך כשהוא מנווט אותם בכל פרט ופרט דבר גדול וקטן.

באיזה תום ויושר ניהל את כל עניניו, באיזה חכמה עמוקה ותמימות התנהג בכל עסקיו, דובר אמת בפיו ושלם בלבבו. כל מי שבא במגע עמו עמד משתומם מהדמות הנדירה המאירה בטהר הנפש וזכות הרוח שנגלית אל מול עיניו.

*

לא היה ראוי וזכאי בדור הזה כרבי עמרם זללה"ה, שעל ידו ואל ידו נתגלגלה הזכות הגדולה והעצומה העליונה מהכל "עסק ההדפסה", העסק אשר הוא אחת מהשלושה יסודות בהשאת ונצחיות רבינו זיע"א, ואודותיה כותב רבי אברהם בר"ן זיע"ע (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן ח"ב מז): "ובענין ההדפסה אי אפשר לבאר אפילו בעל פה..."

בהשגחה עליונה סיבב מסבב כל הסיבות שהקדן קיימת שיסד סבו הרב החסיד ר' ישראל בער אודסר זללה"ה נפלה בידיו האמונות רב הברכות, ומאז נכנס בעובי הקורה נתעצמה ההדפסה ובעיקר ההפצה בקנה מידה שלא היה כמותו מימות עולם.

לא יאומן כי יסופר איזה עמל וכמה יגיעה השקיע על ספר וספר שיצא לאור בהידור בפאר והדר. לא חסך שום מאמץ ופיזר ממון לרוב, וזכות אבותיו דמסרו גרמיהו עבור הכי מסייעת בעדו, להוציא מתחת ידיו ספרים מפוארים מרהיבי עין ביופיים ומשובבי לב כל קורא.

אודות ליוזמתו של רבי עמרם ותודות לתלמידיו ופעיליו הרבים אין כמעט בית בישראל שלא מפארים ומגינים עליו ספריו הקדושים של רבינו הק' ותלמידיו. ומהם נזקפת חלק כביר לצמאון האדיר וההתעוררות הרוחנית של רבים רבים מן השבים אל אביהם שבשמים בעשור האחרון.

אין ספק שרבי עמרם זללה"ה שמש בדור האחרון כשליח ציבור עבור כלל אנשי הצדיק המוכרחים לגאולתם וישועתם והתקשרותם לעסוק בעסק ההדפסה ולקיים צוואת קודשו של מוהרנ"ת זיע"ע שכל עסקינו יהיה יפוצו מעיינותיך חוצה.

*

קצרה היריעה מהכיל את כל תוקף אורחותיו, תהלוכותיו ומפעלתיו, וחזון למועד להעלותם עלי כתב. אבל עוד יסופר לדורות הבאים נפלאות התקשרותו ודבקותו ברבינו הק' עד כלות הנפש, ירושה היא לו מאבותיו וזקניו הקדושים החסידים הנלהבים והנלכבים רבי שמואל הורביץ ורבי ישראל דב אודסר נבג"מ, אשר מסרו נפשם כבודם וכל מאודם על התקרבותם לרבינו הק', ועסקו להפיץ את אורו בכל העולם, ולאורם עלה ונתעלה עד שנצורה נפשו בצרור החיים.

אש להבה

ר' נחמן רוזנפלד הי"ו בראיון אישי ומרתק על ר' עמרם הורביץ זצ"ל

ראיון חודר עם ניחוח של פעם עם ר' נחמן רוזנפלד שיחי' על זכרונות הילדות מן הדוד הגדול ר' עמרם הלוי הורביץ זצ"ל בירושלים של מעלה

אכן למד איתנו כל בוקר, לפני שהלכנו לחיידר היינו הולכים ללמוד איתו.

ר' שמואל הורביץ זצ"ל כבר נפטר בתשל"ב ואבא שלי נפטר בתשל"ט והלימוד שלנו היה בתקופה של תשמ"א-תשמ"ב בשנים האלו.

הייתה דירה שר' שמואל הורביץ בתקופה מסוימת בחייו היה גר שם, וזה היה ברחוב האחרון בחצר של שוק מאה שערים רחוב "חוני המעגל" היה מבנה עם שלט של איזה ישיבה או מוסד אחר בשם "יגדיל תורה", ובבניין הזה בקומה למטה ישבו הדוד ר' שבתאי הורביץ ז"ל, והאח שלו ר' משה נחום ז"ל, וגם ר' עמרם ז"ל (בנו של ר' משה

הוא ממש לא נהנה שיש לי קושייה! איך יש לך קושייה? על רבינו אין קושיות!!! הוא ממש לא הסכים, אולי בגלל הלשון שלי איך שאמרתי את זה."

חופת ר' אלעזר מרדכי רוזנפלד ז"ל עם בת ר' שמואל הורביץ זצ"ל נראה מאחור אחיינו ר' עמרם הורביץ זצ"ל

נחום), הדוד ר' שבתאי היה יושב וכותב, הוא היה סופר סת"ם, והדוד ר' משה נחום הורביץ" (אביו של ר' עמרם) היה שם גם והם היו לומדים בחדר אחד ביחד, ר' משה נחום היה לומד בקול וקורא מתוך ספרי הרמח"ל, ואחיו הצעיר יותר ר' שבתאי היה מקשיב תוך כדי כתיבה ומתערב והיו מתווכחים הרבה.

איך יש לך קושיא?

הם למדו ספרי הרמח"ל "אדיר במרום" וקל"ח פתחי חכמה" ותמיד היה קולות, קולי קולות, של ריתחת הלימוד, כי הם כולם היו לומדים בקול גדול. וכשהגיע העת ללמוד עימנו היינו בחדר השני, ר' עמרם ישב איתנו, 2 ילדים, ולמד בבוקר בערך שעה, לפני שהלכנו לחיידר, לאחר שהתפללנו תפילת וותיקין, הוא למד איתנו

ר' עמרם בבחרותו הראשון מצד שמאל

תורות בליקוטי מוהר"ן! לא פחות ולא יותר וזה בגיל תשע!

החידוש שלו שהוא היה קצת 'פשוט' כמו שאומרים אבל עם כל העוצמה גם כן, היה לומד בקול, ומידי פעם היה נותן דפיקה על השולחן וכל השולחן היה רועד! וככה הספקנו ללמוד איתו מסתמא 11 או 12 התורות הראשונות בליקוטי מוהר"ן וזה במשך תקופה מאוד ארוכה הוא השקיע את כל הנשמה עוד פעם עם כל הלהט ועם כל הברען.

אני נזכר שאמרתי לו פעם "איך האב א קשיא" (יש לי קושיה) אז הוא כמעט בלע אותי - מה??? הוא ממש לא נהנה שיש לי קושייה! איך יש לך קושיה? על רבינו אין קושיות!!! הוא ממש לא הסכים, אולי

בגלל הלשון שלי איך שאמרתי את זה, אני לא יודע מה בדיוק, והוא ממש שאג עליי. זה מה שאני זוכר ממנו, שעל רבינו אין קושיות!

הוא גם למד איתנו תקופה קצת "טור" עם "שולחן ערוך", גם כן אז בגיל כזה. ר' עמרם והדודים הם היו חדושים אין מה לדבר! זאת אומרת - הכל היה בצורת חשיבה שונה ממה שאנחנו רגילים היום.

אפילו לילד קטן!

שמעתי שר' עמרם ממש היה יודע להסביר, אפילו לילד קטן, מישוהו אמר לי שהוא נסע איתו פעם לאומן, עלה למטוס, וישב לידו, ור' עמרם פתח תורה בליקוטי מוהר"ן והתחיל ללמוד איתו ולהסביר לו

” ואני ממש זוכר אותם כשכולם הולכים לישון ושוכבים במיטות הם היו מחזיקים ליקוטי מוהר"ן בידיים תוך כדי שכיבה ככה עם יד אחת, ואחד היה צועק לשני...”

ופתאום הוא ראה שנוחתים, כמה שעות עברו כמו רבע שעה! והיה עם מתיקות כזה, ידע תמיד להרגיש עם השני הוא עדיין איתו ולהסביר לו, שלא יברח לו הריכוז או משהו כזה, אתה יודע להגיד?

זה ממש היה ככה, עובדה שפשוט היינו ילדים, והוא עם כל הברען וכל המתיקות פירש לנו את ה"תורות האלו", ושנים שהלכתי עם התורות האלו בבהירות, פשוט כך.

שמעתי מר' נחמן ב"ר עמרם על אביו צ"ל:

סיפר לי שחלם לו שנוסע במהירות ברח' יוסף בן מתתיהו בירושלים (ברח' שבתחילתו ישיבת פורת יוסף ובסופו ישיבת שפת אמת גור) והרח' בשני קצותיו זה הר ובאמצע עמק, וככה בזינוק נסע מכיון אחד לכיון השני ירידה ושוב עליה במהירות עד שהמריא לקצהו השני עד

השמים ושם ראה שולחן ארוך, ויושבים שם אנשים חשובים, זקנים, ומכובדים, וגם יושב שם ר' לוזער מרדכי רוזנפלד צ"ל חתנו של ר' שמואל הורביץ צ"ל, והוא נראה טוב, לבוש טוב, ופניו מאירות, ובריא (לא כמו שהכירוהו בשנותיו האחרונות שהיה חולה וחלש) ואז ר' לוזער קם ממקומו ובירך את ר' עמרם ואמר לו יישר כח גדול על לימוד היסודי עם בניו בליקוטי מוהר"ן והדרכתם בירא"ש!

כמדומני שהיה להם שיחה כמו בחיים חיותם והתעניין איך לומדים ומה הדרך והשיטה... אבל בזה אינני בטוח, בפרט הספציפי הזה משהו מעורפל, אבל כל הסיפור עד הקטע הזה זכור לי בבירור...(ר' נחמן ב"ר עמרם הורביץ שיחי")!

האם אתם זוכרים משהו בעניין הזה?

לא זכור לי דבר כזה, אני לא שמעתי, אדרבא אתה מחדש לי, זה מאוד מעניין אותי לשמוע!

שאלה : גם אחד מהנכדים של מרת רוזנפלד ע"ה אמר לי שהאמא שלהם כל הזמן הייתה מספרת כשהיא והאחים היו יתומים קטנים... וכמה שר' עמרם תמך וגם שהסבתא מרת רוזנפלד ז"ל אפילו כשחיתנה את הילדים בכל דבר הייתה רצה לר' עמרם ושואלת מה יהיה מה יהיה וכו', והוא היה כל פעם מרגיע בישוב הדעת ואומר בנחת הכל יהיה בסדר ולא צריך לדאוג, וגם היה עוזר לה הרבה.

האם אתם זוכרים דברים כאלו?

כמו שכבר אמרתי היה להם (לאמא שלי מרת רוזנפלד ולר' עמרם) היה קשר מאוד מאוד חזק, מאוד ברור, היה האח שלה ר' שבתאי הורביץ שהם היו גרים אחד ליד השני בעיר העתיקה, והיא שאבה ממנו מאוד, וגם מר' עמרם היא שאבה הרבה

ימי שמואל חלק ג' שהודפס על ידי ר' עמרם בהוצאה הבלעדית של הקרן

הרבה, היה להם קשר טוב כל החיים, אז היא נעזרה גם בעניינים האלה.

זכור לי עוד נקודה איזה דיבור שר' עמרם אמר לי... זה היה כשנפטר הדוד ר' אלתר הורביץ, הייתי אז כבר אברך, וכשהדוד ר' אלתר נפטר הלכנו ביחד ר' עמרם ואני לבית החיים, בהר הזיתים, לפני הקבורה, כדי לראות איך שהם חופרים את הקבר, בזמנו היו צריכים לראות אז איך שהעברים חופרים את הקבר, היו צריכים איזו שמירה לראות שאין שם עוד קבר, כי כשחופרים בהר הזיתים אז אף פעם אי אפשר לדעת מה אפשר לפגוש.

אנחנו עמדנו שם ר' עמרם ואני להבחל"ח ואז הוא דיבר קצת וזכור לי 2 נקודות שהוא אמר אז.

דבר אחד הוא אמר בשם מישוהו מהעיר טאהש שבקנדה: ר' עמרם היה ב"טאהש" תקופה של כמה שנים, אז בהר הזיתים הוא אמר לי בשם מישוהו כנראה ברסלבר חסיד מטאהש, דיברו על משהו, ופלוגי אמר לר' עמרם משהו בשם ספרי חסידות, ואז ר' עמרם ענה לו איזה משהו שרבינו אומר על זה, ואני לא זוכר מה זה היה כל השיחה ביניהם רק את החידוש בסוף: שר' עמרם אמר לי שהפלוגי אמר לו על זה שרב נחמן הולך תמיד בצעד אחד קדימה מכולם! זה היה חידוש על החידוש ההוא, שרבי נחמן תמיד הולך בצעד אחד קדימה לפני כל הצדיקים! זה מה שר' עמרם אמר לי אז, אבל אני לא נזכר בקשר למה זה היה, ר' עמרם כנראה אמר לו איזה תורה או איזה משהו מרבינו, וזו הייתה התשובה.

הדבר שני שר' עמרם אמר לי אז :

” הכיוון והקו שלו של ר' עמרם בכל דבר, היה בצורה מאוד פשוטה וברורה... כאילו אין פירושים, לא צריכים אפילו לפרש, לא צריכים אפילו להסביר, ככה זה, וזהו זה רבינו אומר אז זה ככה”

ר' עמרם במירון לצד אביו ר' משה נחום ועם בנו נחמן ב"ר עמרם הורביץ שיבלחט"א

שיש פסוק בספר "איוב", "מי יתן טהור מטמא - לא אחד" כשאדם רוצה להיטהר, אז לא אחד, שאסור ללכת על כיוון אחד, אלא יש 2 כיוונים יש התחזקות ויש התעוררות, ותמיד צריך גם לקחת את האיזון מהצד השני ולא רק צד אחד, כשיש לו התחזקות מדי, אז צריך גם התעוררות, וכשיש לו התעוררות הוא חייב לקפוץ על התחזקות, אני זוכר אפילו שהוא אמר אז "שוור מהאי להאי ומהאי להאי" (לקו"מ א תורה י"ב) כמו שרבינו מדבר שם בתורה על העניין של שתי גשרים, אז ר' עמרם אמר שצריכים לקפוץ מאחד לשני, אסור ללכת רק על דרך אחת, וזה מי יתן טהור מטמא שבשביל שיהיה "טהור (יוצא) מטמא", צריך שיהיה "לא אחד", שאי אפשר ללכת בדרך אחת אלא חייב ללכת ולאזן את שתי הדרכים האלו, זה מה שהוא אמר אז, בהר הזיתים.

בכלל אני זוכר אותם את הדודים הבנים של ר' שמואל הורביץ וכולל גם את ר' עמרם שהם היו במירון תמיד,

ופעם כשלא היה ליקוטי מוהר"ן הקטנים כמו שיש היום אלא רק גדולים, והיה רק

סוג אחד של ספר לקוטי מוהר"ן קטן אבל זה היה ממש לא צורת הדף ספר מאוד עבה עם כריכה רכה מפלסטיק, אז היה להם את הליקוטי מוהר"ן הקטן הזה ואני ממש זוכר אותם כשכולם הולכים לישון ושוכבים במיטות הם היו מחזיקים ליקוטי מוהר"ן בידיים תוך כדי שכיבה ככה עם יד אחת, ואחד היה צועק לשני, וככה היו עפים חידושים באוויר ממיטה למיטה הדוד צעק "היי עמרם אתה שומע דרב'ה זאגט" (רבינו אומר) והוא עונה לו "לא - רבינו מתכוון ככה" בקיצור היו ככה משגרים חידושים ודבורים אחד לשני ככה...

הלכו לישון עם ליקוטי מוהר"ן בידיים! וכל הקבוצים הם היו במירון, שבת חנוכה במירון, ראש השנה במירון, ואז היינו פוגשים את כל משפחת הורביץ שם במירון.

שאלה : ר' עמרם בתור אברך צעיר היה בראש השנה בקיבוץ בירושלים, ולאחר כמה שנים אחד ממשפיעי אנ"ש דאז ז"ל ביקש ממנו להירתם לחזק את העניין של הקיבוץ בראש השנה דווקא בירושלים, ובעקבות כך ר' עמרם בדק וחקר היטב את עניין נושא ההתקבצות בראש השנה, ויצא לו הפוך שאדרבא דווקא צריך להיות במירון וזה עיקר העניין וכו' ומאז הוא היה נוסע למירון גם לראש השנה, איפה אתם זוכרים את ר' עמרם בראש השנה בתקופתכם?

בשנים שאני זוכר - ר' עמרם כבר היה עושה ראש השנה במירון, עד שנפתח אומן. אני לא יודע להגיד את זה בוודאות על כל השנים, אבל אני כן זוכר אותם במירון את כל הדודים ור' עמרם כולם היו במירון!

בשנים יותר מאוחרות לא היה לי קשר רצוף איתו, רק יצא שנפגשנו בכל מיני הזדמנויות, נפגשתי איתו כמו שסיפרתי בפטירה של הדוד ר' אלתר הורביץ.

ר' עמרם עומד מאחורי סבו ר' שמואל הורביץ בחתונת ר' אלתר ב"ר שמואל הורביץ

הופיע ויצא לאור

"עשה לך רב,
ואם אינך יכול
למצוא, התיקון הוא
קנה לך חבר
היינו שתחבר עצמך
להספרים הקדושים
הנכתבים בהקנה
והקולמוס ותעניין
בהם היטב ועי"ז
תוכל למצוא
את הרב האמת"

הספר "מילי דאבות" על מסכת אבות מלוקט מספרי רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוק"ל ומספר תלמידו הרב רבי נתן מברסלב זצוק"ל.

דיבורים יקרים מאוד ועצות עמוקות ודרכים ישרים שבארו במסכת אבות, אשר על ידם יכול כל אחד בכל מקום שהוא להחיות את נפשו העייפה שנתרחקה כמו שנתרחקה להגטותה לתחייה, לעודדו ולחזקו ולסעדו ולמצוא לו פתח תקווה תמיד שגם הוא ישוב ויתקרב לה' יתברך.

לוקט ע"י הרה"ח רבי אלתר טעפליקער זצ"ל.

* כמו"כ צירפנו פירוש הרע"כ מברטנורא ועוד הוספות מליקוטי הלכות

מיוחד לימי הקיץ

ניתן להשיג בחנויות ברסלב המובחרות וכן אצל המפיצים

2320*

קרן רבי ישראל דב אודסר זצ"ל
להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

מעל 30 שנות פעילות והפצה של מליוני ספרי רביה"ק ותלמידיו בארץ ובעולם

עימוד מוקפד
מאיר עיניים

מוגה ומדוקדק
ביגיעה עצומה

נייר מובחר
נוח לקריאה

הדפסה משובחת
שנשמרת לשנים רבות

ר' עמרם רוזנפלד (אחיו של ר' נחמן רוזנפלד) בלווייה של ר' עמרם הורביץ זצ"ל

יש לי עוד זכרון ממנו מהתקופה שבה ר' עמרם כבר היה חולה והתחיל להתפלל בבית, בהתחלה היה שם מניין בשבת, אז הלכתי גם כן, להתפלל במניין שלו באותה תקופה. זה היה מניין אצלו בבית והחתן שלו שמעון קרא שם בתורה. ר' עמרם כבר היה חולה, והיה קשה לו להתנייד, אז הוא ישב בבית, והיו מגיעים מניין, אליו הביתה, ומתפללים שם בשבת בבוקר, וכמה פעמים הייתי שם, ואני זוכר את הסיפורי מעשיות, שזה היה בנוסח שהוא לא לימד אלא פתח דיון, ככה דיבר, ושאל.

זכור לי שבאחת השבתות, אחרי התפילה, בסיפורי מעשיות, ר' עמרם שאל שאלה, ואני זוכר רק את הקושייה, ולא זוכר את התירוץ. הוא דיבר על הזבוב במעשה ז' "מזבוב ועכביש", והקשה איך יכול להיות שהזבוב מסמל פה את צד הקדושה? זה מה שאני זוכר, שהוא שאל.

הכיוון והקו שלו של ר' עמרם בכל דבר זה היה בצורה מאוד פשוטה וברורה, כאילו אין פירושים, לא צריכים אפילו לפרש, לא צריכים אפילו להסביר, ככה זה, וזהו זה, כל דבר היה כל כך פשוט, רבינו אומר אז זה ככה, פה זה מתחיל, ופה זה נגמר, כל הכיוון היה בצורה כזאת שאין עוד משהו, בכלל אין את השיקול שלך, בכלל אין את המחשבה שלך, זהו! הרי זה כתוב, וגם כמו שכתוב בשולחן ערוך, אתה ראתי, ככה זה כתוב, אז זה ככה, וזהו זה, בלי חכמות, ולכן אפילו חידושים בלקוטי מוהר"ן, זה הכל הלך בפשט, חלק! היושר והאמת בצורה חלקה כזו, בעצם בזה הוא היה החידוש הגדול.

דווקא פשטות, ככה אני ספגתי את זה, ככה אני נשמתי את זה, כמו שאומרים. ה' יעזרנו שנזכה ללכת בדרכם ונתיבותם לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים.

אני לא זוכר, מה שנשאר עם הזכויות אבל זה היה נושא.

לפני כן גם היה הפוך ר' עמרם תיווך ביני לבין הדוד ר' שבתאי בעבודה על הימי שמואל חלק ג' זאת אומרת, להדפיס -

אפילו חידושים בלקוטי מוהר"ן, זה הכל הלך בפשט, חלק! היושר והאמת בצורה חלקה כזו, בעצם בזה הוא היה החידוש הגדול

הדפיס את זה ר' עמרם! אבל להגיה, הדוד שלו, ר' שבתאי, כבר עבד על זה עוד לפני שהוא נפטר.

ולמעשה ר' עמרם תיווך בינינו (בין ר' שבתאי הורביץ ז"ל לר' נחמן רוזנפלד שיבלחט"א) אני למדתי בעיר העתיקה, ור' שבתאי היה גר ברובע, והוא ר' שבתאי כבר היה עיוור כמה שנים טובות, והוא לא ראה, והוא רצה להדפיס את הימי שמואל חלק ג', ולא היה יכול להגיה אותו בלי לראות, והוא לא ידע מה לעשות. ואז ר' עמרם תיווך בינינו שאני יעלה לר' שבתאי וישיב איתו, ויקריא לו, והוא ישמע ויאשר את ההדפסה, זה גם היה התיווך שלו, זאת אומרת שלהדפיס הדפיס ר' עמרם אבל הסידור והגהה לדפוס עשה ר' שבתאי.

הקרן זה בשביל ספרי רבינו, בשביל הספרים היסודיים!

וגם אחרי שר' שבתאי הורביץ נפטר, אז בשביל להדפיס את כל החומרים שנשאר מר' שמואל הורביץ שר' שבתאי עבד עליהם כמו ימי שמואל חלק ג' וגם המכתבי שמואל, אז ירדתי לר' עמרם, למשרד ברחוב "חוני המעגל" איפה שהוא יושב, אז היה לו שם משרד וירדנו אליו כדי להדפיס את זה, והוא בהתחלה לא חשב להדפיס את זה, הוא אמר לי אז שהקרן זה בשביל ספרי רבינו, בשביל הספרים היסודיים, וזה לא הכיוון, ובסוף הוא כן קיבל את זה, והדפיס, אני נכנסתי אז עם פנחס ביק, החתן של ר' שבתאי הורביץ, אני דיברתי עם פנחס, ולא היה לנו כסף להדפיס, אז אמרנו נלך לר' עמרם, הלכנו אליו ואז הוא אמר לנו שזה לא התוכנית המקורית של הקרן.

בסוף כן הגענו לאיזושהי הבנה איך לעשות את זה ונראה לי שאז הוא החליט להדפיס את המכתבי שמואל אבל לא בגודל של הסט, כלומר לא בגודל של כל הספרים הרגילים, אני חושב, שאז הוא החליט שהמכתבי שמואל, יהיה קטן יותר, ולא יהיה בגובה הרגיל של שאר הספרים משהו כזה.

אני לא זוכר בדיוק מה היה אז אבל זה גם היה חלק מהנושא.

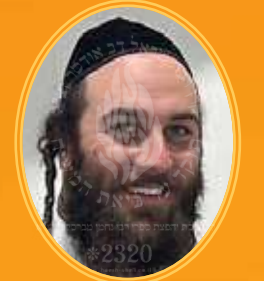
שאלה : בעניין הימי שמואל חלק ג' אני חושב שזה לא משהו שנמצא היום בספריית שוקן, ר' שמואל כנראה לא השאיר את זה אצל שוקן, אלא זה הגיע ממקום אחר, אולי זה משהו שהיה במשפחה? לא!

המציאות היא, ואת זה אני זוכר טוב, ר' עמרם בעצמו אמר לי את זה אז כשדיברנו, החלק ג' גם כן היה בספריית שוקן, ואדרבא מי שמצא את זה בשוקן, זה היה ר' עמרם.

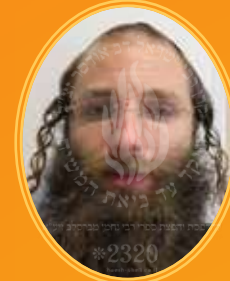
כך הוא סיפר לי כשתיווכתי בינו ובין ר' פנחס ביק כשישבנו לדבר על ההדפסה, ואז ר' עמרם אמר לי אני חיפשתי ומצאתי את זה והוצאתי את זה מספריית שוקן. זה לא היה מסודר, כנראה שבשוקן יש להם חומרים שלא מסודרים, והוא חיפש בארגזים ומצא את החומר של הימי שמואל באיזה ארגז, הוא אמר משהו כזה, ובסוף ר' עמרם הדפיס על הצד היותר טוב.

המפיעים בעם!

ניצוץ מהרגשי הלב מאגשי שלומינו היקרים, חסידי ברסלב ברחבי הארץ, הזוכים לעסוק בהפצת הספרים

אהרון פפנהיים.
מוקד הפצה בבית הכנסת היכל מוהר"ן, צפת.
לאחרונה במרבית זמני אני עסוק בצרכי ציבור, אך כל רגע פנוי שיש לי אני מקדיש להפצת הספרים כי אני יודע שזה מה שמכריע את הכל לכך זכות. רבי נתן אמר שדף אחד מספרי רבינו יהיה תיקון על הכל, כן שכן ספר, כל שכן ארון הפצה, וכל שכן משטח של ספרים..

אמיר נחמן הרשקוביץ
עמדת הפצה ברחוב ממש ליד כולל חצות ביתר עילית.
היופי שבארון הפצה ברחוב ממש, כמו העמדה שלנו היא שזה "חוצה" כפשוטו ממש לקיים את העניין של "יפוצו מעינות חוצה" לכל אחד ובכל שעה בשרות עצמי יומם ולילה לא בשבת, גם אתה יכול לעשות זאת

ישראל דב זפרן
אני רואה את המפיצים של הקרן, איך שהם מקיימים את העצות של רבינו בפשיטות ובחן מיוחד.

שלום נתן
שליסל
מה קיבלת מרבינו? ומה אתה עושה בשביל רבינו?

אליהו קירשבוים
ארון הפצה בית הכנסת ברסלב ברמת בית שמש ד'4.
איך אפשר לעשות הפצה בלי ספרי הקרן? היופי והיתרון של ארון הפצה בבית הכנסת בשרות עצמי. שנותנת את הפריבילגיה למתקברים חדשים מקהילות של מתנגדים לקנות את הספרים באופן אנונימי ובסתר, וחוסך להם מניעות גדולות.

יהודה מוסקוביץ'
ארון הפצה בבית הכנסת אור הנחל רמת בית שמש ב'.
אני מרגיש שקיבלתי מתנה מרבינו, וחייבים לרחם על עם ישראל ולהעביר גם להם את המתנה הזו הלאה

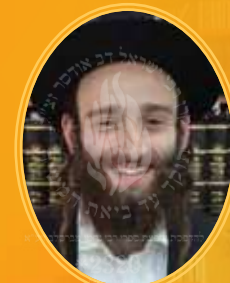

נתן חיים קרליבך
ארון הפצה בבית הכנסת ברסלב בברכפלד (הקלויז) מודיעין עילית.
בזכותם קרן רבי ישראל שאתם הראשונים יש את ההפצה הגדולה היום וכולם אחריכם. תהיו חזקים כל אחד שיוציא את היכולת שלו בהפצה, כל אחד חייב לקחת חלק

אליהו אבוחצירה
אין כמו הפצת הספרים מבית לבית פשוט לדפוק דלת דלת ולהציע לקנות מספרי רבינו הקדוש, מסירות נפש אמיתית למדתי רק אצל המפיצים של הקרן, העבודה הכי נקייה של יזמי הרבים.

מרדכי קצב.
מצווה לרחם על העניים. ואין עני אלא מן הדעת. לכן ראוי לנו להשתדל לזכות את עם קדוש שגם הם ידעו מהאור הזה.

יהודה עהרמאן
ארון הפצה בבית הכנסת אור אברהם ירושלים.
אומנם יש מניעות הדעת מתי יש זמן להפצה בכלל, והאם זה שייד במקום עבודות אחרות, אבל רבינו מבטיח שאיפה שהוא מקבל שם הוא נותן ברוחניות, וממילא יש כוח אור ע"י ההפצה וסייעתא דשמיא גדולה לעוסקים בכך לזכות גם לכל העבודות האחרות יותר בנקל

דוד לוי.
מרכז הפצה בית כנסת "בית רבינו" קרית שמואל חיפה.
ברוך ה' מאז שקמה הפינת הפצה הבית כנסת בכלל ואני בפרט זכינו להרגיש יותר את הנקודה של ההתקשרות לצדיק והתועלת הנצחית שיש בזה הספרים זמינים בכל עת ובכל שעה לכל דורש וממילא תפוסים חזק על ידי זה בעניין של הרבה במשך היום אין סיפוק גדול מזה שדבר רבינו מגיע לכללית ישראל בכל מקום! חיזקו ואימצו!

שמואל שפירא
בכל מה שעושים בשביל רבינו הקדוש בפרט בעניין ההפצה יש מצד אחד מניעות שכמעט לא ניתן לשברם, ומצד שני ועל זה מעידים כל העוסקים בהפצה יש כוח סייעתא דשמיא המלווה את העוסק בזה שלא ניתן להסביר, בפרט בעניין ההפצה ובכלל בכל הנצרך להם לישועה גם באופן אישי מעל דרך הטבע, כמובן שעיקר ההפצה היא קודש קודשים ולא על מנת לראות הצלחות וישועות, אך רבינו לא נשאר חייב, וזו מתנה מרבינו שנותן לנו לעסוק בזה, והזכות הזו היא כבר השכר של הפרות שזוכים לראות כבר בעולם הזה אבל הקרן קיימת לעולם הבא

אהרון רוט:
ארגון "נכספה".
בתור אחד שסיפור ההתקשרות שלו מתחיל מ"ספר" [של הקרן כמובן] שהיה מונח בבית המדרש שבו למדתי, תמיד רציתי לחפש את אותו אחד שתרגם את הספר לנשק אותו ולספר לו מה הוא עשה בספר הזה, כמה אני חייב לו כמה זיכוי הרבים עצום הוא זכה לעשות, כמה יהודים זכו לדעת מהאור של רבינו בזכותו, יכול להיות שזה אתה שקורא עכשיו שורות אלו. אשריך!

אריה ג'ספ.
ארון הפצה בבית הכנסת ברסלב "השול" במאה שערים ירושלים.
אני מרגיש שנותנים את הספרים, זה לתת את רבינו בעצמו לאנשים, ואז רבינו בעצמו מדבר איתם ומקרב אותם, ובעצם משדכים את רבינו לעם ישראל. ולא יודעים כמה זה פועל, לנו זה נראה פעולה קטנה, ואנו מאמינים ולפעמים גם זוכים ורואים בפועל את הפעולות שרבינו עושה עם אותם האנשים.

ר' יוסף ב"ר מנשה לוי שיחי'
ארגון "אגדלך" וחדר הפצה בשכונת מאור חיים צפת.
א. פעם אחת נכנס אליי חסיד ויז'ניץ לחדר ההפצה ושאל מה כל מאות הספרים האלו זה הכל של ברסלב? ומאור התפעל של ריבוי הספרים האלו יצאו על בסיס הספר אחד ליקוטי מוהר"ן. ב. אנחנו חולים שקיבלנו תרופות נפלאות מרבינו, ומחובתנו להודיע לכלל ישראל שיש רפואות נפלאות כאלו אצל רבינו הקדוש. ג. יש צימאון גדול מאוד בציבור הרחב בכלל ובציבור החרדי והישיבתי בפרט. ומי שעוסק בזה זוכה לראות זאת, ועל כן עורר נא אחי ורעיי לגלות להם את האור.

אליעזר ליפא פפנהיים
פינת הפצה בבית"כ תפארת הנחל הקריית החרדית בית שמש.
חשבתי לעצמי למה צריך בכלל ארון הפצה בבתי כנסת של ברסלב. הרי לכל אחד יש לו כבר את כל ספרי רבינו. אבל ראיתי שחוקי ממה שבאים אנשים מקורבים בהסתיר בכל שעות היממה. גם לחסידי ברסלב זה נותן פרישקייט בכל פעם שיוצא איזה ספר חדש או מהדורה חדשה או סתם כך מתחדשים עם הספרים של רבינו כשזה בהישג יד ולא צריך לרוץ לחנויות ולחפש

יחזקאל קיפניס
ארון הפצה בבית הכנסת נחלת חן ברמת בית שמש ב'.
אם היו מספרים לי לפני כמה שנים שאני אהיה מפיץ ומוכר ספרים עיני היו מתעגלות בתמהון, "אני?!!... אבל ב"ה בזכות חבר טוב שחזק אותי פתחנו ארון הפצה בבית המדרש נחלת חן, שם בס"ד נמכרו אלפי ספרי רבינו, זוכיתי לראות עין בעין בהרבה הזדמנויות ש"אצלי איש לא הפסיד!"

וועלוול שווארץ
ארון הפצה בבית הכנסת "נועם ה'".
יש הרבה סוגי הפצה חשובים אבל ההפצה הכי גדולה שיש זו ההפצה היחידה שר' נתן מדבר להפיץ את "הספרים" של רבינו, ושיהיה כל העולם מלא מספרי רבינו בכל מקום שאדם הולך ברחוב ובמכולת ובכל בית את תהיה הגאולה השלימה!

נ, אני מזהיר אתכם ש'עסקיכם יהיו להדפיס את הספרים, ש'יתקומו יפצו מעינות חוצה', ש'תהיו חזקים בזה בכסף ובכרצון ובטרחא!

(מכתב ההסתלקות, מוהרנ"ת)

רוצה גם אתה לזכות? קיבלת חשק ולא יודע איך מתחילים?

כעת נפתחת לפניך הזדמנות מיוחדת לפתוח מוקד הפצה! פנה לדוא"ל: 6287628@gmail.com והשאר שם, טלפון, וכתובת מוקד ההפצה ובס"ד נחזור אליך ותקבל סיוע מיוחד כדי שתוכל להיכנס לעניין ההפצה בכל הכוח!

גילוי הסודות החינוכיים לנחת מהצאצאים

במלאת שבע עשרה שנים מאז שהסתלק מעמנו הרה"ח ר' עמרם יוסף הורביץ זצ"ל, אנחנו חושפים בפניכם לראשונה, שיחה בנושא 'חינוך הבנים', שנערך ותורגם מתוך קלטת שמצאנו בהשגחה פרטית << עצות יקרות ונפלאות לחינוך הבנים וגידולם לתורה ויראת שמיים >> יריעה מאירה שהיא זכות וחובה לכל הורה!

השיחה נמסרה לפני למעלה מ 30 שנה בשפת האידיש בק"ק טאהש בקנדה, בתקופה שבה ר' עמרם ניהל שם את מוסדות החינוך, בכנס להורי התלמידים << בשיחה זו אנו נוכחים לראות כיצד זכה ר' עמרם להשמיע את דברי רבינו גם במקומות אחרים, ומסיבה זו לא הזכיר את שמו של רביה"ק במפורש כדי שיתקבלו הדברים על לב השומעים, וכפי שאמר רבינו 'לא איכפת לי שתדברו ממני ובכח זה השני יברך בכוונה ולא ידע שזה בא ממני' >>

הורים יקרים:

יקר הערך של האוצר

הדבר הראשון שהורים צריכים לדעת, את יקר הערך של האוצר שנתנו להם שזה התינוקות של בית רבן הילדים. אומר הזוהר הקדוש (בהקדמה דף א:), אמר רבי שמעון 'הניצנים נראו בארץ ועת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו' (שה"ש ב י"ב), 'הניצנים נראו בארץ' אלין אנן אבהן - הם האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, שהזכות שלהם נתגלה ונראה להשפיע בארץ, 'עת הזמיר הגיע' בהיה שעתא עידן לקצץ חייבין מעלמא - בזמן ההוא שיגיע העת לקצץ את הרשעים מהעולם, הוי אומר בזמן ההוא שהמשיח יגיע, אזי 'קול התור נשמע בארצנו' דא קל ינוקא דלעאן באוריתא - הקול של הילדים התינוקות של בית רבן שעוסקים בתורה, הם גורמים לקרב את הגאולה וביאת המשיח ועליהם עומד העולם (עי' לקו"מ ל"ז ד).

הרמח"ל הקדוש אומר בספר דרך עץ חיים [שהוא כתב את זה כהקדמה לכל הספרים שלו, הוא אומר שם שכל יהודי צריך לעבור על זה, היום הדפיסו את זה אחרי מסילת ישרים], שהתורה הלא היא אש שלהבת כמ"ש 'הלא כה דברי כאש' (ירמיה כ"ג, כ"ט), ונשמות ישראל ובפרט ילדים שנאמר עליהם 'מפי עוללים ויונקים יסדת עוז' (תהילים ח, ג), נשמה של כל ילד וילד היא ממש אש, רק מה - זה כמו גחלת שאינה מלובה והשלהבת היא בתוכה כמוסה וחתומה ולא רואים את זה, וכשמפיח בה במפוח אז היא תתפשט ותתלהט ותצא כשהיא מתרחבת והולכת, ובשלהבת ההיא נראים בה כמה מיני גוונים מה שלא היה נראה בהתחלה, כן התורה שהוא כמו הגחלת, וכשנשמה של יהודי מתאחדת עם התורה ולומד בתורה בפה, זהו המפוח שעל ידו מתלהטים האורות ומתפשטים והולכים כמו שלהבת שיוצאת מהגחלת. ויש בזה מוסר השכל גדול למעשה, אפילו כשנראה שהילד הוא כמוס וסגור ולא יודע כלום שנראה שאין כלום ממנו,

צריכים לדעת שבתוך הנשמה היהודית של הילד יש אש שלהבת, וצריכים לראות לעורר את האש של הנשמה של הילד שיהיה כמו שצריך באמת.

האבא עומד לעצמו בצד והילד הוא ילד והוא רוצה שהילד ישמע בקולו ויבין אותו, איך הוא רוצה שהילד יבין אותו אם הוא לא מבין את הילד?

ר' עמרם עם תלמידיו בכותל המערבי

שמונה נקודות יסודיות בחינוך הבנים:

א. אמונה

הנקודה הראשונה אמונה, להאמין בעצמו דהיינו להאמין שהשי"ת שהוא נתן לי את הבן נתן לי גם את הכח לגדל ולחנך את הבן, יש לי את הכח ואני יכול לגדל רק זה יושן, ואני צריך לעורר את זה מהשינה (עי' שיחות הר"ן קמ. לקו"מ סא. תנינא פו. לקו"ה שומרים ה, ז)

ב. אמת

אמת דהיינו לא לרמות את עצמו, וזה אחת הסכנות הגדולות בחיים בכלל ובחינוך של ילדים בפרט, כי יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מוות (שם י"ד י"ב), אדם חושב שהוא הולך בדרך ישר ולמעשה אחריתה דרכי מוות. היושר דברי אמת אומר משל לגבי מידת הגאווה שיש באדם. לאחד שנוסע בסוס ועגלה כשהדרך ישרה בתהום למטה, לאחר מכן כשהעגלה עלתה על ההר למעלה הוא נרדם, ומתי שהקיץ משנתו הוא כבר היה על ההר כשהדרך היא ישרה, והוא סבר שעושה את דרכו עדיין למטה באותו דרך כבתחילה כשהוא היה בתהום

1. ב"ב כא. 'זכור אותו האיש לטוב ויהושע בן גמלא שמו, שאלמלא הוא נשתכחה תורה מישאל, שבתחילה מי שאין לו אב לא היה לומד תורה מאי דרוש ולמדתם אותם ולמדתם אתם, התקינו שיהיו מושיבין מלמדי תינוקות בירושלים'.

אמונה הוי אומר להאמין בתלמוד תורה שהילד לומד בו, ולתת כוחות לילד להאמין בתלמוד תורה

העיקר הוא הפלפולים היפים אלא התורה אומרת 'והגדת לבנך ביום ההוא', שאז האבא יש לו מצווה למסור לבנו הלאה, ואומרים שם בהגדה 'ושאינו יודע לשאול את פתח לו', את פתח לו ר"ת אלף שזו האלף הקטן, ושאינו יודע לשאול את פתח לו עליך מונחת החובה לפתוח לו, השי"ת יעזור שנוכח לראות דור ישרים מבורך ולגאולה שלימה במהרה אמן.

התודה והברכה לר' שמואל נחום ב"ר נחמן הלוי הורביץ הי"ו שעמל וטורח למצוא ולהדיר את חידושי של סבו ר' עמרם זצ"ל ולהעלות על הכתב בצורה מאירת עיניים ובתוספת מראי מקומות.

הודעה ובקשה חשובה:

לכל מי שיש בידו הקלטות או כתבים מהרה"ח רבי עמרם הורביץ זצ"ל נא ליצור איתנו קשר ולהודיענו בהקדם האפשרי בכדי שנוכל לזכות את הרבים

ויבורך מן השמיים.

ש.ג.ה. 0527133120

00527133120@gmail.com

"בעת ביקור חולים אצל ר' עמרם בבית החולים בניו יורק, ע"י הרב הגאון החסיד ר' אברהם כץ שליט"א דיין וראש ישיבה במאנסי וחתן האדמו"ר מטאהש זצ"ל שהתקרב בתקופת ר' עמרם זצ"ל בטאהש לרביה"ק ונוסע כל שנה על ר"ה לאומן מצד ימין ר' נחמן ב"ר עמרם שיבלחט"א."

תכה מה הם חטאו.

וזה העניין שכל אחד רוצה לדפוק אשמונו על השני אשמת, אבל האמת היא שכל אחד צריך לדפוק על עצמו אשמתי אני אשם בזה, זה נאמר על כל אחד מההורים אני אשם בחינוך הילדים, וכן על המלמדים, וכן על ההנהלה של התלמוד תורה, בעניין האשמה כולם אשמים, וגם על הילדים אם הילדים היו מבינים את זה שהם גם כן אשמים היה זה דבר נפלא מאוד, הדבר הגדול הוא שיהיה אחדות,

מה זה אחדות, שכל אחד מרגיש שהוא אשם ורואה רק את הטוב של השני, כך אפשר לחנך את הילדים על דרך הטוב.

וזהו גם כן ענין המשכן, כי כל המשכן עומד על שני הכרובים, וכרובים כפי שאומר הבעל הטורים (שמות כ"ה, י"ח) כרביא דהיינו פני תינוק, כתינוקות של בית רבן ההבל פה שאין בו חטא, וכמו שכתוב שם 'ונועדתי לך שם ודיברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים' (שם כב).

ה. את פתח לו

וכן מה שכתוב 'ויקרא אל משה' (ויקרא א) שמדבר מגמר הקמת המשכן, יש שם אלף זעירא [קטן], האלף הקטן הזה עושה את ההבדל הגדול בין ויקר לויקרא (ועי' לקו"מ רפ"ב), וכתוב שאלף הוא ר"ת 'להתיר פה אלמים' (יחזקאל מ"ז, י"ב לקו"מ ס, ח), אפילו אחד שהוא אילם ולא יכול לפתוח את הפה, כי זהו לא חכמה ילד שיש לו ראש טוב ואפשר ללמוד אתו, אלא העבודה היא אלף 'להתיר פה אלמים', בפסח בליל הסדר יש הרבה מצוות מצה ומרור ארבע כוסות וכהנה, אך יש מצווה נפלאה מאוד והוא 'והגדת לבנך ביום ההוא' (שמות י"ג ח)³, כי בליל הסדר לא

ז. אחדות ושותפות

אחדות ושותפות בין כל האחראים לחינוך הבן, יובן על פי מעשה שהיה בזמן הצאר ברוסיה שהוא היה רשע גדול וגזר גזירות קשות על היהודים, והגר"ח מברסק היה הולך להמתיק את הגזירות ביחד עם עוד רבנים נוספים, ופעם אחת הגיע עמהם הרש"ב, והמושל עשה אסיפה של ראשי המשכילים מצד אחד ושל ראשי היהדות מאידך, והמושל אמר שיש לו שאלה חזקה לשאול והוא רוצה תשובה ע"ז, כי באותה תקופה המשכילים השמיצו את היהודים בעיני הקיסר, והיו שם כל מיני תקופות של גזירות שסגרו תלמודי תורה וישיבות ובתי מדרשות, ובאותו זמן שלטון הצאר הקים שתי בתי מדרשות שהמלוכה החזיקה אותם אחד בוולנה ואחד בטולנא שני ערים ברוסיה, והשי"ת עזר שאף אחד לא בא ללמוד שם ונסגרו, ממילא נשאלת השאלה איך זה שהמלוכה רצתה לתת מתנות יפות לכלל ישראל בתי מדרשות והם לא רוצים את זה, זהו שאלה חזקה, וזה הטיל פחד בציבור, נעמד אחד מראשי המשכילים והחל להטיף בדברי שנואה וקנטור כנגד היהודים, ואז קם ונעמד הרש"ב ואמר שברצונו לספר סיפור היסטורי מהתנ"ך ולשאול גם כן שאלה חזקה, רואים ששאל המלך היה לו נפילה אחת ובשל כך ירד מהמלוכה לגמרי, משא"כ דוד המלך היו לו הרבה נפילות ובכל זאת דוד מלך ישראל חי וקים, מה קורה כאן? ענה על כך הרש"ב ואמר שאול המלך כשבא שמואל הנביא לשאול אותו על זה אמר העם חמל, דהיינו הוא לא האשים את עצמו אלא את העם, אבל דוד המלך כשבא המלאך וחרבו נטויה על ירושלים מה אמר דוד למלאך אותי

הילדים, כי הרבה דברים קורים מזה שאין רגיעות, רגיעות הוא דבר נפלא.

ד. שמחה

שמחה זאת אומרת להכניס אוירה של שמחה בבית, עם שמחה אפשר הרבה לזכות לזה בלי שיעור.

ה. הבנת שפת הילד

יש כאן נקודה מאוד חשובה ויסוד גדול מאוד מהרה"ק ר' שלמה קרלינר זי"ע, שאמר כשיהודי רואה יהודי אחר שנופל בתוך בור של ביצה מלוכלכת והוא רוצה להוציא אותו משם, אם הוא יעמוד רק מלמעלה וינסה כך להוציא אותו כשהוא עומד למעלה הוא לא יצליח בזה, רק הוא צריך לירד לתוך הבור בפנים בתוך הביצה בתוך הלכלוך ומשם להוציא אותו ולעלות אותו למעלה, אך כמובן שצריך להיזהר בזה שלא להישאר שם בתוך הבוץ בתוך הלכלוך רק לעלות אותו, כי צריכים גם לרדת למטה וגם לעלות למעלה,

אז העניין שאני רוצה לומר כאן זהו ענווה שצריכים לרדת לילד ולהרגיש את הילד, כל הבעיות שקורים ח"ו בזה, הוא שהאבא עומד לעצמו בצד והילד הוא ילד והוא רוצה שהילד ישמע בקולו ויבין אותו, איך הוא רוצה שהילד יבין אותו אם הוא לא מבין את הילד, על כן אם הוא רוצה שהילד ישמע בקולו ויבין אותו אז הוא צריך להוריד את עצמו ולהבין את הילד זהו היסוד, וכשמוריד את עצמו להבין אותו ולהרגיש אותו, אז על האבא להוריד את עצמו כל כך עד שיחשוב כאילו הוא הילד בעצמו, מהו הילד, איך הוא מרגיש, ומה מעיק עליו, וכשמרגישים את הילד בעצמו מבינים כבר את שפת הילד, וכיצד אני עוזר לו להעלות וללכת בדרך הנכונה,

האבא צריך שיהיה לו שפה עם הילד ולחשוב באיזה דרך הוא יכול להעלות אותו, לדרוש ממנו לפי השפה שלו, ובדבר הזה צריכים יגיעה רבה ממש לעמול ולהתייגע על זה.

ו. אמונה במוסד הלימודים

אמונה היא אומר להאמין בתלמוד תורה שהילד לומד בו, ולתת כוחות לילד להאמין בתלמוד תורה.

ר' עמרם עם תלמידיו לבושים בתחפושות לרגל מסיבת פורים

**אחד הדברים
להעמיד ולחנך
את הילדים הוא
אמת, הוי אומר לא
לרמות את עצמו,
וזה כמובן על ידי
שהאדם בודק את
עצמו בכל פעם
האם הוא הולך
בדרך הישרה באמת**

מיד אחרי נישואי ר' עמרם, לאור הבנת המיוחדת בחינוך כבר בגילו הצעיר, נקרא לקרית ישמח משה-סאטוב בבני ברק, ללמד כיתה קשה ביותר, ונחל הצלחה מרובה, ר' עמרם עם ילדי הכיתה הנ"ל.

2. בס' ב. וכתב שם בתו"ד 'באמת הגבהות נדמה להר גבוה, ואילו היה האדם מרגיש בעת שלבו מתגדל בקרבו, בודאי היה מבחין בזה שיש לו גדלות, אבל האדם נולד ע"ז ההר שהוא הגבהות, וכמ"ש רז"ל ואדם מתגאה על כולם' ע"ש.

3. וברש"י שם, כתב 'כאן בבן שאינו יודע לשאול, והכתוב מלמדך שתפתח לו אתה בדברי אגדה המושכין את הלב'.

עולם התורה מתגעגע ל'קדושת-רבינו'

מה גורם לארבעה מפצים לצאת ערב-ערב, כשוך עמל היום וטרדותיו, אל תוככי השכונות הירושלמיות השורשיות, ולהציע להיימישע אידן ספרי רבינו? | מה עושים עם יהודי שמתעקש לדבר באידיש, ואתה לא מבין? | איך מתמודדים עם ויכוחים, קושיות והפרעות? ופרדוקס מעורר השתאות: ההתנגדות רק מחזקת את המכירות | על תיזמונים מפתיעים בהפצה דלת-דלת; ליקוטי תפילות מוסלק בארון החשמל; שמות הצדיקים שהפכו את מכשירי השמיעה למיותרים; ואיך דואגים להנחה גדולה למי שמבקש | מסמך מאלף

שלמה נחמיה

ראובן כלאתי

בנימין יוסף

של ניסים

אליחי שמואל

בשעת

חצות לילה, זכינו להשתתף בשבת אחים גם יחד, אחים לדעה ואחים להפצה, המוסרים את כוחותיהם, מרצם וזמנם בכדי למלאות את העולם דעת, אורו הבהיר של אור האורות. והפעם - התכנסו ובאו אל אחד ממחסני הספרים ומוקדי ההפצה של 'קרן ר' ישראל דב אודסר' בירושלים, ארבעה מפיצים, אברכי משי צעירים מלאי חיות ומרץ עלומים שפניהם קורנות באור יקרות על נועם חלקם: ר' בנימין יוסף, ר' ראובן כלאטי, ר' טל נסים ור' אליחי שמואל, שחלקו עמנו תובנות מיוחדות על דרכי ההפצה - דווקא בקרב ציבור היראים והחרדים לדבר ה' שלומי אמוני ישראל שעוד ממתינים להתקרב לאורו של רופא הנפשות, רבינו הקדוש. שם ישבנו אל השולחן יחד עם מנהלי 'הקרן', ר' נחמן ור' שמואל הורביץ, בניו של הרה"ח רבי עמרם הורביץ זצ"ל.

להודיע את הסגולה לעם סגולה

פתחנו בשאלה מתבקשת - אתם מוכרים לציבור הרחב כמפיצים, ומזוהים עם ההפצה. מסקן בהחלט לדעת כיצד נראה 'סדר היום' הקבוע שלכם?

טל ניסים עונה:

אנו כמובן חסידי ברסלב, אנשי רבינו הקדוש, כאשר חלק מאיתנו לומדים בכולל, וחלק נהנים מיגיע כפיים. המשותף לכולנו הוא, שאנו משתדלים לצאת בכל יום לאחר הלימוד או העבודה, להיפגש ולהפיץ יחד את ספרי רבינו. הדגש הוא על שעות הערב, לאחר שהיום פנה והטרדות שכנו, כאשר בני העולם חוזרים לביתם לנפוש מעמל היום, אנחנו דווקא מחממים מנועים: נוטלים רפואות יקרות, ויוצאים להתדפק על דלתות עמך בית ישראל, בית אחר בית, על מנת להודיע הסגולה לעם סגולה, ולהפיץ את הבשורה: "יש רבי בעולם!" ויש לו שיקויים ותרופות למחלות הקשות ביותר וגם לאלו שנחשבות חשוכות מרפא; כך גם אנו יוצאים לרשות הרבים, פותחים שולחנות ועורכים עליהם את האוצרות היקרים מכל, ספרי רבינו, ובעיקר: בסמוך לשיטבלאך הומי אדם, יחד אנו מתייצבים - צוות של מפיצים.

והאמת ניתנה להיאמר, שלא פשוט בכלל לצאת. כמה מניעות יש בכל יום ויום, מניעות חדשות ומתחדשות על אלו של אתמול, מדי יום יש צורך

תמונות מתוך הראיון עם המפיצים

להילחם מחדש, לשבר הכל, ולחטוף עצמו אל תוך קשרי המלחמה ולצאת. זה אמנם מאוד קשה, אבל כמה אור יש כשכבר אתה בשטח וזוכה... או אז הכל מתגמד לעומת התחושה הנפלאה הזו.

ראובן כלאטי:

זה כבר ארבע שנים שאנחנו יוצאים באופן קבוע. התחלנו בקטן, ואט אט גדלנו והתרחבנו, ולפני שנה הצטרף אלינו גם אליחי. דרך אגב, כיום אנחנו כבר ממש לא היחידים. אנו פוגשים עוד יהודים שמפיצים דווקא באזורים חרדיים, הם יוצאים כבודדים או בזוגות, זה נוהג שנכנס עם הזמן וזה יפה מאוד.

לומדים להכיר את ה'שפראך' (השפה)

איך הכל התחיל?

בנימין יוסף:

בהתחלה היה לנו מאוד קשה, היתה ממש אש של ויכוחים עם אנשים, ומלחמות. לקח לנו זמן להבין את הגישה לציבור הזה, אולם גם עד אז - לא נשברנו, אנו מגיעים בקביעות לאותם שטיבלאך וממילא כשבאנו עוד פעם ועוד פעם, ולבסוף הציבור התרגל אלינו ואנחנו אליהם. היום זה הרבה יותר קל.

בתחילה היינו מעמידים מלאי של שבעה ספרים בינוניים בלבד, לא היה לנו תקציב ליותר. אפילו במירון באותן תקופות היינו מגיעים ושוטחים בסך הכל עשרה ספרים על מעקה האבן, ומציעים לעוברים ושבים. קיבלנו אז צדקות, והתחלנו למכור לצד הספרים גם קצת מדבקות עם דיבורים מרבינו שאנשים מחבבים, ובכסף שנכנס מכך קנינו ספרים נוספים. כך עם הזמן יכולנו לקנות יותר ויותר ספרים, בעיקר בכוח הצדקות שהתווספו זו לזו, בבחינת 'פרוטה לפרוטה מצטרפת לחשבון גדול'. התעורר לנו אז צורך בשולחן, מצאנו שולחן רעוע ביער והבאנו אותו להפצה. אחר כך מצאנו שולחן טוב יותר... היינו צריכים עגלה לסחוב את הספרים ממקום למקום, ורכשו אז עגלה, ובהמשך גם רכב גרוטאה שופץ, שוכלל והותקן לאותה מטרה. היו ימים... כיום ברוך ה' המצב יותר טוב ונעים, עברנו כברת דרך.

טל ניסים:

באותם ימים לא היו לנו אפילו כסאות כדי לשבת, והיינו עומדים שש או שבע שעות רצופות וסבלנו לא פעם מכאבי רגליים. אחר

תמונות מתוך הראיון עם המפיצים

תמונות מתוך הראיון עם המפיצים

לקיים את צוואת רבי נתן: 'העובדא שלכם תהיה להדפיס את הספרים, שיהיה יפוצו מעיינותיך חוצה' (עלים לתרופה תעט, מכתב ההסתלקות).

למשל, פעם אחת ניגש אליי בשקט חסיד 'תולדות אהרן' ואמר לי: אני צריך ספר מחזק. הצעתי לו 'משיבת נפש', והוא ענה שכבר יש לו את הספר. הראיתי לו על 'עלים לתרופה', הוא פתח וממש אורו עיניו, ומיד קנה את הספר. רואים בחוש שכולם צריכים את רבינו, אבל לא פונים אל ספריו בגלל הרבה סיבות, וכל כך חבל. אנחנו קבענו בדעתנו, שנהיה צוות שישתדל להפיץ דווקא בתוך עולם התורה, לתת מענה היכן שעוד אין כיום מספיק.

צריך להבין, יש צימאון גדול בעולם להתחבר לה' באמת. גם בקרב החפצים לעבוד את ה' רבים מרגישים מנותקים ולא יודעים מה לעשות, או שמרגישים פעם אחר פעם שהם לא מצליחים,

מפיצים מחוץ לשיטבלאך זכרון משה

ולא 'הולך להם' בעבודת ה', חלקם שבורים מצרות העולם הזה, ואין מי שיעזור להם. רבינו פותח להם שער גדול מאוד. ובפרט, שליהודי ירא שמים ובן תורה אין צורך להסביר הכל מאפס כפי שזה כשמדברים עם יהודי חילוני; הוא כבר יודע הכל ומכיר הכל, צריך רק להנגיש לו את רבינו באמצעות הספרים ולחבר אותו.

וזה עובד, רואים את זה מול העיניים יום-יום בהפצה: כמה וכמה אברכים או בעלי בתים, שהספר מעורר אותם משינת חייהם, ובעיקר ובמיוחד - בני הנעורים, בני ישיבות ונערים רכים. פתאום יש תקווה, העיניים שלהם מאירות, הם מוצאים את עצמם בתוך ספרי רבינו ומרגישים כאילו רבינו מדבר אליהם ועליהם

מתוך הראיון עם המפיצים

מפיצים מחוץ לשיטבלאך זכרון משה

בסקרנות לשמוע את הויכוחים, וראה זה פלא: הויכוחים פועלים את תכלית ההיפך - דוקא זה מביא אותם אל הארבע אמות של שולחן ההפצה, ביני וביני הם רואים את הספרים, חלקם גם פותחים ומעלעלים בהם, וממילא אנו מרויחים, שהן אלו שבאמת מתעניינים, והן אלו המתנגדים בסופו של דבר שומעים דברי אמת, והדיבורים מחלחלים אל תוכם ופועלים את פעולתם, כמו טיפות המים על האבן שראה רבי עקיבא...

היהודי שאתמול צעק וביזה, מבקש ספר...

אליחי שמואל:

גם אני רואה פעמים רבות שדווקא ההתנגדות מביאה עוד קונים! לפעמים באמצע ההפצה מגיעים אנשים ומתווכחים, ופתאום מישוהו מגיע וקונה סט, אני אומר לראובן: יופי, תמשיך, תמשיך עם הדיון!... והנה נמכר סט נוסף... וכן על זה הדרך.

גם המתנגדים עצמם, למה הם מתנגדים? משום שהם רואים שיש כאן 'משהו', הם מרגישים שזה לא דבר ריק, יש פה דבר גדול.

בהפצה בשיכונת גאולה

ההתנגדות עצמה מראה לדעתי על הרצון והחיפוש, ועל הצימאון שלהם לאמת, וממילא אחרי כן הרבה זוכים ומתקרבים!

ראינו במו עינינו כמה וכמה פעמים - שאלו שבאים ומתנגדים, בפעמים הבאות שהם רואים אותנו הם מתקרבים יותר, ויש כאלו שלבסוף קונים ספר. דווקא אותם אלו שצעקו וביזו...

היכן שיש התנגדות, יש מכירות של ספרים! זו מציאות לא מוסברת, אבל זו פשוט המציאות. כפי שרבינו כותב לאחיו רבי יחיאל: "אם החולקים היו יודעים איזו טובה הם עושים לך, הם היו מפסיקים להתנגד לך, המחלוקת מגדלת" (חיי מוהר"ן קסה, עלים לתרופה ג). אנחנו רואים תוצאות בשטח ממש.

טל ניסים:

גם אלו שמתנגדים, יכולים להתנגד ולדבר השבוע; אבל בשבוע הבא מה? וזוהי שלאחריו מה? הדיבורים מטפטים ומחלחלים ונכנסים בלב. הרבה מהם הם אנשים שנמצאים בקביעות במקומות הללו, וכך רואים אותנו בקביעות שוב ושוב, והדיבורים שהם שומעים, וגם עצם

מפיצים מחוץ לשיטבלאך זכרון משה

חמה', ואפילו בבית וגן. אנחנו מגיעים לכל המקומות שהומים אדם. וכן בדרך כלל ביום חמישי בערב משתדלים לפתוח שולחנות הפצה ברחוב סמוך לכיכר השבת. כך גם אנו מסתובבים בשכונות החרדיות מבית לבית ומוכרים את הספרים.

אליחי שמואל:

אנו מפיצים גם ב'גאולה'. אמנם לא בסדר או ימים קבועים היכן אנו בכל מקום, אבל משתדלים לעמוד במקומות קבועים, פעם בשיטבלאך הזה ופעם בכיכר השבת וכן הלאה. הקהל מתעניין בנו: 'מתי אתם פה? איפה אתם מחר? באיזו שעה תגיעו?' רואים שהם שמחים בנו ומחכים לנו. זה ציבור מבקש ה', רוצים אמונה. הם כבר מכירים את השפה של עבודת ה', אז חצי הדרך שלנו כבר כבושה, נשאר לנו רק להושיט להם את המפתחות הנכונים.

ר' נחמן הורביץ מוסיף:

כולנו צריכים את רבינו. הרחוקים, הקרובים, 'כולם כאחד יחד'. גם אלה שסבורים שהם נחשבים 'קרובים' - גם הם זקוקים לרבינו, וכן - גם אנו המפיצים זקוקים לו עד למאוד, להתקרב אליו באמת, ושיאיר בנו אור הצדיק.

אולם איזו זכות יקרה זו להביא את דבר רבינו דווקא אל יהודים שמקיימים תורה ומצוות וירא' ה', זכות כפולה ומכופלת, כי על ידי רבינו כל האידישקייט שלהם מקבלת פנים חדשות ממש! התורה, התפילה, האמונה, ובעצם - מה לא?...

ראובן כלאטי:

אמנם יש גם מתנגדים שמפריעים ומונעים, אבל אותנו - אדרבה, זה מחזק עוד יותר להמשיך עוד כהנה וכהנה, הרי רבינו לימד אותנו ש'המניעות הם בשביל החשק' (ליקוטי מוהר"ן סו).

לפעמים מתפתח ויכוח, ואנשים מתגודדים ומתאספים, באים

ממש! מרגישים את האור שעליהם, וממילא גם אנחנו מקבלים מהם 'אור חוזר' עצום כזה, מהפעולות הנפלאות שרבינו פועל איתם.

בהפצה מבית לבית דווקא היה לי ממש קשה בהתחלה, אבל גם זה ב"ה נפתח לי בהמשך והיום אני זוכה לראות ברכה בזה. אני נזכר באנקדוטה, פעם הגענו לבית והצענו ספר, ובעלת הבית אמרה שהיא רוצה 'שמות הצדיקים'. הספר לא היה אצלנו בידיים, וראובן הלך להביא אותו מהרכב למטה. בינתיים היא סיפרה לנו, שיש לה בן שסבל מבעיות קשות באוזניים, הם דרשו ברופאים וכבר הכינו עבורו מכשירי שמיעה מיוחדים. באותו זמן היא שמעה איזה דיבור, ש"שמות הצדיקים מסוגל לשנות את הטבע" (ספר המידות ערך צדיק ח"ב כ) - והיא קיימה זאת בפשיטות, והבעיות שהיו לבן פשוט נעלמו! כיום הוא בריא לגמרי ושומע ללא עזרת מכשירים, הכל בזכות הזכרת שמות הצדיקים וקיום העצה הקדושה של רבינו! והכל ללא רופאים ושלא כדרך הטבע! היא כל כך התרגשה מכך, עד שלאחר מכן כשנולד להם בן נוסף, היא קראה את שמו 'נחמן' על שם רבינו הקדוש!...

הויכוחים והדיונים - רק מביאים קונים...

ר' נחמן הורביץ שואל: היכן אתם מתמקמים, ומה הם מקומות ההפצה העיקריים והקבועים שלכם?

ראובן כלאטי:

ההפצה מתרכזת בעיר הקודש ירושלים: ליד השיטבלאך של סאטמר, על יד בית הכנסת והשיטבלאך של 'הר צבי', בשיטבלאך מאה שערים, זכרון משה, בית ישראל, בשיטבלאך אור הצפון, גם ב'זהרי

תמונות מתוך הראיון עם המפיצים

תמיד רצית. עכשיו אתה מתחיל!

מתחברים עכשיו למעורר 'המפיץ הגדול!'
בינדרים מלוס' קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

שורשי כל כך. רק ככה, עם רחמנות - זה עובד.

טל ניסים:

אתמול היינו באותו המקום ליד השטיבלאך ששם מורכב וקשות, והבחורים בעצמם, הם אלה שבאו ועזרו לנו לפתוח את השולחן ולסדר את הספרים, אותם אלו שהפריעו לנו לפני כן! הרבי שלנו, הצדיק האמת, הוא מעל הטבע, קורים דברים שהם מחוץ לטבע ממש, כפשוטו! לפעמים פתאום הם עצמם שואלים, אפשר לעזור לכם? אותם אלה שבזו ועשו ליצנות.

רבי נתן אמר: "דף אחד מספרי רבינו יהיה תיקון על הכל, ויעקור את כל הרע מן העולם". אנחנו בהפצה רואים זאת עין בעין, יום יום.

פעם אחת הגיע איזה נער, והתחיל להתווכח ולזלזל בעניין של רבינו. הסברנו לו בנחת ובטוב טעם, ואחר כך הוא הלך. למחרת הגיע נער אחר והחל להתווכח ולזלזל, והנה - אותו בחור שאתמול בא והתווכח, ולבסוף שמע את דברינו, הוא זה שנעמד מולו וענה לו: 'אין לך אמונה, אין

מתוך הראיון של המפיצים

לך אמונת חכמים' וכו', והסביר לו את מה שאתמול הסברנו לו בעצמו... זה היה פשוט מחזה נפלא לראות - איך אותם דברים רכים עושים נפשות ומצמיחים פרי, ולא זו בלבד, אלא שהפירות הללו מגדלים פירות נוספים.

בנימין יוסף:

פעם אחת הגיע בחור ואמר, שהספרים הללו "איז גארנישט" (עפרא לפיהו). אחר כך חבירו בא וביקש לעזור לנו לפתוח, והנה, אותו חבר שאמר "גארנישט", פתאום 'התבטל' ולא פחות ולא יותר - הצטרף לעזור לנו לפתוח ולסדר את הספרים.

איתך, והוא לא מרפה.

ואז בא אליחי ואומר לי, מה הבעיה? אני אדבר איתו. אין לי מושג איך ומה הוא דיבר איתו, ולפתע אני רואה שאליחי מכר לו ספר של רבינו!

ר' שמואל הורביץ:

אליחי אתה יודע אידיש?... הפתעת אותי!

אליחי שמואל:

לא, אני לא מבין אידיש... פשוט הלכתי בפשיטות ותמימות, ועל כל מה שהוא אמר - אמרתי לו 'כן, כן'... וכך הצעתי לו ספר של רבינו, ובסוף הוא קנה ברוך ה'... רק פשיטות ותמימות.

רוקדים עם המתנגדים

יש מקומות שבהם קל יותר להפיץ, או להיפך?

ראובן כלאטי:

בוודאי. יש שטיבלאך אחד ששם זה 'קשוח', מאד קשה, ויש הרבה מחלוקת. הגיעו לשם בחורים מאיזו ישיבה של חסידות מסוימת

בהפצה ליד שטיבלאך הר צבי

מהאזור שאמרו שהם שורפים את הספרים של ברסלב, רחמנא ליצלן. יש הרבה בחורים שאוהבים לעשות "מצב", זה לא פשוט איתם. אבל עוברים שם הרבה מאד אנשים, וגם שם יש הפצה חזקה מאוד, ועם הזמן נפתח יותר ברוך ה'.

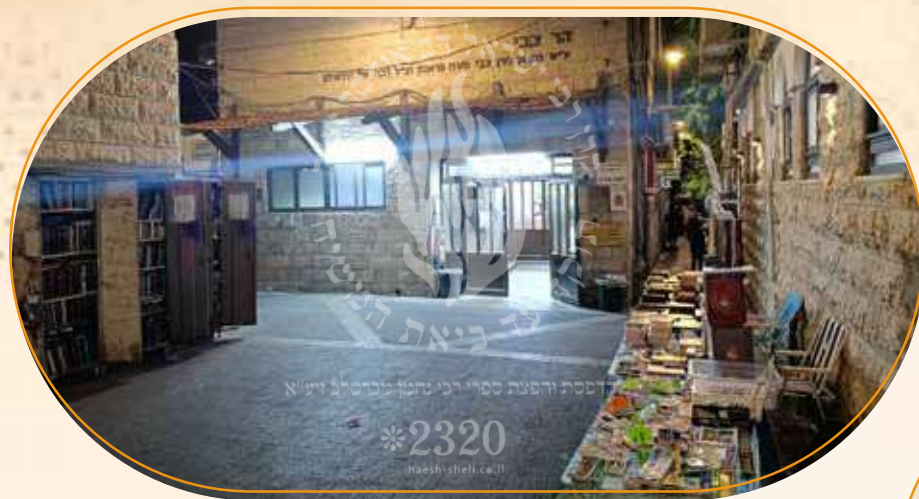
נו, וכיצד אתם מגיבים לסוג כזה של פרובוקציה?

אליחי שמואל:

אני לפעמים אפילו רוקד איתם... אני אומר להם שאני אוהב אותם, ושאינ לי בעיה איתם גם כשהם מתנגדים, אני עדיין אוהב אותם, הם יהודים.

ראובן כלאטי:

יש עליהם הרבה 'כף זכות', אנחנו יודעים מאיזה רקע הם באים, ומה ואיך מחנכים אותם מקטנותם, זה מאוד הגיוני מה שהם עושים, ואנחנו לא מתפעלים מזה כלל וכלל. ובכלל - רק עם לימוד זכות והרבה עין טובה אפשר בכלל להפיץ, ובפרט מול ציבור

בהפצה ליד שטיבלאך הר צבי

עצום, כל ישוער ובל יתואר. אשריכם, אשריכם! הרי על פי האמת כולם מקבלים מהרבי, גם הקרובים וגם הרחוקים, יש ענף שמחובר ישירות לעץ, יש ענף שמחובר לענף אחר שמחובר לעץ, ויש ענף מן הענף מן הענף שמחובר לעץ. וכן על זה הדרך; כמו שאומר רבינו הקדוש, וכשאתה לוקח ענף מרוחק ומחבר אותו ישירות לעץ ומקרב אותו יותר, עשית איתו חסד עצום.

הסאטמארער שהתעקש לדבר באידיש

המראיין בכנות:

מהרושם שלי ומהניסיון שלי בשטח, דווקא בציבור של ה'הימשיע אידן', חזרתי לפעמים עם תחושת חמיצות, לא נעים להתמודד עם מחלוקת וויכוחים, ביזיונות ולעג, ובעיקר, ליצנות בלתי נסבלת מאנשים שחושבים שהם כבר מכירים את כל התורה כולה יותר טוב מכולם, ושאינ מה לחדש להם. ואני חושב שאתם הצוות הראשון שהצלחתם לשבור את תקרת הזכוכית ולהפיץ את האור דווקא שם, ובקביעות כוז במשך שנים. השאלה היא: איך אתם עושים את זה בפועל?

ר' נחמן הורביץ:

תרשו לי להקדים ולהשיב במקומכם... אני חושב שרק מי שמגיע עם תמימות ופשיטות, בלי כל מיני חכמות ובלי הרבה מחשבות ו'איבער טראכטיג', רק הוא יוכל להצליח. זה סוד ההצלחה שלכם, התמימות שלכם. אין שום כח בעולם שיכול לשבור את התמימות. וזה הסוד בהפצה בכלליות, ובפרטיות בציבור של החרדים והיראים לדבר ה', כשבאים עם חכמות - יש התנגדויות ו'פיצוצים'. הסוד הוא, הולך ב'תם ילך ב'טח.

טל ניסים:

יש לי סיפור יפה על זה. פעם אחת עמדנו בכניסה לשטיבלאך של סאטמר, פתחנו שולחן והתחלנו להפיץ. ניגש אליי חסיד אחד, והתחיל לדבר איתי באידיש. אמרתי לו שאני לא מבין אידיש, ביקשתי שידבר איתי בלשון הקודש, והוא בשלו - ממשיך לדבר אידיש. הייתי נבון, לא ידעתי מה לעשות, ביקשתי ממנו שיעזוב אותי, והסברתי לו שאינני מבין אידיש, והוא לא עוזב. אמרתי לו: אני עכשיו לומד ליקוטי הלכות, תעזוב אותי, תלך ממני, אני לא רוצה לדבר

ר' שמואל הורביץ

כשאדם משלם על ספר, הוא עושה 'קניין', הוא קנה את הספר, זה שלו. כעת הוא הרבה יותר מחובר ומרגיש שהוא חייב לפתוח אותו וללמוד בו, ולו רק כי הוא שילם

מציאותינו שם, והמראה המלא חן של הספרים הקדושים של רבינו זיע"א בסוף פועלים אצלם.

ר' נחמן הורביץ:

יש לדעת ולהחדיר בלב, שזהו החסד הכי גדול שאפשר לעשות עם אדם: לתת לו את הרבי. בכל יום שיוצאים, פותחים שולחן ועומדים שעות, אפילו אם לא הצלחנו למכור שום ספר, זה חסד

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

באחת הפעמים הללו, שעברנו בבניין שלם, דפקנו ולא פתחו לנו שום דלת, בסוף בדירה אחת מישוה פתח, והוא ישב שם לבד בשקט. ניסינו להציע לו ספרי רבינו, והוא שאל: יש לכם משהו עם סיפורים אולי? ואז טל הציע לו סיפורי מעשיות. אחר כך הוא לקח לשים בבית גם קופת צדקה לדפוס. ואני ממש התרגשתי, כי הרגשתי את הצורך של היהודי הזה לספר באותו רגע, ואיך שהקב"ה זימן אותנו לשם בהשגחה מיוחדת.

פעם בשכונה מסוימת דפקנו באחת הדלתות, היה שם ילד, נער צעיר שרצה ספר, ואמא שלו לא רצתה. הוא ממש התעקש איתה שהוא רוצה לקנות ספר של רבי נחמן! והוא זכה, וקנה 'השתפכות הנפש'. אלו רגעים מרגשים מאוד, פתאום אתה מבין עד כמה ברגע זה ממש אתה משחק תפקיד בתוך דרכי ההשגחה העליונה.

הגענו פעם לאיזה בניין, ובכניסה לבניין פגש אותנו אחד הדיירים ושאל, מה זה? ענינו לו שמדובר בספרים של רבי נחמן. והוא אמר: לא תודה, אנחנו לא מעוניינים! ראובן לא התבלבל ושאל אותו, באיזו דירה אתה גר? הוא ענה, בדירה

חי! אני מרגיש תועלת, אני עושה 'עשיה דקדושה'. איזו זכות שרבינו רבי נחמן משתמש בי כדי להאיר את אורו בעולם! ואיזו התרגשות זו להבין פתאום שרבינו הולך איתי, ורוצה וזקוק כביכול לטיט והלבנים שלי, בשביל לבנות את בנייניו הנפלאים.

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

אם הם מתנגדים או קונים, עצם הקדושה של הרבי ושל ספריו משפיעה עליהם לטובה.

ראובן כלאתי:

ממש כך! אנשים אומרים לנו את זה במפורש! שרק לראות אותנו עם הספרים זה פועל שינוי בתוכם. אנשים אמרו לנו: כשרואים אתכם, מרגישים שאנחנו באומן. פלא פלאים.

אליחי שמואל:

התחושה שלנו היא שבזה אנו ממשיכים את מפעל חייו של רבינו הקדוש ואנשיו. זה הקו שלנו בפעילות הזו. אנחנו רואים את זה כזכות, לפעול זאת דווקא אצל ציבור היראים.

ואתם עושים גם הפצה מבית לבית?

ראובן כלאתי:

כן. בעיקר בחורף, שאז זהו סוג ההפצה היותר קל, מכיוון שקשה אז לעמוד תחת כיפת השמיים עם הספרים, וגם אז אנו עושים זאת בשכונות החרדיות של יראי ה' בירושלים, כגון: רמת שלמה, רמות, הר נוף, וכדו'. ובקיץ, כשאין גשם וקור, אנחנו נמצאים בחוץ ופותרים שולחן.

אמא, אני חייב 'השתפכות הנפש'!

אליחי שמואל:

גם בהפצה בית-בית יש עניינים מיוחדים. לפעמים אתה עולה, עובר בבניין שלם, רב קומות, ואף אחד לא פותח את הדלת. זה שובר, ולעיתים מעורר ספיקות: אולי לא זו הדרך האפקטיבית, אולי זה בזבוז זמן? ופתאום השי"ת מזמין לך יהודי שרק עבר בדרכך, והוא שואל אותך, יש לכם ליקוטי תפילות? בדיוק חיפשתי את הספר הזה! אתה מרגיש כאילו ה' הביא אותך רק בשבילו. וזה מרגש, אתה מרגיש שבשביל הרגע הזה הגעת לכאן הערב ועברת בכל הבניין, בשביל מה שתזמן לך ההשגחה - שתפגוש בדיוק את היהודי הזה, ובדיוק ברגע הזה, והוא צריך אותך ושואל: יש לך ספר פלוני? ואלו ספרים יש עוד? ממש כמו חולה שחיפש את הרופא נואשות, והנה הוא נקלע לכאן ממש בשבילו.

ואז גם מתחזקת בך ההרגשה שרבינו מכין אותך ומסבב איתך ממקום למקום, כדי להיות זמין לאותו יהודי שמחפש אותך. כמה כח אתה מקבל באותו רגע, כמה עוצמה, תחושה ש'תכלית הירידה' הופכת ל'תכלית העלייה', ואתה אומר לעצמך, בשביל הרגעים הללו אני

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

אליחי שמואל:

לפעמים אנחנו עומדים ב'זכרון משה' ומישהו מתחיל לשאול איזו שאלה, ואנחנו מנסים לענות בפשטות. ונעשה שם כזו התכנסות של סקרנות, זה מגיע לפעמים למצב של 50 אנשים ויותר (!) שעומדים סביבנו ומקשיבים. אחרי כן נהיה שקט, ופתאום אחרי 10 דקות מגיעים אנשים בחזרה וקונים...

טל ניסים:

ממש ככה: התנגדות, ומיד אחרי כן מכירה! אנחנו רואים את זה שוב ושוב, בציבור הזה לפעמים בלי התנגדות אין מכירה...

כשרואים אתכם מרגישים באומן

ר' שמואל הורביץ:

צריך גם להזכיר, עצם זה שהספרים נמצאים במקום - זה עצמו כבר פועל עליהם; לא משנה

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

לא יכול ללכת להפיץ בעצמך? בחר את הדרך שמתאימה לך!

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול'!
בינדרים פלוס! קרו רבי ישראל - המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

יודע איך מדברים, וחשב להתייחס מזה, 'ועכשיו אתה מציע לי ספר כזה?!' הוא התחיל לחבק ולנשק את הספר מכל צדדיו... כמה אמונה וכח זה נותן לאותו אדם עצמו שרוצה להתקרב, וכמה זה מחזק אותי המפיץ, כשאני זוכה לפעול פעולות כאלו בכח רבינו הקדוש.

לעשות פדיון עם ה'גב' של רבינו

בנימין יוסף:

פעם באחד הבתים בשכונת בר אילן פתח לנו את הדלת יהודי חשוב, ממש איש של צורה. הוא נתן צדקה אבל לא רצה לקחת

מההפצה שטיבלאך הר צבי בירושלים

ספר, וראובן התעקש איתו. אחר כך הוא הכניס אותנו אל תוך הבית, ואמר לנו 'אתם כמו שלושת המלאכים שהיו אצל אברהם אבינו', והכין לנו תה וקפה וכיבד אותנו בטעימה. וכך נפתח לו הלב והוא

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

מולי, ואחר כך קל לו יותר לקנות ספר. וגם לנו זה כבר פותח את הפתח להיכנס יותר בשיחה איתו מרבינו הקדוש, להציע לו ספר, הלב שלו כבר יותר פתוח לקבל, וכפי שרבינו בעצמו אומר, ש"הצדקה פותחת את כל השערים" (ליקוטי תנינא ד), אלו דברים שרואים מול העיניים ואנו נוכחים בסיטואציות כאלו בקביעות.

תגיד, אתה בן אדם או מלאך?

טל ניסים:

פעם הגענו לבית של יהודי ליטאי. נכנסנו לביתו, ואנו רואים ספרייה ענקית, מלאה על גדוהים בספרים. אני הצעתי לו ספר 'השתפכות הנפש', ואז הוא מסתכל עליי, הלם בעיניים שלו, ושואל אותי: 'תגיד לי, אתה בן אדם?' הוא אוחז בי, ואני נלחצתי: מה הליטאי הזה רוצה מחסיד ברסלב?... אני שואל אותו בחזרה: מה קרה? והוא אומר: 'מה אתה? מי אתה? אתה מלאך?' ואני אומר לו, 'לא! אני רק בן אדם! מה אתה חושב?' והוא מצידו מספר - 'בדיוק עכשיו שאלתי את עצמי: איך אני יכול להשיג ספר 'השתפכות הנפש'? והנה, אתה בא אליי עד הבית ומביא לי את הספר! איך זה יתכן?! איך זה יכול להיות?! זה פשוט לא הגיוני, ממש כמו מלאך שהגיע ישר מן השמיים!'

הוא מתקשר לבת שלו בהתרגשות ושואל אותה ברמקול, בפנינו - תגיד, איזה ספר ביקשת ממני אתמול? והיא עונה, 'השתפכות הנפש' של רבי נחמן מברסלב... הוא אומר לה, אני לא ידעתי איפה אשיג לך, ועכשיו הספר בעצמו פשוט בא לפה! הספר עומד בדלת! הברסלבים באו לכאן עד לבית, והביאו לך את הספר! את קראת להם? והיא ענתה שהיא לא דיברה עם אף אחד, ושבהחלט יקנה עבורה עכשיו. הוא חיבק ונישק אותנו מרוב התרגשות מההשגחה הנפלאה שהוא זכה לראות! ואני אמרתי לעצמי: ראה מה קורה פה בעולם על ידי רבינו הקדוש! ממש אין שום דרך להבין.

על אף שאנחנו זוכים ורואים סיפורים כאלה כל הזמן, אנחנו מתפעלים ומתרגשים בכל פעם מחדש. ההרגשה שלך כמפיץ, כשאתה רואה איך ההשגחה העליונה מזמנת אותך בכזה מין "מקרה" (כביכול) לאנשים מסויימים בזמן מדוייק, זה בלתי ניתן לתיאור. יש לנו רבי חי, שמנהל את כל העולם ומקרב אותו לאבינו שבשמים! אשרי מי שנוטל חלק בעשייה דקדושה הזו.

פעם במהלך הפצה מבית לבית בשכונת הר נוף הגענו לבית אחד, ובעל הבית נתן צדקה של 200 ₪. הצעתי לו את הספר השתפכות הנפש, והוא שאל אותנו על מה מדבר הספר. הסברנו לו שזה ספר על עניין ההתבודדות, איך לדבר עם השי"ת. הוא נרעש, וסיפר לנו שהיום הוא התחיל לראשונה לעשות התבודדות, והוא עדיין לא

רוצה ולא צריכה את רבי נחמן?! "היינו בהלם מוחלט, לא הבננו מאיפה זה הגיע. לפעמים אנחנו חושבים שאנחנו יודעים הכל על כולם, אנחנו באמת לא יודעים כלום! אדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב.

ראובן כלאטי:

כן! ממש כך.

לפעמים עומד מולך יהודי שאתה משוכנע שמן הסתם הוא מתנגד רציני, ופתאום הוא מגיע ומתחיל לדבר איתך כאלו דברים נפלאים מרבינו, ומחזק אותך. לכן מוכרחים ללכת רק בפשיטות ובתמימות, ובלי הרבה מחשבות, בפרט לא על הזולת. לזכור שאנחנו לא יודעים כלום, לבוא בלי שום סטיגמות, כמו שרבי נתן זיע"א כבר אמר: "אני יכול לומר פשוט במהרה"ם שיף הכי קשה - אבל לא יכול לומר פשוט ביהודי הכי פשוט".

אליחי שמואל:

גם בעיניים שלי, חלק מהפרקטיקה של ההפצה זה שכשמגיעים להפצה מבית לבית, קודם כל אני מציע לאנשים לתת צדקה להפצה, כי יוצא שבאותה שנייה זיכית את היהודי הזה במצות צדקה היקרה והחשובה כל כך, בו בזמן שהוא בכלל ישב בבית שלו, ולכאורה היה רחוק ממצווה זו עכשיו. ולא מדובר בסתם צדקה, אלא צדקה לרבינו בעצמו, להפצת ספריו! אני מרגיש שזה גם משהו שפותח את הלב ליהודי שעומד

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

11. אז ראובן ענה לו מיד: טוב, בדירה 11 אנחנו לא נדפוק, אבל עם כל הכבוד, אתה כנראה לא הדובר של כל הבניין. והמשכנו לעשות את שלנו בהפצה באותו בניין.

שרק בעלי לא יראה את הליקוטי תפילות

המראיין:

אני קיבלתי פעם תוכחה משמים. היינו מפיצים בשכונה חרדית, הלכנו בית-בית והיה קשה מאד, לא פתחו לנו, או שלא רצו ספרים של רבינו. באיזה שהוא שלב אנו דופקים בדלת, ומבפנים שואלים 'מי זה?' ענינו 'זה הצוות של רבי נחמן'. והאישה מיד אמרה: לא! אנחנו לא צריכים! אחד המפיצים שהיה איתנו שכבר היה עייף ושבור, נפלט לו מהפה: 'מה, אתם חושבים שאתם לא צריכים את רבי נחמן? כולם צריכים את רבי נחמן! והאישה אמרה: ככה! פתחה את הדלת, יצאה החוצה ופתחה את ארון החשמל שמחוץ לבית; הכניסה את היד בפנים לעומק הארון מאחור, והוציאה משם ספר ליקוטי תפילות! ספר שניכר כי הוא משומש היטב, כל הדפים מקומטים עם סימני דמעות מהתפילות שלה, ראינו שהוא היה בשימוש כמו שצריך. היא אמרה: "זה הליקוטי תפילות שלי! קראתי את כולו כבר כמה פעמים, ושפכתי בו דמעות לרוב, ואני צריכה להחביא אותו מחוץ לבית מפני בעלי! כדי שלא יתפרק הבית חלילה; ואתם אומרים שאני לא

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

המראיין:

פעם היינו בקרית מנחם והפצנו בית-בית בבתי חילוניים. באחד הבתים נתנו לאחד המפיצים אגרוף, יש כאלה שאומרים 'לכו לעבוד, לא רוצים אתכם כאן', ויש גם כאלה שפותחים לך שולחן ורוצים להגיש לך כמעט סעודה... בכל מקום יש את הבחינה שלו.

ראובן כלאתי:

לא בציבור החרדים אין דברים כאלו.

כשנמצאים בחוץ עם שולחן ההפצה, אז עלולים אולי לפעמים להיווצר כל מיני עניינים, ילדים או בחורים צעירים ותוססים, מבזים או מקנטרים. יש גם מעט אברכים כאלו. גם זה רק בחוץ, ליד השטיבלאך. בחוץ אתה אכן חשוף להכל. אבל בוודאי לא בצורה כזו של אלימות וכדו' כמו שסיפרת על מקומות אחרים. ובפנים בבית-בית בכלל זה משהו אחר, כל אחד בביתו מתנהג יותר בדרך ארץ ובכבוד.

אבל יש דבר אחד חשוב שצריכים לדעת בהפצה, יש משוכה

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

קונים כלום. זה שונה בתכלית מהציבור הכללי שאתה יכול להגיע למצבים מאד לא נעימים, של קללות, צעקות, או ששולחים אליך את הכלב... בני תורה יש להם דרך ארץ ויראת שמים.

שאתה כבר לא יכול להיכנס איתו בטוען ונטען, לנסות לשכנע אותו לזכות בספר. הוא פשוט נותן לך צדקה בצורה של - אני לא מעוניין בספר קח צדקה וכל טוב.

אך אני מרגיש שבכל מקרה זה שהם נתנו צדקה לעניין של רבינו הקדוש, זה ממש מקשר אותם לצדיק, זה נותן להם איזו אחיזה והתקשרות איתו, ולרבינו הקדוש כבר תהיה יותר אחיזה בהם לעשות להם טובה אמיתית לנצח.

לפעמים בן אדם נותן צדקה, ומבקש 'בבקשה תתפללו על הבת שלי שמחר יש לה ניתוח' או משהו אחר. ואתה יודע שיש לך את הגב' של רבינו הקדוש, אתה עושה לו פדיון בשם רבינו הקדוש שהכסף בעצם הולך ישירות אליו, להפצת דעתו הקדושה, אנחנו באים בעצם בשמו, משתדלים להיות ה'רגלין' שלו, כביכול. ברגעים האלה אפשר להרגיש את הכח שיש לצדקה לפתוח את הלב ולחבר אנשים לרבינו, ואחר כך הרבה יותר קל להציע ספר. וגם אם לא, בודאי משהו בלב זו קצת, ועוד יגיע היום שהוא יפתח לגמרי בעזרת השי"ת.

בנימין יוסף:

נכנסנו פעם אל יהודי חסיד סלונים, הוא רצה לתת צדקה וחיפשנו כסף קטן כדי לתת לו עודף. בין כך ובין כך ניסינו להציע לו ספר, והוא מיד סימן בידים שהוא לא רוצה, אבל הוא אמר לנו 'אלו ואלו דברי אלוקים חיים'. אז ראובן שאל אותו, אם ככה, למה הספרים הללו 'מוקצה' בשבילך? הוא היה בהלם, הוא לא התכוון לכזו שאלה, הוא נכנס בהרהורים וממש התבלבל... אמנם הוא לא קנה ספר באותה הזדמנות, אבל מן הסתם הוא כבר התחיל 'להתבשל', ואנו מקווים שבפעם הבאה כבר נוכל להכניס אצלו ספר. זה פועל בתוכם, אפילו דיבורים פשוטים, זה נכנס עמוק מאד. כמובן שזה היה באווירה טובה ולא בצורה של ויכוח או נצחנות אלא רק בפשיטות ובכנות.

סבר פנים יפות

ר' נחמן הורביץ: קורה שיש טריקות דלת או בזיונות?

ראובן כלאתי:

אין דבר כזה. כשמפיצים בית-בית בציבור החרדים לדבר ה' בדרך כלל יש דרך ארץ גדול: או שלא פותחים בכלל, או שפותחים ונותנים צדקה, מקסימום אומרים בנימוס 'אנו לא מעוניינים, תודה רבה', ויש גם כאלו שמכניסים אותך, ומקבלים אותך בכבוד אפילו כשלא

תמונות מתוך הראיון עם המפיצים

קנה את הספר השתפכות הנפש, וסירפו לנו על מה שהוא שמע על החסיד רבי שמואל שפירא ז"ל, היתה כזו שיחה טובה ומתוקה עם תמימות, בטעם של פעם.

פתאום הגיע החתן שלו והתערב בשיחה, והתחיל לדבר בהתנשאות ובצורה לא יפה, ואמר שאסור בכלל להסתכל בספרים הללו ושאר דיבורים רעים, וחמיו כל כך התבייש איך שהחתן שלו החליף את האוירה, אחרי כזו שיחה טובה ומחיה.

ולמרות הכל התחזקנו שחמיו כבר זכה בספר של רבינו, ורבינו כבר יפעל איתו בעז"ה.

אליחי שמואל:

אני חייב לציין דבר מיוחד שרואים בהפצה בקרב ציבור היראים, שכאשר כבר כן פותחים את הדלת, אפילו אם לא קונים ספרים, רוב רובם נותנים צדקה. וזו מעלה עצומה, ובפרט שאנחנו אומרים להם שזו צדקה להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן.

אך מצד שני, כשבן אדם נותן לך צדקה לפעמים הוא מתכוון בעצם לסגור לך את הפה, לפעמים זה גורם

תמונות מתוך הראיון עם המפיצים

רוצה להפיץ אבל לא יודע איך?

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול!'
בינודים פלוס! קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

שם לב שהמניעות הישנות כבר רחוקות ממך. ניצחת אותם. פתאום אתה רואה איך מקבלים אותך בסבר פנים יפות, איך חיכו לך. בתחילת דרכנו היינו נשברים, והיו כמה ימים שהחסרנו מלבוא. וכששוב התחזקנו ובאנו בחזרה, אנשים יצאו מסאטמר ואמרו לנו: 'איפה הייתם? חייכנו לכם, רצינו לקנות ספרים!' 'לא הייתם פה כבר שבוע!' 'באיזה יום אתם באים?' חיזק אותנו מאוד לשמוע את זה. אתה לא יכול לדעת מה באמת יש בראש של אנשים, ההתמדה והקביעות צריכה להיות בחשיבות עליונה - בכלל בעבודת ה', ובפרט בהפצה, ועל ידי זה זוכים שיפתח הכל.

בקרן - האיכות מדברת בעד עצמה

קיימים כיום בשוק למכירה ספרי רבינו בחמישה שקלים, יש כאלה שמפיצים בכלל בחינם. ואתם אמנם מוכרים ספרי כיס ב-10 שקלים, אבל ספרים גדולים נמכרים בשלושים וחמישה או ארבעים שקלים. האם יצא לכם לראות שהמחיר מהווה מניעה עבור האנשים?

אליחי שמואל:

אנחנו לא מתנצלים על זה. ממש לא. הספרים של הקרן הם הספרים הכי מהודרים, הכי איכותיים, אלו ספרים יוקרתיים ביותר, זו הוצאה שמחזיקה את כל הספרים בקו אחיד, שנותנים את כל המענה בעניין של ספרי רבינו ותלמידיו הקדושים. ואת זה כולם

ההתנגדות הכי גדולה יחסית.

באופן כללי, קונים מאיתנו הרבה. למשל, רק אתמול בערב היינו באחד המקומות ה'קשים' וקנו מאיתנו לפחות 12 ספרים. ויש גם פעמים שקונים לפחות 20 או 30 ספרים בערב אחד.

יש כאלה שבאים וקונים במאות שקלים! לפעמים אלו ליטאים וחסידים שכביכול לא קשורים לרבינו, והם קונים סטים של ליקוטי הלכות, אוצר היראה, חומש עם ליקוטי הלכות, ועוד ועוד. הרבה פעמים אנשים חיפשו את הספרים ולא מצאו אותם בחנויות. אתה אף פעם לא יכול לנחש מהיכן הם שמעו על רבינו, ואיך הם התחילו להתקרב, גם אברכים ששקועים בלימוד יכולים להפגיע ולקנות עשרות ספרים. השבוע מישוהו קנה שנים עשר ספרים בהזדמנות אחת, וזה לא שהוא חיפש אותנו בדווקא, הוא פשוט עבר וראה אותנו, זה מצא חן בעיניו והוא קנה. יש קונים מכל הסוגים והגוונים.

הפצה: לקפוץ למים

מה הייתם מייצעים לכאלו שרוצים מאוד להפיץ אבל עוד לא נכנסו לעניין ולא עשו מעשה?

ראובן כלאטי:

להתחיל. פשוט לעשות, ככה, בלי לחשוב הרבה. לא לחשוב הרבה, ולא לפחד כלל,

והכי חשוב - לא לפחד מלקבל בזיון. אחרי כן זה 'נפתח', ואתה זוכה לראות את הצימאון ואת הביקוש. יש כאלו שבאים ואומרים שהם רוצים לקנות, אבל אין להם כסף, אתה מבין שזה תירוץ, אולי מפני הבושה, אך בכל מקרה אתה רואה שיש צימאון.

טל ניסים:

להיות עקשן גדול מאוד. גם אם לא הלך, או שהפריעו וצחקו, למחרת צריך לחזור עם חיוך לאותו מקום, לפתוח את השולחן מחדש, ולעמוד כל יום או כל ערב מחדש. ואז מגיע השלב שאתה

ראובן כלאטי:

פעם טל ישב על יד שולחן ההפצה ולמד ליקוטי הלכות. עבר שם יהודי והסתכל עליו בפליאה כזאת, הוא הסתכל אנה ואנה ולא הבין: למה הוא לא משתולל? למה הוא לא רוקד, לא קופץ או עושה רעש?... אדרבה, הוא לומד ליקוטי הלכות, קורא ליקוטי תפילות בכזו דביקות! הוא לא כל כך הבין שזה אפשרי...

לפעמים יש שבאים להפריע או לשאול שאלות מיותרות ואנחנו יושבים ולומדים, אז כשאנחנו רואים שהם מגיעים רק כדי להפריע אנו אומרים להם, אל תעשו ביטול תורה, אתם מפריעים לנו ללמוד; והם עומדים בהלם, "לנו אתה אומר את זה? אתה, ה'מופקר' כביכול?" אבל הקערה מתהפכת על פיה... פתאום הם מבינים שגם אנחנו לומדים וגם אנחנו מתפללים, הם רואים דברים שלא הכירו, זה משנה להם את ההסתכלות ופותח את הלב אט אט לעניין רבינו הקדוש יותר ויותר.

בנימין יוסף:

אני מוכרח להוסיף ולציין, שלאחר זמן כשהם כבר התרגלו לראות אותנו, בתוך תוכם בני הציבור החרדי מאוד אוהבים אותנו, על אף שאין דעותינו שוות ולפעמים יש להם מחלוקת בלב על דרכינו, אנחנו משמחים אותם.

אליחי שמואל:

בהפצה בשכונות החרדיות יש אפילו כאלה שבשביל הצחוק הם באים לתת חיבוק. לפעמים אלו יהודים שבאמת אף פעם לא קיבלו חיבוק מאף אחד, ואנחנו נותנים להם חיבוק אוהב מאח לאח, הדבר הזה 'מזעזע' אותם לטובה, הם לא הכירו ולא האמינו שיש דבר כזה, ואיתנו הם מרגישים בנוח, זו 'פריבילגיה' שיש רק לנו... הם מרגישים אצלנו אהבת ישראל גלויה בזכות ההפצה, וזה מאוד פותח להם את הלב לעניין רבינו.

אברכים קונים סטים במאות ש"ח

אם יורשה לנו לשאול שאלה מאחורי הקלעים: מהו היקף ההפצה? למשל, כמה ספרים בשבוע אתם מוכרים?

ראובן כלאטי:

זה תלוי, וכמובן הכל מאוד משתנה מזמן לזמן. דבר אחד בטוח: אף פעם לא זכור לי שערב שלם לא מכרנו כלום. תמיד כשפתחנו שולחן הפצה נמכר לפחות ספר אחד, אפילו במקומות עם

במוח שצריכים לעבור אותה, והיא - החשש והפחד. אם עוברים על זה, הכל נהיה הרבה יותר קל. רבינו אמר "והכלל והעיקר שלא להתפחד כלל" (ליקוטי תנינא מח). זה כלל, וצריכים לחיות לפי הכלל הזה. לא משנה אם אתה מפיץ לחרדים או לחילונים, בכל מקום יש את המניעות שלו ואת האורות שלו.

"מה, אתם אנשים מיושבים!?"

טל ניסים:

לדעתי זה סתם פחד של אנשים להפיץ בקרב בני התורה. כאשר קופצים למים ומתחילים להפיץ, שוברים את מחסום הפחד ורואים שכל המניעות הן רק בראש.

הייתי רוצה להאיר נקודה חשובה. בציבור הזה של החרדים לדבר ה', כשרואים 'מפיצים' בסגנון שלנו, כאלו שמכירים אותם רק מהפן של ההפצה ונראה שמדובר בבחורים מבוגרים שרק זה מה שיש להם בחיים, אנשים בטוחים שאנחנו אנשים לא מיושבים בדעתנו, או שאנחנו ממש משוגעים. הם פשוט לא מכירים אותנו, וכשמתחילים לשוחח - הם מגלים שאנחנו אנשים רגילים לחלוטין, והם מתפלאים מאד... זה עצמו הופך להם את הראש וגורם להם לגלות אמפתיה אלינו, וממילא להתעניין בדעת רבינו הקדוש. 'מה, אתם נורמלים? אתם אנשים רגילים? לא חולי נפש?' וזה יוצר פעולה הפוכה של קירוב לבבות, רואים אותנו יושבים בהפצה, ובזמן של הפוגה במכירות - לומדים מתוך הספר, פתאום מבינים שיש פה עם מי לדבר.

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

הפצה בליל שישי בסמוך לכיכר השבת בירושלים

מה? אני אמכור לך במחיר שאני קונה את הספר, במחיר העלות שלי, בלי שום רווח'. ואז הוא מתלהב ואומר, איזה יופי, כן, בכמה? ואני עונה לו: ב-35 ₪... מה? גם אתה קונה את הספר ב-35? -כן! זה ללא מטרות רווח, באנו לפה לשם שמים, ובמחיר שאנחנו קונים אנחנו מוכרים לך! יש אנשים שלא יודעים, חושבים שיש פה כל מיני רווחים וענייני כספים, או פרנסה, וכשהם פתאום מבינים שהכונה היא נקייה, הם מעריכים הרבה יותר והם קונים.

טל ניסים:

עוד מילתא דשטותא שיש לנו בעניין הזה, כששואלים אותנו 'אולי תעשה לנו הנחה?' אז ראובן שואל אותם: הנחה גדולה או קטנה? והם מתלהבים ואומרים מיד: הנחה גדולה, בוודאי גדולה! ואז ראובן עושה להם "אנחה" גדולה: 'א - ו - ו - י - י'!!!...

או כששואלים אותנו: אתם מרוויחים פה? אני עונה להם: 'בטח! עם זה אני בונה מקווה פרטי בבית, עם חימום תת-רצפתי, מגבות יוקרה, ועוד ועוד...' אבל זה רק מילתא דשטותא בשביל השמחה, וגם להם זה הרבה פעמים עוזר 'להתאפס' ולהבין שזו הפצה לשם שמיים, ושהשאלות שלהם לא במקומן.

מאחר והעליתם את הנושא, אשאל יותר פתוח וברור... אתם לא מרוויחים שום כסף על ההפצה?

ראובן כלאטי:

חס ושולם! הכל בהתנדבות לכבוד רבינו, כל פרוטה וכל שקל הולכים רק לספרים, אנחנו מאמינים שכל פרוטה שאדם נותן עבור ספרים זה פועל בו, לצדיק כבר יש קשר איתו; ולכן אפילו כשלא קונים ספרים, אנו מבקשים צדקה, אפילו פרוטה שגם זה יילך כמובן רק עבור הוצאת עוד ספרים. אנחנו מאמינים ויודעים שבאמצעות הצדקה הנותן כבר שייך לצדיק. אם חלילה ניקח לעצמנו - אז זה כבר לא קשור לצדיק, הצדיק לא יהיה מחוייב לו...

ר' נחמן ור' שמואל הורביץ: 'אשריכם גיבורי החיל, מגיני ארץ! אשרי חלקכם! חזקו ואמצו, ביתר שאת ויתר עוז!'

הספר נדפס בעבודה יהודית, בארץ ישראל, על נייר הכי איכותי שיש, הגופן [הפונט] הכי יפה שיש. וזה שווה את המחיר שלו, שהוא מחיר הקרן וללא מטרות רווח.

הממון הוא קשור לנפש האדם, ואֵליו הוא נוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ (דברים כד, טו; ראה ליקוטי מוהר"ן סח), כשאדם מוציא הוצאה, באופן טבעי הוא נקשר למה שהוא קנה, הספר מקבל ערך וחשיבות יתירה, הוא לא יכול להתנתק מכך. ועם כל זה - המכירה היא ללא מטרות רווח.

ר' שמואל הורביץ:

לפעמים בן אדם רואה עלונים בבית הכנסת, והרבה פעמים הוא אפילו לא טורח להסתכל. וגם אם הוא לוקח מהם הביתה, הרבה פעמים הוא בכלל לא פותח את זה... כל שכן ספר שניתן בחינם. אבל כשהוא משלם על ספר, הוא עושה 'קנין', הוא קנה את הספר, זה שלו. כעת הוא הרבה יותר מחובר ומרגיש שהוא חייב לפתוח אותו וללמוד בו, רק כי הוא שילם.

בנימין יוסף:

רואים את זה הרבה פעמים, כשמתעקשים איתם שישלמו מחיר מלא למרות שמושמעות טענות של ליצנות, כמו "חשבנו שבאתם להפיץ... אז הנה, תפיצו לי, תנו לי בחינם" וכדומה, כשאתה עומד על כך שצריכים לשלם - פתאום נהיה להם ערך לזה, הם רואים שהספרים של רבינו הקדוש זה לא דבר מזולזל חלילה כמו שהם חשבו, אלא כמו מי שמשווק יהלומים, חפצים יקרי ערך. כשמוכרים בזול זה כלל לא מכבד את הספר.

ללא שום מטרות רווח

ראובן כלאטי:

לפעמים כשמישהו מגיע ואומר לי 'שלושים וחמישה שקלים? מה, זה יקר! אולי תעשה לי הנחה?' אז אני אומר לו, 'טוב, אתה יודע

שהם לגמרי בגדר מותרות, ולמרות זאת אנשים מוציאים את ההוצאה, אז בשביל לקנות את ספרי רבינו, בודאי שראוי להוציא סכום כזה. ומלבד זאת זהו אכן מחיר מאד סביר, בודאי ביחס למה שמקבלים בתמורה.

מי שאכן רוצה, משלם

אליחי שמואל:

בן אדם שרוצה לקנות באמת את הספר, הוא יקנה אותו. כפי שרבינו אומר בספר המידות (ערך צדקה ח"א נו): "כשאתה עושה מצוה, תראה שהמצוה לא תהיה בחינם - אלא בכסף מלא!" את המצוות צריכים לקנות.

יש כאלו שבכלל לא רוצים לקנות; הם חושבים, וגם אומרים זאת בפירוש - 'אתה רוצה שאקח ספר של ברסלב? תתן לי בחינם!' ואחר כך אתה מוצא את הספר עוזב על איזו גדר. או כאלו שאומרים לך 'כבר קיבלתי, נתנו לי ברמזורים', או 'קיבלתי במקום אחר ספרים, אולי אתה רוצה להפיץ אותם?' ואז אני מתעניין אצלו: קראת בספרים הללו שקיבלת? והוא אומר, לא. שילמת עליו? - לא. ואז אתה מבין שהסיבה שהוא לא קרא בספר שקיבל, וכעת הוא מרגיש שהספר מיותר לו, היא שהוא לא שילם עליו, לכן אין לו ערך לספר והוא לא יודע מה לעשות בו. אילו היה משלם - היה נוהג אחרת.

ראובן כלאטי:

כפי שאמר מקודם אליחי, אני חושב שבסוף - כל השאלות האלו על מחיר, הם כשבן אדם לא באמת רוצה לקנות את הספר. מי שבאמת רוצה את הספר, פחות מדבר איתך על מחירים. זה סתם, המחיר הוא לא מניעה אמיתית. ההיפך, כשהוא משלם עליו הוא מייקר ומעריך אותו, מתחבר אליו, ובעזרת ה' גם יקרא וילמד בו.

בנימין יוסף:

היה פעם ב'זכרון משה' איזה חתן שבא ורצה ספר, אלא שלא היה לו עליו כסף, והוא חשש מגזל. אמרנו לו, תקח ובהזדמנות הבאה תשלם, והוא ממש פחד שישכח. אמרנו לו, שאם ישכח לא יהיה לו גזל. הוא השאיר לנו את מספר הטלפון שלו, ובאמת הוא הגיע ושלם. אמנם אחרי כמה שבועות, אבל בסוף הוא שילם. הוא באמת רצה את הספר.

חינם שווה חינם

ר' נחמן הורביץ:

אבא שלי, ר' עמרם הורביץ זצ"ל, התנגד מאוד לחלוקה חינם. הוא היה אומר: חינם - זה שווה חינם, וזול - זה שווה זול. אחר כך אתה מוצא את הספר על גדר, או בגניזה, או שסתם לא קוראים בו והוא נותר ללא שימוש.

יש לנו הוצאות מרובות - על העריכה, המגיהים, על הנייר המשובח, על הכריכה מקרטון מוקשח ואיכותי,

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

רואים, אין צורך להסביר את זה. אנשים שיש להם לב לספרי קודש - מעדיפים לקנות מוצר איכותי, מהוצאה יפה, ועם אחריות רבה שיודעת מה להוציא ואיך, ושכל מילה מדוקדקת, וכשכל דבר נבדק ביי"ג נפה. אצלנו האיכות היא הכי גבוהה מכל הבחינות, וספר של רבינו הקדוש צריך להיות מושלם! הכי מושקע, ולא הכי זול. ואלו ספרים שנמכרים במחיר הקרן.

אנשים לא אומרים שזה יקר; יתכן שלפעמים אין להם כעת כסף, אבל יקר זה ודאי שלא. זה שווה את המחיר, שווה כל שקל. גם הבחורים שקונים בזול או אברכים שקשה להם, כשיש להם כסף הם בודאי יקנו את של 'הקרן', וגם הם אומרים לנו את זה. ומשום שזו הסחורה הכי שווה ומשתלמת, תרתי משמע.

טוב שיש מכל הסוגים ובכל המחירים, אבל בסופו של דבר הספרים בהוצאת הקרן מדברים בעד עצמם.

בנימין יוסף:

לפעמים כשמישהו שואל על המחיר, אני משיב לו באותו מטבע, ושואל אותו: כשבן אדם קונה כובע וחליפה, הוא משלם מחיר בהתאם; כשהוא קונה סידור יפה ומהודר לתיק התפילין שלו הוא מבין ורוצה לשלם יותר מעל סידור פשוט; למה כשמדובר בספרי רבינו לא כדאי שתשקיע באותה המידה? כשאתה עונה באותו קו, הוא מבין וקונה בשמחה. יש כיום כל כך הרבה הוצאות כספיות

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

מההפצה ליד שטיבלאך זכרון משה בירושלים

*אגואיסט

*ברסלב'ר שלא מפיץ

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול!'
ב'נדרים פלוס' קרן רבי ישראל - המפיץ הנדל
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

הפצה חוץ יבשות

שיחה מיוחדת ומרתקת עם מי שאחראי על מערך ההפצה בחמישים מדינות 'ארצות הברית' ומחזיק במחסן ענק המכיל ברגעים אלו מעל מאתיים וחמישים אלף ספרי ברסלב בשש שפות | וזה רק ההתחלה, לא פחות מחמש מדינות נוספות נהנות ממערך ההפצה שלו | איך זה עובד, מה הביא אותו עד לכאן, ומהי הסיבה שהוא ממליץ לא לבקש הנחה מהמפיצים?

<< נחמן גלינסקי

88 • הטיפעל • אב תשפ"ו

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

*2320
haesh-sheli.co.il

haesh-sheli.co.il

המפיצים במחסן הענק ומימין: ר' בנימין נזרי

BRESLEV USA

ספרי ברסלב
בארה"ב

89 • אב תשפ"ו • הטיפעל

יתנו ר' בנימין משה נעזרי הי"ו, בן 28. ר' בנימין הוא אברך חסידי חיוני המתגורר כיום בעיירה החסידיית מונסי שבניו יורק. את דבריו הוא פותח בהקדמה קצרה:

אני כלל לא אוהב להתראיין, ובאופן כללי דוחה כל בקשת ראיון שמגיעה אליי. אך כאשר שמעתי שמדובר בראיון שיכול לעזור עוד יהודים לעסוק בעניין ההפצה ולקדש שם שמיים - הסכמתי מיד.

במה אתה עוסק ביום יום?

אני זוכה לקבוע עיתים לתורה, ולפרנסתי עובד בתחום הנדל"ן. לצד זאת אני גם יועץ לקמפיינים מסוגים שונים.

מה הוביל אותך להחלטה להתחיל לעסוק בהפצת הספרים?

אני זכיתי להתקרב לרבינו בגיל שלש עשרה על ידי הספרים הקדושים, ולאחר שאני אישית זכיתי להתקרב ולגלות את האור - אני מרגיש חובה להפיץ את האור הזה גם ליהודים אחרים.

רק רגע, להתקרב? אביך אינו חסיד ברסלב?

אבי הוא כן חסיד ברסלב, ובכל זאת אני מדגיש שהתקרבותי. להרגשתי,

ברסלב אינה חסידות ככל החסידויות שאם נולדת לאבא חסיד פלוני גם אתה שייך לאותה חסידות. כדי להיות ברסלב'ר חסיד - צריך לחיות את רבינו, לקיים את העצות, לא רק להיאחז במשהו חיצוני ולהכריז 'אני ברסלב'ר'.

בגיל הבחרות התחלתי ללמוד ברצינות את הספרים, וגיליתי עולם חדש שבזכותו נקשרתי לרבינו הקדוש ותורתו וזכיתי להתקרב!

מי אמר שזה עוזר? אני אומר!

האם אתה אכן מרגיש שההפצה מגלה לעוד יהודים את האור?

אני מרגיש שמיותר לענות על שאלה כזו. אם לומדים את הספרים מבינים לבד הכל. רואים מיד את האור העצום שטמון בהם, את האור שהם מכניסים לחיי הלומד בהם, ואין שאלות...

אני מסתכל על זה כמו שיש לי רפואה ביד שאנשים פשוט לא יודעים עליה. יש לי אוצר, יש לי משהו שיכול לעזור לכל כך הרבה אנשים, שאני פשוט צריך להיות משוגע כדי לא לספר עליו!

ומי אמר שהרפואה הזו עוזרת? אני ראיתי שזה עוזר, כמו עיניי ראיתי כמה הספרים הללו משפיעים לטובה על כל מהלך החיים ברוחניות וגשמיות ובפרט בעבודת ה'.

ומלבד זאת, יש לנו ציווי להתעסק בזה, ממוהרנ"ת זיע"א עצמו. והציווי הזה מחייב אותנו לעסוק בהפצת הספרים בפועל - וגם מי שאינו מסוגל

הסיבה היא פשוטה. בשבילך עוד חמש שקלים לספר זה לא סיפור גדול, אבל בשביל המפיץ זה מאוד מאוד משמעותי

אחת מאסיפות המפיצים לליבון עצות להגברת ההפצה

לעסוק בכך בפועל, לכל הפחות ישתדל לעסוק בשני החלקים האחרים של ההפצה - 'רצון' ו'ממון'.

לעשות טוב, לעסוק בהפצה

כיצד התחלת לעסוק בהפצה?

התחלתי בתור בחור צעיר. גדלתי בלונדון בירת אנגליה, והיה שם יהודי בשם ר' אליעזר לורנץ הי"ו, אחד מתלמידיו של ר' ישראל בער אודסר זצ"ל, שעסק רבות בהפצת הספרים.

אני למדתי אז בישיבה בעיר אנטוורפן שבמדינת בלגיה השכנה וכאשר ראיתי שאין כמעט ספרי ברסלב בישיבה בה למדתי ובכלל, רכשתי ממנו כמות של ספרים.

את הספרים התחלתי למכור, וכאשר ראיתי את הביקוש רכשתי ממנו שוב ושוב וכך לאט לאט נכנסתי לעניין של הפצת הספרים.

לקראת נישואיי למדתי בארץ ישראל ופעם שאלתי את הרה"ח ר' משה קרמר שליט"א מה כדאי לעשות כדי לקדש את שם רביה"ק זיע"א, ר' משה אמר לי שאם עושים טוב הרע ממילא נופל, ולכן הדרך הנכונה ביותר לזכות לקדש את שם רבינו היא להיות עסוק בהרבות טוב.

עם נישואיי עברתי להתגורר בארה"ב, וחשבתי מה אני יכול לעשות טוב - ואז חזרתי שוב לאותו עיסוק שהכרתי מעט משנות בחורתי: הפצת הספרים.

ואלה תולדות הפצת הספרים בארה"ב

כדי לספר על הפצת הספרים בארה"ב,

מכירה מחוץ לאחד השטיבלאך המרכזיים בארה"ב

כדאי להקדים ולספר על התייסדות פעולות ההפצה ברחבי ארצות הברית.

זה החל לפני כמעט שני עשורים, בשנת תשס"ט כאשר כמה אברכים נמרצים ה"ה הר"ר יוסף מנדל האס הר"ר אברהם בעק והר"ר אלתר וואגשאל הי"ו, התחילו להפיץ את ספרי הנצח. הם לא ידעו שהם מתחילים פרק זהב חדש בהיסטוריה של יהדות ארה"ב, הם לא חשבו לרגע שמעשיהם יובילו למהפיכה שתוביל מאות אברכים ובחורים להפוך לחסידיו של מתקן הנשמות הנצחי שבו תלויים כל העולמות...

הם בסך הכל ביקשו לעשות את רצון התלמיד הגדול שאמר לפני פטירתו: "תהיו חזקים בממון ברצון ובטירחא"...

כך החלו הם ועוד כמה אברכים שהצטרפו

איש שיחנו בין משטחי הענק הממלאים את המחסן האדיר

איש שיחנו במחסן הספרים הענק

אל תעשה לעצמך הנחות! או שאתה מפיץ או שאתה שולח מפיץ!

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול'!
בינודים פלוס קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

בנוסף לקנדה, אנו זוכים לשלוח ספרים למדינות ארגנטינה, מקסיקו, אנגליה, ובלגיה, ולזכות רבבות יהודים סביב הגלובוס במעין המפכה מאוצרותיו של רבינו הקדוש

טנדר ההפצה הנוסע מעיר לעיר ברחבי ארה"ב

אסיפת חיוזק למפיצים היקרים

מאז זכינו למכור למעלה מרבע מיליון (!!!) ספרים וקונטרסים בהוצאות 'הקרן', כאשר עשרות עשרות של משטחים עמוסים בספרים עברו את הדרך הארוכה מהדפוסים והמחסנים בארץ ישראל ועד בתי עם ישראל ברחבי ארה"ב ומדינות נוספות.

מאז, כל כמה חודשים אנו נזקקים למלא את המלאי - ומזמינים בכל פעם מחדש משטח נוסף של ספרים מהוצאת 'הקרן', וב"ה זוכים למכור עוד ועוד ספרים.

ממש ברגעים אלו נמצאים ארבעה משטחים מלאים בספרים בהוצאת 'הקרן' על הספינה בלב ים בדרך לארה"ב, כאשר בגלל המלחמה הדרך אורכת הרבה יותר זמן.

כריכות 'חסידיות'

אם הזכרתי את 'הקרן' אני חייב לציין לטובה את הכוחות שמכניסים בקרן לעיצוב החיצוני של הספרים.

הספרים של 'הקרן' מעוטרים בכריכות מרהיבות ומהודרות, ויש בכך תועלת עצומה בעת ההפצה.

חוץ מעצם היופי החיצוני של הספרים שמושך אנשים לרכוש אותם, הרי שכאן בארה"ב אשר רוב הציבור אליו אנו פונים הוא ציבור חסידי, יש חשיבות גדולה לכך שהספרים עם כריכה חסידיית יפה ומעוצבת

אנגליה, ובלגיה, ולזכות רבבות יהודים סביב הגלובוס במעין המפכה מאוצרותיו של רבינו הקדוש.

עשר אלף דולר ביום אחד

מהי ההפצה הכי גדולה במהלך השנה?

ההפצה הכי גדולה במעגל השנה היא ללא ספק ביום הארציט של האדמו"ר ר' יואל מסאטמאר זצ"ל, בכ"ו באב. אז מגיעים אלפי חסידי סאטמאר מכל רחבי ארה"ב ואלפים נוספים מעמך בית ישראל להעתיק בתפילה על ציונו, ומדי שנה אנו מוכרים ספרים בהיקף אדיר כשסכום המכירות חגג לחך של עשרה אלפי דולרים ביום אחד (!).

מעל רבע מיליון ספרים של 'הקרן'...

כאשר התחלתי בהזמנת הספרים מארץ ישראל, נתקלתי בלא מעט קשיים.

מדובר בלוגיסטיקה מורכבת מאוד. הספרים עולים על משטחים ומגיעים במשאיות אל הנמלים, שם הם מועברים בספינות עד למדינת היעד ומשם שוב במשאיות. הנסיעה בספינה עצמה אורכת בין חודש לחודש וחצי...

ובנוסף להובלה עצמה - התקשרות עם ההוצאות בארץ, היא גם לא הכי קלה כאשר היא נעשית בריחוק מקום.

כאן המקום להזכיר לטובה את ר' שמואל חנון הי"ו מפעילי 'הקרן' שבתחילת דרכי ונסיונותי ליצור קשר עם 'הקרן', התקשר אליי ועזר לי עם ההזמנה הראשונה - כאשר מאז הכל זורם בזכותו על מי מנוחות. אפשר לומר שרק בזכותו אנו זוכים למכור את ספרי 'הקרן' בארה"ב, בהיקף נרחב שכזה. הוא יהודי שעוסק במסירות נפש בעניין ההפצה.

הגדולות לחנויות הספרים המפוזרות ברחבי המדינה, וסיכמנו עימם על הפצת ספרי ברסלב דרכנו. כך שהקטלוג הרשמי שהחנויות מקבלות כולל בתוכו גם מגוון גדול של ספרי ברסלב שחנויות כלליות של ספרי קודש, גם כאלו שאינן קשורות כלל לאנ"ש החלו להזמין כמויות מסחריות של ספרי רבינו.

כדי להבין באיזה היקף מדובר, אציין שרק בחנויות הכלליות דרך אותה חברת הפצה, נמכרו כבר מעל למאה אלף ספרים! זאת כמובן מלבד מוקדי ההפצה בבתי הכנסת של אנ"ש או המכירות הישירות של ההפצה בהם נמכר מספר גבוה בהרבה של ספרים הכוללים מוקדי הפצה במדינות ניו יורק, ניו ג'רזי, פלורידה, אריזונה, מרילנד, לוס אנג'לס, ועוד.

מחסן של 3,000 מ"ר

בהמשך זכינו גם לרכוש טנדר גדול מימדים, לתוכו נכנסת כמות אדירה של ספרים, וכמה אברכים שחמים לעניין נוסעים בקביעות ובפרט במהלך הקיץ לאזורים שונים בהם נמכרים הספרים לכל דורש, בהפצה ישירה עד לפתח הבית או בית הכנסת בו המתפלל האלמוני מתפלל בכדי שיוכל להכניס ברכה אל ביתו.

בשנים האחרונות מפעל ההפצה האדיר, הלך וגדל לסדר גודל שלא היה כמותו. מחסן בגודל 3,000 מטר רבוע (!) נשכר כדי למלאות את הדרישות העצומות המגיעות מכל עבר, ממש 'פרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה', ומאות מקורבים אשר חבים הכרת הטוב למפעל הנורא, באים בעצמם למלא את חובתם, ומתנדבים מדי יום ביומו לשנע ולהוביל את רבבות הספרים היישר לביתם של עמך ישראל בכל מקום שהם.

ברגעים אלו קיים במחסן מלאי של מעל מאתיים וחמישים אלף (!) ספרי ברסלב, מספרי רבינו המקוריים ועד ספרי התלמידים בדורות האחרונים.

כמו כן יש לנו מחסן נוסף, קטן יותר, במדינת קנדה.

כל הספרים הללו מחכים למתנדבים והמפיצים שיבואו ויזכו בהם את עמך בית ישראל...

חמש מדינות

האם אתם זוכים להפיץ לאזורים נוספים? כאמור, אנו זוכים לחלוש על כל מדינות ארצות הברית, אך בנוסף אליהם אנו זוכים להביא את הספרים לכמה מדינות נוספות.

הראשונה היא קנדה שם קיים ריכוז יהודי גדול, ויש לנו שם כאמור אפילו מחסן.

אך בנוסף לקנדה, אנו זוכים לשלוח ספרים למדינות ארגנטינה, מקסיקו,

כמות הספרים הייתה קטנה, וחלק גדול מהספרים היה מהוצאות ישנות. כך גם מוקדי ההפצה בבתי הכנסת של אנ"ש היו קטנים ופעלו כל אחת באופן עצמאי ונפרד זה מזה ובחנויות ספרי הקודש הכלליות לא היה כלל ספרי ברסלב.

ההפצה עד אז עבדה בצורה כזו: היה טנדר של הפצה, שאיתו נסעו כמה מאנ"ש והגיעו בכל פעם לשטיבלאך או בית כנסת מרכזי באחד האזורים החרדיים בארה"ב, שם נפתח שולחן הפצה עם הספרים שהוצעו לעוברים והשבים.

מרכזים את כל ספרי ברסלב באמריקה

כאשר נכנסתי לעסק ההפצה, התמקדתי בכמה כיוונים. קודם כל ריכוזי את הזמנות הספרים מההוצאות בארץ ישראל, כשבמקום שכל בית כנסת של אנ"ש או מפיץ ברחבי ארה"ב יזמינו לבדם את הספרים הנצרכים להם, מה שכמובן מסרבל מאוד מאוד את העניין ומכפיל את העלויות פי כמה - הרי שאנו נזמין כמות גדולה של ספרים בצורה מרוכזת, ומאיתנו יזמין כל הנצרך לכך.

השינוי הזה גם השפיע לטובה שאין מחסור בספרים, מאחר שהכל מרוכז במחסן אחד מסוים, הרי שתמיד יש מלאי מכל הספרים, מה שלא היה כאשר כל אחד החזיק מלאי מצומצם של כמה ספרים בודדים ואם נגמר ספר מסוים היה צריך להמתין זמן רב עד לחידוש המלאי.

ואכן, מאז ב"ה כל מוקדי המכירה ופינות ההפצה בבתי הכנסת מזמינים מאיתנו בצורה מרוכזת את הספרים, ומשפרים במאד את מערך ההפצה שלהם, כשכל זה נעשה בלי כאבי ראש מצידם כשהם צריכים להזמין את הספרים ממוקד שנמצא באותה מדינה בה הם נמצאים, וכמובן שיש לכך השפעה אדירה על המחיר שהוזל דרמטית.

בשלב הבא יציתי קשר עם חברת הפצה גדולה מאוד שמשווקת את ספרי ההוצאות

אליהם לעבודת הקודש לסובב מעיירה לעיירה בשטעטלאך של מרכזי היהדות ברחבי ארה"ב, כשהם מגיעים אף לקנדה הרחוקה.

היה ראוי להזכיר את האברכים הרבים בשמותיהם, אך מדובר ב"ה ברשימה ארוכה מאוד של אברכים ובחורים...

במסעותיהם, הם הביאו את האור שבספרים הקדושים לכל יהודי ויהודי, כשגולת הכותרת היא מכירת ספרי הרבי במחירי הקרן, על יד ציון קודשו של הרה"ק מסאטמאר זיע"א ביום ההילולא.

כאשר הגעתי אני לארה"ב, לפני כשמונה שנים, גיליתי תשתית מאירה של הפצת הספרים - אך מאידך היה ניתן גם לשפר בכמה אופנים את ההפצה. הבנתי שזה בדיוק ר' משה התכוון באומרו 'לעשות טוב' והחלטתי שזה הזמן המתאים להיכנס לזה בכל הכוח.

ראיתי שלמרות ההשקעה העצומה והרצונות הבורערים, הרי שמחסור משאבים

בין הקוויטלאך לעטים. קונטרסי תיקון הכללי בציוני הצדיקים

מכירת הספרים בכניסה לבית החיים ביום ההילולא של הרה"ק מסאטמאר

תחת גשם שוטף, המפיצים עומדים ומזכים יהודים ברכישת הספרים

ההפצת ודפעת ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

2320
haesh-sheli.co.il

שנכנסת לארון הספרים החסידי 'בלי בעיות', וב'קרן' מיוחדים בעניין הזה.

לבד מזאת - חובה לציין את ההדר הרב שיש בספרים, את הדפוס המהודר והמשובח, ואת העיצוב מאיר העיניים.

כמו כן, העובדה שב'קרן' לא ישנים וכל הזמן משקיעים ומחדשים עוד ועוד, ובפרט שכל הזמן זוכים לעוד ועוד מהדורות שונות וספרים חדשים. הציבור נהנה מזה מאוד.

ואגב, אני יודע שהרה"ח ר' משה קרמר שליט"א מחבב מאוד את הספרים שבהוצאת ה'קרן' וידוע שאף התעסק כמה פעמים בהגהות לספרי הקרן.

אנשים פשוט מחפשים!

מה תוכלו לומר למי שחוששים מלעסוק בהפצה?

יש תופעה מעניינת מאוד שאני נפגש איתה הרבה, בפרט בארה"ב.

אתה מדבר עם חסיד ברסלב שיודע איזה אוצר יש לו בידיים וכמה זה יכול להועיל לנשמות ישראל, אבל הוא לא מסוגל לצאת להפיץ.

למה? כי הוא חושש שאנשים לא

רוצים לשמוע על ברסלב ולא אוהבים את ברסלב ועוד חששות מסוג זה.

אבל המציאות שאני פוגש בשטח שוב ושוב היא בדיוק הפוכה. אנשים פשוט רוצים את הספרים! הם פשוט שמחים שאתה בא ומוכר להם את זה.

כאשר אתה רואה את זה באופן בלתי אמצעי, קל להבין שאנשים מחפשים רפואות ואתה צריך רק לזכות להביא להם את זה לידיים...

שיש מאות הזמנות ושלושים מדינות תוך תקופה קצרה

מה מנחה אותך בעניין ההפצה?

אני כל הזמן משתדל לנסות לחשוב מה אנשים מחפשים, ולפעול לפי זה.

אני רוצה להיכנס לראש של ה'לקוחות' "כביכול", של עם ישראל שהספרים יכולים לעזור לו כל כך, ולהבין מה יכול לגרום לאדם להגיע יותר בקלות לרכוש וללמוד בספרים.

שתף אותנו בדוגמא אחת כזו

בתקופה האחרונה זיהיתי את המגמה ההולכת וגוברת בימינו בעולם העסקי: אנשים מחפשים היום נוחות ומהירות, ולכן עסקים רבים החלו לתת שירותים מהירים ונוחים במשלוח עד הבית.

גם אנחנו הצטרפנו למגמה הזו, וכיום ניתן להזמין אצלינו מרחוק בלי לצאת מהבית, אילו ספרי ברסלב שרוצים והכל מגיע במשלוח ישיר עד הבית.

המערך הזה פעיל תקופה קצרה בסך הכל, וכבר נשלחו מעל שש מאות(!) הזמנות. במיפוי קצר שערכנו גילינו שמתוך חמישים מדינות ארה"ב, הגיעו אלינו הזמנות מלמעלה משלושים מהמדינות הללו.

שיש שפות

ספר לנו על משהו שייחודי להפצה שלכם

בין מגוון הספרים שאנו זוכים להפיץ, יש לנו ספרים במגוון שפות. בנוסף לספרים בלשון הקודש כמובן, יש לנו גם ספרים בשפות אידיש, אנגלית, רוסית, צרפתית, וספרדית.

כמו כן יש לנו עניין מיוחד שיהיה 'תיקון הכללי' בקברי הצדיקים בארה"ב. אנו מחדשים בקביעות את מלאי קונטרסי 'תיקון הכללי' בציוני הרה"ק מסאטמאר והרה"ק מריבניץ, כאשר מידי יום נאמרים בציונים הללו מאות פעמים 'תיקון הכללי' בזכות הקונטרסים המונחים שם בקביעות. בימי ערב ראש חודש וימי רצון זה מגיע לסכום של אלפי אמירות של תיקון הכללי.

בנוסף, בימי ההילולא מחלקים קונטרסים של תיקון הכללי לכל המעוניין, כאשר בציון הרה"ק מריבניץ חילקנו ביארצייט האחרון מעל אלפיים קונטרסים ובציון הרה"ק מסאטמאר מעל שלוש אלף.

התביישתי וכעת אני יכול

אילו סיפורים מעניינים היה לכם סביב ההפצה, ומהן תגובות הציבור בעניין ההפצה?

במהלך השנים היו לנו סיפורים רבים ומעניינים סביב ההפצה, היו אפילו גויים שהגיעו וקנו ספרים...

אבל עיקר הסיפורים הם סיפורים המחיים את הנפש, ונותנים כוח למפיצים והמתנדבים להמשיך הלאה.

מאחר שאנו מוכרים בכל פעם במקום אחר, הרי שאנו לא תמיד רואים את הפירות. אבל כעבור תקופה כשפוגשים שוב את אותם יהודים, לפעמים כעבור כמה שנים, אנו זוכים לתגובות מרגשות.

הנה כמה תגובות שחזרות על עצמן: 'קניתי ממכם ספר פלוני במקום פלוני ופלוגי, וזכיתי להתקרב לרבינו'. 'בזכות הספרים שלכם, אני כבר נוסע לאומן חמש שנים'. 'התביישתי ללכת לחנות לחפש ספרי ברסלב, בזכות המכירה שלכם סמוך לבית הכנסת אני יכול לרכוש את הספרים'. כל הזמן אנו שומעים מעוד ועוד שהחיים

חלק מהמחסן הענק המכיל יותר מ-250,000 ספרי ברסלב

שלחם הוארו באור חדש ורבים מהם התקרבו לאורו של רבינו הקדוש.

אברך אף סיפר לנו שהוא זכה להשיא את ביתו לחתן חסיד ברסלב כפי שכסף, ובזכות מה? בזכות ההפצה שלנו! החתן שלו רכש ספר באחת מההפצות שלנו, ומזה הוא התקרב.

הכל שווה

מהן הקשיים שמלווים אתכם במהלך ההפצה?

בגלל שאנו נוסעים ממקום למקום ולא מוכרים במקום מסודר, יש בלאי גדול, וקורה פעמים רבות שספרים נקרעים או ניזוקים.

כמו כן יכול לקרות שבאמצע ההפצה, כאשר מאות ספרים פרושים על השולחן

אב תשפ"ו • הטיפעל • 95

חלק מהשטח האדיר של המחסן הענק לקראת ההכשרה

פרסום בידיש של הארגון בעיתונות החרדית בארה"ב

חמישים דולר? שם אתה משלם בלי להניד עפעף, ומבין שזה התשלום על התמורה שתקבל. נו, לכמה זמן אתה נהנה מהארוחה, לכמה שעות? פה יש לך ספר שתהנה ממנו באופן נצחי! וכי לא תוכל לשלם עליו את חמש עשרה או עשרים הדולר המלאים שהוא עולה?!

לכן מה שאני רוצה לומר זה לשלם בשמחה את המחיר המלא, לעודד ולחזק את המפיץ, ואולי אפילו לשלם לו יותר כדי שיוכל להגדיל את הפעולות שלו.

יהי רצון שנזכה כולנו להתקרב לה' יתברך בזכות ספרי רבינו הנפלאים...

דיברתי עם עוד מפיצים וכולם הדגישו לי את העניין הזה. הם זקוקים לכל שקל כדי להמשיך להחזיק את המפעל הזה. אם המפיץ ייתן כעת הנחות, מהר מאוד הוא יסגור לגמרי את מפעל ההפצה שלו.

אחד המפיצים אמר לי פעם שהוא עונה למי שמבקש הנחה, 'כמה אתה משלם על מנה בשרית במעדניה, ארבעים דולר?

קונטרסי תיקון הכללי בציון הרה"ק מריבניץ

ואם ביכולתם אף יותר מכך!

הסיבה היא פשוטה. בשבילך עוד חמש שקלים לספר זה לא סיפור גדול, אבל בשביל המפיץ זה מאוד מאוד משמעותי.

צריך להבין שהמפיץ מצידו צריך לכסות את העלויות הרבות שיש לו סביב ההפצה, וכאשר הוא נותן הנחות זה גורם לא להפסדים.

אפילו אם אכן מדובר ברווח נקי, הרי שהרווח הזה ילך להגדלת ההפצה, לרכישת ספרים נוספים וכדומה - ולכן לא כדאי לבקש הנחה.

אני יודע שעל ידי ספרי רבינו, יהודים זוכים להתקרב לריבונו של עולם, ולכן אני מפיץ את ספרי ברסלב. אך זה 'אמצעי' לקרב יהודים לה', ולא מטרה בפני עצמה כדי להגדיל את המפלגה אליה אני משתייך...

אני מדגיש בפני השואלים וגם ביני לבין עצמי והחברים להפצה - המטרה שלנו היא לא להפוך משהו לברסלב'ר או אפילו להביא אותו לאומן. אם הוא גם זכה לנסוע לאומן או להתקרב, אשריו ואשרי חלקו, אבל המטרה הפשוטה והישירה היא לקרב לקדוש ברוך הוא.

אם יהודי קנה ספר והיה לו מזה חיזוק בעבודת ה' וקרבתו אפילו פעם אחת, זה היה שווה הכל...

ספר לשמירה וספר ללימוד...

איזה ספר אתה ממליץ למי שאינם מכירים את ברסלב מקרוב ומתעניינים בספרים?

אני ממליץ על 'ליקוטי מוהר"ן' לשמירה, כידוע שרבינו הקדוש הפליג על כוח השמירה של הספר, ובנוסף לכן אני ממליץ לרכוש ספר נוסף, וקל להבנה. כמו שיחות הרה"ק, השתפכות הנפש או ליקוטי תפילות.

הסיבה היא שאם יהודי יתחיל מיד עם ליקוטי מוהר"ן שדורש יותר מאמץ להבנה, הוא יכול להתייאש ולהתרחק מספרי ברסלב. לכן אני מתחיל דווקא עם ספר פשוט וקל להבנה בו כל אחד יכול לגלות בקלות את האור הנעלם הקיים עלי אדמות.

היעדים

מהם היעדים לעתיד?

אנו מתכוונים להרחיב ולהפיץ את בשורת ההזמנה מרחוק כדי שכל יהודי בכל מקום יוכל להזמין ספרים עד הבית בלי טרחה.

כמו כן אנו רוצים מאוד לצאת יותר בתדירות לנסיעות ומכירת הספרים ולהרחיב כמה שאפשר את ההפצה באופנים שונים, אבל לשם כך אנו נדרשים למשאבים כספיים שאין ברשותנו ולוואי שיהיה מי שישכיל להיות חלק בזכות העצומה הזו.

לא לבקש הנחות!

מה תרצה למסור לציבור נקודה ייחודית שנחשפת אליה בתור מפיץ?

אמסור את הפרטים להזמנת ספרים לקוראי הראיון המתגוררים בארה"ב או מי שרוצה לשלוח ספרים לקרובים וכדומה ברחבי ארה"ב:

כתובת האימייל: info@breslevshop.com

מספר הטלפון: 845.418.5532

הכתובת: Alpine Ct Monsey NY 10952 2

ולעצם העניין: יש נקודה שאולי הציבור לא מספיק מודע אליה, אבל חשוב לי מאוד להזכיר אותה.

לפעמים אנשים 'משלנו', חסידי ברסלב שורשיים מבקשים הנחה מהמפיצים, כדי לקבל את הספרים במחיר זול יותר.

ואני רוצה לבקש מעל גבי במה זו: אל תבקשו הנחה! נא ונא שלמו מחיר מלא כפי שהתבקשתם,

הרה"ח ר' משה קרמר בחתימה וקריאת קודש לסיוע בפרויקט הפצת הספרים על ידי הארגון

- מגיע פתאום גשם שוטף וחלק מהספרים נרטבים ומתקלקלים.

כמו כן, כאשר מדובר ב"ה בכזה סדר גודל של הפצה ומכירה, קשה לפעמים להחזיק ראש עם כל חשבונות הכספים מול הוצאות הספרים והמפיצים בכל האזורים והמדינות, והחננויות הרוכשות מאיתנו וכן הלאה.

אבל ב"ה הכל שווה בידיעה שזכינו להאיר את בתינו של רבבות משפחות במגוון מדינות.

אני בכלל לא שגריר של ברסלב

האם אתה נתקל לפעמים בהתנגדות למכירת הספרים, וכיצד אתה מתמודד עם זה?

ב"ה שכפי שאמרתי, אני נפגש בעיקר בביקוש אדיר וצימאון לספרי ברסלב.

אך גם כאשר יש כאלו שלא רואים זאת בעין יפה, אני חוזר בפניהם על נקודה שמלווה אותי לאורך כל ההפצה:

אני לא מסינור של ברסלב. אני לא מחפש להגדיל את החסידות שלי. אני בכלל לא שגריר של ברסלב.

מה כן? אני בכלל מפיץ 'יידישקייט', לא ברסלב.

אברך אף סיפר לנו שהוא זכה להשיא את ביתו לחתן חסיד ברסלב, כפי שכסף, ובזכות מה? בזכות ההפצה שלנו! החתן שלו רכש ספר באחת מההפצות שלנו, ומזה הוא התקרב

מתחברים עכשיו למעורר המפיץ הגדול

ב'נדרים פלוס' קרן רבי ישראל > המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

פרס ראשון 1,000 ₪

זיכוי לבחירה חופשית מכל ספרי 'הקרן'. זוכה אחד

פרס שני 300 ₪

זיכוי לבחירה חופשית מכל ספרי 'הקרן'. חמישה זוכים!

חידון בספרי רבינו הקדוש ותלמידיו

כללי החידון:

מטרת החידון היא שיפתחו את הספרים וילמדו בהם בכלל ובפרט במקורות המצויינים.

לכל שאלה יש רק תשובה אחת נכונה.

אלו שיענו נכונה מתאריך ה' אב ועד ראש חודש אלול יכנסו להגרלה.

את התשובות יש לענות בקו ההפצה החדש שמספרו:

0775268127 שלוחה 5 לאחר בחירת השפה.

ישתתפו בהגרלה על פרס ראשון

אלו שענו נכונה על 9 מתוך השאלות.

ישתתפו בהגרלה על פרס שני

כל אלו שענו נכונה על 7 מתוך השאלות ויותר.

שאלה ה.

היכן בשיחות הר"ן כתוב שאפילו הקטן והפחות ביותר יכול לשוב אל ה' על ידי תורת רבינו?

תשובה

- שיחה נ"א
- שיחה קל"א
- שיחה נ"ז
- שיחה קנ"ב

שאלה ה.

על מה מוהרנ"ת כותב בלקוטי הלכות, הלכות ראש חודש ז' אות נ"ג עד נ"ו 'שעל ידי זה עיקר התיקון'?

תשובה

- עיקר התיקון ע"י ריבוי הספרים
- עיקר התיקון ע"י הנסיעה לצדיק על ראש השנה
- עיקר התיקון ע"י קרוב הנפשות לצדיק
- עיקר התיקון ע"י לימוד ספרי רבינו הקדוש

שאלה ט.

בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן חלק ב' אות מ"ז מפליג ר' אברהם ב"ר נחמן במעלת הדפוס אפילו ביחס ל...?

תשובה

- ביחס להתבודדות
- ביחס ללימוד שולחן ערוך
- ביחס לקיבוץ בראש השנה
- ביחס למצוות צדקה

שאלה ו.

על מה מוזכר באוצר היראה, בערך - ספרים וחידושי תורה, אות ג'. שעל ידו נעשה הפדיון העליון הכולל כל העשרים וארבעה בתי דין?

תשובה

- ע"י ריבוי המתקריבים
- ע"י ריבוי הצדקה לדפוס
- ע"י ריבוי הלומדים
- ע"י ריבוי הספרים

שאלה ג.

מה הברכות שרבי נתן כותב בהלכה זו להם זוכה מי שנותן צדקה להדפוס?

תשובה

- שפע טובה וברכה וכל טוב
- בני חיי ומזוני
- פרנסה ועשירות דקדושה
- רפואה ואריכות ימים

שאלה א.

איזה הלכה המופיעה בליקוטי הלכות מתוך ארבעת התשובות מדברת מעניין הדפסת ספרי הצדיק?

תשובה

- ברכות השחר ד'
- תפילת מנחה א'
- שבת ב'
- קידושין ג'

שאלה י.

למה זוכים על ידי ההדפסה, על פי לקוטי הלכות, הלכות קידושין ג' אות כ' עד כ"ג?

תשובה

- ע"י ההדפסה זוכים להשגחה שלמה
- ע"י ההדפסה זוכים לתיקון הברית
- ע"י ההדפסה זוכים להינצל מאיסורים
- ע"י ההדפסה זוכים אמונת חכמים

שאלה ז.

היכן רבינו כותב שכל אדם צריך להזהר ולהשתדל לעסוק בלדבר עם חברו ביראת שמיים?

תשובה

- בלקוטי מוהר"ן תורה ע"ט אות ג'
- בלקוטי מוהר"ן תורה ס"ב אות ו'
- בלקוטי תניינא תורה ז' אות ד'
- בלקוטי תניינא תורה ז' אות ב'

שאלה ד.

איזה לשון כותב רבי נתן בהלכות תערובות ה' על מעלת עסק קירוב הנפשות לה' יתברך?

תשובה

- הוא הצדקה הגדולה ביותר כי אין עני אלא מן הדעת
- הוא יקר וחשוב יותר מכל העבודות שבועולם
- עיקר כבודו יתברך הוא ע"י קרוב הנפשות הרחוקים לה'
- הוא חובת האדם לדבר עם חברו ביראת שמיים

שאלה ב.

איך מכנה ר' נתן בהלכה זו את מלאכת הדפוס?

תשובה

- ליקוטי אמונה
- ליקוטי נפשות
- צירופי השמות
- תיקון לעוונות

רבי ישראל בער אודסר זצ"ל

ר' יצחק אייזנבאך הי"ו

הספר בין דיונות החול

בחור צעיר מגיע מקליפורניה לביקור בארץ, ואז תופסות אותו מודעות על הילולה אי שם בין החולות. שם הוא מקבל ספר ליד, שפותח עבורו מסכת חיים מאירה

בן ציון ירושלמי

הוא משתייך, אלא פשוט בתמימות, כל אחד קיבל ליד ספר במתנה. לכאורה הם גם מכרו שם מגוון ספרי רבינו, אבל אז לא התענייתי בזה כל כך, ופשוט לקחתי את מה שקיבלתי ליד.

נהייתי מאוד מקבלת הפנים הזו, ונכנסתי למערה הנמוכה כדי להעתיק בתפילה, ולאחר מכן חזרתי לשיבה.

עולם חדש של חסיד מופלא

במהלך הימים הבאים התחלתי לקרוא בספר שקיבלתי. זה היה ספר בשם 'שמע ישראל' - המספר את סיפור חייו של החסיד

ה מ ו פ ל א
ר' ישראל
ב ע ר
א ו ד ס ר

ר' שמעון טייכנר

זצוק"ל.

מעמוד לעמוד נדלקתי באישו של ר' ישראל בער. גיליתי עולם מופלא של עבודת ה' ללא סיג. קראתי בשקיקה על התעניות של ר' ישראל בער והעבודת ה' שלו, הסיגופים שהיה עורך בצעירותו, העניות העצומה עימה התמודד וכן הלאה. במיוחד תפס אותי התיאור המתוק שר' ישראל בער מספר שבילדותו הוא ואחיו היו מקבלים מאמם פרוסת לחם עם שלושה טיפות שמן זית, וכאשר ביקש פעם טיפה אחת נוספת אמו אמרה לו שאם תביא לו לא יישאר שמן לשבת... אך גם את הטיפה הזו שר' ישראל בער ביקש הוא כלל לא ביקש עבור עצמו אלא עבור חבר עני שגם את זה לא היה לו...

לא סיימתי את הספר ביום אחד, אבל מיום ליום נמשכתי אליו יותר ויותר... התפלאתי לגלות את עולמו המופלא של ר' ישראל בער, כמה עבודת ה' היה באיש הזה, כמה עבודה של מידת החסד, ועוד ועוד.

כך גם הסיפורים עם הרדיפות הנוראות שעבר, שלמרות הכל לא הצליחו להזיז אותו מלאחוז בעץ החיים. והקשר המופלא שלו עם ר' ישראל בער קרדונר.

כך גם את האמונה האיתנה שלו בדברי רבינו בענייני רפואה, שרבינו אמר שרופא שאומר לא ללכת למקווה אינו דוקטור, ור' ישראל בער אכן הלך פעם לטבול במעיין למרות שהרופא ציווה עליו לא ללכת למקווה, באמונתו האיתנה ברבינו הקדוש.

לאורך כל הספר ראיתי שוב ושוב כמה התורה הקדושה הייתה אצל ר' ישראל בער ראשונה במעלה, כמה עבודת ה' ודברי רבינו הקדוש היו חשובים לו מכל.

כמוכן שמלקרוא ספר אחד לא הופכים בבת אחת לחסיד ברסלב, אך הניצוץ שכבר נדלק אצלי סרב לדעוך, ובמשפחה החלו לצחוק עליי... למען האמת להורים שלי זה לא הפריע כלל, אבל שאר בני המשפחה כן ניסו לזלזל או להפריע.

ההתקרבות בבני ברק

בהמשך עברתי ללמוד בישיבה בעיר בני ברק. בישיבה לא נתנו לנסוע לאומן, ולמדתי שם שלוש שנים בלי

לנסוע לרבינו. לא היו לי כמעט ספרי רבינו, אבל שמות הצדיקים המסוגל לשבר הטבע כדברי רבינו היה לי תמיד בכיס, וההתקשרות שלי לרבינו הייתה 'על אש נמוכה' כמו שאומרים.

כולם ידעו שאני קשור לברסלב, אבל זה היה באופן זעיר...

ואז הגיע לישיבה בחור שהתקרב לרבינו ובשל כך נזרק מהישיבה בה למד והגיע ללמוד בישיבה שלי. אני מרגיש שזה היה בהשגחה פרטית מיוחדת עבורי, שכן הבחור הזה כבר עבר את מסכת ה'מה יאמרו הבריות' ואמר מידי יום תיקון הכללי בהיכל הישיבה בלי להתחשב במה יגידו...

התחברתי אליו והוא סיפר לי על חבורה של בחורי ברסלב, שהתקיימה בקביעות בהיכל בית המדרש הגדול 'כולל ברסלב' ברחוב אלשיך בעיר.

החבורה הזו נועדה לכלל בחורי אנ"ש בעיר שלומדים בישיבות כלליות

בברסלב מצאתי שילוב נדיר של שמירה על ההלכה בהקפדה יתירה ובלי לזוז מקוצו של יו"ד מצד אחד, וחייבור פנימי לעבודת ה' מצד שני. אני מרגיש שזה אחד הנושאים שגורם למקורבים רבים מחצרות החסידות להגיע לרבינו, החייבור המופלא והבלתי נפרד בין שמירת ההלכה ללא פשרות מצד אחד לבין העבודת ה' הפנימית מהצד השני. רבינו הרי כבר אמר שאפשר לקמט את ספרו, אך לא לקמט שום סעיף קטן בשולחן ערוך, וזה מה שתפס אותי.

עדיין לא היית באומן?!

בנוסף לחבורה ב'כולל ברסלב' היה גם סמוך לישיבה בה למדתי שיעור קבוע של אחד מאנ"ש עם כמה משתתפים קבועים, ופעם עלה העניין של הנסיעה לרבינו. אמרתי שאני כבר זוכה לדעת מהרבי שלוש שנים, אבל בינתיים לא יצא לי לנסוע לאומן. מוסר השיעור ממש תמה על כך, 'שלוש שנים אתה יודע מרבינו, ועדיין לא היית באומן?!'

כך גם שאר המשתתפים בשיעור התחילו לעודד אותי שכדאי לי לנסוע לראש השנה באומן, וטענתם בפייהם: מי יכול לדעת מה יולד יום, ומתי יום

שאינם מיועדות בדווקא לחסידי ברסלב כדי להתחזק בתורות רבינו הקדוש ועצותיו, וכך מצאתי את עצמי משתתף שם בקביעות ונמשך מאוד לחבורה הזו.

החבורה התקיימה פעם בשבוע בהשתתפות הרב החסיד ר' אברהם יצחק כרמל זצ"ל, ואז התחלתי לקנות באמת את ענייניו של רבינו הקדוש לעומק.

השילוב הנדיר

אבא שלי אהב ללכת לציון 'שמעון הצדיק' בירושלים. בתחילת ההתקרבות

קבר ראובן בן יעקב

עם זה משהו ממש. המשפחה ניסתה להפריע ולזלזל, אך ההורים מצידם לא אמרו כלום, ורק חיכו לראות כיצד יפול דבר.

וברוך ה' שגם כאשר זה הגיע לשלב ה'למעשה' לנסוע לאומן, ההורים לא התנגדו.

באופן כללי, ההתנגדות שיש בקרב כאלו הרואים משהו קרוב להם המתקרב מעט לברסלב נובעת מהחשש שהוא "יילכד במלכודת"... כולם יודעים שכאשר משהו באמת נכנס לברסלב, הוא כבר לא יוצא משם... לכן, כאשר רואים משהו שרק מגשש מעט סביב עניינו של רבינו הקדוש מנסים מיד לזלזל בו ולהרחיק אותו ולייצר אצלו דחייה מברסלב.

אבל ב"ה שאחרי תקופה שהתקרבת לרבינו באופן רשמי, כשכולם כבר הבינו שאני 'פנים', הפסיקו להפריע לי. כולם מבינים שיש גבול כמה אפשר לצחוק, ובשלב מסוים מקבלים את זה אצל כל מקורב שהוא, שזהו - האדם הזה מקורב לברסלב וכמה שתצחק ותזלזל זה לא יעזור לך...

נתפסתי בשק

בישיבה בה למדתי, למרות שהיא ישיבה חסידית, הנסיעה לאומן הייתה נושא שאסור להזכיר, וכך מצאתי את עצמי בישיבת ברסלב 'אור הנחל' בהוד השרון. הרה"ח ר' שמעון טייכנר היה מגיע למסור שיעורים שנים רבות.

נהייתי מאוד בישיבה בה נשמע דבר רבינו ברמה, והתחלתי גם לחפש הזדמנויות ללכת לבית מדרשינו הגדול במאה שערים בירושלים לפגוש את אנ"ש. בשבתות בהם לא הייתה ישיבה או כאשר משפחתי הייתה מגיעה לארץ, הייתי מוצא את עצמי בירושלים, ב'שול' ומתענג עם אנ"ש על תורות רבינו הקדוש.

כולו רוחניות

מה תפס אותך בספר 'שמע ישראל'? מקורבים רבים התקרבו מספרי התחזקות כמו משיבת נפש או מספרי התעוררות כמו ליקוטי תפילות, אבל כאן זה בסך הכל סיפור חיים. אמנם מרתק ומעורר מאוד, אך לא ספר לימוד?

הספר "שמע ישראל"

האמת היא שמה שתפס אותי כל כך חזק, וגרם בסופו של דבר לכל ההתקרבות שלי לרבינו הקדוש, היה דווקא סיפור החיים הזה.

חוץ מהנקודות הבוערות בעבודת ה' שתיארתי למעלה, יש גם נקודה בספר שתפסה אותי בצורה בלתי רגילה.

יש סיפורי חיים רבים בעולם. אנשים מספרים איך הגיעו לאן שהגיעו, וגם כאשר מדובר בעבודת ה' אנשים מספרים לפעמים על חיי גשמיות שקיבלו תפנית וכדומה. מה שתפס אותי אצל ר' ישראל בער זה העובדה המופלאה שמגיל קטן הבן אדם פשוט היה מחובר רק לרוחניות.

מקטנותו ועד יומו האחרון ר' ישראל בער היה גוש של רוחניות. אתה לא רואה בכל הספר אפילו הנאה אחת. רק רדיפות הוא עבר, ובכל הזמן הזה לא הסכים לוותר על העונג הרוחני שרבינו הקדוש העניק לו.

כבר בתור ילד רואים איזה נשמה גבוהה הייתה לר' ישראל בער. בדורינו קשה מאוד לראות עבודת ה' אצל ילד. אם רוצים לעודד אותו, נותנים לו 'פעקלע' או איזה ממתק ואז הוא לומד משניות. אם אין ממתק הוא יעדיף להסתובב עם האופניים בשכונה. ולכן, לראות תמונת חיים של אדם מופלא שכזה שעובד את הקב"ה ללא תמורה, כל כולו עבור קודשא בריך הוא, זה מה שתפס אותי כל כך.

חיבור מיוחד

לפני שהתיישבנו לשיחה, שמנו לב שאתה אחראי על ארון ה'הפצה' כאן בבית הכנסת. האם יש לך חיבור מיוחד עם העניין

של הפצת הספרים?

הפצה זה עניין מיוחד... היום כל אחד עושה הפצה, גם לא חסידי ברסלב. רק שכל אחד מפיץ את מה שיש לו להפיץ...

כשהייתי בחו"ל הורגלתי לראות סוג אחד של הפצה. אנשים היו מגיעים לבית הכנסת, שמים על השולחן חוברות או עלונים עם המסרים שחשוב להם להעביר, והולכים הלאה. הבן אדם שמגיע שני דקות אחר כך ורואה חומר מודפס על השולחן, לא יודע מאיפה זה בא ומי שם את זה...

כאן בארץ, אצל מפיצי ספרי רבינו, גיליתי הפצה מסוג חדש. לא להניח על השולחן וללכת הלאה, אלא הפצה מיד ליד, לתת ליהודי ספר ביד עם חיוך. בתור מחוות ידידות, לא סתם להניח על שולחן בלי להכיר אף אחד. ולכן יש לזה הצלחה גדולה כל כך, כשבן אדם רואה מי נותן לו את הספר, הוא מחשיב את זה וזה מחלחל.

ר' ישראל קרדונר חי חיים קצרים, אך הוא זכה להפיץ כל כך הרבה. הוא הדפיס כל כך הרבה ספרי רבינו, ואת ספריו המעוררים של ר' אלתר טפליקער ועוד, והוא מהווה אצלי מודל לחיקוי. כמו כן אחד העובדות המעוררות ביותר שקשורות לר' ישראל קרדונר היא

שהוא שמח כל כך כשיצא מן העולם 'עם זקן ופאות' כלשוננו. זה הרי שמירה בעולם העליון, והלוואי שנזכה להעריך את הזקן והפאות שאנו זוכים להיות מעוטרים בהם.

פעם זכיתי להיות יותר עסוק בהפצה, והלכתי לקברי צדיקים כדי לבשר לעם ישראל את בשורת הגאולה ולספר להם על ספריו המאירים ועצותיו הבהירות של רבינו הקדוש ותלמידיו.

לאחרונה אני פחות מגיע להתעסק בזה בקביעות, אך לפחות כאן בבית הכנסת אני זוכה להיות הממונה על העניין הזה, וארון ההפצה, לפתוח את הארון למי שצריך לקנות ספר, ולהיות תמיד עסוק סביב רבינו. אני זוכה גם מפעם לפעם להתחדש ולצאת לספר לעוד יהודים על הספרים הנפלאים ולחבר אותם לתורת ברסלב המאירה.

אל תחשוב רק על עצמך!

ההרגש שלי בהפצה, זה שלא מספיק שאתה חושב על עצמך, ומרוצה מזה שמצאת מקום מושלם בו גם מחוברים בפנימיות לעבודת ה', וגם מקיימים את

השולחן ערוך בלי התחכמויות... אלא צריך לחשוב על עוד יהודים, על עוד נשמות שהגיעו לעולם ומצפות לתיקון.

יש כאלו שזוכים להפיץ את דבר רבינו הקדוש בתוככי ישיבות ובתי כנסת, וזה סוג אחד של הפצה אשריהם ואשרי חלקם. ויש כאלו שבכוחם לעשות דוקא את זה מסיבות ושיקולים שונים.

אבל מאידך, יש אנשים שנמצאים בחוץ, הם אפילו לא נכנסים להיכלי הישיבות ובתי הכנסת, והם לא יודעים בכלל את ההבדל בין חושך לאור, בין יום ללילה.

כשמגיעים ליהודי כזה עם חיוך, שואלים אותו 'מה נשמע? איך החיים?' ואז מספרים לו בנעימות 'הנה, קח ספר מאיר, פה תמצא את רבינו, הוא דיבר על לא להתייאש בשום מצב', אתה פשוט זכית להחיות אותו. גם אם הוא בן חמישים, הוא מתחיל לחיות כמו בריה חדשה.

הלוואי שנזכה לבשר את הבשורה העצומה המונחת בתורת רבינו הקדוש, כל אחד לפי היכולות שלו אם במעגל הקרוב אליו, בהיכלי התורה, ואם לציבור הצמא המחכה לטללי תחיה.

אשרינו שזכינו!

שנים השתוקקת?

עכשיו יש לך הזדמנות!

מתחברים עכשיו למערך 'המפיץ הגדול!'
בינודים פלוס! קרן רבי ישראל - המפיץ הגדול
או בקו ההפצה החדש: 077.526.8127

המפיץ הגדול! זה אתה!
מנפצים את הבושה. מתחדשים בהפצה!

פרויקט 'המפיץ'

הבה"ח משה זאב ב"ר נחמן הורביץ שיחי'
מקים פרויקט "המפיץ"

עוד ועוד ספרים בדרך להחיות יהודים

של נקודת הפצה מרכזית בכולל חצות של ר' יהושע מאיר דויטש הי"ו בביתר עילית.

ובזה אנו פונים לבעלי עסקים וחנויות מאנ"ש ללמוד ממנו "לעובדא ולמעשה" ולפנות אלינו על מנת לפתוח אצלם גם כן ארונות הפצה של ספרי רבינו הקדוש, ותהא זו זכות גדולה עבורם!

איך אפשר ליצור אתכם קשר?

כל מה שנדרש זה לחייג לטל':

058-328-1481

או במייל: 3281481@gmail.com

וכן בנדירים פלוס בחיפוש 'המפיץ',

או 'האש שלי' בפנייה לגבאי.

בחנויות, עסקים, בתי כנסת, ושטיבלאך, להקים ארונות קטנות של הפצה, ולהנגיש לכל אחד את היכולת להפיץ במקום שבו הוא נמצא.

לדוגמא, רק לאחרונה פנה אלינו "הנחשון הראשון" בעל מכולת מאנ"ש בבני ברק, שביקש להקים ארון הפצה של ספרי רבינו, ושימכר אצלו במכולת, כמו מוצרי יסוד בסיסיים, והוא מעוניין להפיץ אותם ללא רווח כלל, אלא במחיר שרכש אותם נטו, אשרי לו!

ברוך השם בתוך תקופה דאגנו לו לארונות, ושינוע של ספרים, כך שב"ה אפשר כבר לרכוש אצלו ספרים.

הכתובת: רחוב רבאשי 3 בבני ברק.

וכן ממש כעת אנחנו בתהליך הקמה

הספרים. ולכן יכולים לפנות אלינו בעניין ונשתדל לסייע ולעזור בלנ"ד.

מי מתפעל לך את העמדות?

בכל בית כנסת כמה אברכים בקהילה או בכולל, שמבינים ורוצים לזכות בזכות הגדולה ומתנדבים לך, אשרי חלקם!

יש משהו שאפשר לעזור ולחזק?

כן בוודאי.

יש צורך גדול לעזרה בשינוע את הספרים, וכן בשינוע הארונות.

וכן אפשר לעזור ולסבסד את הספרים, ולהשתתף בעלויות התפעול הגדולות.

אגב, כל שותף מעל 52 ₪ ומעלה יתפללו עליו ויזכירו אותו בציון רבינו הקדוש באומן, וכן בציון הרשב"י במירון.

סיפור שנותן לנו כה להמשיך בפעילות הברוכה?

בהרבה מקומות כשבאתי להקים ארון הפצה, אמרו לי "עזוב לא ילך לך!", כבר כמה שנים ניסו ולא הצליחו!," ודווקא במקומות אלו הייתה הרבה הצלחה, וזה נתן לי הרבה חיזוק לא להתייאש, אדרבא להתגבר, ולעשות עוד ארונות הפצה, בכל מקום בלי להישבר.

רבינו כבר שאין שום יאוש בעולם כלל.

מה התוכניות שלכם קדימה? חושבים בגדול?

כאמור יצאנו עכשיו בפרויקט הפצה

הביקוש גדול, וארון אחד כבר לא מספיק...

עמדת 'המפיץ' בחנות מכולת, כאן תוכלו לרכוש מזון לוגי, ומזון לנשמה...

מגוון אדיר של ספרים, מוכן להחיות נפשות צמאות

ספר לנו על הפרויקט שנקרא 'המפיץ'?

הפרויקט הוא ארונות הפצה בבתי כנסיות וחנויות ועסקים והקמת דוכנים בהילולות ובאירועים,

המפיץ זה סופי תיבות של שמו של סבא שלי המפיץ הגדול ר' עמרם יוסף הלוי הורביץ זצ"ל נכדם חביבם של העובדים חשובי וזקני אנ"ש בדור הקודם ה"ה הרה"ח ר' ישראל בער אודסר זצ"ל והרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל, והוא היה המייסד והמקים של "הקרן".

שם המפיץ וסופי תיבות הנ"ל זה רעיון של אבי מורי ר' נחמן שליט"א בנו של ר' עמרם זצ"ל.

כמה זמן קיים כבר הפרויקט?

כשמונה שנים בערך.

איך עלה הרעיון המבורך?

ראיתי ארונות הפצה קטנה באחד מבתי הכנסת של אנ"ש, ואז עלה לי הרעיון להקים ארון הפצה גם בבית הכנסת שבו אני מתפלל. פניתי לגבאי והוא שמח מאוד על הרעיון, ולא רק שאישר לי אלא הוא קם מעצמו ומימן את עלות הארון, וגם תרם את הספרים עצמם (המלאי הראשוני), וטרח לסדר מקום בולט לארון ההפצה.

זה שהוא נרתם לעניין לסייע ולסדר את כל הדרוש נתן לי את הדחיפה לעסוק בהפצה הלאה יותר ויותר.

(הגבאי רבי יחיאל יהודה זצ"ל ב"ר בצלאל ברוך שילחט"א פרידמן. שזכות ההפצה תהיה גם לעילוי נשמתו)

נקודת הפצה של 'המפיץ' בבית כנסת של אנ"ש

כמה שנים אח"כ עברנו דירה וישר עלה הרעיון להקים גם בבית הכנסת שם ארון הפצה, וב"ה הצלחנו בזה גם כן.

אחרי שהיו לי כבר שתי ארונות הפצה, עלה בליבי רעיון להקים עוד ארון הפצה בבית הכנסת שלידי הישיבה בה אני לומד.

ומאז הצטרף אלי הרב יוסף הלל ליס הי"ו אשר נרתם לעניין ההפצה, בהקמת ארונות חדשים ובשינוע הספרים והקמת דוכנים בהילולות ובאירועים והתחלתנו להרחיב את הפעילות ולהקים ארונות הפצה

בפריסה ארצית: בבית שמש, בירושלים, בביתר עילית, בצפת ובבני ברק, ועוד היד נטויה בסייעתא דשמיא.

היכן עיקר הפעילות כיום?

בביתר עילית בבית הכנסת עטרת הנחל.

בירושלים בבית הכנסת אור אברהם, הרחבנו את ההפצה בקומת כניסה, עם מבחר רב של ספרי רבינו.

ואנו מרחיבים בעוד מקומות.

כמה ארונות התווספו בשנה האחרונה?

ארבע ארונות מתוך כעשר ב"ה.

מי שרוצה להקים ארונות הפצה באזור מגוריו מה עליו לעשות?

לאחרונה השקנו בשיתוף עם "קרן רבי ישראל" מיזם שבו כל אחד יוכל למקם ארונות קטנה של המפיץ בחנות או בעסק, ואפילו בחדר מדרגות, והוא ישלם רק את עלות המלאי הראשוני של

אני מזהיר אתכם שעסקכם יהיה להדפיס את הספרים, שיתקיים 'פועו מעינותיך חוצה', שתהיו חזקים בזה בממוץ ובמצון ובטרחת!

(עלים לתרופה, מכתב החסתלקות)

רשימת מעודכנת לפי מסודר הא"ב

אומץ
ספרי הקרן בחנות בכיכר פושקינה.

אילה
משפחת זוהר - 0525860909

אלעד
בית הכנסת היכל הצדיק רחוב רשב"ם.

כולל ברסלב, רחוב רבי פנחס בן יאיר 27 הרב יונה - 0533111169
נתן נצח - 0548411437

רונן אהרן - 0504100534
ליאור כהן - 0523313226

אשדוד

ביהמ"ד אש תמיד, רחוב רבי מאיר בעל הנס 44, רובע ז'.
--

חנות ירקות 'פירות גינוסר' רחוב חלפתא 7 (מאחורי הבניין) רובע ז' (ספרי כיס בלבד)

ישראל נתן יעקב - 0545603211
שלום נתן לוי - 0529083144
משה אלימלך - 0504100572

אשקלון
הרב יעקב - 0506833653
ישראל נתן יעקב - 0545603211
שלום נתן לוי - 0529083144
משה אלימלך - 0504100572

בית שמש
ר' שלמה פרקוביץ - 055-67-30003

בית הכנסת אנשי הצדיק רחוב אבא שאול 3 (קנה בושם - חפציבה)
בית הכנסת תמימי דרך רחוב בן איש חי 64 (קנה בושם - חפציבה)
בית הכנסת אור הנחל - רחוב רבי יהושע

מוקדי ההפצה

של קרן ר' ישראל דב אודסר זצ"ל

(רשימה חלקית)

כאן תוכלו להחיות את נפשכם בספרי ברסלב המאירים והמחיים כל נפש << חפשו את הנקודה הקרובה לביתכם!

רחוב פחד יצחק
כולל חצות של הרב דוויטש רחוב כנסת יחזקאל
הבה"ח משה זאב הורביץ - 0583281481

בני ברק:
חנות וספריית ברסלב רחוב רבי עקיבא 40 נחמן לוי - 0527653662
בית הכנסת משיבת נפש - רחוב חזון איש

בת עין / גוש עציון
טל מנחם - 0587872516
שמואל וייס - 0547958585
גבעת זאב
טל ניסים - 0548415407

דרום (כל אזור הדרום)
משה אלימלך - 0504100572

הוד השרון
בית הכנסת אפיקי הנחל - מעייני 7 חן יעקב - 0503754335

חברון
יהודי מאיר - 0556832352
משפחת זוהר - 0525860909

חדרה
ליעד חנן פרץ - 0584148706
צחי סנה - 0506678918

חיפה והקריות
עידן ישראל - 0527049118
בית הכנסת ברסלב (קרית שמואל) קדושי השואה 13
דוד לוי - 0527635865

חריש
חנות הפצה 'הקרן' - שדרות דרך ארץ 42
אלעזר כנרתי - 0583248135
בנימין בן דוד - 0556791480
אלעד אלון - 0545464071
גיא נועם קיסר - 0542271003
איתמר שחר עוזרי - 0528220513
משה נחמן הירש - 0546888584
יאיר שיש - 0505877729

טבריה
דוד סימון - 0585223334

ירושלים

חנות ברסלב רחוב מאה שערים פינת סלנט. (מתחת ל"שול")
--

חנות עין יעקב מול השטיבלאך מאה שערים. (בתוך השוק)

מאה שערים מחסן ראשי - רחוב החרש 5. (ברחוב מול בנות ירושלים)
בית מדרשינו הגדול (ה'שול' מא"ש)
מאה שערים פינת סלנט
אריה ג'וסף - 0534145684

בית הכנסת אור אברהם (במדרגות למעלה) רחוב גבעת משה 8

בית הכנסת "הצריף" (קטמון) - 0545344431
בית הכנסת בית רבינו (גילה) - רחוב השיש

בית הכנסת ברסלב (קהילה) - רחוב חבשוש
בית הכנסת ברסלב נועם ה'
רחוב אביתר הכהן 9
ר' וועלוול שווארץ - 0504187730

ראובן כלאתי - 0515230110
קרית משה וגבעת שאול דגל ראובן 3

שלום נתן שליסל - 0583214878
כולל מנחת יוסף רחוב אגריפס 92

אוריאל מלכה - 0539236332
קראוון הפצה בהר המנוחות מעל קברו של ר' ישראל בער אודסר זצ"ל.
שמחה גור אריה - 0548441574
מקור ברוך / זכרון משה - ירושלים
אליאור יצחקי - 0524218716

בית הכנסת ברסלב החזיקו רחוב יוסף בן מתתיהו 10
אלישיב דורי - 0586603800
הלל איצקוביץ' - 0583270227
רונן אמיר - 0528529848

כפר סבא
ישי בועז - 0585544148

מבשרת ציון / הקסטל
ינון רחמים - 054-574-7250

מודיעין (כל האזור)
שגיא שמעון - 0504190108

מודיעין עילית
בית הכנסת ברכת הנחל 'הקלויז' (ברכפלד) רחוב רשב"י 21 כניסה א'
נחמן פרץ (קרית ספר) - 0533144152

מירון
אורי אליאב - 0504100530
גיל נחמן בק - 0537929384
מרדכי אפטא - 0543293293
ישעיה שמחה - 0583264148

נוף הגליל – הר יונה
בית הכנסת ברסלב רחוב הרב שטיינמן
שמילי הורביץ - 0527693110

נהריה
בן סירי - 0542831544

נתניה
ליעד חנן פרץ - 0584148706

נתיבות
נחמן בזל - 055-6783845

עמנואל
אביחי סינואני - 0529578189

עפולה
שניאור זלמן - 0509793556

פתח תקווה
נתן ארץ - 053-623-1406

נתן שמחה פרנקו - 0559332737

צפת
בית הכנסת אור הצדיק לוחמי הגטאות 41

בית הכנסת ברסלב פאר הנצח רחוב צה"ל 7

בית הכנסת ברסלב איחוד האברכים רחוב הרצל - במקלט מול המקווה
--

בית הכנסת ברסלב הבעל תפילה שכונת גני הדר 0584920138

בית הכנסת היכל מוהר"ן (הרב ג'אן) רחוב האצ"ל 122

אהרון פפנהיים - 0533142026
גיל נחמן - 0537929384
אריאל עציון - 0528413011

ארון בבית (רק ספרי כיס) הרצל 20 כניסה ג' דירה 3

משה ברוך ימיני - 0548529968

קרית גת
עידן - 0526544268
נחמן - 0559403693

רחובות
משה אלימלך - 0504100572

רמת גן
חנות הפצה של 'הקרן' יעקב כהן - 0525498970
עמרם שושן - 0502232094

ראש העין
שי בועז - 0585544148

קדומים / שמורון
צבי הירש טורגוביцקי - 0587921235
יוסף מיכאל לביא - 0502773674

שומרון
כפיר בצלאל - 0524742804

שילה / דרום השומרון
בית המדרש בית רבינו רפאל חי - 0525208970

אתה זוכה לנהל ארון הפצה של ספרי ברסלב שאינו מופיע ברשימה?

נשמח לעדכן את המוקד שאתה מפעיל ברשימה הבאה!

עדכן אותנו כעת, לזיכוי הרבים! בטלפון 0556738924

אין עדיין מוקד הפצה באזור מגוריך והינך מעוניין לזכות לפתוח מוקד הפצה להחיות עם רב?

השאר הודעה ב'קו ההפצה' החדש: 0775268127 (שלוחה 3)

ובס"ד תקבל סיוע ראשוני בכדי להגדיל תורה ולהאדירה!

מעל 30 שנות פעילות והפצה של מליוני ספרי רביה"ק ותלמידיו בארץ ובעולם

הדפסה משובחת שנשמרת לשנים רבות	נייר מובחר נוח לקריאה	מוגה ומדוקדק ביגיעה עצומה	עימוד מוקפד מאיר עיניים
--	---	---	---

2320* | בחנויות המובחרות

צמאון למעין הנובע

ראיון מעגני שקנמנו עם נחמן הצעיר, בנו של מפיץ מהעיר צפת תבנה ותכונן

ללקוחות שקונים ספרים ולנודא שלא חסרים ספרים. כמו כן, הוא עומד בקשר עם מפיצים רבים בכל רחבי הארץ, שעוזרים מאד זה לזה ונאמנים בהדדיות לחזק את ענף ההפצה בכל הארץ.

איזה ספרים נמכרים הכי טובים?

ילדים אוהבים לקנות: ספר המדות לילדנו עם הציורים המרהיבים של הצייר יוני גרינשטיין, והסטים של הספורים כמו "רבנו הקדוש" על חיי רבנו עם תמונות, והסט "בעקבות הבעל שם טוב", ספר המדות קטן וספורי מעשיות מהדורת פיס, וגם תקון הכללי בכל מיני מהדורות. יש ילדים שמאד אוהבים את ה"לקוטי תפלות לזמני השנה", תתפלא לשמע, אבל אפילו "לקוטי מוהר"ן המחלק' קונים הרבה ילדים, יש גם ילדים שקונים אפילו לקוטי הלכות! בתלמודי התורה המקומיים בצפת לומדים הרבה ילדי ברסלב והם באים לקנות הרבה.

למשל מתנות לבחורי בר-מצוה קונים מאד הרבה, כמו ספרי "משיבת נפש", או "התלמיד הגדול, על רבי נתן" או "תולדות שמואל על החסיד רבי שמואל העשיל פרידמן מתלמידי רבי אברהם בן רבי נחמן זצ"ל" וכדומה.

האם רק חסידים קונים ספרים?

דווקא מגיעים כל מיני סוגים של יהודים, אפילו חסידיים, הם יכולים לקנות ספרים כגון: לקוטי מוהר"ן עם מפרשים, חמש עם לקוטי הלכות, לקוטי עצות, העקר חשוב להם שזה לא יראה כמו ספר צבעוני מוזר, אלא עם כריכה תורנית יפה. יש היום ברוך השם ספרים יפים מאד שנראים כמו הספרים החסידיים הרגילים.

שלוש נחמן, האם תוכל לספר לנו קצת על עצמך ועל ההפצה של אביך? שמי נחמן ש. אני בן עשר, וגר בצפת. שם אבי זכה לפתח 'מרכז הפצה' להפצת הספרים הקדושים של הרבי ותלמידיו.

אני וביצד אבי הנהיגו את ההפצה?

בחרף תש"פ הוא פתח במסירות את מרכז ההפצה, בזמן מגפת הקורונה. באותו זמן הוא הבין שיש לכוון צורך גדול מאד, והיה חשוב לו מאד להפיץ חיות באנשים. במיוחד לאור העבודה שבגליל לא היתה אז הפצה חזקה כל כך כפי שיש היום ברוך השם.

מהו הישג אביך בהפצה?

בעקרון, עבודתו היא בדיוק כמו בחנות רגילה (ההבדל היחיד הוא שזה לא מניב רווח כספי... וזו עבודת קדש). עליו להזמין את הספרים, לקבל אותם, לשנע אותם ממקום למקום ומעיר לעיר, לתת שירות

נחמן אברהם - ראיון אישי - הקופה בשנה הכי ארוכה?

ביום ההלולא של רבי נתן הכי עמוס. יש אז מכירה ענקית ומגיעים מכל אזור הצפון! פעם אחת אפילו הגיע יהודי מנתיבות!! שנמצאת בדרום הארץ. לכבוד ההלולא המחירים זולים ביותר, הן עבור בתי ספר ובתי כנסת והן עבור אנשים פרטיים, כך שמשתלם לנסע גם מרחוק מאד.

נשמח אם תספר לנו על הקריירה שלך בהפצה?

בדיוק היה השנה ביום ההלולא של רבי נתן. לאחר יום עמוס של הפצה להמונים שרכשו ספרים, נגשו כמה חברים של אבי והתלוצצו מעט, באמרו שהוא צריך להביא משאית של "ברניקס" (רכב משרון להעברת כספים לבנקים) כדי שיוכל לקחת הביתה את שקי הכסף הרבים שהרוויח כביכול ביריד!

אבי שתק ולא ענה, פיון שידע בלבו שלא רק שאינו יכול לקנות דירה בכסף הזה, אלא שהוא זקוק לסיעתא דשמיא גדולה כדי לא לשקע בחובות; זאת משום שהוא מוסיף אחוז רוח קטן מאד על הספרים, רק כדי לכסות מעט את הוצאות הדלק של הרכב ונזקים שקורה מדי פעם לספרים בעת טלטולם ממקום למקום...

והנה, אבי מתכונן לצאת מהמוקד הפצה, כשמולו מופיע אדם חילוני, מחברת "ברניקס"!!! הוא מחזיק את ידו על הרוכה ושואל "איפה משה מההפצה?", כשהוא מתכוון לאבא שלי.

אבא עונה לו: "זה אני! במה אוכל לעזור לך?" "חבר שלי מכפר ורדים שלח אותי אליך כדי לקנות עבורו ספר מספרים".

אוקיי, אין בעיה. אבי נותן לו את הספר ושואל אותו: "ומה אתה?"

"אני לא צריך! הכל בסדר!" עונה האיש מהברניקס. אבל אבי לא מוותר ואומר לו: "אתה יודע, בדיוק כפי שהגוף יכול להעזר בטפול (תרפיה), כך גם הנשמה

שלך יכולה להעזר בטפול טוב. קנה את אחד הספרים, זה טפול מצוי!!"

האיש מהברניקס שמע את דבריו האמתיים שיצאו מלבו של אבא בתמימות שאל מיד: "נו נו, מתוך כל כך הרבה ספרים, מה טוב עבורי?"

"משיבת נפש מתאים מאד", ענה אבי בחיוך.

העסקה נחתמה, והאדם החילוני נסע לביתו עם ה"משיבת נפש" במשאית הברניקס (כנראה שבאמת היה צורך בברניקס כדי לקחת הביתה סחורה יקרה כל כך...).

לאחר מספר חדשים מגיע יהודי עם כפה, בעל חזות יהודית עדינה, ומבקש לקנות כמה ספרים. אבי פתח אותו בשיחה, ולאחר חלופי דברים קצרים זהה שזהו נהג הברניקס שקנה את הספר הקדוש "משיבת נפש" לא מזמן!

כן, זה מה שדף אחד של הרבי הקדוש יכול לעשות ליהודי חפשי, חילוני - להפוך אותו לטוב גמור!

ספור חודשי

ספור מרתק מאוצרותיו של רבנו הקדוש ותלמידיו

החוב שנקמק

לוי יצחק צוקר

שעפסל, הרש"ל, חיימ'ל ועוד. כלם המתינו לקבל הלואה מכבדת לזמן מה.

דמותו של טוביה נראתה גם היא בין כלל האנשים. בחדשים האחרונים שרוי הוא בדחק גדול, כמעט ואין הפרוטה מצויה בכיסו. בנוסף להוצאות נשואי בנו ישעיה הקרב ובא, משתדל להצטמצם ולחיות ממה שיש. אך מה עושים כשאין?...

כעת יקבל הלואה מכבדת, ממנה יקח להוצאות החתונה והשאר ישקיע בפתיחת מכול פרות וירקות, אותם ימכר בשוק וירויח מעט, בתקווה שיהיה בו כדי להתפרנס ולהשיב את הכסף ליוס'ל בעוד חודשים-שלוש.

ישב יוס'ל וכתב על השטרות את שמות הלווים, הסכום, ותאריך פרעון בעוד חודשים. המעות נספרו היטב, נארוזו בגר עבה בצבע חום, מביתו יצאו מאשרים יהודים יקרים שפאו וקבלו את עזרתו.

נגש טוביה עם המזון במרץ רב, קנה סחורה מעלה, והמתין ליום השוק. אלא שנסיון רב לא היה לו בטיב הירקות והם החלו להרקב בזה אחר זה. כך כשל בסחורתו בשנית ובשלישית כשבכל פעם משלם על הסחורה מכספי ההלואה וכל ההשקעה יורדת לטמיון.

חלפה לה חצי שנה ביעף. הכסף תם. מההלואה לא נשאר זכר. חובות גדולים עוד נוספו על כך משמחת החתונה, זמן פרעון ההלואה כבר היה לפני ארבעה חודשים.

"מה עלי לעשות?" פנה לידידו הטוב חייקל בכאב מרסר. "אין

על שלחנו היקרתי והמכבד של יוס'ל הגביר הנחונות גדולות. עליהם נכתבו אותיות קטנות בקלמוס זהוב שפרטו את כל רכושו הגדול וסכומי הכסף שיש ברשותו. שדותיו המוריקים, אחוזתיו, וכמובן שלשה יערות ענק בהם אלפי עצים גבוהים עומדים צפופים ממתינים לבוא היום בו יכרתו אותם לגזרי עצים ויובילו אותם למכירה בשוק העיר.

יוס'ל יהודי ירא שמים היה ואוהב את הבריות, הרבה בלבד: "הכספים הרבים שהשם העניק לי, לא לשוא הם. עלי לעשות עמם צדקה וחסד, כך אהיה עשיר אמתי לעולם הבא".

רעיון יהודי עלה במחו: "יהודים רבים משיאים כעת את צאצאיהם בעירה, וזקוקים לכסף רב. אלך ואפתח 'גמ"ח-כספים' שבו יוכלו כל הנזקקים ללוות ממני מזון, לאחר זמן קצוב, ישיבו לי את שלי, ואוכל להלוות ליהודים נוספים ולהוסיף שכר על שכרי הנצחי...". מרגע לרגע החל יוס'ל להתלהב מהרעיון. חיש מהר שלח את גרשון שליחו הנאמן לבשר בבית הכנסת את דבר הגמ"ח החדש.

"שמעתם שמעתם?" קרא תנחום בהתרגשות רבה לקבוצת יהודים שהתגודדו מחוץ לרחבת בית הכנסת כשפניו מאירות ועיניו מתרחבות בהתלהבות. "יוס'ל הגביר פתח גמ"ח כספים, וקורא לבעלי השמחה המבקשים הלואה כספית לבוא היום בערב לאחזתו".

לעת ערב בשעה היעודה, שירת אנשים ארפה נעמדו מחוץ לבית יוס'ל ביניהם נמצאו געצ'ל, גרוינם,

לו מיד מבחר של ספרים, ומאז הוא מגיע בקביעות לקנות ספרים חדשים.

דבר מענין נוסף הוא, שלמרכז ההפצה אין שעות פעילות קבועות. אלא על הקיר מופיעים מספרי טלפון של כמה חברים המפקדים על הסיוע בהפצה. לכולם יש מפתחות של הארונות והמחסנים, כדי שיוכלו להשיג את הספרים כמעט ברב שעות היממה.

אזכה רבה לא להקדיש מזמנך היקר לאלה אלונו במהירות בפעילות היפוא המהירה של פאיר הקדש צבא גמ"ח וגמ"ח.

כבן של מפיל, האם אלה מכוונת משה נשה יוגר נשאר היאדים?

להרויח יותר מילדים אחרים - דוקא לא (ברוחניות בודאי שכן...). אני לא מקבל ספרים מאבי בחנם. לאחרונה אבי נתן לי במתנה ספר "שמות הצדיקים" מהדר מעור, אבל רק לאחר ששלמתי על כך מחיר יפה: ללכת לישון בזמן במשך שלשים יום!

השבוץ זכיתי ברוך השם, לאחר עמל רב, לסים את כל ששת סדרי המשנה וערכתי סיום. יכול להיות שאקבל "לקוטי תפלות מחלק ל 12 חדשי השנה". חוץ מזה, אני לא מרגיש שום הבדל מילדים אחרים, כי הספרים בכלל לא נמצאים אצלנו בבית, הכל נמצא רק ב"חדר ההפצה".

אנו חפצים לשתף את משהו מענין סביב גלגל הפצה, מה גובל עוד לספר אנו?

הדבר המענין הוא שקרן רבי ישראל דב מערף אתי ראיון...

בנוסף, ישנם יהודים בעלי תשובה שונים שמגיעים באופן קבוע ומביאים את חבריהם לקנות ספרים.

כך גם קרה שפעם אחת הגיע אברך חסיד, ולחש לאבי באזן שהוא נכד של חסיד ברסלב! מובן מאליי שאבי נתן

לי שִׁמְץ שֶׁל מִשְׁג מֵהֵיכָן לְשֹׁלֵם לְיוֹסֵ'ל, מָה אֶעֱשֶׂה?
לְהֵיכָן אֲבָרַח?". "הַיּוֹדֵעַ אֶתָּה מָה?" הִתְעַשֵּׂת לִפְתָּע,
"אֵין לִי אֵלָא לְגִשֵּׁת לְיוֹסֵ'ל בְּעֶצְמוֹ, לְסַפֵּר לוֹ דְּבָרִים
כְּהוּנָתָם. לֹא אֶהְיֶה כְּאוֹתָם מִתְחַמְּקִים, אֶפְתַּח אֶת לְבִי
בְּתַקְוָה שִׁיבִין אוֹתִי..."

אֵץ רֶץ טוֹבִיָּה לְבֵית יוֹסֵ'ל, שֵׁם קִבְּלוּ בְּמֵאוֹר פְּנִים
וּבְשִׁלּוֹה. גִּלְגַּל אֶת כָּל הַקּוֹרָה אוֹתוֹ בְּחֻדְשֵׁים הָאַחֲרוֹנִים,
הַמְּצוּקָה, וְהַתְקָוָה בְּמִכִּירַת הַיִּרְקוֹת, הַכְּשָׁלוֹן בְּרִקְבוֹן
הַמֵּאֲכֹזֵב, וְכַמוֹבֵן, הַהֶפְסֵד הָרַב שֶׁנוֹצַר וְהַבּוֹר הַכֶּסֶּפִּי
הָעֵמֶק שֶׁנִּפְעַר: "רַבִּי יוֹסֵ'ל הֵיָקַר, מָה אוּכַל לַעֲשׂוֹת
וְאֵין בְּיָדִי אֵף פְּרוּטָה שְׁחוּקָה, אֵיךְ אוּכַל לְהַשִּׁיב אֶת
מַעוֹת הַהִלּוּאָה, וְהִרִי זֶהוּ כֶּסֶף שְׁלוֹיֹתִי מִמֶּךָ וְהֵם כָּלִל
לֹא שְׁלִי?" אָמַר כְּשֶׁפָּנִיו כְּפּוּפוֹת לְאַרְץ מְמִלְמִלוֹת
תִּפְלָה שִׁיתְקַבְּלוּ דְּבָרָיו בְּעֵינָיו.

שֶׁלַח יוֹסֵ'ל אֶת עֵינָיו הֶרְחַמְנִיּוֹת וּפְתַח אֶת פִּיו בְּקוֹל
בְּטוֹחַ: "הִקְשֵׁב נָא טוֹבִיָּה! הַסְּכּוּם שְׁלוֹיֹת מִמֶּנִּי קָטָן
הוּא בְּשִׁבְלִי, לַעֲמֹתָהּ, יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים רַבִּים שְׁלוֹו
סְכּוּמִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר, וּכְבֵּר עֶבֶר וְחֹלֶף זְמַן
רַב, וְאֵין אֶחָד מֵהֶם בָּא לְפָרַע אֶת הַחוּב,
אֲנִי יוֹשֵׁב וּמִמָּתִין, מִצָּפָה לְבוֹא
הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵיטְבֹתִי עִמָּהֶם
אֵךְ אֵין אִישׁ בָּא" סִפֵּר
בְּכֹאֵב, וּבְכִפּוֹ הִצָּעָה
מִשְׁתַּלְמָת: "אֲנִי
מוֹכֵן לוֹתֵר עַל
חוּבֶךָ הַקָּטָן,
בְּתַנְאֵי שְׁתִּלָּךְ
וְתִגְבֶּה

מֵהֶם אֶת הַחוּב,

וְאֵף אִם לֹא יִשְׁלְמוּ אֶת מְלֵא הַתְּשָׁלוּם, הַסְּכּוּם שֶׁל
חֶלֶק מִמֶּה שֶׁאֲקַבֵּל עוֹלָה פִּי כִּמְה וְכִמְה מִחוּבֶךָ הַנִּמְדָּה."

יָצָא אִיפֹה טוֹבִיָּה בְּתַקְוָה שֶׁל מִמָּשׁ וְלַחֵשׁ לַעֲצֹמוֹ
בְּנַחֲשׁוֹת: "אֲזָדְרֹז אֲלֵיהֶם, אֲדַבֵּר עַל לִבָּם, אֲסַפֵּר לָהֶם
אֶת בְּקִשְׁתּוֹ יוֹסֵ'ל הָאֲדִיב, אֲמַשְׁכֶּם בְּדַבּוּרִים וְאֲשַׁכְנַעֶם
לְהַשִּׁיב לְיוֹסֵ'ל אֶת מָה שְׁחִיבִים, כִּךְ יִשְׁמַח יוֹסֵ'ל
בְּכֶסֶּפִּים שִׁישׁוּבוּ אֵלָיו בְּגִלְלִי, וְאֵף אֲנִי אֵצֵא יָדִי חוֹבְתִי
אֵף אִם לֹא שְׁלַמְתִּי אֶת הַחוּב."

יְלָדִים יְקָרִים וְחִיבִים!

מָה לְמַדְנוּ מִמֶּשֶׁל נָאָה זֶה שֶׁסִּפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ?

לְכַלְנוּ יֵשׁ חוּבוֹת כָּלפִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הַתּוֹרָה שְׁאֲנוּ
לוֹמְדִים, אוֹ הַתִּפְלָה שְׁאֲנוּ מִתְפַּלְלִים אוֹ שְׁאֵר מִצּוֹת
שְׁאֲנוּ עוֹשִׂים, לֹא תָמִיד נַעֲשִׂית עִם כָּל הַלֵּב בְּשִׁלְמוֹת
הָרְאוּיָה.

וּמָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כְּדִי לְהַשִּׁיב אֶת שְׁאֲנוּ חִיבִים?

כְּשֶׁאֲנוּ מְפִיָּצִים לְאַחֲרִים דְּבוּרִים מִרַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ,
הַמְּבִיאִים אוֹתָם לְהַתְעוֹרֵר לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם, כְּגוֹן
כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִמָּם בִּירֵאת שָׁמַיִם וּמַחְזְקִים אוֹתָם
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּתְפִלָּה, אוֹ כְּשֶׁמְפִיָּצִים לָהֶם סֵפֶר
מִתּוֹרוֹתָיו שִׁיחוֹתָיו אוֹ מַעֲשִׂיּוֹתָיו, עַל יְדֵי כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר הַפְּתוּב בָּהֶם יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאֵמֶת. עַל
יְדֵי הַתְּקַרְבוּתָם לְצַדִּיק, שֶׁהוּא הַמְּלוֹה הַגָּדוֹל, יִתְחַזְּקוּ
לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו, עַל אַחַת כִּמְה וְכִמְה שֶׁעַבּוֹר הַפָּצָה זֶה
יִתְגַּלְגַּל עָלֵינוּ זְכוּת, לְמִרוֹת שְׁלֹא פָּרַעְנוּ דִּיו אֶת הַחוּב
הַמְּטָל עָלֵינוּ.

(ע"פ חיי מוהר"ן תמז)

